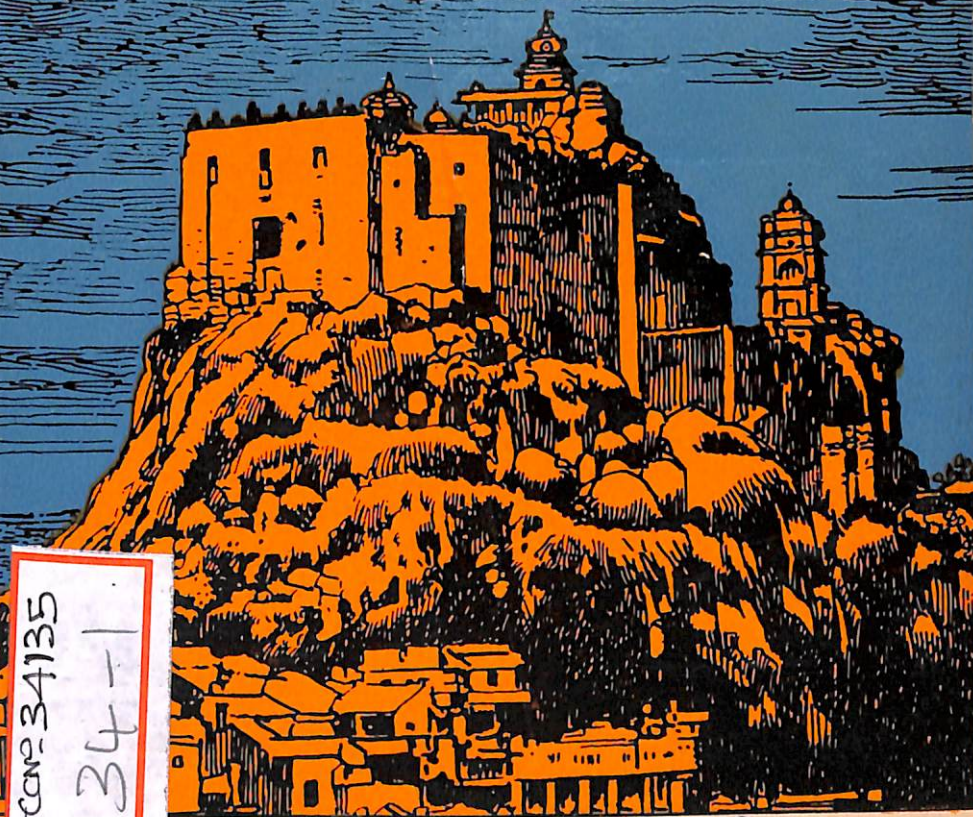

தருச்சிக் கோயில்கள்

Acno-34135

34-1

அ. அந்நொளி எம். ஏ.

திருச்சிக் கோயில்கள்

முதலாம் பதிப்பு

திருச்சிக் கோயில்கள் கட்டுப்பாட்டுக் கமிட்டி

பேராசிரியர்

அ. அறிவொளி, எம். ஏ.

மணவாசகர் பதிப்பகம்
சிதம்பரம்

முதற்பதிப்பு : டிசம்பர், 1983.

உரிமை செறிவு.

பேராசிரியர் மெய்யப்பனாரின் பொன்விழா வெளியீடு.

விலை ரூ. 10-00

எங்கள் வெளியீடுகள் கிடைக்குமிடங்கள் :

மணிவாசகர் நூலகம்

12-பி, மேலசன்னதி, சிதம்பரம் - 608 001

89, லிங்கிச்செட்டித் தெரு, சென்னை - 600 001.

14, சுங்குராம் தெரு, சென்னை - 600 001.

28-A, வடக்கு ஆவணிமூல வீதி, மதுரை - 625 001.

93, பெரிய கடை வீதி, கோவை - 641 001.

அச்சிட்டோர் : கற்பகம் அச்சகம், சென்னை - 600 002.

தமிழர் கலைச் செல்வம் காண்போம் களிப்போம்

பேராசிரியர் ச. மெய்யப்பன், எம்.ஏ.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

காவிரி பாயும் கழனி நாடு, சோழவளநாடு. அச்சோழ நாட்டில் தனிப்பெரும் சிறப்பு மிக்கது திருச்சி. இது தமிழ் நாட்டில் நடு நாயகமாக விளங்குகிறது தமிழகத்தின் தலை நகரமாக அமைதற்குரிய அனைத்துச் சிறப்புகளும் அமைந்த நகரமாகக் கருதப்பெறும் நகரமும் திருச்சியே.

கங்கையில் புனிதமாகிய காவிரி பாயும் வளநாடு. வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாக் காவிரிபாயும் நாடு. காவிரி புரக்கும் கவின்மிகு நாட்டின் சிறப்பினைப் புலவர் பாடுவர். புகழ் மிகுந்த சோழநாட்டில் என்றும் புகழ் மிக்க நகராகத் திகழ்வது திருச்சியாகும்.

பழங்காலம் தொட்டுச் சிறந்து விளங்கும் நகரம் உறையூராகும். அறத்தின் நிலைக்களம் உறந்தை. ஊர் எனப் படுவது உறையூர். சிராப்பள்ளி என்றதும் மலைக்கோட்டை நம் கண்முன் தோன்றும். சிராப்பள்ளிக் குன்றுடையானைத் தேவார ஆசிரியர் போற்றுவர்.

திருச்சி இருப்புப்பாதைச் சந்திப்பு பேருந்துகளின் சந்திப்பு. வான ஊர்திகளின் வருகையும் நகரைச் சுறு சுறுப்பாக்குகிறது. நடுநாயகமாக அமைந்திருப்பதால்

நான்கு திசைகளிலிருந்தும் பயணிகள் வருகை திருச்சிக்கு வளம் சேர்க்கிறது.

பொன்மலைத் தொழிற்சாலை, தமிழகத்தின் தனிப் புகழ்ச் சாலை. 'பெல்' தமிழகத்திற்குத் தனிப்பெருமை சேர்க்கும் நிறுவனம். வானொலி திருச்சியின் பெயரை நாளும் நவிலுவது. 'பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்' புதிய தோர் உலகுகாண அமைந்திருப்பதும் திருச்சியிலே. கல்வி சிறந்த நகர்; புகழ்க் கம்பன் பிறந்தநகர். (திருசிரபுரம் மகாவித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையால் பெருமை பெற்றநகர். இக்காலக் கம்பன் என அவரை வழங்குவர்.)

சோழ, பாண்டிய, முகமதிய, நாயக்க, ஆங்கில, அரசுகளின் நினைவுச் சின்னங்கள் நிறைந்த நகரம். கல்வியோடு கலைகளும் கைத்தொழில்களும் சிறக்கும் நகரம்.

பாரோர் புகழும் திருவரங்கம் திருமாலின் சிறப்பு மிகு திருத்தலம். இளங்கோ அடிகள் போற்றும் திருக்கோயில். கிடந்த வண்ணக் காட்சியின் சிறப்பினைச் சிலம்பு சிறப்பிக்கும். கண்காண வேண்டுமென மனம் தூண்டும் மாட்சினையுடையது திருவரங்கம். கோவில் என்றாலே வைணவர்க்குத் திருவரங்கம்தான். நூற்றெட்டுத் தலங்களுள் தலைமை மிக்கது திருவரங்கமே. பன்னிரு ஆழ்வார்களில் பதினோரு பேர் பாடும் தனிச் சிறப்பினை யுடையது திருவரங்கமே. இச்சிறப்பு எத்தலத்திற்கும் அமையாத ஒன்று. பெருமை மிக்கதாகவும் தமிழகத்தில் தலப்பரப்பில் மிகப்பெரிதாகவும், ஏழு திருச்சுற்றுகளையும் இருபத்தியொரு கோபுரங்களையும் பெற்ற பெருங்கோயில் திருவரங்கம் ஆவயம்.

இது இந்தியா முழுவதிலும் புகழ் பெற்ற கோயில். இராமேசுவரம் சென்று வழிப்பட்டுத் திரும்பும் வட இந்தியர் இதனை வழிபடுதலமாக ஏற்றுப் போற்றுவர். ஆழ்வார்களின் பாடல் பெற்ற தலமாக அமைவதோடல்லாமல் சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி புகழ்

சூடிக்கொண்டதும் இங்குத்தான். ஆயிரங்கால் மண்டபம், அரிய வேலைப்பாடுகள் கொண்ட கலைக்கூடம். திருவரங்கம் திருக்கோயிலே ஒரு பெரிய கலைக்களஞ்சியம். திருக்கோயிலிலுள்ள இராமரின் திருவுருவம் தனி எழிலுடையது. உலகப் பெருங்காப்பியமாம் கம்ப இராமாயணம் அரங்கேறியதும் இத்திருக்கோயிலிலே. நாளும் விழா சிறக்கும் கோயில். தங்கள் தோறும் திருவிழாக்கள். பருவங்கள் தோறும் தெய்வ உலாக்கள். காலை முதல் மாலை வரை கவின்கு காட்சி திருவரங்கரின் மாட்சி.

தில்லைக்கும் திருவரங்கத்திற்கும் பல ஒப்புமைகள் உள். இரண்டும் கோவிலெனச் சிறப்பிக்கப்படுவது. தில்லை திருமுறை ஆசிரியர் யாவராலும் போற்றப் பெறுவது. ஆழ்வார்கள் அனைவரும் போற்றுவது திருவரங்கம். இரண்டு தலங்களிலும் ஆயிரங்கால் மண்டபம் அணி செய்கிறது. தில்லையில் நந்தனாருக்கு முக்தி. திருவரங்கத்தில் திருப்பாணாழ்வாருக்கு முக்தி. தில்லையிலும் திருமால் சித்திர கூடத்தில் கிடந்த கோலமே. சைவர்க்கு எல்லையில்லா மகிழ்ச்சி தருவது தில்லைக்கோவில். வைணவர்க்கு வாழ்வாதாரமே திருவரங்கம்.

பஞ்சபூதத் தலங்களுள் திருவானைக்கா எல்லோரும் போற்றும் தலமாகும். அகிலத்திற்கு அகிலாண்டேஸ்வரி அருள் சுரக்கும் கோவில் ஆனைக்கா கோவில். திருவானைக்கா மதில் திருவரங்க மதிலைவிடப் பெரியது என ஒரு பழங்கதை வழங்குகிறது. இருதலங்களின் இணையில்லாச் சிறப்பினைக் காளமேகப்புலவர் புகழ்ந்துரைத்துள்ளார். காவிரிக் கரையில் கலை மலிந்த கோவில். பாடல் பெற்ற பழைய திருக்கோவில். சோழர் காலம் தொட்டு நகரத்தார்கள் திருப்பணிக்காலம் வரை நாளும் சிறக்கும் திருக்கோவில். வேத ஆகமங்களும் சைவ ஆகமங்களும் சிறக்கும் திருக்கோவில். தமிழகப் பெருங்கோவில்களின் அமைப்பை அறிய விரும்புவார்க்குத் திருவரங்கமும் திருவானைக்காவுமே போதும். கற்சிலைகளின் கவினும் பொற்சிலைகளின்

பொலிவும் ஐம்பொன் மூர்த்தங்களின் அழகும் கருத்தினை ஈர்த்துக் கலைக் காட்சி நல்குவன.

திருச்சியைச் சுற்றிலும் கோவில்கள். எல்லோர்க்கும் அருள் சுரக்கும் மாரியம்மனின் அருளாட்சி சமயபுரத்திலே பக்தர் கூட்டம் நாளும் நிரம்பி வழியும். காணிக்கை செலுத்துவோர் வரிசை, வலம் வருவோர் வரிசை, அம்மனைக் காணத் தவம் கிடப்போர் வரிசை எனப் பல வரிசை நிறைந்தது சமயபுரம். பெருவழித் தடத்தில் பெருமை சேர் தலமாக அமைந்துள்ளது.

வாழ்வளிக்கும் முருகன் வளங்கொழிக்கும் ஊர் வயலூர். திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள் வணங்கும் முருகன் வாழும் ஊர் வயலூர். கயல் புரளும் வயல் சூழ்ந்த வயலூர் மயல் தரும் ஊர்.

தமிழகத்தின் சிறப்பு மிக்க கோயில்களைப் பற்றி மணிவாசகர் பதிப்பகம் ‘திருக்கோயில் வரிசை’ எனும் ஒரு தொகுதியை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது. முதலில் பாலாற்றங்கரையிலுள்ள காஞ்சியும், அடுத்து வைகைக்கரையின் வள நகராம் மதுரையும், இப்பொழுது காவிரிக்கரையின் கவின் நகராம் திருச்சியும், அடுத்துப் பொருநை ஆற்றின் திருச்செந்தூரும் வெளிவருகின்றன.

“காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு-தமிழ்
கண்டதோர் வையை பொருளைநதி-என
மேவிய ஆறு பல ஓடத்-திரு
மேனி செழித்த தமிழ் நாடு.”

எனப் பாரதியார் பாடினார். ஆற்றங்கரையில் அமைந்த அழகு நகரங்களின் சிறப்புகளை அணி அணியாக மணிவாசகர் பதிப்பகம் பதிப்பிக்கிறது.

“எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி
இருந்ததும் இந்நாடே—அதன்
முந்தையர் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து
முடிந்ததும் இந்நாடே—அவர்
சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணங்கள் வளர்ந்து
சிறந்ததும் இந்நாடே.”

என்ற மாட்சியினை இத்திருக்கோயில் வரிசை உலகிற்கு உணர்த்துகிறது. கலைக்களஞ்சியங்களாம் கோயில்களின் சிற்ப மாட்சி, கோபுரச் சிறப்பு, தேர்களின் வேலைப்பாடு, பதினாறு கால், நூறு கால், ஆயிரங்கால் மண்டபங்களின் அழகு வண்ணங்கள் தமிழர் சிந்தனையில் எழுந்த ஆயிர மாயிரம் எண்ணங்களின் சிந்தனைச் செழிப்புகளை இவ் வரிசை நூல்கள் உலகிற்குப் பறைசாற்றுகின்றன.

நாம் வாழும் ஊரைப் பற்றி நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவை நிரம்ப உள. நம் முன்னோர்களின் சாதனையை நாம் அறியவும், அன்னார் அளித்த கலைச் செல்வங்களை நாம் உணரவும் இவ்வகை நூல்கள் துணை செய்யும். கூனிக் குறுகாமல் தலை நிமிர்ந்து நிற்கக்கூடிய தமிழர்களின் சாதனைகள் நம் திருக்கோயில்கள்.

தலபுராணங்களை மட்டும் விவரிக்காமல் கோயில் அமைப்பு, கோபுரங்களின் எழில், சிற்பச் சிறப்பு, கலை மாட்சி, நாள் வழிபாடு, பூசை முறைகள், விழாக்கள், வரலாற்றுச் சிறப்புகள், பண்பாட்டு அடையாளங்கள், தமிழ்த் தடங்கள் பற்றிய விளக்கங்களாக இந்நூல் வரிசை அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு திருக்கோயிலைப் பற்றியும் நூற்றிஐம்பது பக்கங்கள் சிறப்பாக எழுத முடிகிறது. அந்த வகையில் களம் அமைந்துள்ளது. சிறந்த பதிப்பு நெறியால் செவ்விய திட்டத்தால் இத்திருக்கோயில் வரிசை தமிழ் கூறும் நல்லுலகு முழுதும் நல்வரவேற்புப் பெற்றுள்ளது.

‘வேங்கடம் முதல் குமரிவரை’ என்னும் நன்னூல் வரிசையில் கலை எழில் மிக்க நூல்களை அமரர் தொ. மு.பாஸ்கரத் தொண்டமான் தமிழுக்களித்தார்கள். அவை சாகாவரம் பெற்றவை. ஒவ்வொரு கோயிலும் அந்நூலில் ஒரு கட்டுரையாக அமைந்தது. இவ்வரிசையில் ஒவ்வொரு கோயிலும் ஒவ்வொரு நூலாக விரிகிறது. இதுவே ஆசிரியரின் சாதனை, பதிப்பகத்தின் சாதனை.

இந்நூலின் ஆசிரியர் அ. அறிவொளி ஆவார். அவர் கோயில்தோறும் சென்று வழிபாடு செய்து பலமுறை வலம் வந்து வரலாற்று நூல்களைக் கற்று, செவிவழிச் செய்திகளைக் கேட்டுத் திருமுறைகளை ஓதி உணர்ந்து இவ்வகை நூல்களை வளமாக ஆக்கியுள்ளார். தெளிவுற அறிந்திடுதல், தெளிவு தர மொழிந்திடுதல், இவரின் சிறப்பு. இவர் எழுத்தாற்றல் இந்நூல்களைக் கற்போர் உள்ளத்தில் ஆனந்தக் கனவுகள் பல தோன்றச் செய்யும்.

“விரைந்து தொழில் கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின.”

என்ற குறளுக்கு அறிவொளி நல்லதோர் எடுத்துக் காட்டாவார்.

ஆசிரியரின் ஆர்வமும், ஆற்றலும், அயரா உழைப்பும் இவ்வகை நூல்களுக்கு வளம் சேர்ப்பதை வாசகர்கள் எளிதில் உணர்வர். வளர்க திருக்கோயில் வரிசை! வளர்க திருநெறி!

ச. மெய்யப்பன்.

முன்னுரை

மணிவாசகர் பதிப்பகத்தின் கோயில் வரிசைகளில் வெளிவரும் நூல்கள் எல்லோர் வீடுகளிலும் இருத்தல் அவசியம். அவ்வாறு விளங்கும் ஒவ்வொரு வீடும் ஒரு புனிதத்தலமாகக் காட்சியளிப்பது உறுதி. அத்தகைய சிறப்பை இந்தப் புனித நூல் வரிசை தந்து மகிழ்கிறது.

சிற்பமா? தலபுராணமா? வரலாற்றுச் சான்றுகளா? கலைத் திறமைகளா? பக்தி அழுத்தமா? முக்திபெற்ற நினைவுகளா? சம்பிரதாயங்களா? கோயில் நடைமுறைகளா? ஏன் எதற்கு எப்படி என்ற வினாவுக்கான விடைகளா? — இவையாவும் தெளிவாகச் செறிவாக ஒவ்வொரு நூலிலும் இடம் பெறுவதே இந்த வரிசையின் திட்டமாகும். இது அத்திட்டத்தில் முகிழ்க்கும் மூன்றாவது மலராகும்.

உண்மையான ஆனால் ஒத்து வரும்படியான தகவல்களாகவே திரட்டித்தர முயன்றிருக்கிறோம். பலமுறை கோயில்களைப் பார்த்ததும், படித்ததும், கேட்டதும், இப்படியான முயற்சிகளில் ஒரு வேள்வி செய்தது மாதிரி ஆகி விடுகிறது. மனம் நிறைகிறது, கனம் குறைகின்றது.

ஒரு கோயிலைப் பற்றிப் பலவகையிலும் தெரிவது மட்டுமா? எளிமையாக இனிமையாக — பரப்பரப்பானவர்களோடு விரைவாகச் செல்லும் நல்ல சுருக்கமாக—இப்படி

யெல்லாம் இந்தக் காலத்துக்கு ஏற்றபடி இந்த வரிசை நூல்கள் எழுதப்படுகின்றன.

நம் முன்னோர் நமக்குத் தந்து போன சொத்துகளைப் பற்றிய அறிவுப்பெட்டகங்களை நம் தலைமுறையினர் பெற வேண்டாமா? அவற்றைக் காப்பாற்றும் ஆர்வம் அவர்களுக்கு வரவேண்டாமா? அறிவியல் கால கட்டத்திலும் ஆலயச் சிறப்பை அவர்கள் உணருமாறு மடைப்படுத்தித் தர வேண்டாமா?— அது நம் கடமையுமல்லவா?

மன்னர்கள் கட்டினார்கள், செல்வர்கள் வளர்த்தார்கள், ஞானிகள் போற்றினார்கள்; இந்த நீண்ட நெடிய செயலெல்லாம் மனிதனுக்குக் கவலை தீர்க்கும் மருத்துவத் தொண்டாகும். அவன் கவலையைத் தீர்க்கும் கோயில்களில் வெளவால் குடியேறியதும் மனிதன் மனத்திலும் கவலைகளும் அதிகமாகி விட்டன. எனவே கோயிலைப் பற்றிய உணர்வும் அறிவுமே சமுதாயத்தில் ஒவ்வொருவரும் நாட வேண்டிய நல்ல ஒழுக்கத்தை உருவாக்க முடியும்.

பல ஊர்களுக்குப் பயணம் செல்லும் பக்திக்குழுவினர் நிறைந்த இக்காலத்தில் பெரிய கோயில்களைப் பற்றிய நூலைப் படித்தால் அங்குப் பார்க்கத் தக்கவற்றைத் தவறவிடாமல் பார்க்கலாம்.

செல்வதற்கு முன்பு இந்த வரிசை நூல்கள் செல்லத் தூண்டும். சென்று வந்தபின் கண்ட காட்சிகளைப் பசுமையாக நினைத்திருக்க வைக்கும். இவ்வரிசைக் கோயில் உள்ள ஊர் மக்களுள் பலர் இவற்றைப் படித்து விட்டுத் தங்களுக்கே தெரியாத விவரங்கள் பல இருப்பனவாகப் பாராட்டியுள்ளனர்.

ஒரு பெரிய சமுதாய மாற்றத்தின் வைகறைப் பொழுதில் இந்த நூல்கள் வழிகாட்டும் கீழைவானத்து ஒளிக்கீற்றுகப் பயன்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. அதற்குக் காரணம் இறையருளே.

திருச்சி கோயில்களைக் காணச் சென்றபோது தமிழகத்தின் சிறந்த சொற்பொழிவாளராகிய நாவுக்கரசர் சோ. சத்தியசீலன் அவர்களும் ஆர்வத்தோடு வந்து உடனிருந்து உதவினார்கள். திருவாணைக்காவை மட்டுமே டாக்டர் பட்டத்துக்காக ஆய்வு செய்யும் பேராசிரியர் திரு. சேகர் (உருழு தனலெட்சுமி கல்லூரி, திருச்சி) அவர்கள் நூல்கள் கொடுத்தும் உடன் வந்து கோயில் காட்டியும் துணை நின்றார்கள்.

இவ்வரிசை நூல்கள் வளம்பெற ஒல்லும் வகை உதவியவர். சமூக இயல் ஆய்வில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டு உழைத்துவரும் என் இனிய நண்பர் மெய்யப்பன் அவர் கட்கு நன்றி. சிந்தனைத் தெளிவும் செயலாற்றலும் மிக்க சிறந்த பதிப்பாசிரியாக அவர் நூற்கருத்துகளை ஆய்வு நோக்கில் கலந்துரையாடலில் மிகுதியும் வழங்கினார்.

இவர்கள் நன்றியை எதிர்பார்க்காத நல்லவர்கள். இக் கோயில் பற்றிய நூல்களின் சிறப்புப் பணியில் தங்களையும் இணைத்துக் கொண்டவர்கள்.

அருள் வழங்கும் அமுதசுரபிகளைப் பற்றி ஆர்வமான படைப்பு இவ்வரிசை. இது அதில் ஓர் அங்கம். இல்லத் திற்கு ஏற்றும் ஒளிவிளக்கு! உள்ளத்துக்கோ உணர்வுப் பெருக்கு!—இவை வெறும் நூல்கள் அல்ல; உங்கள் பூஜையறைத் தூபக்கால்கள் என்றே சொல்ல விழைகிறேன். ஆதரவுக்கு நன்றி.

அன்பன்,
அ. அறிவொளி.

பொருளடக்கம்

எண்	பக்கம்
1. திருச்சி	1
2. சிராப்பள்ளிக் குன்று	5
3. திருவாணைக்கா	27
4. திருவரங்கம்	107
5. சமயபுரம்	159
6. திருச்சியின் பிற கோயில்கள்	
குமார வயலூர்	170
உய்யக் கொண்டான்	174
நாச்சியார் கோயில்	175
பஞ்சவர்ண சுவாமி கோயில்	178
வெக்காளியம்மன் கோயில்	180
திரு எறும்பியூர்	180

திருச்சிக் கோயில்கள்

1. திருச்சி

தமிழகத்தின் மையமான பெருநகர்; வளந்தரும் காவிரியால் நாகரிகத்தின் தொட்டிலாட்டில் மகிழும் ஊர்; இதுவே தமிழகத் தலைநகராக வேண்டுமென்று தமிழக அரசே இப்போது சொல்லுமளவு தகுதிசான்றது.

தமிழ் வளர்ச்சியில் மன்னர்கள் பலர் கொண்ட பெருமையெல்லாம் தன்புகழாக்கிய மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களின் ஊர் இது. கல்வியாளர் வீடெல்லாம் தேடி நாடெல்லாம் சுற்றிக் கற்றவற்றை அரிய மாணாக்கர் வழியே சொல்லிக் கொடுத்தார். இவர் செய்த தொண்டெல்லாம் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரை மாணாக்கராக்கித் தமிழைச் சுவடிச் சிறையிலிருந்து விடுவித்து அச்சுச் சிறகுகளைத் தந்து புதியவரலாற்று வானில் பறக்க விட்ட ஒரு செயலிலேயே அடங்கும்.

சங்க இலக்கியங்களில் உறையூர் பற்றியே பேசப்படும்-
பிற்காலப் பாண்டியர் படையெடுப்பால் உறையூர்

அழிந்தது புகழில் உறங்கும் ஊராகி விட்டது. அதையே உரம் என்றுக்கி உதித்த ஊரே திருச்சிராப்பள்ளி. “ஊரெனப்படுவது உறையூர்” என்ற பெருமையைத் திருச்சியும் பெற வளர்கிறது.

முதலாம் இராசராசனின் கல்வெட்டு மலைக்கோட்டையில் இருக்கிறது. அதில் இவ்வூர் சிற்றம்பர் என்று குறிக்கப்படுகிறது. பல்வேறு காலக் கல்வெட்டிலும் சிற்றம்பர் என்றே உள்ளது. நெருக்கடியான தெருக்களில் உறையூர் இப்பெரிய நகரில் ஒரு பக்கமாக இருக்கிறது, உறைகிறது!

கருவூரே சேரர் தலைநகர் என்றும் உறையூர்ச் சோழனும் கருவூர்ச் சேரனும் சண்டையிட்டதாக வரும் நெருங்கிய எல்லைப்போர் நிகழ்ச்சியுண்டு. அச்சான்றை அகச்சான்றாக்கி இதுவே சேரநாட்டின் அண்மைப்பகுதி என்னும் பெரிய ஏட்டுச் சண்டைகளை முன்பு போட்டிருக்கிறார்கள். வரலாறு, சமூகம், கல்வி, அரசியல், தொழில், வாணிபம் வேளாண்மை முதலிய அனைத்திலும் தன் முத்திரைபதிக்கும் ஊர் இது. தமிழகத்தின் கைபர்-போலன்-கணவாய் என்று இதைச் சொல்லலாம்.

நாயக்கர்கள் காலத்துக்குப்பின் வெளிநாட்டுப் படைகளுக்கு முதல் முனையாக இருந்தது இந்நகரமே. இதைப் பிடித்தால் தமிழகத்தையே வெல்லலாம் என்று கருதினர். ஆங்கிலேயர் பிரெஞ்சுக்காரர் ஆகியவர்கள் இங்கிருந்த முகமதிய மற்றும் பிற குறுநிலமன்னர்களைப் பிரித்தாரும் சூழ்ச்சியால் போர்க் கடாக்களாக்கி விட்டனர். அக்கால கட்டமே இரட்டைமதிலும் அகமும் சூழ மலைக்கோட்டை அரண்மனை அரங்கமாக முடிசூடிய காலமாம்.

புகழ்பெற்ற கல்வி நிலையங்கள் உள. பொன்மலை இரயில்வேத் தொழிலகம் ஆங்கிலேயர்கள் தந்த வெகுமதி. BHEL என்னும் மிகப்பெரும் தொழிலகம் பெருந்

தலைவர் காமராஜர் முயற்சியால் தமிழகத்துக்கே பயனாகத் திருச்சியில் தந்த பொன்முட்டையிடும் வாத்தாகும்!

முக்கடலையும் தொட்டுப் பார்க்கும் புகைவண்டித் தொடர்புச் சந்திப்பு இவ்வூர். வானொலி, வரப் போகும் தொலைக்காட்சி ஆகிய செய்தி பரப்புத் துறையிலும் மையமானது.

அகநானூற்றில் 141 ஆம் பாடலில் 23ஆவது அடியையும் 29 ஆம் அடியையும் கூர்ந்து பார்த்தால் திருவரங்கத்தையும் வேங்கடத்தையும் ஒரு சேரப் பாடியதாகத் தெரியும். இது நக்கீரர் பாட்டு—உறையூரில் மருத்துவன் தாமோதரனார் இருந்தமையால் சங்க காலத்திலேயே வைணவச் சிறப்பையும் திருவரங்கப் பெருமையும் அறிகிறோம். அப்போது அரங்கம் என்பது திருவரங்கம் திருவானைக்கா இரண்டு மிருக்கும் தீவு முழுவதையும் குறித்தே வழங்கியிருக்கிறது.

“ வென்றெறி முரசின் விறற்போர்ச் சோழர்
இன்கடுங் கள்ளின் உறந்தை ஆங்கண்
வருபுனல் நெரிதரும் இகுகரைப் பேர்யாற்று
உருவவெண் மணல் முருகுநாறு தண்பொழில்
பங்குனி முயக்கம் கழிந்த வழிநாள்
வீயிலை அமன்ற மரம்பயில் இறும்பின்
தீயில் அடுப்பின் அரங்கம் போல
பெரும்பாழ் கொண்டன்று நுதலே.”

இந்த (137) அகநானூற்றுப் பாடல் உறையூர் முதுகூத்தனார் பாடியது. பொலிவிழந்த ஓர் அழகிய பெண்ணின் நெற்றிக்கு உவமை சொல்ல வருகிறார். உறையூர் அருகில் உள்ள அரங்கத்துச் சோலையில் பங்குனி முயக்கத்துக்கு அடுத்த நாள் தீயில்லாமல் அடுப்புகள் பொலிவிழந்து கிடப்பது மாதிரி இப்பெண் நெற்றியும் பொலிவிழந்தது என்கிறார்.

பங்குனி முயக்கம் என்றால் பங்குனி விழாவில் வந்து ஒன்று படுதல் என்று பொருள். பல ஊர்களில் இருந்தும் மக்கள் விழாவுக்கு வந்து சிறு கல்லடுப்புகளில் தனித் தனியே பொங்கித் தின்று, பொன்னியாடி, விழாவும்கண்டு அடுப்புகளை அப்படியப்படியே விட்டுப்போனதைக் குறிக் கிரூர் இப்பாடலில். அப்போதே சுகவாசிகள் தமிழர் தானோ?

பங்குனி விழாவே கோயில் விழாவாகவே இருக்கு மன்றி வேறு விழா இல்லை. திருவரங்கத்திலும் திருவாணைக் காவிலும் பங்குனி விழா உண்டு. திருவாணைக்காவிலேயே 40 நாள் விழாவாகப் பெரிய அளவில் இன்றும் நடை முறையுண்டு.

இரண்டு கோயில்களும் அப்போது ஒருமைப்பட்டிருந்தன. இருகோயில் தீர்த்தங்களும் மாறி மாறி இக் கோயில்களில் இன்றும் உள்ளன. இடைக்காலத்தில் 16 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்புள்ள சோழர் பாண்டியர்கள் இருவரும் இரு கோயிலையும் நன்றாக ஒன்றாகப் பேணி வந்துள்ளனர். எனவே சங்க காலத்தில் இரு கோயில் விழாவுக்குமாகப் பெரிய அளவில் மக்கள் வந்து போய் இருப்பதை நாம் இந்த அகப்பாடலால் அறிகிறோம்.

இவ்விரு கோயில்களே இங்கே இன்றும் புகழும் வசதியும் உள்ள வரலாற்றுக் கோயில்களாக உள்ளன.

உறையூரில் சோழர்; மலைக் கோட்டையில் நாயக்கர்; முகமதியர்; சமயபுரத்தில் போசளர்; இப்படி மன்னர் தலை நகரங்கள் இவ்வூருக்கு வரலாற்று மணி மகுடங்களைச் சூட்டியுள்ளன.

2. சிராப்பள்ளிக் குன்று

ஊருக்கே பேர் கொடுத்த இக்குன்றத்தை மலைக் கோட்டை, உச்சிப்பிள்ளையார் கோயில் என்ற பெயர்களால் இன்றைக்கு வழங்குகிறார்கள்.

இது திருச்சி மலையில்லை; கைலாயமலை. ஆற்று நீரெல்லாம் ஆகாய கங்கையால் தோன்றியது என்போம்! கல் மலை எல்லாம் கைலாயத்திலேயிருந்து பிரிந்தது என்போம்—இந்தப்பக்தி கலாச்சாரத்தாலே இதைக் கைலாயம் என்று சொல்லவில்லை ஒரு காரணக் கதையும் இருக்கிறது.

கைலைமலையே:

பாம்பு சிறினால் பயமாக இருக்கிறதே. ஆதிசேடன் ஆயிரம் தலையிலிருந்தும் காற்றுச் சிறினால் எப்படியிருக்கும்? அண்டங்களைச் சிறியே பயமுறுத்தும் ஆதிசேடனே பயப்படும்படியான ஒருபுயல் வந்தால் எப்படியிருக்கும்?—மலைகள் வெடித்துச் சிதறுமல்லவா?

இப்படி வாயுவுக்கும் ஆதிசேடனுக்கும் சண்டைவரக் கைலாயமலையை ஆதிசேடன் கட்டிப்பிடிக்க அப்போது

வாயு புயலை உண்டு பண்ணினார். கைலாயத்தின் மூன்று சிகரங்களும் வெடித்தன. ஒன்று திருக்காளத்தியிலே விழுந்தது, இன்னொன்று திரிகோணமலையாக இலங்கையில் விழுந்தது, தட்சிண கைலாசம் என்னும் சிகரம் மட்டும் திருச்சியிலே விழுந்து விட்டது.

கருடவாகனத்தில் மகாவிஷ்ணு போயிருந்த நேரம் வாயுவிடம் ஆதிசேடன் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார் போலும்! நல்லவேளை! இல்லாவிட்டால் நமக்குக் கைலாசம் கிடைக்குமோ?

சிதறி விழுந்ததால் துண்டுதுண்டாகப் பிளந்தபடியே கிடக்கிறது போலும்—கோயிலும் படியும் அமைத்து ஒரு பெரிய பிளவையே மூடிவிட்டார்கள்—விஞ்ஞானியிடம் கேட்டால் பழையமையான படிவ மலைகள் இப்படித்தான் இருக்கும், உலகம் தோன்றிய போது (Ultra violet) புற ஊதாக் கதிர்கள் கடு மழையாக வீசியபோது இப்படிப் பிளந்துவிட்டன என்பான். அவனுக்கு இந்தக் கதையைப் போலச் சுவையாகச் சொல்ல வராது. ஆனால் இந்தக் கதையில் புறஊதாக் கதிர் மாதிரி வாயு செயற்பட்டார் என்று வைத்தால் இது கூட உருவகக் கதையாகவே நமக்குப் படும். நம்முடைய மெஞ்ஞானிகள் விஞ்ஞானத் தையே இப்படித்தான் கூறியிருப்பார்கள்!

முதலில் உச்சிப்பிள்ளையார் வரை ஒரே மூச்சில் ஏறி விடலாம், ஏனென்றால் 273 அடி (81.90 மீ.) உயரமலை. பழங்காலப் பெரியபடி, 420 படிகள் ஏறவேண்டும். இடையில் உள்ளவற்றை வணங்கத் தொடங்கிக் கால்வலி எடுத்தால், மறுபடி ஏறுவது கடினம்.

தாயுமானவர் கோயில் வரை மண்டபக்கூரை போட்ட படிகள்; களைப்புத் தெரியாது. ஆகாயத்தை நோக்கி ஒரு நூலேணிச் சுரங்கம் வைத்த மாதிரி ஒரு புதிய அனுபவ மாயிருக்கும். மலைப்பாதை தெற்கு வீதியும் வந்தால் உச்சிப்பிள்ளையாருக்கு வரிக்கட்டுப் படிகள் தானே! அந்தக்

கிழக்கு வடக்குப்பிள்ளையார் முற்றத்தில் இளைப்பாறி விட்டுப் பிள்ளையார் கோயில் படியில் ஏறலாம்.

ஏழுக்கு நிலாமாடத்திற்கு வந்த மாதிரி அகலமும் அழகுமான உல்லாசப் பகுதி முற்றமிது. திருச்சியின் எல்லாப் பகுதியையும் இங்குப் பார்க்கிறுற்போல இருக்கிறதே. கீழே உள்ள கோயில் தளங்களுமே தெரிகின்றன.

நாம் ஓரளவு முன்னேறிய நாட்டிலேயே வாழ்கிறோம் என்பது இந்த முற்றத்தில்தான் உறுதியாகிறது. எல்லாமே வத்திப்பெட்டியில் அடுக்கிய பொம்மை வீடுகளாகத் தெரிகின்றன. பெரிய கடைத்தெரு கூட நேர்கோடாகக் கீறியது மாதிரி இருக்கிறது. விளக்கு வெளிச்சத்தில் ஆலமரம் முழுதும் மின்மினிப்பூச்சிகள் மொய்த்த மாதிரி இருக்கும்.

அரிய மங்கலத்திலே ஒரு குன்று, பொன் மலையிலே ஒரு குன்று, பக்கத்துப் பக்கத்திலேயும் சிதறிய குன்றுகள். சரிதான் கைலாசத்திலிருந்து சிதறி விழுந்த கல் துண்டுகளாகத்தான் இவை இருக்கின்றன. அது காரணமாகவே பொன்மலை என்றார்களோ? கைலாயம் பொன்மலை என்று தானே சொல்வார்கள்?

வரலாற்றில் பொன்மலை என்று வழங்கப்பட்ட நிலையே வேறு. பிரெஞ்சுக்காரர்கள் மலைக்கோட்டையிலும், இக்குன்றிலும் இருந்தபொழுது, தங்கள் பிரெஞ்சுப் பொன் நாணயங்களை ஆங்காங்கே இறைத்தனர். அந்த நாணயங்களைக் கண்டெடுத்த மக்கள் மலைக்குப் பொன்மலை (Golden Rook) என்று பெயரிட்டனர். முதலில் பொன்மலை உருவாயிற்று. அதுவே இரயில்வே அதிகாரிகளால் Golden Rock என்று ஆங்கிலத்தில் பெயர்க்கப்பட்டது. (கி.பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டு).

இதை இந்தக் கதைப்படி வழங்காமல் ஏதோ சமண முனிவர்கள் தொடர்புபோல் கிராப்பள்ளி என்று ஏன் வழங்கினார்கள்?

“கறங்கிசை விழவின் உறந்தை குணது
நெடும்பெருங் குன்றத்து அமன்ற கார்தன்.”

என்று அகநானூற்றுக்காரன் (பாட்டு-4) சொல்கிறான். அவன் இந்தக் கதையைக் கேள்விப்படாமல் நெடும் பெரும் குன்றம் என்றே முடித்துக் கொள்கிறான்.

திரிசிரா என்ற பெயரில் இராவணனுக்கு ஒன்று விட்ட சகோதரன் ஒருவன் வந்து இங்கே வரம் பெற்றிருக்கிறான். அண்ணன் தூக்கிய கைலையின் துண்டுகளைப் பார்க்க வந்திருப்பானோ? தனக்கு முன்று தலையுள்ளன; கைலைக்கும் மூன்று சிகரங்கள்; அவற்றில் ஒன்றைக் காண வந்திருப்பான். வரமும் பெற்றிருப்பான். திரிகோண மலையையும் இதையும் பார்த்தவன் வரம் கிடைத்ததும் காளத்தியைப் பார்க்காமலே போய் விட்டான் போலிருக்கிறது! அதனால்தான் அவன் பெயரில் இது திரிசிரா மலையாகி விட்டது. திரிகோண மலையிலும் இதிலும் ‘திரி’ இருக்கக் காளத்தியிலே மட்டும் இல்லாமல் போய் விட்டது.

“செங்குணக்கு ஒழுகும் அந்தண் காவிரி”

என்றான் ஒரு சங்கப் புலவன். அவன் இங்கு வந்து பார்த்த பிறகே அப்படி எழுதியிருப்பானோ? காவிரி ஓடுவதே தெரியாமல் மேற்கிலிருந்து கிழக்காக ஒழுகுவது போலத் தானே தெரிகிறது.

வளம் செய்வதில் கங்கையை ஒருபடி தாழ்த்தி உயர்ந்தது காவிரி என்பது மரகத மலைகளாய்க் காவிரிக் கரையில் பச்சைக் கம்பளம் விரித்த காட்சி நம்மை வானவெளிப் பயணத்துக்கே கொண்டு செல்கிறது. கங்கையும் வளந்தருவாள். கோபம் வந்தால் வெள்ளக் காடாக்கியும் விடுவாள்.

திருவாணக்கா, ஸ்ரீரங்கம், ஊசிமாதாகோயில் மகுதி, BHEL தொழிலகம் எல்லாமே நமக்கு முன் சினிமா ஃபிலிமில் தெரியும் சிறிய காட்சிகளாகத் தெரிகின்றன. காவிரியில் நேர்கோடு பிசகாமல் போடப்பட்ட பாலங்களை ஊர்திகள் கடக்கும்போது மிதக்கின்றன.

ஆங்கிலேயன் பாலம் போட்டபோது நேராகக் கடக் காமல் குறுக்கு வசத்தில் அமைத்தானும். ஓர் பொறியியலாளர் மேற்பார்வை செய்யும்போது மலை ஒதுங்கித் தெரிகிறது, நேராகப் போட்டால் பாலத்திலேயே மலையழகை அனுபவிக்கலாமே என்றானும். சிறிது கட்டிய பாலத்தையும் இடித்துவிட்டு நேராக்கினார்களாம். பாலத்தில் நடக்கும்போது அந்தப்பொறி இயலாளனுக்கு நன்றி சொல்லத் தோன்றும். இங்கு நின்றும் அவனுக்கு நன்றி சொல்லுமாறே பால அமைப்புள்ளது. உருமு தனலெட்சுமி கல்லூரி முதல்வர் சோ. சத்தியசீலன் இதைச் சொன்னார். 'சிறந்த பேச்சாளராகிய அவருக்கு இந்த வரலாறு மறக்காமல் இருந்ததற்கும் நன்றி.

விபீஷணப்பிள்ளையார் :

குன்றின் மேலே முருகன்தான் அநேகமாக இருப்பான். சிவனும், வெங்கடாஜலபதியும் பங்கு போட்ட மாதிரி உச்சிப்பிள்ளையாரும் போட்டிக்கு வந்து விட்டாரோ என்று நினைத்து அவர் கோயில் வரிவரியான படிகளில் ஏறுகிறோம். திருவரங்கம் அழகாகக் கண் சிமிட்டுகிறது. அப்போதே உச்சிப் பிள்ளையார் காரணமும் விளங்குகிறது.

திருவரங்கனை வைத்துக் கொள்ளச் சொல்லி விபீஷணன் பிள்ளையாரிடம் கொடுத்ததும் அவசரமாக அவனை அழைத்து, மூன்று தரத்திலும் அவன் வாராமை யால் கரையிலேயே வைத்து விட்டாரல்லவா பிள்ளையார். அங்கு வைத்து விட்டு ஓட்டம் பிடித்து ஒரே மூச்சிலே இங்கு உச்சி வந்து உட்கார்ந்து விட்டார். காவிரியிலிருந்து நாம் ஓடி வரத்தான் முடியாது. இரண்டு கி. மீ

தூரம் வேறு, படிகள் ஏறுவது வேறு! அவர் இப்படியா வரப் போகிறார்? வானத்தில் ஓர் உந்து உந்தினால் தான் உச்சிமலைக்கு வந்து விடலாமே. அதுதான் எளிமையாக வந்திருக்கிறார்.

விபீஷணன் விடுவானோ? அவனும் தான் வானத்தில் வண்டாக உருவெடுத்துப் பறந்தவனயிற்றே, வந்திருக்கிறான். பிள்ளையாரின் உச்சந்தலையிலே ஓங்கி ஒருகுட்டு குட்டியிருக்கிறான். இன்னும்கூட அந்த வடுவோடு இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறார். உச்சியில் இருப்பதாலும் உச்சந்தலையில் வாங்கியதாலும் உச்சிப்பிள்ளையார் என்ற இவர் பெயர் வெகு பொருத்தம்தான். மாலை நேரத்தில் தான் கதவு திறப்பார்கள்.

இராவணனுக்கும் கைலாயத்துக்கும் உள்ள தொடர்பு மிகவும் நெருக்கம் போலும். அதனால்தான் திரிசிரா, விபீஷணன் இருவரும் இந்தமலையோடும் சம்பந்தமாகி விட்டனர். இராவண குடும்பமே கைலாயத் தொடர்புக்கும் உரியதாகி விட்டது. குட்டிய பிறகு பிள்ளையார் என்று தெரிந்த வீடணன் என்ன ஆனானோ?

பெரியபடி ஏறியதைவிட இச்சிறியபடி ஏறுவதுதான் பயமாக இருக்கிறது. அவ்வளவு செங்குத்தும் வளைவும் நெளிவுமே காரணம்!

கிழக்குப்பார்த்த இக்கோயில், திருச்சுற்றில் போய் வலம் வரலாம் முதலில். கண்ணாடியில் செய்து விளக்கும் ஏற்றிக் கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள்ளேயே வைத்தமாதிரி கடைத்தெரு இரவில் தெரிகிறது.

மலைப்பாதைத் தெற்குவீதியில் உள்ள மணி மண்டபத்துக்குமேல் அம்மண்டப உயரம் இந்தக்கோயில் உயர்ந்திருப்பதை அந்த மணி மண்டபத்தையே அளவு கோலாக்கிப் பார்க்கலாம். இதன் மேற்குச் சுற்றில் தாயுமானார் கோயிலும் தெப்பக்குளமும் அருகருகே

இணைந்துவிட்ட மாதிரி தெரிகிறதே! மாதாகோயில் நெட்டியில் செய்த 'மாடல்' கோயில் மாதிரி காட்சி தருகிறது!

இந்தக்குன்றுத் தேருக்கு வடம் பிடித்த மாதிரி பாலங்களும் சாலைகளும் பரந்துள்ளன. கீழுள்ள பதினாறு கால் மண்டபத்தில் 'சிவசிவ' என்று அமைக்கப்பட்ட நியான் விளக்கு எழுத்துகள் ஒரு மனிதன் அளவு உயர்ந்தவை என்பதும் விளங்கும்.

பிள்ளையாருக்குப் பக்தர்கள் அதிகம்தான். அட்டே! இவர்தான் உதயசூரியனை முதன் முதலில் பார்க்கும்படி வாய்ப்புப் பெற்றிருக்கிறார். அவன் உதிக்கத் தவறினால் உசுப்பி விடுவதற்காக இப்படி உட்கார்ந்திருக்கிறாரோ?

பெற்றோர்களுக்குக் கீழே இடங்கொடுத்து உச்சியில் மர்ந்து கணபதி என்ற திருநாமத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டுவிட்டார். சிவன் சக்தி பிள்ளையார் இந்த மூவரும் தனிக்கோயில் கொண்ட 3 சிகரம் என்பதாலும் திரிசிரபுரம் என்று பெயர் வந்து அது திரிசிரா, திருச்சிரா ஆகித் திருச்சியும் ஆகித் திரிந்து விட்டது. இதில் பள்ளி வேறு சேர்ந்து திருச்சிராப்பள்ளியாகி ஆங்கிலேயன் வாயில் 'டிரிச்சியாகவும்' 'டிரிச்சிபுரணி' யாகவும்கூடக் கொட்டாவி விட்டது.

பிள்ளையார் கோயிலையும் கீழுள்ளமுற்றத்தையும் மறு முறையும் அனுபவித்து விட்டுக் கீழே வந்தால் சிவப்பும் வெள்ளையுமான மணிக்கூண்டு விமானம் நம்மை வரவேற்கும்.

4 அடி 8 அங்குலம் (1.40 மீ.) உயரமும், இரண்டரை 'டன்' எடையும் கொண்ட பெரிய மணி இதில் உள்ளது. இதை யடித்தால் நகரத்தின் மிகுந்த இரைச்சல்களையும் மௌனமாக்கி இதன் ஓசை ஓங்காரம் நம் காதுகளில் இறைவன் திருப்பெயரை (பிரணவம் ஓம்—) மடையாகப் பாய்ச்சும்.

அடுத்தது பதினாறு கால் மண்டபம்— தெற்கே அதற்காகப் படி,—பூட்டியகதவு! வேறு ஒரு சிறிய குகைக்கும் போகலாம் அதில் சிறப்பில்லை. மும்மூர்த்திகளைக் கிழக்குச் சுவரில் பாருங்கள் அது போதும். பதினாறு கால் மண்டபம் நடுவில் ஊஞ்சல் மாட்டியுள்ளது. நடுவே நான்கு தூண்களும் சேர்த்தே பதினாறு வரும். பிரம்மச்சாரியாக வந்த பிள்ளையாரை வீடணன் குட்டுவதற்குக் காரணமான காட்சியைத் தூணில் சிற்பமாகக் காணலாம். இங்கிருந்தும் திருச்சிநகர் அழகை நன்கு பார்க்கலாம்.

கங்காதரர்:

இந்த மலையிலேயே காணக்கிடைக்காத செல்வம் இதோ எதிரில் தெற்குப் பார்க்க இருக்கும் குகைக்கோயில் தான். குடைந்ததால் குடைவரைக் கோயில் எனவும் பெயர். ஏழாம் நூற்றாண்டில் மகேந்திரவர்மப் பல்லவன் திருப்பணி இது. கருங்கல் கோயில்கள் தோன்றத் தொடங்கிய காலமிது. கல்லும் மண்ணும் சுண்ணாம்பும் இல்லாமல். கையும் உளியும் சுத்தியலும் கற்பனையும் கொண்டே செய்யப்பெற்ற இத்திருப்பணிக்கு லலிதாங்குர பல்லவேசுர கிருஹம் என்று பெயர்.

இக்குகையில் உள்ள கல்வெட்டில் 104 பாடல்கள் பிற்காலச் சிற்றரசனால் இயற்றி வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. சிராப்பள்ளி அந்தாதி என்னும் முழு நூலும் கோவை நூலாகப் பொறித்துள்ளான் இந்தக் குகையில்.

8 தூணுள்ள இக்குகையின் கீழ்ப்பக்கம் பல்லவ மன்னன் வழிபட நிறுத்திய லிங்கக் கோயில். கீழே தாயுமானவர்க்குக் கோயில், பிற்காலத்தில் வந்த கோபத்தில் இந்தச் சிவலிங்கம் கோவித்துக் கொண்டு போய் விட்டதுபோலும். வேரோடு பறித்துக் கொண்டு ஓடியதால் கீழே பள்ளம் தெரிகிறது. இவரே போனாலும் இவரதுபெயரை நிறுத்தினேன் என்ற பல்லவன் கல்வெட்டுத்தான் நமக்குச் சாட்சியாகக் கிடைத்து விட்டதே இதே மலையில்! அது போதும்.

சிவலிங்கம் போனபோது துவார பாலகர் இருவரும் போகவில்லை. இதிரே இருக்கும் சிற்ப அழகில் சிக்கி அப்படியே விழித்த பார்வையிலேயே மெய்ம்மறந்து நிற்கிறார்கள்.

பம்பரம் போலக் கூரான அடிப்பக்க முனையும், மின்சாரக் குடைகல் குழவி போல இடைப்பகுதியும் பருமனான கைப்பிடியும் கொண்ட இத்துவார பாலகரின் கதாயுதங்கள் அழகியன. 'கரலா கட்டை' சுழற்றும் வீரர்கள் அனுபவிக்கும் படியான பாவனையில் நிற்கிறார்கள்.

எதிரே கிழக்குப் பார்த்தபடி விஸ்வரூபர் போல கங்காதரர் முன் சிற்பம். பல்லவர்கள் காலத்துக் கல்உளிகளின் மோகன வடிவச் சரக்குகள் மொத்தக் குத்தகையாயுள்ள இடம். கங்கையைக் கொண்டு வந்து சிரசிலேயே சிவன் தாங்கிய பகீரதப் பிரயத்தனத்தில் பல்லவர்கள் மிகவும் ஈடுபட்டவர்கள். அதிலும் இச்சிற்பம் மிகமிக அழகியதாகும். ஒரு மனித உயரத்திலே இது இருக்கிறது.

பகீரதன் தவம் செய்ததற்கு மிகவும் இரக்கப்பட்டுக் கங்கையை வரமாக வரவழைத்து விட்டார் சிவபெருமான். அவள் வருகிற வேகத்தில் உலகு அழியக் கூடாது என்பதற்காகச் சடையிலேயே ஏந்தித் தடுத்திடப் போனாரா? அதனால் வலது காலால் எம்பியிருக்கிறார். கீழே கிடந்த முயலகனும் கூட எழுந்து அவர் வலது பாதத்திற்குக் கையால் முட்டுக் கொடுக்கிறான்.

அவர் அதனெல்லாம் அயரவில்லை. இடது கையை இடுப்பில் மோகனமாக வைத்தபடிதான் இருக்கிறார். கங்கை நீராக வாராமல் ஓர் அழகு மங்கையாகவே உச்சியில் வருகிறாள். அவளைச் சடாமுடியில் அமரச் செய்ய வலது மேல்கையை ஜாடையாக உயர்த்தி இருக்கிறார். காதல் ஜாடைதான்!

இன்னொருத்திக்கு இடங்கொடுப்பதைப் பார்வதி கூடப் பொறுப்பதில்லை. அவள் முகத்தை மூடி ஊடிக் கொள் கிறாள். சித்துவேலை செய்து அவளுக்குப் பூவை நீட்டி அவளை அணுகும் இடது, மேல்கை சாதுர்யமானது. நந்தி தேவரோ? வியப்போடு கங்கையை ஒருவர் பார்க்கிறார் விலங்கு வடிவத்தில்! கங்கை வந்தால் பாம்பு வராமல் இருக்குமோ? அதைக்கீழ் வலதுகையில் பிடித்து விட்டாரா? இல்லை, முன்பே சடையிலிருந்த பாம்பு கங்கைக்கு இடம் கொடுத்து நகர்ந்து விட்டதோ?

ஒசிந்து கொண்ட இவர் உடம்பும், இடதுபக்கம் பார்வதியைச் சமாளிக்க ஒரு கள்ளமான பார்வையோடு சாய்ந்த முகமும், இவ்வளவு கருணையால் தனக்கு வரங் கொடுத்தாரே என்று வணங்கும் பகீரதனும், இக்காட்சியும் காணக் கிடைத்ததே என வணங்கும் முனிவரும் ஒரு சிற்பத்தில் இருப்பதாகவே தெரியவில்லை! ஏதோ அந்த நிகழ்ச்சி நடந்த காலத்திலேயே கண்டு அனுபவிக்கும் படியாக இருக்கிறது. கருணை, எளிமை, தலைமை, அள வில்லாத ஆற்றல், போகம், யோகம், முதலிய கல்யாண குணங்களும் கடவுள் தன்மைகளும் இதில் குறைவறவே நிறைந்து விட்டன.

இறைவனைப் படைக்கும் சந்தர்ப்பம் பிரம்மாவுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இந்தச் சிற்பிக்கு அது கிடைத்தது! அவனுக்கும் நமக்குமே ஒரு பாக்கியம்.

தாயுமானார் :

இச்சிற்பக் குகையை விட்டு மனம் பிரியாமல் இறங்கு கிறோம். இனிமேல் மேற்கே போய்த் தாயுமானார் கோயிலுக்குப் போகலாம். தந்தைப் பதவியோடு தாய்ப் பதவியும் ஏற்ற இடமல்லவா இது?

தாயார் தான் சரிபாதியாக உடம்பிலே இருக்கிறாளே, பிறகு ஏன் இவரும் தாயாகியிருக்கிறார்? தாயே இல்லாமல்

தான்தோன்றியானவர் தாயாகி ஒருமுறை நடிக்கலாம் என்று ஆசைப்பட்டிருக்கிறார். தான்தோன்றி ஈசர் தாயாகத் தோன்றுவது எளிது.

இவர்மேல் தாளாத பக்திகொண்ட ஒரு பெண்ணுக்குப் பிள்ளைப் பேறுகாலம், அவளுடைய தாய் வடகரைக்கு வந்ததும் காவிரியிலே வெள்ளத்தைக் கொடுத்து அவளைத் தடுத்து விட்டார் — பிள்ளைத் தாய்ச்சியான பெண் வருந்தாமல் தானே தாயாகவும் போயிருக்கிறார். வெள்ளமும் முழுதும் வடிந்தது; பிள்ளையும் பிறந்தது. உண்மைத் தாயும் வந்தாள். இரண்டு தாயில் யார் உண்மைத்தாய் என்று தவித்தபோது இவராகவே மறைந்து விட்டார். மகேசனே மாதாவாக வந்தால் தாயுமானான் என்று தானே அவனை அழைக்க முடியும்? இதையே ‘மாத்தரு பூதேசர்’ என்பார்கள். செவ்வந்தி நாதர் என்றும் பெயர்; ஏன் தெரியுமோ? செவ்வந்தி நிறத்தானாய் இருப்பதால் மட்டுமல்ல. பங்குனி 23, 24, 25 ஆகிய தேதிகளில் செவ்வந்தி நேரத்துச் சூரியன் இவர்மீது படுவதே இதற்குக் காரணம்.

திருமலைக் கொழுந்து ஈசர் என்றும் இச்சிவக் கொழுந்துக்கு ஒரு பெயருண்டு. இந்தக் கோயிலைப் பல்லவன் கட்டவில்லை, அவனுக்குப் பிறகு 500 ஆண்டு காலம் (12ஆம் நூற்றாண்டு) சென்றபின் செங்குத்தான சுவரை மலையிலேயே எழுப்பி இக்கோயிலைக் கட்டியுள்ளார்கள். பெரிய பொறியாளர்கள் தான்!

இக்கோயிலுக்காக நன்றுடையான், தீயதில்லான் என்று இரண்டு தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. தீயதில்லான் தான் நன்றுடையவனாக இருக்க முடியும். அப்புறம் ஏன் ஒரு பெயரிடாமல் இரு பெயர் இடவேண்டும்? தீமையில்லாதவர் நன்றுமில்லாதவர்களாக ஒரு நடுத்தரத்திலும் இருந்து விடுவதுண்டு. அப்படியல்ல என்பதையே வலியுறுத்துகிறார்களோ?

“ நன்றுடையானைத் தீயதிலானை நரைவெள்ளேறு
ஒன்றுடையானை உமையொரு பாகம் உடையானைச்
சென்றடையாத திருவுடையானைச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக் கூற என் உள்ளங்குளிரும்மே.”

(திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்-திருச்சிராப்பள்ளி—1)

சம்பந்தர் பாட்டில் இரண்டும் வருகின்றன, எனவே இரு பெயரும் வழங்கியிருக்குமோ? சம்பந்தரும் அப்பரும் பாடிய இம்மலையில் இக்கோயில் இருந்திருக்க முடியாது. பல்லவனின் லலிதாங்குர பல்லவேஸ்வரமே இருந்திருக்கும் இப்போது அந்த இடத்தில் லிங்கமில்லாக் கோயிலே இருக்கிறது.

குகையாகையால் அங்கே அக்கோயிலை விரிவு செய்ய முடியாமல் இருந்ததால் இந்த மேற்குக் கோயிலைக் கட்டினார்களோ? அங்கே இருந்தபோது நன்றுடையானை இருந்தார். இங்கே குடிபெயர்ந்தும் தீயதில்லாதானாகவே இருக்கிறார் என்பதையும் தீர்த்தப் பெயர்கள் குறிப்பாகக் கூறுகின்றன. இடப்பெயர்ச்சியால் இடையூறும் பெயர்ந்திருக்கும் போலும்!

இடமும் பெயர்ந்தான் :

திரிசிரா வணங்கியபோது இருந்த லிங்கம் என்ன ஆயிருக்கும் என்று கேட்கிறீர்களா? பிற சமயத்தாரால் அது பிறர் கைக்கு மாறிப் போனதால் பல்லவன் புதிய லிங்கம் நிறுவியிருக்கலாம். சிராப்பள்ளி சிவப்பள்ளியாயிருக்கலாமே!

“ மட்டுவார் குழலாளொடு மால்விடை
இட்டமாக உகந்து ஏறும் இறைவனார்
கட்டு நீத்தவர்க்கு இன்னருளே செய்யும்
சிட்டர் போலும் சிராப்பள்ளி செல்வரே.”

என்ற அப்பர் தேவாரத்தில் முதலிரண்டு அடிகளில் அம்மையோடு வரும் விருப்பமே கொண்டவர் சிவன்

என்பதும், பல்லவ கிரகத்தில் தனியே விங்கமாகவே இருந்ததால் துறவிகளுக்கு அருள் செய்யவே தனியாய் இருக்கிறார் போலும் என்ற குறிப்பில் பாடியது மாதிரி தெரிகிறது. இதையுணர்ந்தே அம்மைக்கும் அப்பனுக்கும் தனித்தனியாய் இரு கோயில்கள் செய்திருக்கலாமோ? அப்படியானால் இந்த விங்கத் திருமேனியையே அப்பரும் சம்பந்தரும் பாடியதாகி விடுகிறது. பழைய கல்வெட்டுச் சொல்லும் கோயிலிலே விங்கத்தைக் காணோம். விங்கமுள்ள கோயிலோ புதியதாக இருக்கிறது. ஆகவே இடமாற்றம் நிகழ்ந்தது என்று நாம் நினைக்கிறோம்—எங்கும் பரந்தவன் இடம் மாறுவது இல்லை. ஆகவே நாம் இடத்தை மாற்றுவது நம் வசதிக்காகத் தானே! தந்தை தாயானான்; அதுபோலச் சிறிய கோயிலும் பெரிய கோயிலாக இடம் மாறியது.

நந்தி எங்கே பார்க்கிறது?

சிங்கம் சுமந்த கல் விளக்கு இரண்டும், பானுகோபரும் நந்தி பீடமும் உள்ள பகுதிகளையும் கடந்து கோயிலுக்குள் நுழைவோம். பானுகோபர் என்பதை விடச் சார முனிவர் ராகவும் சொல்லலாமோ? தெற்கில் அறுபத்து மூவர்கள் மாடம்—வாயில் இருபுறமும் பிள்ளையார் ஆறுமுகன் ஆகியோர் கோயில்—வந்ததும் நந்தியை ஒருமுறை திரும்பிப் பார்க்கிறோம். திசைகளை நினைவுபடுத்திக் கொள்கிறோம். மறுபடியும் தயங்குகிறோம்.

மேற்கு முகம் காட்டிய நந்தி இருந்தால் சுவாமி கிழக்கு முகம் நோக்கி இருப்பார். இங்கே மேற்கே முகம் நோக்கிய சுவாமிக்கு முதுகுப் பக்கமாக நந்தியுமல்லவா மேற்கே பார்த்திருக்கிறது என்று நமக்குச் சந்தேகம் வருகிறது.

இது மலைக்கோயில். மேற்கு நோக்கிய சுவாமிக்கு மேற்கே கொடி மரம் வைக்க வசதி இல்லை. கிழக்கேதான் இடமுண்டு. கிழக்கே கொடி மரத்தை வைத்தால் ரிஷபக் தி. கோ — 2

கொடிக்கும் கீழே நந்தியும் இருக்க வேண்டாமோ? நந்தியை வைத்தால் சுவாமி முதுகைப் பார்க்கிறாற் போல இருக்கிறது. கிழக்கே பார்க்கும்படி நந்தியை வைத்தால் சுவாமி முதுகும் நந்தி முதுகும் ஒன்றானது போல ஆகி விடும். அது மட்டுமா? சுவாமி புறப்பட்டு வந்தால் வாசலில் நந்தியின் முதுகுப் பக்கமாக அல்லவா வரும்படியாகி விடும் - தவிர்க்க முடியாதபோது ஒரு சந்நிதியில் பல நந்திகள் வைப்பதுண்டு. அது போல் சுவாமியின் கருவரையில் ஒரு நந்தியும் இருக்கிறார்.

பொதுவாகச் சைவ சித்தாந்தத்தில் தலைவன் + ஆன்மா + ஆன்மாவைக் கட்டிய விளைகளாகிய தளை ஆகிய மூன்றும் பதி பசு பாசம் என்பார்கள். இந்த விளக்கமே நந்தியிருப்பதாம்.

சிவன் பதி, நந்தி பசு இவர்கள் இருவர்கள் இருவரிடையிலும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் பாசமாகிய தளை உள்ளது. அதனால்தான் இறைவன் ஆணையாகிய பாசத்தை நடந்து கடப்பது கூடாது என்று நந்திக்கும் சுவாமிக்கும் நடுவே குறுக்கில் கடக்கக் கூடாது என்பதை மரபாக வைத்தார்கள். இதனால்தான் நந்தி இடம் மாறி இருக்கிறதே என்று தயங்குகிறோம். இன்னொரு நந்தி கருவரையில் இருப்பதால் நாம் இக்கோயிலில் குறுக்கிட்டுப் போகலாம். குறுக்கே போக நேரும் நிலை வரும் கோயில்களில் பல நந்தி வைப்பார்கள்.

உறையூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு சோழர்கள் ஆண்டனர், நாயக்கர்கள் மலையைச் சுற்றி அரண் அமைத்திருந்தனர். முகமதியர்கள் ஆளுகையும் இம்மலையிலிருந்தது. உறையூராகிய தலைநகருக்கு முதுகு காட்டி இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகச் சுவாமி மேற்கு நோக்கியிருக்கிறார். திருவரங்கம் தெற்குப் பார்த்ததும், திருவானைக்காமேற்குப் பார்த்ததும் உறையூருக்கு முகம் காட்டுவதாகவே உள்ளது. இப்படித்தான் இருந்

திருக்குமோ என்கிறபோது சார முனிவர் வருகிறார் குறுக்கே. முனிவர் வந்தாலே சாபமும் வருமே.

இவர் பாதாளத்திலிருந்து செவ்வந்திப்பூ கொண்டு வந்திருக்கிறார். சோழனிடம் தந்ததும் அவன் மனைவிக்குக் கொடுத்து விட்டான். கடவுளுக்கு அணியாமல் காதலிக்கு அணியாதே என்று கண்டித்திருக்கிறார். சோழன் அவட்சியமாக இருந்து விட்டான் கடவுள் சினங்கொண்டு கிழக்குப் பார்த்த முகத்தைத் திருப்பி மேற்கு நோக்கி உறையூரையே மண்மாரி பொழிந்து விட்டார். இந்திரனும் ஐராவதமும் பூவை இப்படி அவமதித்துப் பூமிக்கு வந்த கதை இக்கதைக்கு அண்ணன். எப்படியானாலும், கதை நன்றாக இருக்கிறது!

யாரோ ஒரு கற்பனைப் பிரியரிடம் கேள்வி கேட்கப் போய் அவர் தெரியாத அல்லது தெரிவிக்க முடியாத காரணத்தைக் கதையாகச் சொல்லி விட்டார். சுவையாக இருக்கிறது. ஆனால் கொஞ்சம் இடிக்கிறதே. நந்தியே கருவறையிலும் இல்லாவிட்டால் இது தேவையான கதையாகி விடும். நெடிது வழங்கும் கதை இது என்பதையும் மனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

சுவாமிபோகுமிடமெல்லாம் நந்தியும் போய்விடுவார். இங்கே ஒரு நந்தி போகாமல் இருப்பதும் உதைக்கிறது. அழிப்புக் கடவுள் அல்லது சங்காரமூர்த்தங்களின் முன்பு, சினம் முதலான பாதிப்பு வராமல் தடுக்கக் குளம் வெட்டுவது ஆகம மரபு. அப்படித் தெப்பக்குளம் மேற்கே இருக்கும்போது, சிவன் கோபித்திருக்கவும் மாட்டார். அல்லது கிழக்கே இருந்த குளம் அவர் திரும்பியதும் தானும் திரும்பியிருக்க வேண்டும். குளமே திரும்பினால் நந்தி திரும்பாமல் இருக்க நியாயமில்லையே!

செவ்வந்திநாதர் என்ற பெயர், நந்தி மாறியதோடு சுவாமியும் மாறியிருப்பது, உறையூர் அழிந்தது—இந்த

மூன்று காரணங்களையும் இந்தக் கதை ஒரு தொடர்பால் விளக்கி விடவே எழுந்துள்ளது.

சிவந்தியப்பூவுக்குச் செவ்வந்திப்பூ என்பது வழக்குச் சொல்லே தவிர நேர்முறைச் சொல்லல்ல. அந்திவண்ணத் தினான், செவ்வந்திநாதர் ஆகியது சரியாகும். சிவந்திப்பூவுக்காகக் கோவித்தவனுக்கு இப்பெயர் வராது. உறையூரில் பஞ்சவர்ண சுவாமி கோவிக்காமல் இவர் ஏன் கோவித்தாராம்?

நந்தி மாறிய காரணத்தை முன்பே பேசியிருக்கிறோம். சுற்றிச்சுவர் அடைப்பானதால் நந்தி மாறாததாகவும் கொள்ளலாம்.

உறையூர் சுந்தரபாண்டியனால் அரசியல் பகைக்காகப் போரில் அழிக்கப்பட்டதே தவிர மண்மாரியால் அழிய வில்லை.

இப்படி மூன்றுக்கும் காரணம்போல எழுந்த கதை மிக மிகப் பிற்காலத்தில் சுவாரஸ்யமாகச் செய்து கொண்ட ஒன்றுதான். ஏனென்றால் பல்லவன் நிறுவிய கோயிலில் லிங்கமே மேற்கு முகமாகத் தான் இருந்திருக்கிறது. அதனைப் பெயர்த்து வேறாக்கிய போதும் அதே திசையில் தானே வைப்பார்கள்!

இந்தக் காரணங்களைச் சிந்தித்து வடக்கு தவிர எல்லாத் திசையிலுமாகத் திரும்பி அன்னபூரணியை வணங்கிய பிறகு இடப்புறமாகக் கோயில் திருச்சுற்றில் நுழைகிறோம். சுப்பிரமணியர், வள்ளி, தெய்வானை, பிள்ளையார், துர்க்கை, 63 நாயன்மார் ஆகிய உற்சவர்களை வணங்குகிறோம். தாயுமானார் உடன் மட்டுவார் குழலி இல்லாமல் இரத்தினாவதியாகி அம்மை உற்சவராக வுள்ளார். இன்னொரு பேர் வைத்துக் கொண்டானோ. பிரசவம் பார்க்கப் போனபோது வந்த பெயர் இது.

தெற்குக் கருவறைச் சுவரில் தட்சிணாமூர்த்தி மிகவும் மகிழ்ச்சியாக உள்ளார். நான்கு மாணவர்களுக்குப்

பதிலாக ஆறு மாணவர்கள் (முனிவர்கள்) அவருக்குக் கிடைத்துவிட்டார்கள். தேவலாமே அவர்கூட நல்ல ஆசிரியராகப்போய் அதிக எண்ணிக்கையில் வகுப்பை வளர்த்திருக்கிறாரே! அதுதான் சலவைக்கல் வகுப்பறையாகி விட்டதோ? திருவானைக்கா பகுதியில் இது பற்றித் தெளிவாகும்.

எதிரில் தாயுமானவர்க்குப் பக்கத்தில் எழுந்தருளும் மேனியாய் எட்டு நாகக் கன்னிகள் இருக்கின்றனர்.

தட்சிணாமூர்த்திக்கு அடுத்து கோஷ்டத்தில் விநாயகர் நிற்கிறார்; நர்த்தன விநாயகர் என்று ஏன் சொன்னார்கள் என்றால் அவர் நிற்கும் கல்பீடம் சரிந்து தாழ்ந்த மாதிரி இருக்கிறது வலது பக்கத்தில்! அதனால் ஆடுவதற்கு முயற்சி செய்கிறார் என்று நம்பவேண்டும்.

மகாமந்திரம்:

சந்திரசேகரர், அடுத்தபடி திரிபுரசுந்தரி இவர்களும் விழா எழும் மேனியார்கள்தான். அடுத்து வரும் விளம்பரச் சுலோகத்தைக் குறித்துக் கொண்டு விடுவோம் மிகவும் நல்லது.

“ ஹே சங்கர ஸ்மரஹர ப்ரமதாதிநாத
மன்னாத ஸாம்ப சசிசூட ஹர த்ரிசூலின்
சம்போ ஸுகப்ரஸவக்ருத் பவ மே தயாளோ
ஸ்ரீ மாத்ரு பூத சிவ பாலய மாம் நமஸ்தே.”

இந்த நான்கு வரிச் சுலோகத்தை 3 முறை நாள்தோறும் ஒதித் தாயுமானாரையும் நினைத்து வழிபட்டு வந்தால் சுகமாகப் பிள்ளைப்பேறு உண்டாகுமாம். பிள்ளைப் பேறு செவிலியே சிவன்தான்!

நல்ல பிரசவங்களே பயத்தாலும் பணத்தாலும் ஆயுதப் பிரசவங்களாகி விடும்போது சிவனே தாயுமாகி வர வேண்டியது மிகவும் அவசியமல்லவா? அதனால் இச்

சுலோகம் ஒதுவது நலம். மன ஒருமையே மந்திரப் பயனாகும்.

மேற்குச் சுற்றில் சாரமுனிவர், சிங்கவாகனமேறிய எட்டுக்கை துர்க்கை மூலவரும் உற்சவருமாக உள்ளனர். இடது புற வாயிலில் செவ்வந்தி விநாயகர், சோமாஸ்கந்தர் முதலிய மூன்று உற்சவர்கள். தலவிநாயகர் அத்தலப் பெயர் சுவாமி பெயர்களைப் பெறுவர். இது வழக்கமே.

மேலைச் சுற்றுச் சன்னல் வந்ததா? நீராழி மண்டபத்தோடு (closeup) அருகக் காட்சியாகத் தெரியும் தெப்பக்குளம்—நாம் கடல் சூழ்ந்த மலையில் இருப்பது மாதிரி உருவாகும் உணர்வு வரப் பெறுகிறோம். அடுத்து அருணகிரியார் திருப்புகழில் சிரிக்கும் முத்துக் குமார சுவாமி மூலவர். புகழ்கேட்டால் புன்னகை தானே.

அடுத்ததாக ஆடல் வல்லான் முட்டை வடிவத் திருவாசியில் ஆடுகிறான். பழைமையானவர் என்பது பார்த்தாலே தெரிகிறது. அடையாளத்தால் பழமை சிரிப்பிலோ அழகிலோ மாறாத புதுமைதான்.

தாயுமானாரைக் கண்டு விட்டோம். மேற்கு நோக்கிய காரணம் எப்படி வேண்டுமானாலும் போகட்டும். யாரை வேண்டுமானாலும் பார்க்கட்டும். ஆனால் இவர் நம்மை நோக்கி அருள் சொரிந்தால் போதும் என்று எண்ணி மகிழ்வோம்.

அட்டே! உண்மைதான் மிகவும் பெரியவராக இருக்கிறாரே. பிரம்ம நந்தியை எண்ணி இவர் மேனி பார்த்தால் இவர்க்கு ஏற்ற நந்தி அவரில்லை என்று தெரியும். பல்லவன் கட்டிய குடைவரையின் துவாரபாலகரை எண்ணிக் கொண்டு பார்த்தால் அவர்களுக்குரிய லிங்கமேனியார் தான் இவரென்பது நமக்குப் புரியும். அப்பா! எவ்வளவு கிறுகிறுப்பு, இதை ஆராய்ந்து பார்த்ததில். பக்தி போய்

மறைகிறது 'இதற்குத்தான் கதைகளாக வைத்து நம் கருத்தை மாற்றியிருக்கிறார்கள் போலும்.

இங்குள்ள நந்தி பலிபீடம் பித்தனைக் கவசமிட்டவைகள். அவர்களிடம் விடை பெற்றுத் திரும்பலாம். துர்க்கை பிட்சாடணர் முதலியோருடன் சண்டிகேசர் ஜுரஹரேஸ்வரர், பைரவர், இடும்பன், தண்டாயுதபாணி, நால்வர் சூரியசந்திரர் என்று திருச் சுற்றில் யாவரையும் வணங்குகிறோம்.

மகாமண்டபத்தில் ஜாதகக் கட்டம் ஸ்ரீ சக்கரமாகிய புவனாபதி சக்கரம், பிரளய காலேஸ்வரர் அணுக்கவாயிலில் காளி முதலிய விதானம், சுவர் ஓவியங்கள் திருப்பணி செய்த புதுமையுடன் பொலிகின்றன.

மட்டுவார் குழலி :

கர்ண விநாயகர், பிரம்மா, இந்திரன், அனுமார், தாயுமானவ அடிகள், சேக்கிழார் ஆகிய மூலவர்கள் உள்ள அம்மன் கோயில் திருச்சுற்றில் நுழைகிறோம்.

தாயுமானவர் கோயிலில் இல்லாமல் தாயார் கோயிலில் இந்தத் தாயுமானவ அடிகளார் இருக்கிறாரே, ஏன்?

தாயாய் இருக்கும் தன் தொழிலைச் சிவபெருமான் ஏற்றுத் தாயுமானவராகி விட்டதால் அம்மாவுக்குக் கோபம். மதுவாரும் குழலி கோபமும் கொள்வாளே!

“அட்டமாசித்தியும் நல்அன்பர்க்கு அருள
விருது கட்டிய பொன் அன்னமே.”

என்று அகிலாண்டேஸ்வரியைப் பாடினார் தாயுமானவர். அவருக்கு ஞானத்தை அள்ளிக் கொடுத்துத் தம் கணவன் பெயருக்குப் போட்டியாக ஒரு மனிதருக்கே பெயரைப் புகழ்ப் பெயராக்கி விட்டாள். இதனால் தாயுமான அடிகளார் தாயார் கோயிலிலேயே இருக்கிறார் போலும்.

அங்கே போனால் எந்தத் தாயுமானார் என்று குழப்பம் வந்து விடுமே!

இத்தலத்தில் ஒரு தாமரையில் தோன்றி, காத்யாயன முனிவர் மகளாக வளர்ந்து, உமாதேவி என்ற பெயர் போய், மட்டுவார் குழலியாகிச் சுகந்த குந்தளாம்பிகையாகவும் ஆகிவிட்டாள். அகிலாண்டேஸ்வரிக்கு நான் ஒன்றும் குறையவில்லை என்பது போல் பெரிய நாயகியாக நிற்கின்றாள் தாய். கவசங்களில் மேலும் அழகாகத் தெரிகிறாள். பள்ளியறை, மணிக்கதவு, சண்டிகேஸ்வரி, மகிஷாசுரமர்த்தினி ஆகியவை வணங்கி வருகிறோம்.

கோயில் கொடி மரத்து வடசிறகில் சுந்தரேசுவரர், சிங்கத்துணை விளக்குகள், யாகசாலை, பலிபெறு மூர்த் தங்கள் யாவுமாக வணங்குகிறோம்.

இறங்கும்போது மலைப்படி திருப்பம் சக்திகளின் படம் அட்டலட்சுமி ஓவியம், சித்திவிநாயகர், முருகன் கதை, தாயுமான அடிகளார் ஓவியம் இவர்களும் நமக்கு வழிகாட்டுகிறார்கள்.

உச்சிப் பிள்ளையார் கோயிலின் பின் குகையுள்ளதே அது ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் சமணர்கள் இருந்த படுகைகள் உள்ள இடம். அவற்றின் அம்முனிவர் பெயர்களும் வெட்டப் பட்டுள்ளன. அவர்களுள் சிரா என்று ஒருவருக்குப் பெயர் தெரிகிறது. இதனால் தான் சிராப்பள்ளி என்றும் பெயர் வந்தது என்று கூறுவதில் சாட்சியங்கள் வலிமையாக உள்ளன.

‘பள்ளி’ என்பதே சைனர்களின் ஆட்சிச் சொல்லாகும். சினப் பள்ளி, பார்த்தன்பள்ளி, சித்தன் பள்ளி முதலியன வற்றுள் உள்ள பள்ளி சைனத் தொடர்பானதே. பள்ளிக் கூடம் என்ற சொல்லே சைன ஆதாரச் சொல்லாகும்.

தெப்பக் குளம் 16ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிசெய்த விஸ்வநாத நாயக்கர் காலத்தில் வெட்டப் பட்டது.

நாயக்கர்கள் கைத்திறம் மலைக் கோட்டையிலும் விளங்குகின்றது.

சகஸ்ரலிங்கம், விநாயகர், முருகன், வள்ளி, தெய்வயானை, நந்தியம் பெருமான் ஆகியோர் ஒரு சிறு குகையாடத்தில் குடும்பப் பிரச்சினைகளைக் கலந்து பேசுகிறார்கள் போலும். கதவு சாத்தியிருக்கிறார்கள்! கன்னத்தில் போட்டபடி நகரலாம்.

அற நிலையத்துறை அறையும் எதிரில் கிழக்குப் பார்த்த நூற்றுக்கால் மண்டபம் அழகானது. திருப்பணி நிறங்கள் மாறாதது. விழாக்கள் திருமணங்கள் நடக்கும் நல்ல இடம். கீழே தருமையாதீனத்து மௌனமடம் வாயிலுக்குள் தென்புறம் கோயில் வடப்புறம் மடம் உள்ளது.

மலைக் கோட்டை முதல் கட்ட வீதி ஓரம் யானை கட்டி மண்டபம் யானையுடன் நிற்கிறது. பிள்ளையார் கோயில் இல்லையா?

மலைக் கோட்டையின்கீழே உள்ள மாணிக்கமான விநாயகர். உச்சிப் பிள்ளையாருக்குப் போக முடியாத பலர் இவரிடம் அருள் பெறுகின்றனர். உச்சியை அடிப் பகுதி வெல்லும் காட்சி. இவர் எப்போது பார்த்தாலும் கூட்டங்களிலும் தீப தூபங்களிலும் மூச்சுத் திணறியே இருப்பார். உற்சவர் இவருக்கு எதிரில் தனிக் கோயிலில் நின்றருளுகிறார். பல்வேறு வரலாற்றுக் காட்சிப் படங்கள் பூசைபெறும் சந்தோஷி மாதாபடம். கடைத்தெரு மண்டிய பகுதியில் செல்வக் காவல் புரிகிறார் இந்த மாணிக்க விநாயகர்.

3. திருவாணைக்கா

திருவரங்கத்துக்குப் போகும் நகரப் பேருந்து திருவாணைக்கா கோயிலில் நின்றுதான் திரும்பும். அங்கேயே இறங்குகிறோம்.

தெற்கே காவிரியும் வடக்கே கொள்ளிடமும் இப்படி ஆற்றிடைக் குறையான தீவில் மேற்கே திருவரங்கம் கிழக்கே திருவாணைக்கா, நடுவே சென்னை, சேலம் முதலிய பகுதிகளுக்குப் போகும் சாலை.

இத்தீவு கிழக்கே கல்லணை வரைபோகும் தமிழகத்தின் மிக நீண்ட அகன்ற துருத்தி இது. சங்க காலத்தில் அரங்கு, துருத்தி, எக்கர், இடைக்குறை முதலிய பெயர்களால் இத் தீவுகளை அழைப்பர்.

“தீயில் அடுப்பில் அரங்கம் போல” (அகம் 137)

“அந்தில் அரங்கத்து”

(சிலம்பு. மதுரை. காடுகாண் 6.)

“ஆற்றுவி அரங்கத்து”

(சிலம்பு. புகார். நாடுகாண் 156.)

என்ற குறிப்பில் இத்தீவு முழுவதையுமே அரங்கம் என்றே குறிப்பிட்டதையறிகிறோம். அழகுமிகுந்து செய்து

வைத்த மாதிரியான தீவாகையால் அரங்கம் என்றார்கள். அண்ணனுக்கு மதிப்பளிக்கும் அன்னை அகிலாண்டம் அரங்கருக்கே திருவரங்கம் என்று தனிப் பெயராக வழங்குமாறு விட்டு விட்டாள் போல் தெரிகிறது.

கோயில் அமைப்பு :

திருவரங்கத்தினளவுக்கு அடுத்த நிலையில் இது பெரிய கோயிலாகும். திருநீற்று மதில் எனும் வெளி மதிலின் நீளம் 2452 அடிகளாம் (735.60 மீ.). அகலம் 1496 அடிகளாம் (448.80 மீ.). ஆயிரங்கால் மண்டபப் பகுதியிலிருந்து பாண்டியன் கோபுரம் வரையிலான சுற்றுகளின் நீளம் 1628 அடி (488.40 மீ.), அகலம் 528 அடி (158.40 மீ.). அதற்கும் உள்ளே கார்த்திகைக் கோபுரம் முதலாக சங்கரேசுவரர் கோபுரம் வரையிலுமான சுற்றுகளின் நீளம் 792 அடி (237.60 மீ.) அகலம் 330 அடி (99 மீ.) ஆரவிட்டான் கோபுரத்தைக் கொண்ட சுற்றுகளின் நீளம் 198 அடி (59.40 மீ.), அகலம் 154 அடி (46.20 மீ.). மணிக் கோபுரத்தை உடைய முதற் சுற்றுகளின் நீளம் 154 அடி, (46.20 மீ.) அகலம் 132 அடியாம் (49.60 மீ.).

திருநீற்று மதில் என்பது 6 அடி (1.80 மீ.) கனம், 35 அடி (10.50 மீ.) உயரம் உடையது. திருவரங்கத்து மதிலை விட இது உயரத்தில் கூடுதலானது.

கோயில் கட்டடக் கலையைப் பார்க்கும் போது இந்த வியப்பான விவரங்களை ஏன் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இவற்றை வெறும் கொத்தனார்கள் கட்டவில்லை. பெரிய பொறி இயல் வல்லுநர்கள்தாம் கட்டினார்கள். ஆகவே நம் முன்னோர்களும் இளைத்துச் சளைத்தவரல்லர் என்று நம் குழந்தைகளுக்குக் கூற வேண்டுமல்லவா?

முன்னோர்களைத் தவறாகக் கருதும் ஒரு நாடு ஆரோக்கியமான முன்னேற்றத்தை அடையாது. நாட்டுப் பற்றும் கொள்ளாது. ஆகவே இதை நினைவூட்டுகிறோம்.

தலைப்பலி சிற்பம்

இக்கோயிலுக்குள் நுழையும் முன்புள்ள நாலுகால் மண்டபம். இது நாயக்கர்கால மரியாதை மண்டபம். கோயில் மேற்குக் கோபுரமாகிய இராய கோபுரத்துக்கு வந்து விட்டோம். தெற்கே தரையில் ஒரு சிற்பக்கல் நட்டிருக்கிறதா, நன்றாக ஊன்றிப் பாருங்கள். அது என்ன சிற்பம்? இது போல நான்கு சிற்பங்கள் வாசலிலேயே புதைத்து விட்டார்கள், இந்த ஆணைக்காவில்! இது கோயிலுக்குத் தேவையில்லையென்றால் அருங்காட்சியகத்தில் இருக்க வேண்டியதன்றோ?

தன் தலையை ஒரு கையில் பிடித்து மறுகையில் கத்தி கொண்டு கழுத்தையறுத்துப் பலிபீடத்தில் தானே தலையை வைத்து விட்டு முண்டமாக நின்று கவந்தம் ஆடுவார்கள் என்று சிலப்பதிகாரம், கலிங்கத்துப் பரணி முதலிய நூல்களிலும் கல்வெட்டுகளிலும் கண்டோமே அதை விளக்கும் சிற்பம். மன்னனுக்காகவோ பிறருக்காகவோ நேர்ந்து கொண்டு தானே தலைப்பலி தரும் வீரவழக்கம். இப்படிச் செய்து கொண்ட நிகழ்ச்சியைச் செய்தவன் பெயர் காரணம் முதலிய விவரத்தையும் இதே கல்லில் வெட்டிச் சிற்பமும் செதுக்கி வைப்பார்கள். இதைத் தலையீந்த தலம் என்றும் வழங்கலாமோ? புத்த சாதகக் கதைகளில் இவ்வாறான கதைகள் பல உள்ளன.

வீரர்கள் சாவுக்கு அஞ்சுவதில்லை. கொள்கையும் வெற்றியுமே அவர்களின் இன்பம் என்ற பழையகால வாழ்வு முறையின் பிரதிபலிப்பு இச் சிற்பம்.

கிருஷ்ணதேவராயர் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்த வரிவசூல் முழுவதையும் இங்குக் கோயில் கட்டவே செலவு செய்திருப்பார் போலும். அவர் பெயர் பல கோயில்களில் உண்டு. அதனால் எந்தக் கோயிலின் முதற்கோபுரத்திற்கும் இராய கோபுரம் என்றே பெயர் வந்து விட்டது.

இராய கோபுரம் என்பது இராயர் கோபுரம் என்பதன் சுருக்கமே. ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவராயர் பற்பல

கோயில்களுக்கு பிரமாண்ட கோபுரம் அமைக்கவிரும்பி, முதல் நிலை வரை கட்ட உத்தர விட்டதாகவும், பிறகு கி. பி. 1529-ல் காலமாகி விடவே, அவருக்குப் பிறகு அப்பணி தொடராத நின்றபோன படியால், பூர்த்தி யாகாத கோபுரங்கள் “இராயர் கோபுரம்” என்றும் வழங்கப்படுவதுண்டு.

இராஜ கோபுரம் வேறு; இராயகோபுரம் வேறு. ராஜ கோபுரம், பிரம்மாண்டமான முதற் கோபுரம். பலவேறு ராஜாக்களால் கட்டப்பட்டது. இராய கோபுரம் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் விடுபட்ட கோபுரம்.

சாலையிலிருந்து கோயிலைப் பார்த்தால் ஒன்றரையடியாவது தாழ்ந்திருக்கும். இங்கிருந்து சாலையைப் பாருங்களேன், அதே அளவு உயர்ந்திருக்கும். இப்படியே அப்புலிங்கம் வரை திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தால் இதுமாதிரி தாழ்வு வளர்ந்து கொண்டே போகும்.

ஐந்தாம் சுற்று:

இக்கோயிலுக்கு ஐந்து திருச்சுற்றுகள் ஏழு கோபுரங்கள் உண்டு. ஐந்து கோசங்களை வீதிகளும் இரதம், இரத்தம், எலும்பு, சுக்லம், தசை, தோல், மூளை ஆகிய ஏழுதாதுக்களைக் கோபுரங்களும் குறிக்கின்றன. கோயில், மனித உடம்புபோல் இறைவன் உடம்பாகக் கருதப்படுவது. ஆகவே இப்படிப் பார்க்கிறோம். இதனால் தான் இன்னும் எடுக்க நினைத்த கோபுரங்கள் பாதியில் நின்று விட்டன போலும். தெய்வ உடம்பு நமக்கு உருவாக்க அரிதுதானே!

இச் சுற்றிற்கு நான்குபுறம் வாசல் உண்டு. அவை 16—17 ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப் பெற்றவை. மேற்குக் கோபுரம் மட்டுமே முழுதுமாக உள்ளது. இந்தச் சுற்றைச் சுற்றி வரலாம்.

நீறிட்டான் நெடுமதில்:

இந்தச் சுற்றுச்சுவருக்கு நீறிட்டான் நெடுமதில் என்று பெயர். கிழக்கே தெரிவது ஆயிரங்கால் மண்டபப் பகுதியும் கோயில் செல்வோருக்கான வாயிலும்!

ஒரு காலத்தில் சித்தர் ஒருவர் இந்த மதிலை எடுக்க ஆட்களை அமைத்தார். நாள்தோறும் திருநீற்றையே கூலியாகத் தருவார். முதல் நாள் வாங்கும்போது ஏமாந்து போயிருப்பார்கள். மறுநாள் எல்லாரும் வாங்கும்போதே மகிழ்ந்திருப்பார்கள் ஏனென்றால் வாங்கிய விபூதியை வீட்டிற்குக்கொண்டு போய்ப் பார்த்தால் விபூதி கூலிக் காசாகக் கணக்கோடு இருக்குமாம்.

சித்தரல்லவா? விளையாடியிருக்கிறார். இவர் சித்தரல்லர்; சிவபெருமானேதான் என்று சொல்வார்கள். சித்தரும் சிவபெருமானாகத் தானே சைவ சித்தாந்தப்படி மதிக்கப் பெறுகிறார். அதனால் அப்படிச் சொல்லி விட்டார்களோ?

எப்படிச் சொன்னால் என்ன? விபூதி கூலியாக மாறு மென்று கீழே சிந்தாமல் பத்திரமாக வாங்கியிருப்பார்கள். சிந்திய அளவு காசு குறைந்து விடுமோ என்று பயந்திருப்பார்கள்! பிரசாதத்தை அப்படிப் பேண வேண்டுமென்று இந்த வரலாறு நம்மை வலியுறுத்துகிறது.

இந்த மதில் பழுதுபார்க்கும் பணியைச் சுந்தர பாண்டியன் பாதி வரை மேற்கொண்டு பிறகு முடியாமல் போய்விட்டது. இன்னும் வடக்குச் சுவர் முழுப் பணியு மின்றியே உள்ளது.

அன்னமயம்:

வியப்பான மதிலைப் பார்க்கப் புறப்படும்போது வடக்கே முதலில் திரும்பியதுமே வியப்புச் செல்வராம் அனுமான் நிற்கிறார். விநோதச் செல்வர் விநாயகர்

அடுத்து நிற்கிறார். இந்த மேற்குச் சுற்று முடிந்து வடக்கே திரும்பும் வரையிலும் ஆயிரங்கால் மண்டபம் நீண்டுள்ளது.

இச்சுற்றுகள் முழுதுமே முறைமையுடனும் முறைமையில்லாமலும் கட்டப்பட்ட வீடுகள்தான் நிறைய உள்ளன. கோயில் வீதியா, குடியிருப்பு வீதியா என்றால் கோயிலுக்குள் குடியிருக்கும் பகுதி என்று சொல்லி விடலாம். இதற்கு வெளியிலும் வீதியுண்டு. அன்னமய கோசமல்லவா? அதுதான் அன்னப்பட்டிகளான மக்கள் குடியிருக்கிறார்கள்.

நகரத்தார் பணி:

ஆயிரங்கால் மண்டபத்தின் கிழக்கே காரைக்குடி மு. அரு. பசுமடம் உளது. ஆணைக்காவை இறுதியில் அழகுற அமைத்துக் கொடுத்தவர்கள் நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார்கள்தாம். மன்னர்கள் மடிந்தபிறகு இந்த வாணிபப் பெருமக்களே கோயில் பணிகளைக் கருத்தோடு செய்தவர்கள். நிறையவும் செய்தனர்.

மிகப் பெரிய ஒரு கோயிலை ஒரு குடும்பமே செய்வதென்றால் மன்னர்க்கொத்த செல்வராக நகரத்தார் விளங்கியதை அறிகிறோம். சிலப்பதிகாரத்திலே அப்படிக்கோவலன் குடும்பத்தைக் காட்டினார். இத்திருப்பணி செய்த காணு காத்தான் சா. ராம. சித. சிதம்பரம் செட்டியார் 1900 ஆம் ஆண்டில் 15 இலட்சம் ரூபாயில் புதுப்பித்து இக்கோயிலைக் கட்டினார். 1950 வரை அரை நூற்றாண்டு முடிய அக்குடும்பத்தாரே பல்வேறு பகுதிகளை நிறைவாகச் செய்தனர். ஆகவே சிலப்பதிகாரத்துச் செட்டியார் மாட்சி இன்று வரையிலும் இருப்பதாகத் தானே ஆகிறது. செட்டியார் முறுக்கா சரக்கு முறுக்கா என்பது பழமொழி. இங்கே இரண்டுமே முறுக்குத்தான்.

சங்கரமடம் :

வட திருவாணைக்காவிலும் பிற்காலப் பணிகள் உள்ளன. அகிலாண்டேஸ்வரி கோயிலில் இருந்து இவ் வீதிக்கு வரும் நுழைவாயிலும் உளது அதில் ஓரடுக்குக் கோபுரம் சிறிதாக உளது.

வடக்கு வீதியில் சங்கரமடம் அம்மன் கோயில் நுழைவாயில் அருகே தெற்கு நோக்கியுள்ளது. மகாகணபதி, துர்க்காம்பாள், ஆதிசங்கரர் படம் ஆகிய சந்நிதிகள் உள்ளன.

ஒருகாலத்தில் அகிலாம்பாளுக்குக் கோபம் அதிகமாம். காலையில் கோயில் திறக்க வருவோரைத் தீங்கு செய்யுமளவு உக்கிரமாக இருந்தாளாம். அப்புலிங்கம் மேற்கும். அகிலாண்டம் கிழக்குமாக மாறியிருப்பதில் சுவாமியைத் தரிசிக்கச் சேர்ந்திருக்க முடியாமல் கோபித்திருப்பாளோ என்னவோ?

ஆதிசங்கரர் வந்ததும் இதை அவருக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் இதன் உண்மையறியும் மகா ஞானியல்லவா? பொன்னால் ஆகிய ஸ்ரீ சக்கரம் எழுதிய தாடங்கம் இரண்டு செய்து அதில் தணிவுக்கு உபாசித்து அகிலாண்டம் காதுகளில் அணிந்திருக்கிறார்.

கோபப்படும் பெண்களுக்கு நகை கொடுத்தால் அடங்கிப் போவார்கள் என்று ஆதிசங்கரரே தெரிந்திருக்கிறாரே! அப்போதும் சிறிது கோபமே தணிந்திருக்கிறாள் போலும். உடனே இந்த மடத்தை உருவாக்கி அங்கிருந்து அகிலாண்டத்தின் சந்நிதிக்குக் கிழக்கே எதிரில் விநாயகர் கோயிலைக் கட்டி விட்டார்.

நகையில் கோபம் பாதி தணிந்த, தாய்; எதிரில் பிள்ளையைப் பார்த்ததும் பாசத்தால் அக்கோபம் முழுதும் தணிந்து விட்டாளாம். அதனால்தான் இங்கே சங்கரமடமிருக்கிறது.

“சிவபிரான் நஞ்சு அருந்தியும் உயிருடன் இருக்கிறாரே, அதற்குக் காரணம் என்ன?” என்று ஒரு புலவர் கேட்க, “ஐயோ, இது தெரியாதா உமக்கு, அம்பாள் காதில் அணிந்திருக்கும் தாடங்கத்தின் (பொன் ஓலையின்) மகிமை என்றார்.” தாடங்கம் அணிந்ததால், அம்பாள் “தீர்க்க சுமங்கலி” வரம் பெற்று விட்டாள். அப்படியானால் சிவ பிரானுக்குச் சாவு ஏது? அவரும் என்றும் சிரஞ்சீவியே!

ஏன் கோபப்பட்டாள் என்பதை அவர் தெரிவிக்க வில்லை. உக்கிரமான மூர்த்தங்களுக்கு முன்பு நீர்நிலையோ பிரியமான சந்நிதியோ இல்லாவிடில் தீயது நடக்கும் என்ற ஆகம உண்மையை இந்த வரலாறு நமக்கு உணர்த்துகிறது. ஸ்ரீசக்கரம், ஆதிசங்கரர் உபாசனை ஆகிய பெருமைகளும் இதில் வெளியாகின்றன.

மூலை விநாயகர்கள் :

நான்கு மூலையிலும் பிள்ளையார் கோயில் உள்ள முறையில் வடகிழக்கே செல்வவிநாயகர், தென்கிழக்கேயும் விநாயகர். இவர்கள் வாசலில் முன்பு பார்த்த தலைப்பலிச் சிற்பக்கற்கள் மூன்றும் தரையில் புதைத்து வெள்ளையடித்துள்ளார்கள். வடமேற்குப் பிள்ளையார்தான் மேற்கு வாசல் பிள்ளையாராக நகர்ந்து விட்டார் போலிருக்கிறது!

சுந்தர பாண்டியன் கோபுரம்:

கிழக்குக் கோபுரமே சுந்தரபாண்டியன் கோபுரமாகும். அவன் பாதிதான் முடித்தான் என்றாலும் அவன்பெயர் இச்செயலுக்கான வெகுமதியாகத் தரப்பட்டுவிட்டது.

இக் கோபுரத்துக்கும் கிழக்கே நாயக்கர்கள் காலத்தில் கட்டுவதற்காகப் பல பணிகள் செய்து விட்டனர். ஒரு தென்னைமர அளவில் வாயில் தூண்கள். பக்கத்து கோபுரத் திண்ணை மாடங்கள் யாவும் அழகாகவே செய்தும் கோபுரம் மூடாமல் நிற்கிறது. தெற்கும் வடக்கும்

தி. கோ-3

இப்படித்தான் ஓரளவு உள்ளன. இக்கோபுரப் பகுதியை எடுக்காவிட்டாலும் அடைத்து வைக்கலாமே. அசுத்தம் செய்யும் அறியா மக்களுக்கு இந்த அரிய முயற்சிகள் ஆட்படவேண்டுமா? அல்லது பிரித்து அடுக்கியாவது அடைக்கலாம். அன்பர்கள்தான் செய்ய முடியும்.

ஜடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் கோபுரம்தான் உயரமானது. இதன் வழியாக இப்போது போக்குவரத்தில்லை. அடைத்தேதான் இருக்கும் வாயில்கள்! இதுவும் சிதம்பரம் தெற்குக் கோயிலும் பாண்டியர் கோபுரங்களின் அடையாளமாக நம்மிடம் நின்று நிலவுகின்றன. தில்லைத் திருக் கோயில் நூலில் காண்க.

ஏகாட்சரி கோயில் :

இதன் உள்ளே பார்த்தால் சங்கரேஸ்வரர் கோயில், ஜம்புதீர்த்தக் கரை ஆகியவை தெரியும். இக்கோபுரத்துக்கு வெளியில் வடபுறம் காளிகோயில் — கைவிடப்பட்ட நிலையில் உள்ளது. கருப்புக் கோயில் என்று மக்கள் சொல்கிறார்கள். அங்கே கருப்பு இப்போது இல்லை, போய் விட்டிருப்பாள். காரணம் அதனருகே கோயிலார் உதவியில் பணியன் தொழிலகம் வைத்து மகளிர் பணியாற்றுகின்றனர். கருப்பு இருந்தால் பயப்படுவார்களே! பயமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இது ஏகாட்சரி கோயில் எனப்படும்.

தெற்கு வீதியில் வந்தாலும் ஒரு நுழைவாசல் சுவரில் அடுத்த வீதிக்குள் நம்மைச் சேர்க்கும். அங்கேதான் சங்கரேஸ்வரர் கோயில் இருக்கிறது. வாசலிலேயே நின்று வணங்கி விட்டு மேலும் நடப்போம். பிறகு உள்பக்கமாக வரலாம்.

இந்த வீதியின் மேற்கு பகுதியில் தேர்களின் நிலைகளும் படிகளும், தேர் இருக்குமிடமும் வருகிறோம். வரும் போதே இராமதீர்த்தத்தின் சுவர்கள் வழியாக ஊடுருவிப்

பார்த்து விடலாம். உள்ளே போய்ப்பிறகு பார்க்க வசதியாக இருக்கும்.

ஆயிரங்கால் மண்டபப் பகுதிக்கு வந்து காலணிகளை ஒப்படைத்து விட்டு— யானை நிற்கும் இடத்தில் அதையே ஒங்கார விநாயகராக மதித்து மனத்தில் வணங்குவோம். உயிருள்ள விநாயகர் உருவமன்றோ!

இராமதீர்த்தம் :

தெற்கே தெரியும் குளம்தான் இராமதீர்த்தம். இதற்குப் போகும் வழியில் கிழக்கே கோயில் அலுவலகம் உள்ளது. ஆதிதீர்த்தம், சூரியதீர்த்தம் என்றும் கூறுவர்.

இராமர் அரசர் குலத்தவர். இராவணன் கும்பகர்ணன் யாவரும் அந்தணர் குலத்தவர். இவர்களைக் கொன்றதால் பிரம்மஹத்தி தோஷம் இராமரைப் பிடித்தது. இராமேஸ்வரத்தோடு இராவண ஹத்தி போய்விட்டது. கும்பகர்ண ஹத்தி இராமரைப் பின் தொடர்ந்தது. அவன் பெரிய உருவினன், ஹத்தியும் பெரிது.

ஆணக்காவுக்கு வந்தவுடன் அது நீங்கியது. பிறகு புறப்பட்டதும் தொடரத் தொடங்கியது. இராமர் புரிந்து கொண்டுவிட்டார். கடல் தீர்த்தமானது இராமேஸ்வரம்—இங்கே தீர்த்தமே சிவலிங்கமாய் ஆகிய தல்லவா என்று நினைத்திருக்கிறார். ஹத்தி நீங்கிய காரணம் பிடிபட்டு விட்டது. தீர்த்தவிசேடம் உள்ள கோயில்கள்தான் பாவம்; தீர்ப்பதில் வலியவை.

ஒரு லிங்கத்தை நிறுவி வழிபட நினைத்தார். அவருக்குத் தான் நல்ல துணைவர்களாயிற்றே. அங்கதனை அனுப்பி நருமதை நதிக்கரையிலிருந்து பாணலிங்கம் கொண்டு வரச் செய்தார். காசி விசுவநாதர் என்ற பெயரிலேயே அதை நிறுவினர்.

வானரப் படையினர் பெரிய குளத்தையே அகழ்ந்து விட்டனர். இலிங்கத்தை இக்குளத்தின் கீழ்க்கரையில்

வடக்குப் பார்க்க நிறுவினார். அயோத்திக்குப் போனாலும் காவல் வேண்டுமென்று இப்படிச் செய்தாரோ? கெட்டிக் காரர்தான்.

அந்த லிங்கத்திற்குக் கரியமாலீசர் என்று இன்று பெயர். பிள்ளையார் கோயில்கள் மாதிரியான சிறிய கோயில். இராம தீர்த்தம் வழியாகப் போக முடியாது. அலுவலகத்துக்கும் கிழக்கே வழியிருக்கிறது. அங்கிருந்து இராம தீர்த்தத்துக்கும் வரலாம்.

தூண்கள் மிகுந்த இரட்டை மாடத்தில் சதுரமான தீர்த்தம். நடுவே நீராழி மண்டபம் வேறு நீரின் நிழலில் தெரியும் மாடத்தையும் சேர்த்தால் 3 மாடங்கள் மாதிரி தெரிகிறது. இக் கட்டுமானம் பிற்காலத்தில் கட்டியதாம்.

தை மாதம் புனர்பூசத்தில் இதற்குத் தெப்பத் திருநாளுண்டு. அப்போது மிக நேர்த்தியாகத் தெரியும். தன்னுடைய நட்சத்திரத்தில் தெப்பம் ஓடும்படியும் இராமர் ஏற்பாடு பண்ணியிருக்கிறார். சரிதான் அவரும் நம்மைப்போல் நவக்கிரகத்துக்கு மதிப்புத் தருபவர்தானா? வாழ்க! வாழ்க!

இந்திரசித்தனைக் கொன்றவனுக்குப் பிரம்ம ஹத்தி வர வேண்டுமே? இலக்குவன் எங்கும் இப்படி இலிங்கம் நிறுவ வில்லையே! இப்படி ஒரு கேள்வி உங்கள் மனத்தில் எழலாம். அண்ணனுக்கு அடங்கிய தம்பி தனியாகச் செய்வானா? இராமரே நிறுவிய இலிங்கத்தை இவன் வழி பட்டாலே போதுமே! அதனால்தான் அவன் ஒன்றும் செய்யவில்லை போலும்.

குபேர விமானம் :

இராவணன் குபேரனின் புஷ்பக விமானத்தைப் பறித்துக் கொண்டு விட்டான். குபேரனோ ஆனைக்காவில் அடிக்கடி வந்து வழிபட்டுக் குறையை முறையிட்டிருக்

கிறான். இராமர் அந்தப் புஷ்பக விமானத்தில் தான் இங்கே வந்திருக்கிறார். தன் விமானத்தைப் பார்த்ததும் குபேரனுக்குக் கொண்டாட்டமாக இருந்திருக்கும்.

அயோத்திக்குப் போன பிறகு அனுப்பினால் போதும் என்று சொன்னான் போலிருக்கிறது. அதனால் தான் அங்குப் போன பிறகு விமானம் குபேரனிடம் சென்றிருக்கிறது. அதுவும் ஆணைக்காவிற்கே வந்திருக்கிறது.

ஜம்புகேசர் மிகவும் நீக்குப் போக்குப் புரிந்தவர். குபேரனும் இராமனும் சந்திக்க வேண்டுமென்றே இந்த ஊரில் ஹத்தியை விலக்கிக் காட்டியிருக்கிறார் போலும்! புராணக்காரர்கள் குபேரன் விமானத்துக்குத் தவங்கிடந்ததை யெல்லாம் சொல்லி விட்டார்கள். இராமர் வந்தால் குபேரனிடம் விமானம் பற்றிப் பேசியிருப்பதாக ஒரு வார்த்தை எழுதக் கூடாதோ? நாமே நினைத்துப் பார்க்க முடியும் என்று விட்டு விட்டார்களோ?

ஆயிரங்கால் மண்டபம் :

இராம தீர்த்தத்தைத் தலையில் தெளித்துக் கொண்டு வடக்கே திரும்பினால் ஆயிரங்கால் மண்டபம் தெரியும். அரசினர் ஆயிரக்கணக்கான நெல் மூட்டைகளை அடுக்கி வைக்க அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் நல்லதுதான். இல்லாவிட்டால் வெளவால்கள் தாமே அடையும், ஆயிரக்கணக்காக!

நடுவே இருக்கும் தூண்களைப் பார்த்தாலே போதும். 8 தூண்கள் வடக்கும் தெற்குமாகச் சிற்பங்களுடன் உள்ளன. எல்லாம் மனித உயரச் சிற்பங்கள் நாயக்கர் காலம். தென் பக்கம் முதல் தூணிலும் இரண்டாவது தூணிலும் சிவகண வீரர்களோ? ஒருவரின் தாடி முஸ்லிம் தாடியாக இருக்கிறது. மூன்றாவது ரதிதேவி என்றார்கள். ஆனால் இவளைப்போலத்தான் ரதியும் அழகாக இருப்பாள் போலிருக்கிறது. அடுத்தது மன்மதனும், கரும்பு வில்

இருக்கிறது. கையில் வாளும் மன்மதனுக்கு உண்டோ? உருவமில்லாதவனிடம் விசாரிக்கவும் முடியாதே! ஒரு தோழி மிக நீளமான குடை பிடித்திருக்கிறாள். அரசர் ஒருவரை மன்மதனாகக் காட்டி விட்டார்களோ?

ஐந்தாவது (தெற்குப் பார்த்தது) புருஷா மிருகம் மனிதத் தலையும் யாளிக்காலும் கொண்டது. ஆரண்யக் காட்சியில் பீமனை எதிர்ப்பட்டதாம் இந்தமிருகம்! இது போல் சிறிய சிற்பம் ஒன்று நகரத்தார் திருப்பணியிலும் உள்ளது.

ஆறாவதாக ஒரு வீரர் தாடி மீசையுடன் மீசையை முறுக்குகிறார். இவருக்குக் கோரைப் பல் சிற்பத்தில் இல்லை. கறுப்பு வண்ணத்தில் இக்காலத்தில் விவரம் தெரியாமல் கோரைப்பல் போட்டிருக்கிறார்கள். இவரும் ஒரு மனித அல்லது தெய்வ வீரர்தான்; அசுரர் அல்லர்.

ஏழாவது அசுரனைக் கொல்லும் வீரபத்திரர் மாதிரி ஒருவர். எட்டாவதாகக் கிருதா வைத்துக் கன்னம் முழுதும் அழகு காட்டிக் கொள்கிறார். அந்தக் காலத்திலேயே 'கிருதாயுகம்' வளர்ந்து விட்டது போலும். இந்தச் சிலைகளின் மூக்கை வேண்டுமென்றே யாரோ அறுத்து விட்டார்கள். சிமிண்ட் மூக்கு வைத்து மூக்கு மாற்றுச் சிகிச்சை செய்துள்ளார்கள்.

கலையழகு தெரியாதவர்கள் கண்டபடி வராமல் நெல் கிட்டங்கியாக்கிவிட்டதும் நல்லதாகப் போய் விட்டதை மீண்டும் மகிழ்ந்து வெளியே வருகிறோம். இதனுள்ளே மோகினி சிற்பம் ஒன்று ஸ்வஸ்திக பாவத்தில் ஓயில் கொண்டு நிற்பதும் அழகானது.

மல்லப்ப கட்ட கோபுரம்:

ஆயிரங்கால் மண்டபத்திற்குக் கிழக்கே நவீன கட்டணக் கழிவறை. கோயில்களில் கழிவறை கட்டுவது

மிக மிகத் தேவை. அசுத்தம் செய்வது குறையும். கட்டணம் கூட இல்லாமலும் இதை அனுமதிக்கவேண்டும்.

கணபதியும் முருகனும் இருபுறமும் காட்சி தர மல்லப்பக் கட்டைக் கோபுரம் நம்மை அழைக்கிறது. இது பிற கோபுரங்களை விடக் கட்டையானது. போசளப் பெயருடன் மல்லப்பக் கட்டைக் கோபுரமாகிவிட்டது. மல்லப்பன் கட்டிய கோபுரமாகிவிட்டாலும் ஆகும். மணி மண்டப கோபுரம் இதைவிடச் சிறிதாக உள்ளே வரும்.

கோபுரத்துக்குள் புகுந்தால் எதிரில் ஒரு நாலு கால் மண்டபம் தெரியும். விழாக் காலங்களில் அம்மண்டப மேடையில் சுவாமியை வைத்துவிட்டுக் கச்சேரி நடனம் முதலிய எதுவும் நிகழ்த்தும் அமைப்புடன் இடவசதியான புறப்பகுதி இருக்கிறது.

நாலுகாலிலும் திருப்பணி செய்த நாயக்க மன்னர் தொடர்பான உருவங்கள் வணங்கிய நிலையில் உள் பக்கமாக இருப்பதற்கு இதுவே காரணம்.

நான்காம் திருச்சுற்று:

நான்காம் சுற்றுக்குள் போகமுடியாதபடி இருபுறமும் சோலைகள். வலது புறம் தொடங்கும் தென்னஞ் சோலை மேற்குச் சுற்றின் கோடியிலும் வளைந்து வடக்குச் சுற்றில் அகிலாண்டம் கோயில் வரையிலும் போய், பிறகு அக் கோயில் முடிந்ததும் தொடர்ந்து சங்கரேஸ்வரர் கோயில் உள்ள கிழக்குச் சுற்றில் நின்று, பிறகு அந்தக் கோயிலுக்கு எதிரிலான ஜம்பு தீர்த்தத்தை வளைத்துக் கொண்டு தெற்குச் சுற்று வழியே மேற்குச் சுற்றில் நாம் நிற்கும் கோபுரப் பகுதியில் இடது புறத்தில் வந்து முடியும்.

அதன் முடிவில் வழிபடுவோருக்கு உதவியாக நீர்க் குழாய்கள் உண்டு. தூய்மையாக நம் கால் கை முகங்களை இங்கே கழுவிக்கொண்டால், அப்புலிங்கம் நம் மன அழுக்கைக் கழுவச் செய்து விடுவார்.

அகிலாண்டேஸ்வரி கோயிலுக்குப் பிறகு எப்படிப் போவது? மூன்றாம் சுற்றில் ஒரு நுழைவழி வடபகுதியில் இருக்கிறதே! அதுபோல் சங்கரேசர் கோபுரம் வழியாகக் கிழக்கு மூன்றாம் சுற்றிலுள்ள சங்கரேசர் கோயிலுக்கும் ஜம்பு தீர்த்தத்துக்கும் போகலாமே! திருச்சுற்றில் நடக்கக் கூசும் இந்தக் காலத்தில் தென்னையாவது வளர்வது ஒரு நல்ல திட்டமே.

நீர்த் திரளே லிங்கமான இத்தலத்தில் தென்னையில் திரளும் நீர் மிகவும் இனிமையாகவே இருக்குமென்று தெரிந்து பாதுகாக்கச் சுவரும்கதவும் போட்டிருக்கிறார்கள். பிராண மயமானது நான்காம் சுற்று. பிராணனுக்குத் தேவையான மரங்கள் ஆழ்ந்திருப்பதும் சிறப்பாகும்.

நான்காம் சுற்றைக் கண்டதாகப் பாவித்து இரு கோயிலையும் மனத்தில் வணங்கி அடுத்த கார்த்திகைக் கோபுரத்துக்குப் போகலாம். சொக்கப்பனையும் கார்த்திகை தீபமும் நடக்கும் கோபுர வாசலிது.

மூன்றாவது திருச்சுற்று

உண்மையாகவே கார்த்திகைக் கோபுரத்திலிருந்து தான் கோயிலே தொடங்குவதாக இக்காலத்தில் மதிக்க வேண்டும்.

கோபுரத்தைக் கடந்ததும் வடக்குப் பக்கம் கிழக்குப் பார்த்தபடி ஜம்புலிங்கரும் தெற்கும் பார்த்தபடி அகிலாண்டேஸ்வரியும் இருக்கும் தனிமுற்றம் உள்ளது. அதற்குள் ஜம்புகேசர் எப்படி வந்தார்? இவர் புதிய ஜம்புகேசராவார். தாயாருக்குத் தனிக் கோயிலாகப் போய் விட்டதை எண்ணி இங்குத் தந்தையும் தாயும் ஒரே கூரையில் இருக்குமாறு பிரிவு தவிர்த்துள்ளார்கள் போலும்.

மேற்குக் கிழக்காக ஓர் அறையும் தெற்கு வடக்காக ஓர் அறையும் வடமேற்குக் கோணத்தில் ஒட்டி, இரு அறைகளுக்கு கூரையும் முன் தளமும் சதுரமாக ஒன்று

பட்டுள்ளன. இரட்டைச் சிறகு மாடம் எனலாம் இதை. இது போல் இக்கோயிலில் பல விடங்கள் உள்ளன.

கஜலட்சுமி:

கஜலட்சுமி வாயில் நிலைகளில் இங்குப் போல் அநேக இடங்களில் உள்ளது. அன்னை நீர்த் திரள் லிங்கத்தைப் பூசிப்பதும் கஜலட்சுமியுடன் சில இடங்களில் உண்டு. இக் கோயிலில் கடைப் பிடித்த ஒரு திட்டமாக இது இருக்கிறது.

கஜலட்சுமி சங்க காலத்திலேயே பேசப்பட்ட ஒரு மூர்த்தமாகும். கலித் தொகையில் வருகிறது. யானைகள் இருபுறம் இலட்சுமியை மலரால் வழிபடும் இந்த மூர்த்தம், செட்டி நாட்டுத் தனவணிகர் இல்லங்களில் வாயில் முகப்பில் தவறாமல் இடம் பெறும்.

நகரத்தார் கைத் தொண்டு மிகுந்த இத்தலத்தில் அதே மூர்த்தத்தை விரும்ப, வேறு ஒரு காரணமும் உண்டு. யானை பூசித்த ஆணைக்காவில் கஜலட்சுமியை அவர்களால் மறக்க முடியவில்லை போலும்.

பிரியாத தாயாருடன் தந்தையைப் பார்த்தது நலம். இனிமேல் தானே அவர்களைப் பிரித்துப் பார்க்கப் போகிறோம்.

ஊஞ்சல் மண்டபம்:

இவர்களின் வடக்கே நிறைய கால்களுடன் தெற்குப் பார்த்த பெருமண்டபந்தான் ஊஞ்சல் மண்டபம். சிற்பங்கள் இல்லை. விழாக்காலத்து ஊஞ்சலாட்டுக்கே உரியது.

சங்ககாலத்துக்குப் பின் ஊஞ்சல் பாடல்கள் மிகுந்தன. மணி வாசகர் திருவாசகத்தில் திருப்பொன்னாசல் வருகிறது. மணிவாசகரிடம் நகரத்தார்களுக்கு ஓர் ஈடுபாடு — காரணம் அவர்கள் மண்ணுக்குப் பக்கத்துப்

பகுதிதானே அவருக்கும்! அதனால் ஊஞ்சல் மண்டபத்தைப் பெரிதாகவே கட்டியிருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ விஜய சாம்பிராஜ்யமாகிய இந்துக் கலாச்சார நாடு ஜாவா சுமித்ரா பிலிப்பைன்ஸ் வரையிலும் பரவியிருந்தது. ஒரு காலத்தில் அப்போது நம் ஊஞ்சல்திருவிழா கிழக்கு நாடுகளில் பரவி இன்றளவும் ஊசலாடி வருகிறது. அங்கெல்லாம் சென்ற நகரத்தார் சமூகம் ஊஞ்சலை எப்படி மறக்கும்?

மீனாட்சிசுந்தரர் :

ஊஞ்சல் மண்டபத்தைக் கண்ட பிறகு தெற்கே வருகிறோம். முன்பு ஜம்புலிங்கம் அகிலாண்டேஸ்வரி பார்த்த மாதிரி வடக்குப் பார்த்த சுந்தரேசர் கோயில் அதில் சிறகு மாடம் கொண்டு ஒட்டிக் கிழக்குப் பார்க்கிறாள் மீனாட்சி. இப்பகுதிக்கு மீனாட்சி மண்டபம் என்றே பெயர்.

நாயக்கர் திருப்பணி போலும். மண்டபத்தூணில் நின்று கையைத் தொங்கவிடாமல் இன்றுவரை வணங்கிய படியே நிற்கிறார்கள். ஏன், அதை வருகிற பக்தர்களை வரவேற்பு முத்திரையாகவும் கொள்ளலாம் அல்லவா?

உச்சியில் கஜலட்சுமி கல்லில் இருக்கிறாள். பிற்காலத் திருப்பணியினர் சந்திர சேகரர் விநாயகர் ஆகியோரைச் சுதையில் அமைத்துள்ளனர்.

ஜம்புகேசர் கோயிலையாவது கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதைக் கவனிப்பது குறைந்து வருகிறது. ஈரப்பசையே இல்லாத திருமேனியினராய் உள்ளனர். மிகவும் ஏழையாகி விட்டாளே மீனாட்சி!

இதற்கெனத் தனித் திருச்சுற்றும் உள்ளது. நல்ல அடக்கமும் அம்சமும் உள்ள கோயில். கரியமாலீசம் வடக்குப் பார்த்த லிங்கம். சுந்தரேசரும் வடக்குப் பார்த்தவர். வடக்குப் பார்த்தாலே இவர்களை யாரும் கவனிக்க மாட்டார்களோ?

இதன் தென்புறத்தில் கோசாலை உள்ளது.

மூவர் கோயில் :

கோசாலைக்குக் கிழக்கிலும், ஊஞ்சல் மண்டபத்துக்கு நேர்தெற்கிலும் உள்ளது, மூவர் கோயில்.

படிகள் வைத்த மாடம். பெயர்களில் மும்மூர்த்திகள் என்று எழுதியிருப்பார்கள். உள்ளே லிங்கமாக இருக்கிறதே என்று நினைக்காதீர்கள். மூவருமே லிங்கமாகித்தான் இருக்கிறார்கள்.

லிங்கம் என்பது அருவமும் உருவமும் கொண்டது தான். சிவமதத்துக்கு மட்டும் சொந்தமானது இல்லை என்று ஒருமைப்பாடு செய்கிறார்கள்.

வீரசோமேஸ்வர தேவன் என்பவன் போசளன்; அவன் சமயபுரத்தில் தலைநகர் கொண்டு ஆண்டான். அவனுடைய மனைவி, தந்தை, பாட்டன், பாட்டி ஆகியோருக்காகக் கோயில் எடுத்ததாகச் சொல்கிறான். அதிலே வந்தவையே இந்த மூன்றும்.

உள்ளே போகவே அச்சமாக உள்ளது. மிகவும் கவனம் குறைந்து போயுள்ளது. இவையும் வடக்குப் பார்த்ததால் வந்த வம்போ?

இந்திர தீர்த்தம் :

மூவர் கோயிலுக்குள்ள முகமண்டபத்தையே மேற்குக்கரையாகக் கொண்டு வடபக்கம் படித்துறையோடு சுமார் 120 சதுர அடியில் குளமாக நிற்கிறது. கீழேயே சுற்றுத்தளமும் கருங்கல்லால் போட்டுள்ளனர். கோயிலின் மழைநீர் தூம்புநீர் பெருக்கெடுத்தால் இதிலுள்ள வடபக்கத்து வாய்க்கால் வழியே இங்கு வடிந்து விடும். சுவரில் சில சிறு சிற்பங்களும் உள்ளன.

இவ்வளவு பெரிய கோயிலில் வாய்க்கால் வடிகால் கண்ணுக்குத் தெரியாமலே அழகாக மறைத்து அடியில்

ஒழுங்கு செய்துள்ளார்களே, அவ்வாறு திட்டமிட்ட மூளைகள் தமிழருடையவை என்று நெஞ்சு நிமிரலாம்.

இந்திரனுக்கு நிறம் பச்சையோ? தீர்த்தமும் அப்படி இருக்கிறதே? பாசிதானோ? இந்திரனுக்கு மனத்தில் எவ்வளவு அழுக்கிருந்ததோ அதையெல்லாம் இங்கே மிதக்க விட்டு விட்டுப் போய் விட்டான் போலும்!

இதுதான் உண்மையாக இருக்கும். கௌதம முனிவரிடம் அசுரிகை சாபம் நீங்கி வந்து சேர்ந்தது இந்தக் கோயிலில் தானாம். ஆகவே அவர் இருக்கும் கோயிலில் அழுக்கையும் கழுவி விட்டு இந்திரன் அவரிடம் மன்னிப்பும் கேட்டிருப்பான் போலிருக்கிறது.

வடிகால் இல்லாது வந்த பாசியை யாரும் கவனிப்பதில்லை. தீர்த்தம் கருதியும் காசிவிசுவநாதர் கோயில் கருதியும் தோஷ சாந்திக்கு வருவோர் இங்கே நிறைய பேர், அதனால் இது பரபரப்பான இடம். விசுவநாதர் காசியில் கங்கையிலே இல்லாத குப்பையா? அதையே தவறில்லாமல் செய்து விடுகிறாரே!

விசுவநாதர் :

இந்திர தீர்த்தத்தின் தென்கரையில் மகாமண்டபச் சிறப்புடன் வடக்குப் பார்த்துள்ளார் காசிவிசுவநாதர்.

வடக்குப் பார்த்த வரிசையில் கொஞ்சம் தப்பித்தவர் இவர். உலகோர் அழுக்கெல்லாம் தூய்மை செய்யும் காசிப்பதிகாரராயிற்றே! அதனால் பிறர் கவனிக்கா விட்டாலும் தோஷநிவர்த்திக்கு வருவோர் இவரைச் சிறிது அழகாகவே வைத்துள்ளனர்.

மண்டபத்து நடுவே நந்தியெம்பெருமான். என்ன உற்றுப் பார்க்கிறீர்கள்? ஒருவர் சந்நிதிக்கு இவ்வளவு பெரிய கோயில் எதற்கு என்று பார்க்கிறீர்களா?

இவரை மட்டுமே முற்காலத்தில் நிறுவி யிருக்கிறார்கள். நகரத்தார் விசாலாட்சியையும் இரட்டைச் சிறகு மாடமாக இணைத்து விட்டார்கள். விஸ்வநாதர் கோயிலின் உச்சிக்குச் சிறிது சாய்ந்து விசாலாட்சி கோயிலின் உச்சி இணைக்கப்படும் ஏற்றத் தாழ்வில் இதைப் பார்க்கலாமே.

காசி விசாலாட்சி :

காசியில் விசாலாட்சி கோயிலைச் செய்தவர்கள் நகரத்தார்களே! அவர்களுக்குக் காசியில் தனி மரியாதையே உண்டு. சம்போ எனப்படும் அர்த்த ஜாமகட்டளை அவர்களுடையதுதான்; மிகவும் விமரிசையான பூசை. நகரமடத்திலிருந்து ஊர்வலமாகப் போவார்கள். 144 தடைச் சட்டம், யுத்த நெருக்கடி, ஊரடங்குச் சட்டம் ஆகியவற்றில் கூட இக்கட்டளைக்கு மதிப்பும் நம்பிக்கையும் தரப்பட்டு வருகிறது. நகரத்தார் சத்திரம் என்றால் காசியில் யாவர்க்குமே தெரியும் பிரபலமுண்டு.

ஆகையால் விசாலாட்சி இல்லாமல் நகரத்தாரால் விசுவநாதரைப் பார்க்க முடியுமோ? ஆகவே இணைத்து விட்டார்கள். நிலைப்படியில் எறி மேற்கே திருப்பிப் பார்த்தால் இணைப்பில் மறைந்து கிழக்குமுகமாக விசாலாட்சி நிற்பாள்.

கங்கைக்கு வடகரையில் உள்ள விசுவநாதரைக் காவி ரிக்கு வடகரையில் காணுகிறோம். இக்கோயிலின் இரு தூம்புகளும் தளத்தை மோதுவது மாதிரி தாழ்ந்துள்ளன. பள்ளப் பகுதியாக இருந்ததை நிமிர்த்ததால் இது வந்திருக்கிறது. இக்கோயில் திருச்சுற்றின் ஆழமே இந்திர தீர்த்தமும் இருப்பதால் விசுவர் திருச்சுற்றும் தாழ்ந்தே இருக்க வேண்டும். ஏன் உயர்த்தினார்களோ தெரியவில்லை.

இப்படி உயர்த்தியதை இம்மண்டபத்துத் தூண் அடியிலும் அடுத்த கீழை மண்டபத்தளத்திலும் உள்ள சிற்பங்கள் நெஞ்சளவு தலையளவு நடைபாதை வந்து விட்டது. நடப்பவர் கால்கள் சிற்பங்களில் படும்.

சிற்ப ஆகமத்தில் சிலைகள் அளவு யாவும் துல்லியமானவை. அவற்றை அளவுப்படி செய்யும் காரணத்தினாலேயே அவற்றிற்குச் சக்தி வருகிறது. மந்திரஸ்தாபனத்தால் அருளாக அச்சக்தி மாறுகிறது.

சக்தியுள்ள சிற்பங்களை நடைபாதையில் இருக்க விடுவது கோயிலுக்குப் போய்ப் பாபத்தைச் சுமந்து வந்த கதையாகிவிடும். அவற்றை மறைப்புச் சுவரால் மறைப்பது நல்லது. அன்பர்கள் முயல்வார்களாக. இந்திர தீர்த்தத்தில் குளிக்க வந்து இப்படிப் பாபச் சேற்றையா பூசிப்போவது?

கன்றுக் குட்டி மண்டபம்:

இந்திர தீர்த்தத்திற்கும் விசுவநாதர் கோயிலுக்கும் கிழக்கே உள்ள பெரிய மண்டபம்.

வடக்கிலும் கிழக்கிலும் திறப்புடையது. கோசாலைக்கு அருகிலிருந்து பெற்ற பெயரோ?

இம்மண்டபத்தின் கீழ்த்தள மாடங்களில் நல்ல சிற்பங்கள் உள்ளன. புராண இதிகாச காட்சிகள் உள்ளன. இப்பெரிய மண்டபம் இத்திருச் சுற்றிற்குத் தென்மேற்குக் கோயில் உள்ளது. இங்கிருந்தே மேற்குச் சுற்றுத் தொடங்குவதாகக் கொள்ளலாம்.

நகரத்தார் திருப்பணியின் அருமையை இதன் மீதிருந்து சுற்றிலும் பார்க்க வேண்டும். கார்த்திகைக் கோபுரத்திற்கும் ஆரவிட்டான் கோபுரத்திற்கும் கிழக்கு மேற்கான வழியும் இம்மண்டபத்திலிருந்து மேற்குச் சுற்று முழுதும் தென்வடலாக ஒரு வழியும் நடுவே ஒன்றையொன்று சந்திக்கும் முக மண்டபக் கூடலாகவும் நாயக்கர் மகால்பாணித் தூண்களுடன் உளியால் கடைந்து கடைந்து இயற்றியும் இதை அமைத்துள்ளார்கள்.

எல்லாத் தூண்களிலும் சிற்பிகள் உயிரோடு உணர்வோடு வாழ்கிற மாதிரியான சிற்பங்கள்.

இக்கோயில் தல வரலாறுகளையும் பிற காட்சிகளையும் நயமாக வடித்துள்ளார்கள். சிதம்பரம் செட்டியார் சிற்பிகளைக் கணிசமாகவே கவனித்திருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. தம்மையே மறந்து வடித்துள்ளார்கள்.

நாற்கூடல் முக மண்டபம்:

கன்றுக்குட்டி மண்டபத்திலிருந்து மாடத்தின் மேல் வடக்காக நடந்தால் முத்துக்குமாரசுவாமி வள்ளி தெய்வானையுடன் குலாவி மகிழ்வதைக் காணலாம். தனியான கிழக்குத் தூண் நடுமாடம் இக்கோயில்.

இதேபோல் வடக்குத் திசையில் தூண் மாடக் கோயில் நடுவே கணபதி. இவரும் எதிரில் இவர் தம்பியும் 3 அடி உயர மாடத்தில் இருக்கிறார்கள்.

இதை விட்டுக் கீழே இறங்கினால் முகமண்டபக் கூடல் வரும். அண்ணாந்தாலும் கழுத்து வலிக்காத அழகு.

உண்டியல் இரட்டைக் கொடிமரம், பலிபீடம் அதிகார நந்தி ஆகியவை இக்கூடத்தின் நடுவே உள்ளன. நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டிய இடம்.

எட்டுக் கொடி மரம்:

ஏன் இரட்டைக் கொடிமரம்? தாயாருக்கும் இங்கேயே இருக்கிறதோ?— இதுதானே நமது ஐயம்! பெரிதாக இருப்பதுதான் கோயிலின் அடையாளக் கொடிமரமாகும்.

இக்கோயிலில் இச்சுற்றிலேயே எட்டுத் திசையிலும் கொடிமரம் உண்டு. அதைச் சேர்ந்த சிறிய கொடி மரமும் இங்கு ஒன்றாக நிற்கிறது. எண் திசையும் எண் தோள் வீசி இயங்கும் இறைவனுக்கு எட்டுக் கொடிமரமும் வெற்றிகளின் அறிகுறியாகி விட்டனவோ? அம்மைத் தவமும், அருந்தவன் ஐம்பு முனித்தவமும், யானைத் தவமும், சிலந்தித்தவமும், இப்படி எண்ணற்றவர்களின்

தவங்களும் பலித்து வெற்றி கண்ட பாவனையை இக்கொடி மரங்கள் எட்டும் தெரிவிக்கின்றனவா?

ஒன்பது கண் சாளரம், 9 தீர்த்தம். கொண்ட இப்பதி வணங்கினால் நம் ஒன்பது துவார உடம்பின் பாவ மெல்லாம் சுத்தியாகும் என்ற வெற்றியை ஒட்டு மொத்த மாக ஒன்பது கொடி மரங்களும் உணர்த்துகின்றனவோ?

சிற்பச் சிறப்பு:

இம்முக மண்டபக் கூடலில் நடுநாயகமாய் மிகவும் பெரிய கனத்தூண்கள் நான்கு உள்ளன. அவற்றில் நான்கு அழகிய சிற்பங்கள் மட்டுமே போதும், 83 ஆண்டுகளின் முன்னும் நம் கல் சிற்பிகளின் சிறப்பை உலகமெல்லாம் வெளியிடும். இன்றும் இந்தப் பரம்பரை வாழ்கின்றது. அயல் நாடுகளில் நம் சிற்பிகள் கோயில் அமைக்கின்றனர்.

வடபுறம் மேற்காக உள்ள முதல் தூண். அம்பாள் நீர்த்திரள் லிங்கனை நின்றபடி பூசிக்கிருள். அவளின் பின்னிருக்கும் ஜம்பு முனிவர் தலை வழிந்த நாவல் மரம். அம்மைக்கும் அப்பனுக்கும் சேர்த்து நிழல் தருகின்றது. அம்மை வளர்க்கும் கிளி தொந்தரவு செய்யாமல் மரத்தில் இருக்கிறது. அது காக்கையாகவும் இருக்கலாம்.

கீழே ஒன்பது துவாரச் சன்னல் ஜம்பு கேசர் கருவறையைக் குறிக்கிறது. ஒரு யானை அதற்குள் நுழைந்து பூசை செய்ய முடியாது துதிக்கையால் கருவறை உச்சியைத் தொடுவதாக உள்ளது.

இது இந்தத் தலத்தின் அடையாளம். இதில் எல்லா வரலாறுகளும் அடங்கிவிடுகின்றன. ஆனால் அலுவலகத் துக்கு அருகில் சுதையால் இக்காலத்தின் சின்னமாக ஒரு கண்ணாடிப் பெட்டி வைத்துள்ளார்கள். அதில் யானையும் அம்பாளும் ஒரே நேரத்தில் பூசை செய்வன போலவும் சிலந்தி மேலே கூடுகட்டியது போலவும் உள்ளது. இச் சின்னம் கோச்செங்கணனுக்கு முந்திய கதையை மட்டுமே

குறிக்கும். ஆனால் இத்தூணில் இருக்கும் அடையாளம் தான் கோச்செங்குணன் கோயில் கட்டி, யானை ஏறாமல் காத்த செய்தியைக் குறிக்கும். கோயிலார் இத்தூணில் உள்ள அடையாளச் சிற்பத்தையே வருங்காலத்திலும் செய்து வைத்துப் பின்பற்றுவார்களா? நம்புவோம்! வேண்டிக் கொள்வோம். சிலந்திக்கு மோட்சமே இத்தலத்தின் சிறப்பாகும்.

பாண்டியர் காலம் அல்லது நாயக்கர் காலத்திலும் இப்படிப்பட்ட சின்னத்தையே கைக்கொண்டார்கள் என்பதை அகிலாண்டேஸ்வரி கோயில் வாயிலில் தூணில் உள்ள சிற்பத்தில் அறிகிறோம். செப்பேடுகளிலும் 9 துவார அடையாளம் உளது.

இப்பழைய அடையாளத்தில் சிறிய வேறுபாடுளது. விங்கத்திற்கு வலமாக முனிவரும் இடமாக அன்னையும் இருக்கிறார்கள். ஒன்பது துவாரக் கோச்செங்குணன் கோயில் அடையாளம் கீழே, அதில் புகமுடியாமல் யானை துதிக்கையைத் தூக்கி முயன்று பார்க்கிறது.

தல வரலாறு :

மீண்டும் நகரத்தார் அடையாளச் சிற்பத்தையே கவனியுங்கள். முனிவருக்குமேல் தூணில் ஒருதலைப் பாம்பு இரண்டு தம் உடலை முடிச்சுப்போட்டுப் படம் விரித்துள்ளன.

அம்மையின் உச்சியில் தூணில் ஐந்து தலைப் பாம்பு தன் உடலை இரண்டு முடிச்சுப்போட்டு நிமிர்ந்து படமெடுத்துள்ளது. இவையும் அடையாளம்தான்.

சிற்பிகள் சிலேடையாகப் பாடிய உளிக் கவிதை இவை. பாம்பு குண்டலினியைக் குறிப்பது, அது ஆறு ஆதாரங்களிலும் நுழைந்து ஏழாம் ஆதாரத்தில் விரிந்து சித்தி பெற்றதை முடிச்சுப் படமும் குறிக்கின்றன.

தி. கோ—4

சித்திபெற்ற ஐம்பு முனிவர் நாவற்காட்டில் தவம் செய்த போது மடியில் ஒரு பழம் விழுந்தது. அதை எடுத்துக் கொண்டு கைலாசத்துக்கே போய் சிவபெருமான் கையிலேயே கொடுத்திருக்கிறார்—இப்படி அவர் போக முடிந்ததே ஒரு பெரும் பேறாகும். இது ஒரு சித்தி. மறு சித்தியும் உளது. சிவபெருமான் அந்தப் பழத்தை உண்டு கொட்டையை உமிழ்ந்தார். முனிவர் அதையே பிரசாதமாக உண்டார். அது மரமாகவே முளைத்தது. அம்மரமாக இருந்து இன்றும் பெருமான் விமானத்தில் நிழல் தருகிறார். இது அவர் பெற்ற இரண்டாம் பேறு. ஒன்று தவம்; மற்றது வரம்; யோகத்தால் வந்த போகம் எனலாம். இந்த இரு சித்திகளைக் குறிக்கவே இரண்டு பாம்புகளைத் தனித்தனியே முனிவருக்கு உச்சியில் முடிச்சுப் போட்டுள்ளார்கள். ஒருமுடிச்சு ஆதாரங்களில் குண்டலினி ஏறுவதையும், மறுமுடிச்சு உலகில் பிறர் அடையாத வரத்தை இறைவன் தந்ததையும் குறிக்கின்றன.

அம்மையும் தவம் செய்வதை பாம்பு முடிச்சு குறிக்கிறது. முன்பே இறைவியானதற்கு ஒரு முடிச்சும் பின்பும் தவம் செய்வதைக் குறிக்க மறுமுடிச்சும் ஒரே பாம்பில் உள்ளன. பஞ்சபிரம்மாக்களையே பத்மாசனமாகக் கொண்டவள், ஐந்து தொழிலும் இயற்ற வல்லவள், ஐம்முகமான கடவுளுக்கே உரியவள், பஞ்சபூதங்களை விரித்து அகில அண்டங்களையும் உதரத்தே ஈன்றவள், தவத்தை விளக்கிக் காட்டவே தரணிக்கு வந்த தாய் பஞ்சாட்சர பூசை மகத்துவத்தையே செய்கிறவள், என்று இப்படி ஐந்து வகையான தெய்வச் சிறப்பைக் குறிக்கவே ஐந்து தலை நாகம் அன்னையின் உச்சியில் தூணில் பொறித்தார்கள். உறுப்புகளைக் கூட்டினால் தெய்வத்தைக் குறிக்கும்.

சிவமூர்த்த சிற்பங்கள் :

இந்த முகமண்டபத்திலேயே அம்மைத் தவச் சிற்பத் திற்குக் கிழக்குத் தூணில் தெற்கு நோக்கிய சோமாஸ் கந்தர். அம்மையின் பீடம் முதல் தனாந்தம் வரையில் ஆகம அளவோடு காட்சிதரும் கந்தர், சுகாசனத்தில் சிவபெருமான், கருணை பொழியும் உமாதேவியார்வர, பூதங்கள் இவர்கள் பீடத்தைச் சுமந்து நமக்குக் காட்டு கின்றன. இவ்வறத்துக்கு ந ல் ல ற த் தை த் தரும் சிவமூர்த்தமிது!

இதற்கும் தெற்கே எதிரில் உள்ள தூணில் வடக்குப் பார்த்த கல்யாணசுந்தரர். அம்பாள் கன்னி உருவில் இங்குத் தவம் செய்தமையால் திருக்கல்யாண விழா நடை பெறுவதில்லை. பங்குனியில் பெருவிழா நிகழ்ந்தும் உத்திரத்தில் திருக்கல்யாணம் நடைபெறுவதில்லை. அதனால் கல்யாணசுந்தரரை வடித்துக்காட்டி மகிழ் கிறார்கள் போலும்.

இதற்கும் மேற்குத் தூணில் அதாவது அம்மைத்தவ அடையாளச் சிற்பத்தூணுக்குத் தெற்கில் நேர் எதிரே காளை வாகனக்காட்சிச் சிற்பம் மிக அழகானது. பூதம் சுமந்த பீடம் சங்கு ஊதும் சிவகணத்தார்கள். கந்தர்வர் பூமாரி. இது ரிஷபவாகனத்தில் தாமாக வருவதாயின் பூதம் சுமக்கத் தேவை இல்லை; இது ஆதியில் எடுத்த விழாவைக் குறிக்கும் உலாவாகும். என்னவிழா? அதுவா?

பிரம்மா உலகில் அழகாக உள்ள பெண்களின் அழகு களில் உயர்ந்த ஒரு பகுதியை மட்டும் கிள்ளினான் ஒவ்வொருவரிடமும்! அவற்றை ஒன்றாக்கி ஒரு பெண்ணைப் படைத்தான். கிள்ளி உத்தமமாகப் படைத்ததால் தில உத்தமா, திலோத்தமா என்று அவளுக்குப் பெயர். தான் படைத்த அவளை மகளாக எண்ணுது அவளிடமே மயங்கி னான் பிரம்மன். புத்திகெட்டது. உலகுதுன்புற்றது. அந்தப் பாவம் போக இங்கு வந்து தீர்த்தமாடி வணங்கும் போது

சிவன் பெண்ணாகவும் சக்தி ஆணாகவும் ரிஷபவாகனத்தில் காட்சி கொடுத்தனர். முதலில் பிரம்மாவுக்குப் புரிந்திருக்காது. பிறகே அவனுக்கு ஆள் மாறாட்டம் புரிந்தது. நாணப்பட்டான்!

உன்னிடம் உருவைப் பார்க்கும் குணம்தானே இருக்கிறது. மாறு வேடம் போட்டாலும் மயங்குவாயோ? என்று காட்டியதாக உணர்ந்து நாணிநான் போலும்! அந்த விழாக்காட்சியே இங்குச் சிற்பமாக உள்ளது.

உடம்பு உருவை விட ஆன்மாவை நேசிப்பதே அனைவர்க்கும் உரியது என்ற தத்துவத்தை இவ்விழாவும் வரலாறும் உணர்த்துகின்றன. பங்குனியில் நாற்பது நாள் நடக்கும் பெருவிழா அது. பஞ்சப் பிரகார விழா என்பதாகும். அதையே இச்சிற்பம் விளக்க முற்படுகிறது. இங்கே உருமாறி இருப்பதில் தன்னை வளர்க்கும் அன்னையார் என்று தெரியாமல் தவித்துக்கொள்கிறீர்கள். பார்த்துப் பார்த்துத் தேர்வு செய்தபடி திருவாசியில் அமர்ந்துள்ளன. அழகான சிற்பம் கருத்தும் அழகியதே.

பிரம்மன் வசைதீர முழுகிய தீர்த்தம் ஐந்தாவது தெற்கு வீதியில் மண்டபம் குளம் இவையாகப் பிரம்ம தீர்த்த மண்டபம் என்ற பெயரில் உள்ளது. அதைச் சுற்றிலும் வீடுகளும் உள்ளன. பிரம்மனைப்போல் புத்தி கெடாமலிருக்க அதை வெளியிலேயே வைத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறான்.

ஆரவிட்டான் கோபுரம்:

இந்த நாற்சுவர் நடுமண்டபமுற்றம் மிகவும் அழகியது. விதானத்தில் வாழைப்பூத்தோரணம், கற்சங்கிலி, ஜாதக ராசிக்கட்டம் ஆகியவை யுள்ளன. இவை வழக்கமாகச் செய்யும் சதுரப்பாடுகள்.

எதிரில் சுவாமி சந்நிதியில் ஆரவிட்டான் கோபுரம். ஆறு நாட்டு வேளாளர் கட்டிய கோபுரம் என்பது சிலர்

சுயபுராணம்!— இதைவிடத் தந்திவனப்புராணமாகிய இக்கோயில் தலவரலாறுதான் பொருந்தும்படி கூறுகிறது ஒரு பொருத்தத்தை!

நாகராஜன் தன் மகளைச் சோழனுக்குக் கொடுக்கும் போது ஒரு மணியாரத்தையும் கொடுத்தான். அதன் அழகில் மயங்கிய சோழன் ஜம்புலிங்கருக்கு அளிக்க ஆசைப்பட்டான். மனைவி ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. சோழன் கூட மனைவிக்குக் கட்டுப்பட்டவன்தான் போல் தெரிகிறது, பேசாமல் வாய்முடிக்கொண்டான். புதுமண இன்பம் குலையாமல் வாழமுடிவு செய்தான். ஜம்புநாதர் விடுவாரா என்ன?

காவிரியில் நீராடியபோது அரசியின் கழுத்திலிருந்த மணியாரம் தண்ணீரோடு போய்விட்டது. அரசி முறையிட்டாள்.

நீரில் போனது, முன்பு நினைத்தபடி நீர்த்திரள் அப்பனுக்கே ஆகவேண்டுமென்று மன்னன் மனமாற எண்ணினான். திருமஞ்சனத்திற்காகக் காவிரியில் நீர் கொள்ளப் போயினர். திருமஞ்சனக்குடத்தில் சேந்திய வர்களுக்கே தெரியாமல் மணியாரம் அதில் மறைந்து விட்டது.

மன்னவன் மனைவியோடு அன்று கோயிலுக்கு வருகிறான். திருமஞ்சனம் அவனெதிரே நடக்கிறது. தன் தேவியின் மேனியில் காணாதுபோன மணியாரம் மஞ்சனக்குடம் வழியே மாலையாக விழுந்தது. வசூல் சக்கரவர்த்தி தான் இந்த ஜம்புகேசர்!

மன்னவன் எப்படியெல்லாமோ மகிழ்ந்திருப்பானே—கடவுளிடம் வாங்கியே பழகிய சுந்தரர் இம்மன்னன் கடவுளுக்குக் கொடுத்ததை எண்ணி உருகி இருக்கிறார்.

“தாரமாகிய பொன்னித் தண்துறை ஆடி விழுத்து
நீரின் நின்று அடிபோற்றி நின்மலா கொள்ளென ஆங்கே

ஆரம் கொண்ட எம்மானைக் காவுடை ஆதியை நாளும்
ஈரம் உள்ளவர் நாளும் எம்மையும் ஆளுடையாரே!”

என்றும் பாடிப் பாராட்டி அம்மன்னவன் என்னை ஆளு
வான் என்றும் பரவியிருக்கிறார்.

இந்தப் பாட்டில் ஒரு நயம் பாருங்கள். காவிரியும்
சோழனுக்கு மனைவிதானே— ஒரு மனைவி தர மறுத்த
மணியாரத்தை மறு மனைவி கழற்றிக் கொண்டு போய்க்
கடவுள் மஞ்சனக் குடத்திலேயே சேர்த்து விட்டாள் என்
பதைத் தாரமாகிய பொன்னி என்ற முதலடியால் குறிப்
பிட்டார். இரண்டு பெண்டாட்டிக்காரர்களுக்குத் தானே
இந்த இரகசியம் தெரியும். அதனால் சுந்தரர்க்கும் தெரிந்
திருக்கிறது. இதைப் பரவையாரிடம் சொல்லி வைக்க
லாமே! கோபுரம் கட்டும்படி மனைவிதான் சொல்லியிருப்
பாள்—மறுத்ததற்குத் தண்டனையாக மணியாரத்தையே
இந்த ஊர்க்கடவுள் கொள்ளை கொள்கிறாரே?
மாங்கல்யமும் கழுத்திலிருக்கிறதே என்ற பயபக்தியோடு
ஒரு கோபுரம் கட்டச்சொல்லியிருப்பாள். மன்னனும்
கட்டியிருப்பான்.

இந்த ஒரு பெண்ணுக்குப் பின்னால்தான் புத்தி வந்திருக்
கிறது. இதை வைத்து எல்லாப் பெண்களையுமே பெண்
புத்தி பின்புத்தி என்று தவறாகக் கூறி விட்டார்கள்
போலும்.

ஆரத்தை இறைவனுக்காக விட்டுக் கொடுத்தவன்
கட்டியதால் இது ‘ஆரவிட்டான் கோபுரம்’ என்றாகி
விட்டது. “போற்றியே சிவனுக்கு என்ற பொருள் அவம்
போவது அன்றே”— என்று கமலை ஞானப்பிரகாசரும்
பாடினார்.

இங்கேயுள்ள துவாரபாலகரைப் பார்த்தால் சோழர்
காலம் மாதிரிதான் தெரிகிறது. ஆனால் அதே சோழன்
கட்டியதா அப்படியே இருக்கும்? அதற்குப்பின் பல திருப்

பணி வந்திருக்கும். ஆனாலும் அவன் பெயர் மட்டும் மாறாமல் நின்று விட்டது. ஆரமல்லவா கொடுத்தான் நாகமணியாரம்!

வாயில் திருவாசி விளக்கும் அதில் நடுவே லிங்க விளக்கும் அழகாக உள்ளன. இவையெல்லாம் ஏற்றிப் பார்த்தால் அப்போதல்லவா அழகு தெரியும்? எண்ணெய்தான் விலையேறி விட்டது.

இவ்வளவு அழகான முகமண்டபத்தில் ஒரு வேடிக்கை. தென்புறம் துவார பாலகருக்கு எதிர்த் தூணில் ஒரு காம தேனு போட்டிருக்கிறார்கள். அதன் தலை மூன்று கோடாய் எனிப்திய ஸ்பிங்ஸ் மாதிரி உள்ளது. இதை ஒரு ஜூனியர் சிற்பி செய்திருப்பானோ?

மாடுகளுக்குச் சூல முத்திரையிடுதல் மரபு. அவ்வாறு, கல்மாடுக்கும் சூலச்சூடு போடப்பட்டிருக்கும் அன்றோ?

துவார பாலகருக்கு எனிப்தைக் காட்டுகிறான் போலும். கோபுரத்தில் இப்போது நுழைய வேண்டாம். திருச்சுற்றை முடித்துவிட்டுப் பிறகு வருவோம்.

பழைய பலிபீடம்:

நகரத்தார் முக மண்டபக் கூடலுக்கு வடக்கே போகலாம். இந்தத் திருச்சுற்றின் இப்பக்கம் இருபுறத்திலும் திண்ணை மாடங்கள் உள்ளன. சுவாமி வலம் வரும் போது அவருக்கு வழிவிட்டு இத்திண்ணைகளில் மக்கள் ஏறிப் பார்க்க இது வசதியாகும். ஐந்து சுற்றுகளும் சுற்றி அலுத்தவர்கள் இளைப்பும் ஆறலாமே இங்கு.

இத் திண்ணை மாடத்தின் வழியே போவதற்கு முன்பு, ஒரு தயக்கம். ஆணைக்கா அன்னைத் தவக்காட்சி அடையாளச்சிற்பம் உள்ள தூணுக்கும் கிழக்கே ஓர் ஒற்றைப் பலிபீடம் உள்ளது. அதன் கிழக்கு மேற்கில் தெற்கு

வடக்கில் எங்குமே சந்நிதி எதுவும் இல்லை. பிறகு ஏன் அப் பலிபீடம் மட்டும் இருக்கிறது?

- (1) முன்பு இதற்குமுன் ஏதாவது ஒரு சந்நிதி இருந்திருக்கலாம்.
- (2) பால ஆலயம் என்ற திருப்பணிக்கான தாற்காலிகக் கோயில் இதற்கு முன் எதிரில் இருந்திருக்கலாம்.
- (3) மூலவர் ஜம்புகேசர் அகிலாண்டநாயகி கோயில்கள் திருப்பணி நடக்கும்போது இச் சுற்றில் நுழைந்ததும் முதலில் நாம் பார்த்த ஜம்புகேசர் அகிலாம்பாள் இருவருக்குமான பலிபீடமாக இது இருந்திருக்கலாம். இப்போது நடுவே தூண் வந்து விட்டது. இத்தூண் அப்போது அமைக்கப்படாமல் இருந்திருக்கலாம். வேறு காரணமும் பிறகு பார்ப்போம்.

[இங்குள்ள ஜம்புகேசரே பால ஆலய பதியாயுமிருக்கலாம்.]

முன்பு பயன்பட்ட பலி பீடத்தை நினைவுக்காகவும் மரபுக்காகவும் இப்படி விட்டுப் போவது உண்டு. இன்றளவும் பலி போடல் அங்கு நடப்பதும் இக்காரணமே யாகும்.

பாலசுப்பிரமணியர்:

இச்சுற்றுத் திண்ணை மண்டபத்தில் பல காட்சிகளைச் சிற்பமாக்கியுள்ளனர். தொடர்புள்ள காட்சி நடைபாதைக்கு அடுத்த திண்ணையிலும் இருக்கும். உதாரணமாக விசுவாமித்திரர் 'முடியாது போ' என்று கையால் முகத்தை மறைக்கும் சிற்பம் கீழ்த் திண்ணையிலும், குழந்தையோடு மேனகை மேல் திண்ணையிலும் இருப்பார்கள். இணைத்துப் பார்க்காவிட்டால் மேனகை என்று தெரியாமல் தவிப்போம். நல்ல தங்காளோ என்று

குழப்பம் வரும். ஆறு குழந்தைகளும் கிணறும் இருக்கிறதா என ஆய்வோம்.

வடக்குச் சுற்று தொடக்கத்தில் தெற்குப் பார்த்தவர் பால சுப்பிரமணியர்—பிள்ளைக் கோலம் மட்டுமன்று—ஆண்டிக்கோலமும் இருக்கிறது. அழகான ஆண்டிதான். கன்றுக்குட்டி மண்டபத்தில் யாரையோ, தேடியது மாதிரி பார்க்கிறார்.

வீதி வலம் வரும் மஞ்ச வண்டிகளுக்கு நிலைப்படிகளில் ஏற அணை மேடை போட்டுள்ளார்கள். இச்சுற்றின் உயரமான மாளிகைத் திண்ணைகளில் ஏறி விழாவைக் காணலாம். முக்கியமான இடங்களில் சிறப்புத் தரிசனத்துதுக்கான கல் மண்டபப் பந்தல் போட்டிருக்கிறார்கள்.

மூத்தாளால் மூத்ததே:

பாலசுப்பிரமணியர் கோயிலுக்குப்பின் கிழக்குப் பார்த்தபடி மூதேவி கோயில் உள்ளது.

மூதேவி என்பது மூத்த தேவி எனப் பொருள்படும். அதாவது மகாலட்சுமிக்கு மூத்தவள்—மூலையினிருப்பவள். இத்தேவிக்கும் கோயில் சமைத்தனர். ஸ்ரீதேவி, பூதேவி, மூதேவி—மும்மூர்த்திகள் போல் மும்மடைந்தையர்கள். ஆனால், ஸ்ரீதேவி, பூதேவி, நீளாதேவி என்பது உலக வழக்கு. அதைச் சற்று இங்கு மாற்றியுள்ளோம்.

இராச சிம்மப் பல்லவன் காலம் முதலாக மூத்தவனைக் கோயிலில் வழிபடும் வழக்கம் தோன்றியது. பிறகு வழக் கழிந்து போய் விட்டது. காஞ்சி, திருவாரூர் முதலிய நூல்களில் இதைக் குறித்திருக்கிறோம் படியுங்கள்.

இதனால் இக்கோயில் பல்லவர் காலத்தின் சிறப்பையும் ஏந்திய பழைய கோயில் என்று அறியலாம். அருகே ஒரு சனி பகவான் எப்படி வந்தார்? எங்கோ எஞ்சியதாக இருந்திருக்கும்—யாரையாவது பிடித்து விடுவார் என்று மூதேவியைப் பிடிக்கும்படி இங்கே கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்

கிறார்கள் போலும். எல்லாரையும் ஆட்டி வைக்கும் சனி பகவான் வசமாக அகப்பட்டார் இவளிடம்!

நம்மோடு வராமல் இருக்க வேண்டுமே என்று வணங்குவது மூதேவியிடம்—எம்மிடம் நல்ல விதமாக வர வேண்டும் என்று வணங்குவது சனி பகவானிடம்—மூதேவி வந்தால் கெடுதல் அடியோடு சனி பகவான் வராது போனால் பன்னிரண்டு ராசியில் இரண்டு ராசி பயனில்லாமல் போய்விடுமே! இரண்டையும் எப்படி இணைத்தார்கள். இது மரபு விரோதம்! மறுமுறை திருப்பணி செய்வோரோ அல்லது சனி பகவானால் துயர்ப்படுபவாரோ இதை மாற்றி ஒரு தனியிடத்தில் வைத்தால் நன்மை செய்தவர் ஆவார்கள். அவர்களைச் சனி பகவான் நன்கு அருட் செய்வார்.

நாட்டுக் கோட்டை செட்டிமார்களிடமும், நகரத்தார்களிடமும் இன்றும் ஒரு பழக்கம் உண்டு. புதிய வீடு கட்டியதும், புதுமனை புகுவிழாவில், ஒரு பசு மாட்டை வாசற் படியில் நிறுத்தி, “லக்ஷ்மி, உள்ளே வா” என்று அழைப்பது வழக்கம். ஒரு நாள் அவர்களிடம் வேலை செய்த பணியாள்—லக்ஷ்மி என்ற பெயருடையவள்—அவ் விழாவிற்கு வர இயலாமல் போய்விட்டது. அதற்காகத் தன் அக்காளை வேலைக்கு அனுப்பி வைத்தாள். அந்த அக்காள் அந்த விழாவுக்கு வந்து பசு மாட்டருகில் நின்று ருந்தாள். மனை கட்டியவர், “லக்ஷ்மி, உள்ளே வா” என்று கூப்பிட்டதும், அப்பணியாள் தன் தங்கையைத்தான் கூப்பிடுகிறாளோ என நினைத்து, “லக்ஷ்மி வரவில்லை; அவள் அக்கா வந்திருக்கிறேன். என்ன செய்யணம், சாமி சொல்லுங்கோ” என்றாள், இந்த ‘அக்கா வந்திருக்கிறேன்’ என்ற சொல்லைக் கேட்டவுடன், விழாவை நிறுத்தி, யாவரையும் வெளியே போகச் சொல்லி விட்டார். இனி “மூதேவி நம் வீட்டில் வர வேண்டாம் அவளுக்குத் தனியே இடம் ஒதுக்கிக் கோயில் கட்டி

விடுவோம்; அங்கேயே கிடந்து போகட்டும்” என்று மூதேவிக்குக் கோயில் கட்டி, மூதேவி வழிபாடு நடைபெறத் தொடங்கியதாகச் சமூக வரலாறு தெரிவிக்கிறது.

அப்புலிங்கத் தூம்பு:

வடக்குச் சுற்று நடுவே தென்புறச் சுவரில் ஒரு தொட்டியும் மோட்டார் செட்டும் இருக்கிறதே கவனியுங்கள். இந்த நீரின் நிலையும் அப்புலிங்கர் கருவறைத் தளமும் ஒரே வாட்டம் உடையவை. இடையறாது ஊறும் அப்புலிங்கத் திருமேனித் தீர்த்தம் இது. ஸ்ரீமத் தீர்த்தம் என்பர்.

அங்கு ஊற ஊற அங்கிருந்து இத்தொட்டியின் அடியில் தென்புறமான கீழ்த்தளத் தூம்பு வழியாக இங்கு நிறையும். இதை மோட்டார் விசையால் ஏற்றித் தென்னஞ்சோலைக்கு அனுப்புகிறார்கள். இதற்கான சிமிண்ட் ஓடையை மதில்சுவரில் கட்டி கல்வெட்டுகளையும் மறைத்து விட்டார்கள்.

இந்தத் தூம்பு அமைப்பும் பாதாள நீர்ப்போக்கு அமைப்பின் செழுமையைக் குறிக்கும் ஒரு சாதுரியமான அமைப்பாகும். தீர்த்தத்தைத் தலையில் தெளித்துக் கொண்டு, வடக்கே திண்ணையைப் பாருங்கள். அம்பாள், ஞானசம்பந்தர் வரலாறு முதலிய படங்கள் மாட்டப் பட்டுள்ளன. இச்சுற்றின் மையத்தில் அகிலாண்ட ஈஸ்வரியின் கோயில் வழி இருக்கிறது. அங்கே போய் வரலாம். அதாவது நாம் நாலாம் சுற்றில் வடக்காக நுழைகிறோம்.

அகிலாண்ட நாயகி :

கோயில் முகமண்டபத்தில் நுழைந்ததும் திரும்பிப் பாருங்கள். அம்பாள் காட்சிகள், இறைவன் திருவிளையாடல், சூரனுக்குக் காட்சி தந்த முருகனின் விஸ்வரூபம், மகிஷாசுரமர்த்தினி மற்றும் புராணப் படங்கள் உள்ளன.

மகிஷாசுரமர்த்தினி ஓவியம் பெரியது. 32 கைகள் அவை முழுதும் ஓர் ஆயுதச் சாலையில் உள்ள எல்லா ஆயுதமாகவும் உள்ளன.

கிழக்கே நெல் களஞ்சியம் செங்கல் உருளையாகக் காட்சி தருகிறது. இம்முகமண்டபத் தூண் ஒன்றில் பிரம்மா இடது கையில் சக்கரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். வலதுகை வலித்திருக்கும்போல் தெரிகிறது.

ஆதிசங்கரர் தாயாரைச் சாந்தப்படுத்திட எடுத்த பிரசன்ன விநாயகர் மேற்கு முகமாகத் தாயைப் பார்த்த படியே இருக்கிறார். இவர் சிறு குழந்தையில்லை, பெரிய வராகவே இருக்கிறார். எவ்வளவு பெரியவரானாலும் தாய்க்கு இவர் என்றும் குழந்தைதானே? தாயின் உக்கிர நிலையைத் தாங்கித் தாங்கிப் பெருத்து விட்டாரோ?

ஆதிசங்கரர் மடத்துக்குப் போகும் வரையிலும் விநாயகர் போய் வழியனுப்பினாரோ? அங்கே ஒரு விநாயகர் சிறிதாக உள்ளாரே?

இப்பிரசன்னப் பிள்ளையார் வாயில் உச்சியில் தெய்வ யானை கல்யாணம் மிக விமரிசையாய்ப் புது நிறக் காட்சியோடு நடப்பதைச் சுதையாகப் பார்க்கிறோம்.

விதானத்தில் நாயக்கர் காலப்பாணி ஓவியம் உள்ளது. விநாயகரின் பின் வடகிழக்கே அகத்திய தீர்த்தம்.

விநாயகருக்கு முன் ஒரு தொட்டி சிதறுகாய் உடைத் தால் சிதறிவிடாமல் இருக்கும் கொடிமரம் பலிபீடம் நந்தி இவற்றையும் ஆதிசங்கரரே நிறுவினர். இதற்கு வடக்கே கொலுமண்டபம் முகமண்டபத்தோடு இணையாக உளது.

அடையாளச் சிற்பம் :

கொலுமண்டபத்தின் தெற்கிலும் கோயில் வாசல் வடக்குத் துவார பாலர்க்கு அருகிலும் உள்ள தூணில்

தெற்கு முகமாக ஒரு சிற்பமுள்ளது. ஏகபாதமூர்த்தி என்பார்கள். வேறெங்கும் இல்லை என்றும் உரைப்பார்கள்.

இதைப் போலத் திருவொற்றியூரில் கோயில் கோஷ்டத்தில் சிறிது பெரியவராகவே ஓர் உருவம் உள்ளது. ஆனால் ஏகபாதர் என்று வழங்காமல் திரிபாதர் என்று வழங்குவார்கள். ஏன் இப்படி?

சிவனின் விரிவாகவே பிரம்மா விஷ்ணு இருக்கிறார்கள் என்பது இச்சிற்பங்களின் ஏகமான கருத்து. இரு சிற்பங்களிலும் நடுவே யோக மூர்த்தியாகச் சிவன் நிற்கிறார். மற்ற இருவரும் இவரிலிருந்து இடப்பக்கம் பிரம்மாவும் வலப்பக்கம் திருமாலுமாகப் பிரிகிறார்கள்.

யோகமூர்த்தி ஒற்றைக் காலிலேயே நிற்கிறார். பிரிபவர்களின் கால்கள் இரண்டும் சிறிதே கீழிறங்கியிருப்பது ஆணைக்காவில்; மிகவும் கீழிறங்கியிருப்பது ஒற்றியூரில். இதனால் ஏகபாதம் திரிபாதம் என்ற பெயர்கள் வந்து விட்டன.

ஒற்றியூரைவிட ஆணைக்காவில் இன்னும் அதிகவிளக்க முண்டு. சிவபெருமானின் கால் ரிஷபவாகனத்தின் மேல் இருக்கும்—பிரம்மனுக்கும் கீழே அவரை எதிர்பார்த்தபடி அவரின் அன்னவாகனம் தயார் நிலையில் நிற்கும்—திருமாலுக்கும் கீழே அவரை எதிர்நோக்கித் தோளைத் தந்தபடி கருடாழ்வார் நிற்பார். நாரதரும் கூடவே நிற்பார். ஒற்றியூரில் பிரிபவர்களை உடனே கண்டு பிடிக்கும் அடையாளமில்லை. ஆணைக்காவில் அவரவர் வாகனங்களால் உடனே தெரிந்து விடுகிறது.

மும்மூர்த்திகளும் ஐக்கியமான இத்தத்துவம் சமய பேதத்தை விலக்கிவிடப் பயன்தரும். இத்தூணிலேயே அம்பாள் வழிபடும் பழையகால அடையாளச் சிற்பமும் உள்ளது. கஜேந்திரனை ஒரு முதலை பிடித்தது. அதனால் திருமாலுக்கு அங்கு வர வேண்டியதாயிற்று. அனுமார் வேறு ஒரு முதலையைப் பார்த்து இதுவும்

பெருமானுக்கு வேலை கொடுக்குமோ என்று அதன் குடலை நரசிம்மம் போல் கிழித்து எடுக்கிறார் இத்தூணில்.

கொடிமரத்துக்கு அருகில் வடக்குப் பார்த்து ஒரு தூணில் சாக்குப்பையை மழைக்கோட்டாக அணிந்த ஆயன் ஒருவனைக் காணுகிறோம். திருவரங்கத்தில் இதே மாதிரி ஒரு சிற்பம் இருக்கிறது. இரண்டுமே அழகு.

இரண்டில் திருவரங்கச் சிற்பம் மிகக் கவர்ச்சியானது.

அம்மன் கோயில் சுற்றுகள் :

கோயிலுக்குள் நுழைகிறோம். இடதுபக்கம் கோபுர நிலை வாசல் தென்மாடத்தில் விநாயகருடன் நிற்பவர் யார்? அவரே வீரபத்திரர். தண்டத்தால் ஒரு தலையை நசுக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். இவரைப் பூதகணர் என்றும் கூறலாம்.

அம்மன் கோயிலுக்கு இரண்டு சுற்றுகள் இருந்தாலும் நாம் உள்சுற்றுக்கே போகிறோம்.

மகாமண்டபத்து உச்சியில் திருவாசி விளக்கு நம்மை வரவேற்கிறது. அதன் மேற்பக்க நடுவில் அறுகோணத்தின் நடுவே தாமரை வைத்த விளக்குச் சட்டம் தொங்குகிறது. உடம்பின் ஆறு ஆதாரகமலங்களைப் பிரகாசிக்கச் செய்தால் அகிலாண்ட ஜோதியைத் தரிசிக்கலாம் என்பது இதன் தத்துவம்.

கிழக்குச்சுற்றுத் தென்கோடியில் அகிலாம்பாளின் மிகப் பெரிய படம் நம்மைக் கவர்கிறது. கூட்டத்தில் இவனை முழுதும் பார்க்க முடியாவிட்டால் இங்கே பார்த்ததை மனத்தில் நிழலாக்கித் தரிசிக்கலாம்.

தண்ணீரே விங்கமானால் என்ன, வற்றாமல் ஊறினால் தான் என்ன, இங்கு அகிலாண்டநாயகிக்குக் கொஞ்சம் அறிகப்படியான செல்வாக்கு இருக்கவே செய்கிறது. மக்கள் வருவதின் அளவே சொல்கிறதே!

ஆதிசங்கரர் அம்பாளுக்கு ஸ்ரீசக்ரமும், ஸ்வாமிக்கு ஒரு யந்திரசக்ரமும் பதிக்க எண்ணங் கொண்டுவந்தார். ஆனால் அவர் காலத்தில் காவிரி நதியின் ஊற்று மிகப் பெருகியிருந்ததால் அவ்ஊற்றே ஸ்வாமி லிங்கத்தை வலம்வந்து போனதால் லிங்கத்துக்கு யந்திர ஸ்தாபனம் செய்ய இடமில்லாமல் போயிற்று. ஆகவே இரு யந்திரங்களை அம்பாளுக்கே சமர்ப்பத்து விட்டார். அவ்வாறு சமர்ப்பத்த யந்திரங்கள் தாம் தாடங்கமாகப் பிரதிபலிக்கிறது. அவ்விரு தாடங்களுள் வலது காதிற் உள்ள ஸ்ரீசக்ரம் தனாகர்ஷண சக்ரம் ஆகும்; அதாவது அக்கோயிலுக்குத் தனத்தை-பொருளை ஏகமாகச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கும். இடக் காதிற் இட்ட சக்ரம் ஜனாகர்ஷண சக்ரம் ஆகும். அதாவது இச்சக்ரம் மூலமாக இக்கோயிலுக்கு-இச்சந்நிதிக்கு-வரும் பக்தர்கள் கூட்டம் பெருகிக் கொண்டே போகும். இதன் காரணமாகத்தான், அகிலாண்டேஸ்வரியின் ஸந்நிதியில் எப்பொழுதும் 'ஜே. ஜே.' எனச் சனத்திரள் உண்டு. பிராத்தனைகளும், பணமும் இங்குச் செலுத்தப் படுவது ஏராளம், ஏராளம்!

(தன + ஆகர்ஷணம் = தனாகர்ஷணம். ஜன + ஆகர்ஷணம் = ஜனாகர்ஷணம், ஆகர்ஷணம் — கவர்ந்திழுத்தல்.)

மேலும் பல சித்திரங்களுமுள்ள தென்குற்றில் கவிதாமணி ஆ. வெ. ரர. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் செளந்தர்யலகரியைத் தமிழ்ப் படுத்தியதைக் கல்லில் பதியச் செய்து இருக்கிறார்கள். நேர்த்தியாளர்களுக்கு இது மிகவும் நல்லது. மேலும் அகிலாண்டேஸ்வரியை உபாசித்துப் பெறும் அருளுக்கும் இது உகந்தது.

கவி காளமேகம் :

சிலேடை பாடுவதில் கோடை மேகம் போல கடகடக்கும் காளமேகம் ஸ்ரீரங்கம் மடைப்பள்ளிப் பணியாளனாக இருந்திருக்கிறான். ஒரு வேதியன் கவிதானுகிரகம்

பெறுவதற்காக நெடுநாள் ஒருமித்த கடுந்தவம் புரிந்து வந்தான். அவனுக்கு அருள் சுரப்பதற்காக அழகிய இளம் பெண்ணைத் தாயார் வந்திருக்கிறாள். அவள்தான் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் வருபவளாயிற்றே!

வாயில் உள்ள தாம்பூலத்தை அந்த வேதியனுக்கு உமிழ்வதற்காக வாய்திறக்கச் சொல்லியிருக்கிறாள். யோகியானதுமுதல் பெண்களையே அருகில் காணவும் கூசியிருப்பான் போலிருக்கிறது. யாரோ ஒரு மயக்கு மோகினி போலிருக்கிறதே என்று “ஃ! தூரப்போ!” என்று அம்பாளை விரட்டிவிட்டான்.

யோகிகள் பெண்களை முழுதுமாக வெறுத்து விட்டாலும் ஆபத்துதானோ? காமாட்சியும் இப்படித்தான் நாடகமாடி மூகசங்கரரைப் பேச்சு வரவும் கவிதை பாடவும் செய்து விட்டாள். விவரம் காஞ்சி காமாட்சி நூலில் காணவும்.

தாம்பூலத்தில் உமிழ்வது, குலத்தால் நாவில் எழுதுவது இரண்டு தவிர கவிஞராக்கும் வழியே இவளுக்குத் தெரியாது என்பதைத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டல்லவா தவமே செய்ய வேண்டும்.

சினத்தோடு போன தாயார் வாசற்படியருகே உமிழ்ந்திருக்கிறாள். வாயைப் பிளந்து, படிக்கட்டில் தலைவைத்துப் படுத்து குறட்டைவிட்டு உறங்கிக் கொண்டிருந்த ஸ்ரீரங்கக்கோயிலின் மடைப்பளியைச் சார்ந்த வரதன் என்பவன் வாயில் விழுந்தது. அவன் அன்றாடம் வெற்றிலைப் பாக்குப் போடுபவன் ஆச்சே. இந்த தேவாமிர்த தாம்பூலம் வாயில் விழுந்தவுடன் “அம்மா” என்று கூறி எழுந்தான். ஆம் அவ்வளவுதான் உடனே கவிபாடத் தொடங்கி விட்டான். அம்பாள் வாயிலிருந்த தாம்பூலத்தில் பாதியைத்தான் உமிழ்ந்தாள். வெற்றிலைப் பாக்கு போடுபவர்கள், உமிழ்நீரை எல்லாமே ஒரே முறையில் உமிழ்ந்து விடமாட்டார்கள். அவள்தான் காளமேகமாயிருக்கிறாள்.

பாடியளவு விழுந்ததற்கே கோடை மழையாகக் கொட்டியிருக்கிறானே, முழுத் தாம்பூலமும் பட்டிருந்தால் தமிழ் ஏடு தாங்கியிருக்காது! ஆசகவி அசுரகவியாகியிருப்பான் போலும்!

இவன் காதலி மோகனாங்கி கோயிலில் நடனமாடுகிறவள். நடனம் முடிந்ததும் எழுப்பிப் போக வேண்டியவள் மறந்து போனதும் இவனுக்குப் பாக்கியமாகவே போய்விட்டது.

காதலி செய்த தவறுக்கும் கருணை வழங்கிவிடுகிறாள் அகிலாண்டம். அவளும் பெண் இனமாயிற்றே, விடுவாளா என்ன?

இதனால்தான் இந்தச் செளந்தர்யலகரியைப் படிக்கச் சொல்கிறோம். இதை இங்குப் படித்த படியே வணங்கி நேர்ந்தால் பரிட்சையிலாவது தேறலாமே! கவிதாமணி ரெட்டியார் அழகாகத் தமிழ்ப் படுத்தியுள்ளார்.

தாயார் உக்கிரமாக இருந்த காலத்தில் கதவு திறக் காமலே வெளியிலிருந்தே பூசை செய்திருந்தார்கள். ஆதிசங்கரர்தான் இவள் குழந்தையாயிற்றே, துணிந்து கருவறையில் இரவு படுத்திருக்கிறார். அம்மை துர்க்கையாக வந்தாள். சங்கரர் பணிவோடு துதித்தார். அவரைத் தாயார் ஒன்றும் செய்யாது உச்சி மோந்தாள். அப்போது விநாயகர் நர்த்தனம் ஆடியிருப்பார் போலிருக்கிறது. அதனால் பிரசன்னமாகிய விநாயகரை வாயிலில் பிரசன்ன விநாயகர் என்றே நிறுவியதோடு கருவரைக் கோஷ்டத்திலும் நர்த்தன விநாயகரை வைத்து விட்டார் போல் தெரிகிறது. ஆனால் இப்போது நர்த்தனமில்லாமலேயே நிற்கிறார். எவ்வளவு நேரம்தான் ஆடுவார் பாவம்? அவரும் ஒரு குழந்தைதானே!

ஏரம்ப விநாயகர் :

தெற்குக் கருவறை இரண்டாம் கோஷ்டத்தில் இச்சாசக்தி. மேற்குச் சுற்றில் மூன்று விநாயகர்கள் மாடத்தில் தி. கோ. — 5

இருக்கிறார்கள். நடுவே இருப்பவர்தான் பஞ்சமுக விநாயகர் என்னும் ஏரம்ப விநாயகர். இவர் கை மாவிக்கா பூரின் மடத்தனத்தால் உடைபட்டது போலும்.

நடுமுகத்தில் இருமுகம் பக்கங்களில் இருமுகம்தானே தெரிகிறது! இன்னொருமுகம் அதோமுகம் தலையின் பின் புறம் உள்ளது. நமக்கும் கூட அதோமுகம் நமக்குப் பின் தலையில் இருக்கிறது என்றும் அதைப் பாவனை செய்ய வேண்டுமென்றும் யோக நூல்கள் கூறுகின்றனவே!

விஞ்ஞானத்தை மறைமுகமாகப் பஞ்சமுக விநாயகர் என்று வழங்கினர். ஒவ்வொருவருக்கும் தலைபின் ஐந்து உணர்ச்சிகளுக்கென தனித்தனி இடம் உண்டு. அவற்றுள் காதருகில் இரண்டு, கண்ணருகில் இரண்டு-ஒன்று மூக்குக்கும், ஒன்று நாக்குக்கும்-பின்பக்கத்தில் தொடு உணர்ச்சி, மெடுலா ஆப்லங்காடா எனும் பகுதியில் உள்ளது. ஆகவே பஞ்சமுகம் என்பது விஞ்ஞான விளக்கமே ஆகும்.

சகல சித்திகளும் தருபவர் இப்பஞ்சமுக விநாயகர் என்பது சாத்திரங்களின் ஒரு முகமானமுடிவு. இதே போல் ஐம்முகப் பிள்ளையார் சிங்க வாகனத்தில் உற்சவ ராக நாகப்பட்டினத்தில் காரோணத்தில் இருக்கிறார். இந்த விநாயகருக்குச் சிதைந்த கையை ஒட்டுவித்தால் வழிபாட்டுப்பலன் சிறக்கும். அன்பர்கள் முயலலாமே!

அறிவு வடிவமே விநாயகர் ஆயினும் ஐந்து முகம் இருப்பது ஞான மிகுதியைக் காட்டுகிறது. ஐங்கரர் இதில் பத்து கரமுடையவராக உள்ளார். தவத்துக்கு ஒருகையில் உத்ராட்சம், போகத்துக்கு ஒருகையில் பழம், அன்பர்க்கு அருள ஒருகையில் அபயம், நடந்ததும் நடப்பதும் நமக்கு விளக்க ஒருகையில் ஒடித்த தந்தம், ஆறுதலுக்கும் வெற்றிக்கும் அறிகுறியாக ஆறு கரங்களிலும் ஆயுதங்கள். மிகுந்த வல்லபம் காட்ட சிம்மவாகனமும் உண்டு. இக் கோயிலில் பீடத்தில் மட்டுமே இருக்கிறார்.

32 வகையான பிள்ளையார் வடிவங்களில் ஏரம்ப வடிவமே தலைசிறந்ததாகும். அம்மையின் அருளையும் பெற்றுத் தருவதன் அடையாளமாகக் கன்னி மூலையில் தென்கிழக்கில்—இருக்கிறாரோ?

அடுத்த இருமடங்களிலும் ஆறுமுகர் இருக்கிறார். வடப் பக்கத்துள்ளவர் துடிதுடிப்போடு காணப்படுகிறார். கார்த்திகேயனுக்கு அடுத்தது கார்த்திகை, சந்திரன், ரோகிணி ஆகியவர்களில் சந்திரன் உச்சமாக இருக்கும் மூர்த்தம்.

சரஸ்வதி:

மேற்குக் கருவறைக் கோஷ்டத்தில் ஞானசக்தி; மேற்கின் கடைசியாகச் சரஸ்வதி நிற்கிறாள். உட்கார்ந்து வீணை வாசிக்கும் நிலையை விட்டுச் சுவடியை இடது கையில் ஏந்தி வலது கையில் உபதேசமான சின் முத்திரையோடு ஓதியபடி நிற்கிறாள். சொல்லித் தருகிறாளா? தானே படிக்கிறாளா?

“கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு உற்ற கலைமடந்தை ஓதுகின்றாள்.”

என்றபடி ஓதியபடியே நிற்கிறாளோ?

மோகனாங்கி இக்கோயிலில் நடனமாடும் கணிகை. வைணவனாகிய வரதனுக்குக் காதலி. “உன் கையில் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்” என்ற திருவெம்பாவைக்கு அபிநயம் பிடித்து ஆடிவந்தாள்.

“எங்கொங்கை நின்அன்பர் அல்லார் தோள் சேரற்க” என்ற அடிக்கு அபிநயம் பிடித்தபோது அருகில் உள்ளவர்கள் கொல் என்று சிரித்தார்கள். ஆட்டத்தில் பாட்டில் தவறு ஏதுமில்லையே என்று ஆராய்ந்தாள் மோகனா! சொல்லுக்கு செயலுக்குமான வித்தியாசம் அது வரை அவளுக்குத் தெரியவில்லை.

வைணவனுக்குக் காதலியாகி விட்டுச் சிவபக்தருக்கே ஆளாவேன் என்ற பாடலைப் பாடினால் சிரிப்புத்தானே வரும்? மோகனனுக்கு விளங்கிவிட்டது. கதவைத்தாழிட்டு வரதனை வாசலிலேயே நிறுத்தி விட்டாள். பெண்கள் தங்கள் சக்தி நன்குணர்ந்தவர்கள்.

காதலைப் பெரிதாகக் கருதிய வரதன் வாசலில் அவள் நிற்க வைத்தே உபதேசித்த சிவதத்துவம் கேட்டுச் சைவனாகவே மாறிவிட்டான்! சொல்வதற்கும் செய்வதற்கும் முரண்பாடு இருக்கக்கூடாது என்று மோகனனுக்கே ஒரு கட்டுப் பாடிருந்திருக்கிறதே அக்காலத்தில். பெண்ணும் தீட்சைதரும் பழக்கமும் தெரிகிறது. அதன் பிறகும் அகிலாண்டநாயகி பணியாளாய் இருந்து வந்த வரதன் தான் காலமேகமாக வரம் பெற்றவனாவான். நடன மாதருக்கும் தத்துவம் தெரிந்த காலமென்றால் வியப்புத் தான்.

இந்தக் கதையை வீணையில் வாசித்து விளக்க முடியாது என்று தான் சரஸ்வதி நின்றபடியே உபதேசிக்கிறாளோ? நமக்கும் தத்துவ உபதேசம் தருகிறாள். மோகனனாவப் பெருதவர் திருந்த ஒரு வாய்ப்பு இது!

இவளுக்குப் பிறகு ஒரு விநாயகர் அவர் எதிரில், அவரிடம் வடக்குச் சுற்று நடுமாடத்தில் நின்று சூரியதேவர் வரம் கேட்கிறார். — [சடைமுடியல்ல கிரணம்]

வடக்குக் கருவறைக் கோஷ்டத்தில் கிரியாசக்தி அடுத்த கோஷ்டத்தில் கொற்றவை. அவளுக்கும் எதிரே நெருக்கமாக சண்டிகேஸ்வரி இருக்கிறாள். திருச்சுற்றை முடிக்கிறோம்.

மகாமண்டபம்:

முன்போல் திருவாசி விளக்கைப்பார்த்து மகாமண்டபத்தில் ஏறுகிறோம். நந்திதேவருக்கு முன் பின் இரு பலிபீடம் இருப்பது ஏன் என்கிறீர்களா? சலவைக்கல்

கருவறையைச் சுற்றும்போது ஏழு திசைக்கும் ஏழு பலிபீடம் பார்த்தோமே, எட்டாவது இங்கே உளது. பொதுவானது ஒன்றும் சேர ஒன்பது பலிபீடமாயிற்று. சுவாமி கோயிலில் ஒன்பது கொடி மரம் இங்கே ஒன்பது பலிபீடம் எல்லாம் ஒன்றுதானே. பலிபீடம் அர்த்தம் கொடிமரமாகவும் பயன்படும்.

கருவறை உச்சியிலும் கஜலட்சுமி பாருங்கள். புதிதாகவே உருவாக்கப்பட்டது இது. நகரத்தார் திருப்பணி இவ்வம்மை கோயில்.

பெரிய உருவில் இரு துவார சக்தியர் இருக்கிறார்கள்! உக்கிரமானவளுக்கு இப்படி இருந்தால்தான் சமாளிக்க முடியும். கூட்டம் வேறு மிகுதியாக வருமிடமாயிற்றே! வடக்குத்துவார சக்திக்குப்பின் தென் பார்த்த தூணில் அடக்க ஒடுக்கமாக ஒரு புருஷாமிருகம் பூசிக்க வருகிறது. பீமனையே பயமுறுத்தியது தாயைக் கண்டதும் அன்பால் அடங்கி நடுங்கி குழைகிறது!

அகிலாண்டங்களின் வயிறு:

அகில அண்டங்களையும் தன் வயிற்றில் படைத்த தாயிடம் போகப் போகிறோம். இரண்டு சுற்றில் ஒரு சுற்று மட்டும் சுற்றிப்போகும் நம்பிழையை அவள் பொறுப்பாளோ? ஒரு வழியிருக்கிறது.

“பிழைபல உடையோன் ஆயினும் அவற்றைப்

பேதைநீ என்பதற்கு இணங்க

குழைமனத்து அகற்றி ஆளவே வேண்டும்

கூர்ந்து இனிது ஆண்டிடாய் என்னின்

மழைமலர்க் கூந்தல் கங்கையைப் புகழ்வேன்

வைவரே நொந்தவர் தாயே!

கழைமலி கழனிசூழ் திருஆணைக்கா

அகிலாண்ட நாயகியே.”

இந்த மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் அகிலாண்ட மாலையின் பாடலைப் பாடிப்போனோமானால் நம் பிழையைப் பொறுப்பாள். அவளுக்குப் பிடித்த பாடல் என்பதால் மட்டுமல்ல. “என் பிழை பலவாயினும் நீ பொறுத்து ஆளவேண்டும். இல்லாவிட்டால் உனக்குப் போட்டியான கங்காதேவியைப் பாடி விடுவேன். உன்னைத் திட்டுவது மாதிரி இருக்கிறதா? நொந்தவர்கள் வைவது இயல்புதானே” — இப்படிப் பேசுகிறார் பிள்ளை! நமக்கேற்ற பாட்டுத்தானே!

தமிழை நமக்கு மீட்டுக் கொடுத்த மகாவித்துவான் கெட்டிக்காரர்! நீரால் லிங்கமான ஊர் அங்கே கங்கையை நினைவூட்டினால் அவளுக்கு ஓர் அச்சம் வருமென்று திட்டம் போட்டுப் பாடியிருக்கிறாரே!

இந்தப்பாடல் பிடிக்கும் என்பதற்காகப் பாடிப்போகச் சொல்லவில்லை. இந்த வெளிச் சுற்றைச் சுற்றி வருவதற்குள் ஒரு முறை இந்த மாலை நூலையும் ஒருமுறை இவள்மேல் பிள்ளைத் தமிழ் நூலையும் பாடி முடித்திருக்கிறார் கவி சூரரான மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை. அப்படிப் பட்ட திருச்சுற்றில் பாடத் தெரியாமல் சுற்றவில்லை என்று சொல்லி இப்பாடலையும் கூறினால் பிழை பொறுப்பாள். சாக்குப் போக்குச் சொல்கிறோம் என்றாலும் அருளும் நீக்குப் போக்கு உள்ளவள்.

கட்டணம் வாங்கினால் அர்த்தமண்டபத்திற்குப் போகலாம். இல்லாதவர் மகாமண்டபத்தில் நின்று வணங்கலாம். மூச்சுக்காற்றை வெளியேற்றும் குழாய்கள், வெள்ளைச் சலவைக்கல் திருப்பணி, கம்பி ஒழுக்குகளுக்கு நடுவே நிற்கிறோம். நம் கண்கள் நீர் சுரக்கின்றன.

விஸ்வரூபியாக அங்கே தாயார் நிற்கிறாள்; இவள் முகத்திலா உக்கிர பாவனை வந்தது? அழகு சொட்டும் இந்த மலர் முகத்துக்கே அப்படி ஒரு சம்பந்தமில்லையே! துர்க்கையாகவே உருமாறிப் போயிருப்பாளா? ஆமாம்,

சங்கரரிடம் அப்படித்தான் காட்சி தந்திருக்கிறாள்! அவர் பயமில்லாத பிள்ளை...!

சௌந்தர்யம் :

இந்தச் சௌந்தர்யலகரியான திருமுகத்தை நமக்குக் காட்டவே பெரிய விளக்கு நிமிர்ந்து அவள் முகம் வரை நிற்கிறது. சுடரும் பெரிய சுடரே!

பத்ம பீடத்தில் திருவடிப் பத்மங்கள் படிய நிற்கிறாள்; அந்தப் பீடமே நம் மனமாக இருக்கட்டுமே என்று கல்லால் செய்து விட்டார்களோ? “நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந்துருக” என்பது அருணகிரியார் வாக்கல்லவா?

பின் இரண்டு கையிலும் இரண்டு தாமரை வைத்திருக்கிறாள். ஒன்று போக மார்த்த திருக்கரத்தையும், மற்றது பூசை செய்யும் யோக மார்த்த திருக்கரத்தையும் குறித்தன. எது எந்தக்கை என்பது அம்பாளுக்கே புரியும் ரகசியமோ?

திருவடி தொழுதிடச் சொல்லும் வரகரம், மங்களம் உண்டாகட்டும் என்ற அபயகரம் தன் சக்தியையெல்லாம் சிவத்திடம் ஒப்படைத்து விட்டு அவரின் அடக்கமான மனைவியாக நிற்கும் அடையாளத்தை நமக்கு அறிவிக்கும் கிளி அபயகரத்தில் தொத்திக் கொண்டுள்ளது.

இரட்டைத்தாலி! இயற்கையாக மனைவியான உமாவையும், பார்வதி மீனாட்சி என்று பல முறை அவதரித்து மணந்ததையும் இரட்டைத் தாலிகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. ஊர்உலகத்தாலியனைத்தும் இவள் காப்பாற்றும் காவலினால் அல்லவோ உள்ளன! அதற்காகவும் ஒரு தாலியோ?

பதக்கங்கள் சங்கிலிகள் சரடுகள் மார்பகம் முழுதும் நகைகளாகவே இழைத்துப் பூட்டியிருக்கிறாள். ஒவ்வொரு கல்லும் ஒவ்வொரு ஊழியைக் குறிக்குமோ? அந்த அளவு கல் இருக்குமோ? ஆபரணப் பிரியைதான் இவள்.

தலையைச் சுற்றிக் கொண்டு இருபக்கமும் இரட்டைக் கைகளை மறைக்காமல் நடுவே நுழைந்து பீடத்தின் அளவு தொங்கும் பெரிய மாலை அலங்கல் என்பது—முழங்கால் வரை உள்ள மாலை தாமம் என்பது, திருமுடியில் சுற்றியது கண்ணி என்பது. இவள் தோற்றத்திற்கு எடுப்பான மாலைகள். இம் மூன்று சொற்களும் நாச்சியார் திருமொழியிலும், தேவாரப் பாடல்களிலும் விரவ்வரக் காணலாம்.

நெற்றிச் சுட்டியும் முக்கண்கடரும் மூக்குத்திப் புல்லாக்கும் அழகுக்கு அழகு செய்கின்றன.

ஆதிசங்கரர் ஸ்ரீசக்கரம் எழுதிப் பதித்த தாடங்கம் இரண்டும் ஒளிமிகுகின்றன. எங்குமே இப்படி இல்லையாம். பூரண கும்பத்தின் மேல் ஒரு பூரண கும்பத்தை வைத்த மாதிரி தாடங்கம் விளங்குகிறது. சந்நியாசியாக இருந்தாலும் நல்ல 'டிசைன்' போட்ட தாடங்கமாகச் செய்யத் தெரிந்திருக்கிறார் அந்தச் சங்கரர்!

தாடங்கம் என்பது தாள் + அங்கம் என்பதன் மருஉவே. தாள் என்பது தளாமரம் அதாவது பனைமரத்தின்—ஓலை. அங்கம்—காதாகிய உறுப்பு. ஆதிசங்கரர் நல்ல பனையோலை எடுத்து, அவற்றில் இருயந்திரங்களைத் தாமே தம்கைகளால் எழுதி, அவற்றை அம்பாளுக்குச் சாத்தியிருக்கிறார். அம்பாளின் ஸ்பரிசம் பட்டவுடன், அவ் ஓலைச்சுருள்—பொன் ஓலையாக மாறி விட்டது. சங்கரர் துறவி. அவர்க் கேது பொன்னும் பொருளும்? அம்பாளைப் பிரார்த்தனை செய்து இதைப் பொன் ஆபரணமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என மனமுருகிப் பாடியிருக்கிறார்—இவைதான் தாடங்க மகிமை ஸ்தோத்ரங்கள். பனைஓலை—பொன் ஓலையாக வேதி மாற்றம் பெற்று விட்டது.

1923 இல் காஞ்சி பெரியவாள் இத்தாடங்கத்தைப் பழுது நீக்கிக் கொடுத்த பாக்கியம் உடையவர்கள். ஆயிரம் கும்பாபிஷேகம் செய்த கைராசி அவர் களுடையது. அதனால்தான் ஆதிசங்கரார்க்கு அடுத்தது

அவர்கள் பழுது நீக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றார்கள் போலும்!

சிறிது அருகில் நின்று ஒளியில் கண்களை உற்றுப் பார்த்தால் சரிதான் திருவிழிகளில் சிறிது கோபம் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

ஆனந்தருப மயில் :

முழுப்பட்டுச் சேலையை இவள் கட்டி இருக்கிறாள், நகைக்குமட்டுமா துணிக்காகவும் இவள் கிழவியானது உண்டு.

விஜயரங்க சொக்க நாத நாயக்கர் விலைமதிப்பற்ற ஒரு காஷ்மீரக் சால்வையைத் தன் தலைமை யமைச்சரான தாயுமானவரிடம் கொடுத்தான்.

வாங்கிக் கொண்ட அமைச்சர் அரண்மனை வாசலில் வந்தபோது குளிரில் நடுங்கிய ஒரு கிழவிக்கு அச்சால் வையை அளித்து விட்டுப் போனார்.

உப்பரிகையிலிருந்த அரசன் தன் அன்பளிப்புச் சால்வையைத் தனக்கு முன்பே தாயுமானவர் தானம் வழங்கியதைக் கண்டு தாங்க முடியாமல் தவித்தான்.

அகிலாண்டம் கோயிலில் அமைதிபெற அன்று மாலையே அரசன் வந்தான். அதே சால்வையை அவள் உடுத்தி நிற்பது தெரிந்தது. வியந்தான். தளர்ந்தான்.

தானே கொடுத்ததாயிருந்தாலும் சில நிமிஷங்களில் எப்படி அலங்காரமும் ஆகியிருக்க முடியும்? என்று கணக்குப் போட்டதும் இந்தக் கிழத்திதான் என்வாசலில் அந்தக் கிழவியாக வந்தாளோ என்பது புரிந்தது. முடிதாழ் அடிதாழ்ந்தான் அரசன். சித்தர்களை உருவாக்கு பவளே செய்த சித்து இது!

தாயுமானவரை அரசனுக்கு விளக்கிக் காட்டவே இப்படி நடத்தாளா? இல்லை சோழனின் மணியாரத்தைக் கொண்டு வந்தது காவிரிதானே—காவிரியும் ஆகாய

கங்கைதானே - இப்படி மாலையைக் கொண்டு கொடுத்துச் சாகசம் புரிந்த சக்களத்திக்குப் போட்டியாக இவள் சால்வையைச் சேலையாக அணிந்து காட்சிதந்திருக்கிறாள். ஆரம்பூண்டபின் அவள் ஆடை உடுத்தினாள் இவள்!

இப்பெருமாட்டியின் கொடி மரத்தில் வீழ்ந்து வணங்கி அகில அண்டம் ஈன்றாலும் பின்னரும் கன்னி என மறைபேசும் ஆனந்த ரூபமயிலே வேண்டி சுவாமிகோயில் போகலாம்.

சங்கரேசுவரர்:

அம்மன் கோயில் சென்று மீண்டும் மூன்றாவது சுற்றின் வடபகுதியில் வந்து தெற்கே திரும்பினால் கிழக்குச்சுற்று வரும். இதன் மையமாக நாலுகால் மண்டபம் உளது. இது குறத்தி மண்டபம் என்று பெயர். நாலுகாலிலும் அழகான பெண் சிலைகள் உண்டு. மூன்று பேர் நடனமாதர் போல் அழகாக, இருப்பார்கள். ஒருத்தி பனை ஓலையில் பின்னிய கூடையை வைத்திருப்பதால் குறத்தி என்று அடையாளம் காணலாம். இவளுக்கு ஒரு யோகம். இவள் பெயரில் இம் மண்டபத்துக்குப் பெயர் வந்தது. மற்ற வர்கள் இவளைவிட மேற்குல மங்கையராய் இருந்தும் அடையாளம் தெரியாமையால் யோகம் தவறிவிட்டது.

சிறிய அல்லது பெரிய நிலையை அடைவதைவிட அடையாளம் காணுமாறு உள்ளவர்கள் தனிச்சிறப்பையே பெறுகின்றனர். ஆஷ்டையார் கோயில் குறத்திச் சிற்பத்தைப் போலவே இச்சிற்பம் இருந்தாலும் அதற்கு நிகராக முடியாத ஏதோ ஒரு தடை இதற்குள்ளது. பனை யோலைக் கூடையே அதில் மிக அழகு.

இதைக் கட்டியபோது என்ன பெயரோ? இப்போது இப்பெயரில் உள்ளது. வீதிவலம் வரும் சுவாமியை இறக்கிவைத்து நடனம் இசை முதலியவையும் சிறப்புச் சடங்குகளும் செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் உள்ள சுற்றுப் பகுதிகள் விசாலமாக உள்ளன. இதுவே இம்மண்டபப் பயனாகும்.

இங்கிருந்து சங்கரேஸ்வரர் கோபுரமும் பாண்டியன் கோபுரமும் கிழக்கே தெரிகின்றன. அங்கே போகும் போது வழியில் வடக்காக நூற்றுக்கால் மண்டபத்தைக் கடக்கிறோம். சங்கரேஸ்வரர் கோயிலுக்கு அருகில் இருப்பதால் இக் கோபுரத்துக்கும் அதுவே பெயராகி விட்டது.

இக்கோயில் தென்கிழக்குப் பார்வையாகச் சிறிது வேண்டுமென்றே சாய்த்துக் கட்டப்பட்டுள்ளது. எதிரில் உள்ள ஜம்பு தீர்த்தத்திற்கு ஏற்ப இப்படிக் கட்டியிருக்கலாம்.

தெற்கு நோக்கித் தனிமையில் தாயார் இருக்கிறார். இவருக்கு எதிரில் ஒற்றை ஆவுடையார்— கிழக்கே பள்ளத்தில் ஜம்புகேசரைப் போல விங்கமாக உள்ளவர்— ஜம்பு தீர்த்தம் இருக்குமிடமாகையால் பள்ளத்தில் இருக்கிறாரோ? இவருக்கு மேற்கே ஒரு நந்தி இக் கோயிலின் பின்புறம் சுப்பிரமணியர், தட்சிணாமூர்த்தி, நர்த்தன விநாயகர், சண்டிகேஸ்வரர் ஆகியோர் உள்ளனர். இது ஒரு நல்ல கோயில்தான்.

இங்கிருந்து வடக்கு கிழக்கு தெற்கு எல்லாம் தென்னஞ்சோலைகளே. பாண்டியன் கோபுரம் பெரிதாகத் தெரிகிறது. நாயக்கர்கள் காலத்தில் ஐயர் ஸ்ரீகண்ட தீட்சிதர் இப் பாண்டிய கோபுரத்துக்கு அருகில் உள்ள ஏகாட்சரி கோயிலில்—அதுதான் இன்றைய கருப்புக்கோயில்—பல் வேறு அற்புதங்களை நிகழ்த்தியதாகச் செப்பேடுகளிலும் கல்வெட்டுகளிலும் காணுகிறோம். அவர் நாமிருக்கும் இடமெல்லாம் வந்திருப்பார். இக்கோயிலில் மேற்கு பார்த்தவரே. ஆனால் இங்குள்ள ஜம்புகேசரும் கார்த்திகைக் கோபுர ஜம்புகேசரும் கிழக்கேயே பார்ப்பது ஏன்?

ஜம்பு தீர்த்தம்

சங்கரேசருக்கும் மிகத் தெற்கில் வேம்பும் அரசமுள்ள பகுதி, நாகப்பிரதிட்டைகள் விநாயகர் சந்நிதி உள்ளன,

திருமால்யத்தை ஆடு மாடுகள் தின்னாமல் தடுக்க ஒரு பெரிய லிங்கம் கம்பிகளுக்கு நடுவே சிறையில் வைக்கப் பட்டுள்ளது. இருந்தும் ஆடுகள் தின்கின்றன.

இதற்கும் வடக்கே இரட்டைச் சிறகு மாடங்களில் ஜம்புகேசரும் அகிலாம்பாளும் இருக்கிறார்கள். நான்கு பக்கச் சுவரும் கொண்ட குளம் இருக்கிறதே அதுவே ஜம்பு தீர்த்தம். அதனால்தான் இதன் மேற்குக் கரையில் ஜம்பு கேசர் இருக்கிறார். கோபுரவாசலின் கருப்பு வந்து குளத்தில் குளிக்காமல் காவல் செய்ய இவ்வளவு கடவுளரும் கரைகளில் காத்துக் கிடக்கிறார்கள் போலும்.

இத்தீர்த்தத்தின் கீழ்ப்பக்கப் படித்துறையில் யுத்த சன்னத்தராக வில்லேந்தி நிற்கும் வேலவனை அருணகிரியார் திருப்புகழால் அபிஷேகம் செய்திருக்கிறார். இவ்வளவு தான் நாமிங்கு வணங்கவேண்டிய தெய்வங்களாம்.

அக்கினி தீர்த்தம்:

சங்கரேஸ்வரர் கோபுரம் வழியாகக் குறத்தி மண்டபத்தை மீண்டும் அடைந்தால் அதன் தெற்கே பெரிய கிணறுக இருக்கும் தென்கிழக்கு மூலை நம்மை ஈர்க்கும். அக்னி மூலையில் உள்ள தீர்த்தம் அக்னி தீர்த்தம்தானே! அது மட்டும் காரணமில்லையாம்!

இதன் நீர்மட்டத்தைக் கவனியுங்கள். ஜம்புதீர்த்தம் போலவே உளது. இதே மட்டம்தான் அப்புலிங்கத்துக்கும் ஏறத்தாழ வரப்போகிறது.

வருணன் மனைவியை அக்னிதேவன் விரும்பியதால் வருணன் சாபமிட்டானாம். அக்னியின் ஒளி குறைந்தானாம். மீண்டும் பெறுவதற்கு இங்கு வந்து ஆடியதே அக்னி தீர்த்தமோ! தீக்கடவுள் மழைக்கடவுளுக்குப் பகையானால் நனைந்து அனைந்து போகும் என்பது நமக்கே தெரிகிறது. அக்னிக்கு ஏன் தெரியவில்லை? எவ்வளவு நீரிருந்தாலும், அவ்வளவையும் ஒரே நொடியில் எரி சக்தியினால் ஆவி

யாகச் செய்துவிடுவானோ? இதை நீருக்கும் நெருப்புக்கும் ஏற்பட்ட ஒரு சவாலாகக் கருத வேண்டும். வருணன் மனைவியின் மேலுள்ள மோகம்தான் மறைத்திருக்கும். காமத்தின் இழிவை இக்கதை நமக்குக்காட்டி அறிவுறுத்துவதே இதன் கருத்து. இதற்கும் கிழக்கே உள்ளது வசந்த மண்டபமாகும்.

அக்னி தீர்த்தம் கண்டு தெற்கு வீதியில் உள்ள பந்தல் மண்டபத்து அருகே நின்று பார்த்தால் ஆறு கோபுர தரிசனம் கிடைக்கும். ஓர் ஆறுதலும் கூடவே கிடைக்கும்.

கன்றுக்குட்டி மண்டபத்தில் வந்து ஏறி இம் மனோமய கோசமாகிய திருச்சுற்றை முடிக்கிறோம். ஆரவிட்டான் கோபுரம் வழியாக அடுத்த சுற்றுக்குப் போகலாம்.

கோபூசை :

இக்கோபுர வாசலில் நாள்தோறும் கோபூசை நடக்கும். உச்சிக்காலத்தில் அம்பாள்போல அன்றைய முறையுள்ள அர்ச்சகர் புடவை கட்டி துணிக்கிரீடம் (உறை) தலையில் கவிழ்த்து இறைவனைப் பூசித்து விட்டு இந்த வாயிலில் பசுவுக்கும் பூசை செய்வது வழக்கம்.

அதற்காக ஒரு சிறிய குராம் பசு தயாராக இருக்கும். கும்பல் அதிகமாவதில் மிரளாத பசுவாக அது நடந்து கொள்கிறது. இரண்டு பட்டைச் சோறு கிடைக்கும்போது மிரள நேரமேது? அதை வாயில் கவ்வி உடைத்துச் சாப்பிடுவதற்குள் கோபூசை நடந்து சந்தனமும் பூசி விடுவார்கள். பலர் அம்மாட்டின்மீதுள்ள சந்தனத்தைப் பிரசாதமாக எடுத்துப் போவர். மஞ்சள் சந்தனம் குங்குமம் எல்லாம் உளதே.

தன் வாசனை பறி போவதில் பசுவுக்கு ஒன்றும் கவலையிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

பூசை செய்த குருக்கள் யானை உடன் வர மேளதாளத் துடன் அம்மன் கோயில் போய் அங்கே உச்சிக்கால பூசை செய்வார்.

தாயார் பூசித்ததைத் தவறாமல் செய்கிறார்கள்! எப்போதோ ஒரு தவறு நடந்துதான் உக்கிரகலையோடு கொஞ்சகாலம் அகிலாம்பாள் தண்டித்திருப்பாள் போலும்.

முன்பே மூன்று நந்தி கொண்ட சுவாமிக்கு இப்பசுவும் ஒரு நந்தி மாதிரியாகவே கொண்டு நான்கு இருப்பதுபோல் நமக்குத் தெரிகிறது.

தாயே தண்டிக்கிறாள்:

உச்சிக்காலப் பூசையைப் பற்றி வடமொழியில் உள்ள திருவானைக்கா புராணத்தில் ஒரு செய்தி வருவதை இங்கு நினைத்தே ஆக வேண்டும்.

இக்கோயில் அர்ச்சகர் தம் உறவினரைக் காண பரிசலில் ஏறிக் கொள்ளிடம் வடகரைக்குப் போயிருக்கிறார். போம்போதே உச்சிக்காலப் பூசைக்கு வருவதில்லை என்று திட்டம்; அதனால் பூசைநெறி அறியாத தம் குடும்பச் சிறுவனை உச்சிக்காலத்தில் பூசை செய்யுமாறு அமர்த்திப் போயிருக்கிறார்.

தாயே பூசை செய்யும் மரபு அது. அதற்குப் பூசையே அறியாத பூம்பிஞ்சை நியமித்து மற்றவர்களை ஏமாற்றி விட்டார்கள். அகில அண்டங்களுக்குமே நாயகியும் ஏமாறுவாளா என்ன?

திரும்பிய அர்ச்சகரிடம் பரிசல்காரன் மிக அதிகத் தொகை கேட்டான். வேறு வழியறியாது ஒத்துக்கொண்டு ஏறினர் — பாதி வரும்போது பயங்கரமாக வெள்ளம் பெருகியது. காற்றும் சுழன்றது. பரிசலும் கவிழ்ந்தது.

பரிசல்காரனே மனிதனாக இல்லாமல் தாயார் அனுப்பிய பூதப்படைவீரனாகவும் இருக்கலாமோ?

குலத்துக்கு ஒருவனாக இருந்த சிறுவனுக்குப் பூசைநெறி புகட்ட திருப்பறியலூர் சிவாசாரியருக்கு அசரீரி சென்றது. அவரும் சிறுவனுக்கு ஆகமநெறியுரைத்து ஆளாக்கினார். வடமொழிப் புராணத்தின் 23வது பகுதியாக இதுவுள்ளது.

தவறு செய்தவருக்குத் தண்டனை-தவறு அறியாச் சிறுவனுக்குத் தகுதி தர ஒரு தலைவர் நியமனம்—தாயார் சரியாகவே நீதி வழங்குகிறாள். இரண்டும் செய்வதுதான் மறக்கருணை எனப்படும்.

அரசர்கள் அள்ளியும் கொடுப்பார்கள். தவறு கண்டால் அறவேயும் அழிப்பார்கள். ௨௦ உலகுக்கும் அரசியாகிய அன்னை இராஜராஜேஸ்வரி இந்த அகிலாண்ட நாயகியே அல்லவா! ஆகவே தான் செய்யும் பூசை மரபில் தவறு நிகழாமல் இப்படிக் காத்திருக்கிறாள். அதனால் தான் ஒழுங்காக நடக்கிறது.

திருவாரூர் தியாகராசரும் இப்படி ஏதாவது செய்து காட்டினால் அரச முறைப்படி அவருக்கும் பூசை இன்னும் முறையாக நடக்கும். அவர்தாம் எதையுமே தியாகம் செய்வதென்று முடிவு கொண்டிருக்கிறாரே. அரசாள்வதில் ஆணை விடப் பெண் கொஞ்சம் கெடுபிடியாக இருக்கும் வரலாறு இவர்கள் வரலாற்றில்தான் தோன்றியதோ?

மனம் திரிவதுபோல மனோமய கோசத்துக்குரிய வீதியில் அம்மன் கோயிலுக்காகவும் சங்கரேஸ்வரருக் காகவும் இருமுறை வெளிப்போய்த் திரும்பி விட்டோம்.

இரண்டாம் திருச்சுற்று :

முன்பு பார்த்த ஆரவிட்டான் கோபுரத்தின் வாயிற் பகுதியை ஊன்றிப் பாருங்கள். கொடுங்கை எனப்படும் கூரை ஒரு பகுதியில் வடக்கே முடிந்து விடுகிறது. அதன் பிறகும் இணைப்புப் பகுதி செல்கிறது. பழைய கோயில் அமைப்பைப் புதிய திருப்பணி செய்யும்போது ஏதேதோ மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தமையை இது அடையாளம் காட்டு

கிறது. இதற்கும் முன்பு கூறிய தனியாக இருக்கும் பணி பீடத்துக்கும் கூட ஒரு தொடர்பு இருந்திருக்குமோ?

உள்ளே போகலாம். சுவாமியை வணங்குவதற்கும் போவதற்கும் பிரம்மநந்தியை உத்தரவு கேட்டுப் போவோம்.

இச்சுற்று விஞ்ஞான மயகோசத்துக்கு உரியது. வடக்கே திரும்புங்கள். விஞ்ஞானிகளும் இவரே கடவுள் மூர்த்த வடிவத்திற்கு ஏற்ற வடிவினர் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பெற்ற ஆடல்வல்லானைப் பார்க்கலாம். இம் மேற்குச் சுற்றின் வடபகுதியில் தென்பார்த்து ஆடும் தில்லைநாதன்.

இவரை அணுகப் போகும் மண்டபம் சபாமண்டபம். சகல ஜீவரும் கூடும் சபைக்குத் தலைவனாகிய சபாநாயகன் அவன் ஒருவன்தானே. இவனுக்கும் வலப்புறமான அறை சாமான்கள் வைக்கும் Lumber Room ஆக உளது.

மேல் விரிந்து கீழ் குறுகிய முறம் போலும் திருவாசி கொண்டவன். முன்னைப் பழமைக்கும் முன்னைப் பழம் பொருளான இவன் பழையகால மூர்த்தமாகவே உள்ளான்—கவர்ச்சியால் பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையாகவும் இருக்கிறான். சிவகாமிக்கு மிகவும் பெருமிதம். அவள் கணவனுக்கு நிகரான கலைஞனில்லை என்பதனால் பணிவாகவும் பெருமிதமாகவும் நிற்கிறாள்.

நடராசனுக்கு மகாத்மா காந்தி மாதிரி நீண்ட முயற் காது. வார்செவி என்பார்கள். காதின் நீளம் கேள்விச் செல்வமும் தெளிந்த அறிவுக்கும் உரிய சாமுத்திரிகா இலட்சணம்.

பல பேர் தூக்கிய திருவடியான குஞ்சித பாதத்தை இவன் காட்டியும் கூடக் காணாமல் போவதற்கு வருந்தி மிகவும் தணிவாகக் கையால் பாதத்தைக் காட்டுகிறான். விழா நாயகனாய் எழுவான் இந்த ஆடல் வல்லான்.

தட்சிணமூர்த்தி:

அடுத்த தனிப் பகுதிகளில் ஜூரஹரேஸ்வரர், தட்சிணமூர்த்தி, பைரவர் உள்ளனர்.

தட்சிணமூர்த்தியை அணுகிக் கவனியுங்கள். சுகாசனத்தில் இருப்பவர் இடது காலை வலது முழங்காலிலும் அல்லது வலது தொடையிலும் வைக்கலாம் என்று சிற்பசாத்திரம் கூறும்.

முழங்காலில் வைத்தால் இடது பாதம் மேற்குத் திசையைப் பார்த்து இருக்கும். இதுதான் முழுச் சுகாசன முறை. தொடையில் வைத்தால் இடது உள்ளங்கால் வானத்தைப் பார்ப்பது மாதிரி பாதியளவு பத்மாசனமாகி விடும். இதில் இரண்டாவது வகையில் இந்தத் தட்சிணமூர்த்தி வான் பார்த்துக் காலைக் காட்டுகிறார். முனிவர் களுக்கு யோக முறைகளைப் பயிற்றிக் காட்டுகிறார் போலும். மிகவும் கூர்மையான போதனை. நாம் தடையாக இல்லாது பணிந்து செல்வோம். இவர்களுக்கு அடுத்துச் சுற்று மாளிகைகளில் வாகன அறைகள்! தென்கிழக்கு மூலையில் உள்ள மடைப்பள்ளி வரை மூர்த்த விசேடமில்லை; நடந்து வேகமாகப் போகலாம்.

வீணமோகினி :

மடைப்பள்ளி வரை மூர்த்த விசேடமில்லையே தவிரச் சிற்ப விசேடமில்லாமல் இல்லை. கிழக்குச் சுற்றின் நடுவே உள் திருச்சுற்றுக்கும் இதற்குமான புழைவாயில் உச்சியைப் பாருங்கள். விக்கிரமதித்தன் பெண் சிலை கண்டு பிரேமையில் மண்டியிட்ட மாதிரி ஆகி விடுவோம் போலிருக்கிறது.

நேர்த்திக்காகச் சுற்றைச் சுற்றும் நமக்குச் சிற்பங்களை மறந்து விடுவோமோ என்று ஒரே ஒரு சிற்பத்தாலேயே நம்மை விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். நாம் விலை போகுமளவு கலை உயர்வாகவே உள்ளது.

தி. கோ. — 6

காதலனுக்குப் பிடித்த மோகனகீதத்தை வீணையில் தனிமையாக இருந்து இப்பெண் மீட்டி இருக்கிறாள். திடுமெனக் கனவு வந்து காதலனும் வந்து விடுகிறுன்போலத் தெரிகிறது. போகசயனமும் கொள்கிறாள். இசைமீட்டலும் செய்கிறாள் — அந்தப்புர ஆடைக் குறைப்பில் அப்படியே மோனத்தில் மிதக்கிறாள். மிகச் சிறிய சிறப்பம்தான். ஆனால் எத்தனைக் கனவுகள், கற்பனைகள்! அவளை ஒரு பிரம்மா கூடப் படைக்க முடியுமோ என்னவோ? திலோத்தமை விவகாரத்துக்குப் பின் மிக அழகியரைப் பிரம்மா படைப்பதில்லையோ! ஆதனால் இந்தச் சிற்பிக்கு அடித்தது ஒரு யோகம்! காலை நேரத்தில் இதைச் சூரிய ஒளியில் பார்த்தால் மிக நேர்த்தியாக இருக்கும்.

சிவலோகம் :

மடைப்பள்ளிக்குப் பிறகு தெற்குச் சுற்றுமாடத்தில் ஒரு சிறிய கோயிலுக்குப் போதுமான மூர்த்த சிற்பங்கள் இருக்கின்றன. 108 சிவலிங்கமும், பெரிய நாகப் பிரதிட்டையும் சிறிய பிரதிட்டைகள் இரண்டும், துவாரபாலகர் ஒரு செட், ஒரு பார்வதி, ஒரு நந்தி தனி, தவம் செய்யும் தாயார், லிங்கோற்பவர், ஆறு தனி லிங்கங்கள், ஒரு சிறிய அன்னையார், பெரிய லிங்கங்கள் மூன்று.

ஒரு குட்டிச் சிவலோகமே இங்கு இருக்கிறது. சில மூர்த்தங்களே பிரதிட்டை செய்யப்பட்டதாக உள்ளன. மற்றையவை சேர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ளன.

யோகத்திலிருந்த கணவனைப் பார்த்துப் போகத் திற்கும் யோகத்திற்கும் விளக்கம் கேட்டிருக்கிறாள் தாய் — போக பூமியான கைலாயத்தில் அதை அறிய முடியாது. ஞானபூமி, யோகபூமி, போகபூமி ஆகிய மூன்றுமாக நிலவும் பாரத கண்டத்திற்குப் போய்த் திருவானைக்காவில் சம்புமுனிவரோடு தவம் மேற்கொண்டு உணருவாயாக என்று கூறிவிடவே அன்னை இங்கு வந்து தவம் செய்திருக்கிறாள்.

குழந்தை உடம்பில் மருந்து ஒத்துக் கொள்ளுமோ என்று தயங்கியதால், தானே மருந்து தின்று தன்பாலும் மருந்தாகி விட்டதும் குழந்தைக்கு ஊட்டுவாள். பால் குடித்தே மருந்தின் பயனும் அறியும் பச்சைக்குழந்தை. தாயார் இயல்பு இதுவே.

இது பழைய சித்த மருத்துவமுறைகளில் ஒன்று. அது போல யோகம் தெரியாத நமக்கு யோகம் தவம் இவற்றைக் காட்டித் தரவே தானும் யோகம் பயிலப் போவதாக இங்கே வந்திருக்கிறார்.

அப்போது யோக முறைகளை இறைவன் கூற நந்தி தேவர் சம்புமுனிவர் ஆகியோர் ஒட்டுக்கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு விட்டார்கள். கைலாசத்தில் கூட இரகசியம் பேச முடியாமல் சிவன் தவித்திருக்கிறார். இதனாலேயே நந்திதேவர் பதஞ்சலி அகத்தியர் திருமூலருக்கும் உபதேசிக்க முடிந்திருக்கிறார். இல்லாவிட்டால் அரிய சாகாக்கலை மனித முயற்சிக்கு எட்டியிருக்குமோ? அது தான் அவனருளாலே அவன் தான் வணங்குவதாம்.

தாயாரே தவம் செய்து பழக்கியதால் தான் பலப்பல காலங்களிலும் அம்முறை பரவியிருக்கிறது. அகிலாண்ட நாயகியாகையால் சிலந்தி யானை முதலிய விலங்குகள் கூட அவள் செய்து காட்டிய முறையில் பூசை செய்யவும் வழியாகி விட்டது.

இப்படிப் பல காலத்தும் பல யோனிக்கும் பல வகையில் சித்திவர அம்மைசெய்து காட்டிய பூசை, தவம், முதலிய தெற்களை உணர்த்தவே இங்கே 108 லிங்கங்களும் நாகப் பிரதிட்டைகளும் உள்ளன போலும்.

உச்சிஷ்ட்ட கணபதி:

இவர்களை யடுத்துச் சலவைக்கல் வெண்மையில் உச்சிஷ்ட்ட கணபதி இருக்கிறார். அவர் மடியில் தேவி

யுடன் உள்ளார். மங்கள் வரம் தருவார் என்பதால் பக்தர்களிடம் இவருக்குத் தனி மரியாதையுண்டு. வடக்கே பார்த்தபடி மகிழ்ச்சியோடு உள்ளார்.

கோச்செங்கணன்:

அடுத்தபடி மண்டபத்தில் ஒரு தனி புதுக் கோயிலில் அஞ்சலித்த பாவனையில் கோச்செங்கணன் நிற்கிறான். 'எண்தோன் ஈசர்க்கு எழுபது மாடமும் கருங்கல்லால் எடுத்த' ஏந்தலிவன். [எழுபத்திரண்டு மாடம்]

ஆழ்வார் பாட்டிலும் இவன் புகழ் பேசுமளவு சிறந்த பேராளன்.

காடாய் இருந்த காலத்தில் ஒரு யானை நீரும் மலரு மிட்டு நீர்த்திரள் நாதரை வணங்கியிருக்கிறது. நாவல் மரத்துச் சருகு உதிர்ந்து, திருமேனியிற் படாமல் தடுக்கச் சிலந்தி ஒன்று வலை கட்டிக் காத்திருக்கிறது.

வாய்நூல் வலைகட்டி இறைவன் மேல் அனுசிதம் புரிவ தாக எண்ணி நாள்தோறும் வலையை யானை அழித்துக் கொண்டே இருக்க, சிலந்தியோ வருந்தி வருந்தி வலை கட்டியே வந்தது. ஒரு நாள் யானை வலையை அழிப்பதைப் பொறுக்காத சிலந்தி துதிக்கை வழியே துளையுடு ஏறிப் போய் கடித்தது. வலி பொறுக்காமல் யானை, துதிக்கை யைப் புடைத்துச் சிலந்திக்குச் சிவ பதவி கொடுத்தது. சிவபெருமான் சுபதேவன் என்னும் சோழன் மனைவி கமலவதியின் திருவயிற்றில் சிலந்தியை மீண்டும் பிறக்க வைத்து விட்டான். எல்லாம் சுயநலம்தான்.

சேக்கிழார் இந்தப் பிறவி அற்புதத்தை அற்புதமாகப் பாடியுள்ளார். பிள்ளை பெறப் போகும் நேரத்தில் கணித வல்லுநர்கள் இன்னும் ஒரு நாழிகை கழித்துக் குழந்தை பிறந்தால் மூவுலகையும் ஆளும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

கேள்விப்பட்ட கமலவதி தன் பணிப் பெண்களுக்கு ஒரு கட்டளை இட்டாள். தன் இரு கால்களையும் பிணைத்து

உயரத்தில் கட்டிவிடும்படி கட்டளை சொன்னான். கரு உயிர்க்கும் கடிய துன்பத்தில் இப்படிச் கட்டச் சொல்லி அதைப் பொறுத்துக் கொண்டதாய் இவனைத் தவிர வேறு யாருமிருக்க முடியாது. செங்கணன் புகழே இவளில் அடக்கம்!

ஒரு நாழிகை கழிந்துக் குழந்தையைப் பெற்றாள். கால்களை இறுக்கியதால் குழந்தை முகம் கன்றிக் கண்கள் சிவந்து போயின. ‘என்கோ செங்கண்ணனாய்ப் பிறந்தானோ?’ என்று அவள் கடைசியாகக் கூறி முடித்தாள். அதுவே செங்கணன் என்று பெயர். இப்பெயர் இவன் தாயின் தியாகத்திற்குச் சூட்டிய பரிசு.

‘‘சிலந்தியும் ஆணைக்காவில்
திருநிழல் பந்தர்செய்து
உலந்துஅவண் இறந்தபோதே
கோச் செங்கணனும் ஆக
கலந்தநீர்க் காவிரி சூழ்
சோண்டுச் சோழந்தங்கள்
குலந்தனில் பிறப்பித்திட்டார்
குறுக்கைவீ ரட்டனாரே.’’

என்று அப்பர் சுவாமிகள் ஆனந்தம் கொள்கிறார்.

யானைகள் புக முடியாதபடி பழைய நினைவில் இவன் எடுத்த கோயில்கள் யானை புகா மாடங்கள் ஆகும். யானைகள் பார்க்கவே ஒன்பது துவாரச் சாலகமும் வைத்தான்.

யானையால் முடிந்ததை யானையும் சிலந்தியால் முடிந்ததைச் சிலந்தியும் வழிபாடாகச் செய்தன. இரண்டிலும் அன்புக்கே முதலிடமன்றி அனுசிதம் என்ற குறை ஏதுமில்லை என்பதை இவ்வரலாறு உணர்த்து கின்றது. ஒல்லும் வகையில் வழிபடுவதே மேல், மற்றவர் முறையைப் பழிப்பதும் தவறு என்ற கருத்தை இக்கதை வலியுறுத்துகின்றது.

கயிலையில் புஷ்பதந்தனும் மாலியவானும் ஆகிய சிவப் பணியாளர்களின் பக்திப் போட்டியால்தான் சிலந்தியும் யானையுமாக அவர்கள் பிறந்தார்களாம்—சரிதான் அது தான் இவை அறிவு படைத்து வழிபடக் காரணமோ?

இக்கோச்செங்கணுன்தான் சேரன் கணைக் காலிரும் பொறையைத் தோற்கச் செய்து சிறை பிடித்தான். பொய்கையார் எனும் புலவர் சேரனை மீட்பதற்காகக் களவழி நாற்பது என்று ஒரு நூலும் பாடினார்.

ஒருகன்னட நூல் இம்மன்னன் முற் பிறவியில் கோதாவரிக் கரையில் பிறந்ததாகவும் கூறுகிறது. எங்கே எப்படி என்பதை விட அவன் என்ன செய்தான் என்பதே நமக்குத் தேவையாகும்.

ஐயர் மண்டபம்:

கோச்செங்கணுன் கோயிலிருக்கும் மண்டபம் உற்சவர் மண்டபம் அல்லது ஐயர் மண்டபம் எனப்படும். இதன் மேற்குப் பகுதியில் பெரிய மாடம் இரும்புக் கம்பி போட்டு இருப்பதைக் காணுங்கள்.

இக்கோயிலில் அழகான எழுந்தருளும் மூர்த்தங்கள் பல உள்ளன. சிலைகள் களவு போவதால் எல்லா மூர்த்தங் களையும் ஒரே இடத்தில் அருங்காட்சியகமாக நல்ல பாது காப்போடு வைத்துள்ளார்கள் போலும். நான் முகம் கொண்ட பிரம்மா, ஆறுமுகமுள்ள முருகன் ஆகியோர் மிகவும் சிறந்தவர்கள். மோதக விநாயகரும் அழகியர்.

நரம்புக் கட்டுமாதிரியான இழையோடிய தூண்கள் அழகிய மெல்லிய கொடுங்கை முதலியவை போசளர் அமைப்பையே நினைவூட்டுகின்றன.

பெரிய சிலைகளைவிடச் சிறியவற்றைச் செய்வதுதான் கடினமானது. அந்தக் கடுமையையும் போசளர்கள் தாங்கி வடித்துள்ளனர். அவரவர் பாணியை விடாமல் மேற்கொள்வதையும் காண்க.

மணிமண்டப கோபுரம்:

ஆனந்தமயமான உத்திருச்சுற்றை இனிமேல் தரிசிக்கப் போகிறோம். இதற்குரிய கோபுரமே மணி மண்டப கோபுரமாகும்.

வாயிலுக்குள் நுழைந்து இடதுபக்கம் பார்த்ததுமே ஆனந்தமய கோசத்து அடையாளமாக சுப்பிரமணியர் மூலவராகவும், கல்யாண சுந்தரர் எழுந்தருளுபவராகவும் அடுத்து மகாலட்சுமி மூலவரும் இருப்பார்கள்.

ஒவ்வொரு வாயில் உச்சியிலும் கஜலட்சுமிகளை உட்கார வைத்து விட்டுப் பெரிய உருவில் ஒரு மகாலட்சுமியை நிற்கவைத்து விட்டார்கள். ஏன்? வீடுகளில் இலட்சுமி உருவம் நின்றநிலையில் இருப்பதையே விரும்புவர் சிலர். உட்கார்ந்தால் அவளும் தொழிலில்லாமல் உட்கார்ந்து போய் விடுவானாம். நின்றால் தொழிலில் நிலைத்து நிற்பானாம். இப்படி அவரவர் பாவனையாக ஒரு நம்பிக்கையுண்டு. அதனால்தான் நிற்கும்படியாக ஒரு லட்சுமியின் இரு கையிலும் தாமரையும் அபயமும் வரமும் மற்ற இரு கையிலும் கொடுத்து விட்டார்கள் போலுள்ளது

நடராசர்:

தென்பார்த்த நடராசர் அர்த்த மண்டபத் தனிக் கோயிலுடன் வடக்குச் சுற்றில் இடையறாது கூத்தாடுகிறான். 63 நாயன்மார்களுடன் நடராசர் உலாவருதல் மார்கழி விழாவில் உண்டு. அதற்கு முன்பு பார்த்த இரண்டாம் சுற்று நடராசரே வருவார். இப்பெருமான் அந்த அறுபத்து மூவரையும் எப்போதும் தனக்குக் கிழக்குப் பகுதியில் வைத்திருந்தே பார்த்து ஆடி மகிழ்கிறான். இக்கோயிலில் ஆண்டுக்கு இருமுறைதான் என்று இல்லாமல் பல முறை நடராசர் எழுந்தருளுவதுண்டு. 63 அடியார்களுடன் வருவதில் ஆனந்தம் இவருக்கு.

இவரையடுத்து இச்சுற்று மாளிகையில் படையெடுப்பு களில் சிதைந்த சில மூர்த்திகளும் இருக்கின்றனர். ஐந்து

காளிகள், ஒருமகாலட்சுமி, காப்பாளர் இருவர், அறுபத்து மூவர் ஆகியோர் எழுந்தருளும் திருமேனியினராயுள்ளனர். பாதுகாப்பே இவர்களுக்குப் பூசையைவிட இக்காலத்தில் மிகவும் தேவையாயிருக்கிறது. இவர்களுடன் கல்லால் ஆகிய இரு லட்சுமிகளையும் நான்கு லிங்கங்களையும் கம்பிக் கதவு போட்டுக் காத்து வருகின்றனர்.

கால வித்தியாசத்தால் இவர்கள் ஒருமித்துக் கூடியிருக்கிறார்கள். வேறு வழியுமில்லை. நேப்பாள பசுபதி நாதர்போல் ஐந்து வகை முகம் கொண்ட இலிங்கரும் உள்ளார். சிறப்புக்காட்சியாகுமிது.

பராசரன் குண்டம்:

கோயில் வடகிழக்கு மூலை (ஈசானியம்) மிகவும் சிறந்த யோக சாதன திசையாகும். இங்கே கிணறு ஒன்றிருக்கிறது. அதன் மட்டமும் ஜம்புலிங்கர் அடித்தள மட்டமும் ஒன்றே.

பைரவர் ஒருவர், அடுத்து லிங்கம், அழிந்து போன நிலையில் நாயக்கர் ஓவியம், நவக்கிரகங்கள் இவர்களுக்கு நெய் போடுவது இங்கே உரியமுறை—விளக்கு எரிந்த படியே இருக்கும்.

அரிச்சந்திரனை வெல்ல முடியாமல் பந்தயத்திலே விசுவாமித்திரர் தோற்றுவிட்டார். ஒரு யாக குண்டத்துப் பூதத்தை எழுப்பி வசிட்டர்மேல் ஏவியிருக்கிறார். வசிட்டர் மாதிரியே இருந்த அவர் மகன் சக்தியை அப் பூதம் கொன்றுவிட்டுத் திரும்பியது. சக்தியின் மனைவி மிகவும் நுட்பமான புத்தியுள்ளவள், தன் கருவில் இருந்த குழந்தைக்கு மந்திர உபதேசம் செய்து விட்டாள். அப்படிப் பிறந்தவரே பராசர முனிவர். தன் தந்தை காரணமாகப் பூதங்களைப் பழி தீர்க்கத் தொடங்கினார். பல பூதம் அழிய ஒரு பூதம் தென் மேற்கைப் பாதுகாக்கும் நிருதியின் வாகனமாகியது. நிருதியின் வேண்டுதலால் ஜம்புகேசர் பராசரரைச் சமாதானப் படுத்தியிருக்கிறார்.

இந்த நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாக யாககுண்டம் அமைத்த இடம் இந்த வடமேற்கு மூலேதான்.

இந்த மூலையின் சிறப்புக் கருதித்தான் நவக்கிரகங்கள் சாந்திக்காக நெய்விளக்கு எரிக்கிறார்கள் போலும். இதற்கும் அடுத்தவர் வசந்தராயப்பிள்ளையார். அவரையும் வணங்குவோம். ஆந்திராகாரர் போலிருக்கிறதே! ராயர் பட்டத்தோடு இருக்கிறார்.

சண்டிகேசர்:

கிழக்குச் சுற்றின் மாளிகையில் சூரியன் உதயம்போல் மேற் பார்த்திருக்கிறார். முருகன் அடுத்தவராக அருள்தருகிறார், எங்கேயோ இருக்க வேண்டிய சண்டிகேசர், லிங்கங்கள்; அறம் வளர்த்த அன்னை அன்னபூரணி, சப்தம் செய்யாமல் இருக்கும் சப்த (ஏழு) கன்னியர்கள்— இவர்கள் யாவரும் கருவறை மேற்குச் சுவரைப் பார்த்துத் தவம் செய்கிற மாதிரி இருக்கிறார்கள்.

கருவறைச் சுவர்க்கும் நாமிருக்கும் திருச்சுற்றுக் கொடுங்கைக்கும் இடை—யே திறப்புவெளி மேலே உள்ளது. கம்பியில் தடுத்துக் கருவறைக்கும் இச் சுற்றுக்கும் நடுவே காவலாக உள்ளது. கருவறையிலிருந்தும் நேரே இங்கு வர ஒரு வழியும் வடப்புறம் உண்டு.

நாம் இந்தச் சண்டிகேசரையே நோக்குகிறோம்— ஏதோ விளங்காமலே ஒன்று மனத்தில் மேல் மிதப்பாக மிதக்கிறது.

கிழக்குப் பார்த்த கோயிலில் சண்டிகேசர் வடக்கே தென்முகமாக இறுதியில் இருப்பார். இது மேற்குப் பார்த்த கோயில். இங்கு அவர் தெற்கின் இறுதியில் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் 'ஓம்' என்ற பிரணவப் படி ஓவுக்குரிய வளைவாக வந்து இவரைச் சுற்ற முடியும். இக் கோயிலில் கிழக்குச் சுற்றுத் தொடக்கத்தில் தெற்குப் பார்த்து இருக்கிறார். இதை வைத்து ஒருகாலத்தில்

ஐம்புலிங்கம் கிழக்கு முகமாக இருந்ததோ என்று நாம் ஐயப்படலாம். பாண்டியன் கோபுரம் பெரிதாக இருப்பதைப் பார்க்கும் போதும் அப்படி நமக்குத் தோன்றலாம். கிழக்குவாயிலாக இருந்தால் சண்டிகேசர் இப்போது இருப்பதே சரியாகும்.

கோச்செங்கணன் எப்படிச் கட்டினான் என்பது நமக்குத் தெரியாது. ஓர் ஆற்றின் கரையில் அதன் போக்கு போகும் திசையைப் பார்ப்பதாக அமைப்பதும் முறையாகும். அப்படி ஐம்புலிங்கத்தைக் கிழக்கு முகமாகக் கொண்டால் அகிலாண்ட நாயகி மேற்குச் சந்நிதியாகவே இருக்க வேண்டும். காரணம் அம்மை வழி பட்ட தலமாகையால் எதிர்த் திசையில் இருந்தால்தான் எய்தி வழிபட்டமை விளங்கும். ஆதிசங்கரர் தாடங்கம் செய்தபோது கொடி மரமும் பலிபீடமும் செய்தார் என்று கூறுவதால் அம்மையை முன்பிருந்த இடம் விட்டு நகர்த்தி திசையும் மாற்றியதால் தான் கொடிமரம் முதலியன ஏற்படுத்த நேர்ந்திருக்கலாம். ஆகமச் சார்பில் ஏற்பட்ட ஒரு குறையினால் அன்னை உக்கிரமாக இருந்த தற்குக் காரணமும் ஆகியிருக்கலாம். இவை மரபுக் காரணமாகையால் இதை வெளியிடாமலும் போயிருக்கலாம். இரு ஐம்புகேசர்கள் இக்கோயிலில் கிழக்குப் பார்த்தும் உள்ளனர்.

நான்காம் சுற்றில் உள்ள தாயார் கருவறைக் கோயிலை மட்டும் தென் திசையில் திருப்பினால், மூன்றாம் சுற்றில் முருகன் கோயில் திறந்து இருப்பதாகக் கொண்டால், முன்பு ஆரவிட்டான் கோபுர முகமண்டபத்தில் பயன் தெரியாமல் இருந்த பலிபீடத்துக்கு நேரே வருவோம். இப்படி அம்மன் இருந்ததையே கூட ஆதிசங்கரர் திருப்பிக் கிழக்காக மாற்றியிருக்கலாம். அல்லது கன்றுக்குட்டி மண்டபத்துப் பகுதியிலும் வடக்குப் பார்த்து அம்மன் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இவை யாவற்றுக்கும் மாறாக அல்லது இவற்றிற்கு முன்னாகவே அப்புலிங்கர் திசைமாறி

யிருப்பாரோ என்று நினைக்கும்படியாகவே சண்டிகேஸ்வரர் உள்ளார். கிழக்குப் பார்த்தவருக்கு வடக்கேதான் தூம்பு வரும். முன்பு அப்படியே இருந்தது. ஒரு கோயிலின் சொத்து முதலிய பரிபாலனம் சண்டிகேசர் பேரிலேயே நடக்கும். அதற்காகப் பத்திர ஆவணங்களில் இடம் பெறுவார். இடத்தை மாற்றாமல் பிறமாற்றங்களை உருவாக்கியுள்ளனர். வடக்குத் தூம்பு வடிகாலிலேயே இப்போது மூன்றாம் சுற்றில் மோட்டார் வைத்துள்ளார்கள்.

உறையூரைப் பார்த்து இருக்க வேண்டுமென்றும் நினைத்திருப்பார்கள். ஆனால் ஓர் ஊரின் ஆற்றைக் கடந்த ஒரு மூர்த்தி எப்பக்கம் நோக்கினாலும் அதனால் அவ்வருக்குக் கெடுதல் வருவதில்லை.

நாவல் :

கருவறைக்குப்பின் நின்று பார்த்தால் இரண்டு அறைகளின் பின்புறம் தெரியும். ஜம்புகேசரின் தனியறையோ (Private Room) என்று சந்தேகம் வரும். இல்லை. அது ஜம்பு முனிவர் இன்றும் நாவல் மரத்தின் வேர்ப்பகுதியில் யோகநிலையில் இருப்பதால் அவர் யோகத்திற்கு இடையூறு இல்லாமல் நான்கு பக்கமும் சுவரால் மறைத்துள்ளார்கள்.

அந்தச் சுவரில் தலைக்குமேல் தூம்பு தெரிகிறதே, அது கீழே இல்லாமல் மேலே ஏறிருக்கிறது? நாவல் மரத்திற்கு அபிஷேகம் நடந்தால்—மழைநீர் விழுந்தாலே அபிஷேகம் தானே—அது வருவதற்கான தூம்பு அது. “ஞானச்சார்வாம் வெண்ணாவல்” என்பார் சேக்கிழார்!

கைலாசத்தில் மானஸரோவர் கரையில் கீழ்ப்படுத்து ஏழுவரிசையாக நாகராஜன் அரண்மனைத் தோட்டத்து நாவல் மரங்கள் உள்ளனவாம். அவற்றின் பழம் மானஸரோவரில் விழுமாம். விழுந்ததும் தேவர்கள் அதை எடுத்துண்பார்களாம். இப்படித் திபெத்திய புராணம் கூறுகிறது.

இந்த நாவல் மரங்களுக்குத் தெற்கே இருக்கும் பரத கண்டத்துக்கு நாவலந்தீவு என்று பெயர் உண்டானதே திபபெத்தியர்கள் நமக்குக் கொடுத்த பெயர்தானாம். இந்த நாடே நாவலொடு தொடர்புடையது. அந்த நாவலே இங்குத் தலவிருட்சமும் ஆகியுள்ள தென்றால் இதனாலும் சிறப்பு வேறு உண்டோ?

தட்சிணாமூர்த்தி :

கருவறைத் தென்சுவரில் தெற்கு நோக்கிய ஆலமர் செல்வர் இருக்கிறார். கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகப் பிடித்த போது ஆய்ச்சேரியினர் அக்கல்லால் ஆகிய குடையின் கீழ்ப்புகுந்து கொண்டமாதிரி இக்கல்லால மரத்தின் கீழிருக்கும் சிவபெருமான் காலின் கீழெல்லாம் முனிவர்கள் போய் மறைந்திருக்கிறார்கள். எதிரே உட்கார்ந்தால் ஆசிரியர் பார்வையில் படவேண்டுமே யென்று காலின் கீழே மறைந்து விட்டார்களோ?

புராணம் சிற்பசாத்திரம் இவற்றின்படி ஆலமர் செல்வர்க்கு எட்டுப்பேர் மாணவர்கள் உண்டு. நாரதர், ஜமதக்னி, வசிட்டர், பிரகு ஆகிய முனிவர்கள் வலது பக்கத்திலும்; பரத்வாஜர், அகத்தியர், சுனகர், பார்க்கவர் ஆகிய முனிவர்கள் நால்வரும் இடது பக்கத்திலும் இருப்பார்கள். இப்படிச் சிற்பம் செய்ய இடவசதி வேண்டுமாகையால் நான்குபேர் மட்டுமே இருக்கச் செய்வது ஒரு வழக்கம். இந் நான்குபேர்கள்: பிரமபுத்திரர்களாகிய சனகாதியர் நால்வர் ஆவர்.

இரு நான்கில் ஒருநான்கையே வெளிக்காட்டுவர். சிராப்பள்ளி தாயுமானார் கோயில் கருவறையில் ஆறு முனிவர்களைக் காட்டியதும் இந்த எட்டு முனிவர்களை நினைவுறுத்தவேயாகும். இங்கு இச்சிற்பி அம் முனிவர்களைச் சிவபெருமானுக்குக் காலடியில் அமைத்துக் கணக்கை விளங்காமல் சாதுரிய மாக்கியுள்ளான்.

தல விநாயகர் !

தெற்குச் சுற்றில் அறுபத்து மூவர்களும் தட்சிண மூர்த்தியிடம் தொலைவிருந்தே பாடம் கேட்பதாகத் தோன்றுவர்.

தென்மேற்குக் கோடியில் கோயில் பண்டாரம்— அடுத்தது தல விநாயகர் கோயில். ஓங்கார விநாயகர் என்றுபெயர். இவரைப் பார்த்திரா விட்டால் கவலையில்லை. பார்த்தும் வணங்காவிடில் தீமையாம். வணங்கியவர்க்கு அறக்கருணையும் வணங்காதவர்க்கு மறக் கருணையும் தருபவர் இவர்.

தெளிவாக இல்லையே திருமேனி என்கிறீர்களா? அப்படி இருப்பதே அவர் இயல்பு. 'ஓம்' என்பது ஒன்று சேர்ந்த சமஷ்டி பிரணவமாகும், அ+உ+ம் என்ற மூன்று எழுத்தாகப் பிரிந்து இருப்பது வியஷ்டி பிரணவம் ஆகும். அவை இரண்டும் விளக்குவதற்காக அடையாளத் தெளிவும் தெளிவின்மையும் கலந்தே இவர் இருப்பார். அவரை முழுதுமாகப் பார்த்தால் சமஷ்டி வடிவிலும் தனித்தனி மூன்று விதமாக அடிமுதல் முடி வரை பார்க்க அ+உ+ம் என்ற வியஷ்டி வடிவிலும் காணப்பெறுவார். ஓங்காரத்தில் பிரபஞ்சம் முழுதும் அடங்குமாதலால் அவரின் ஒவ்வொரு உறுப்புமே ஒவ்வொரு வடிவாக நினைப்பார் நெஞ்சுக்கு ஏற்ப வெளிப்படும்.

மிகவும் சிறந்த இம்மூர்த்தியை உரிய முறையில் குட்டிக் கொண்டு தோப்புக் கரணமும் போட்டு வணங்குவோம். தலத்தின் பெரிய செயல்கள் தொடங்கும் போது தல விநாயகரை -தலை விநாயகரை- வணங்கியே செயலில் இறங்குவர்.

கருவறைத் துவாரபாலகர் :

கருவறைச் சுற்றில் தலவிநாயகரை வைப்பர். காரணம் அவரை முதலாக வணங்கிக் கருவறைக்குப் போக வேண்டுமென்பதே மரபு. நாம் அப்படி வணங்கி விட்டோம்.

செப்பினால் ஆகிய துவார பாலகர் ஆகிருதியோடு வாயிலில் நிற்கிறார்கள்: “இனம் கொளப்பாடி வள நாட்டுக் கருப்பூர் இனைய நயினர் மகனார் தெய்வங்கள் பெருமாள்” என்பவனே இதைச் செய்தான் என்று துணிந்து சொல்லலாம். காரணம் இத்துவாரபாலகர் பீடத்தில் அவனே எழுதிவிட்டிருக்கிறானே! ஆகவே இது நாயக்கர் காலம் என்பது தெளிவாகி விடுகிறது. அப்புத் தலத்திற்குச் செப்புப் பாலகர் இருப்பது ஒப்பான ஒரு செயலே!

சுவாதீஷ்டானம் :

மனித உடம்பில் சிறு நீர் விடும் குழாய்க்கு மேல் இரண்டு விரல் கடை உயரத்திற்குச் சுவாதீஷ்டானம் என்று பெயர்—யோக சாத்திரத்தில் இது ஆறு இதழ்க் கமலமாக இருப்பதாய்க் கூறப்படும்.

சயமானது, இச்சைக்குரியது, காமம் உடையது ஆணவமும் கெர்ண்டது ஆகிய குணங்களின் கூட்டமே இப்பகுதி. இது நீர்த்தத்துவத்தின் அடையாளமாக உள்ளது. இதைப் போல் உலகில் நீர்த்தத்துவக் கோயிலாக இருப்பதிற் சிறந்தது திருவானைக்காவே. இதனால் இது சுவாதீஷ்டான தலம் என்றாகும்.

இச்சை, ஆணவம் மிகுந்ததால்தான் சிலந்தியும் யானையும் துதித்தும் அழித்தும் நடந்து கொண்டன. சம்புலின் இச்சையாக நாவல் பழத்தை இறைவன் உண்டது, அது மரமாக முளைத்தது இவை இச்சையைக் குறித்து எழுந்தவை. அம்பாள் மிக உக்கிரமாக விளங்கியதும் சுவாதீஷ்டானத் தன்மைகளில் ஒன்றும்.

எம்பெருமாட்டி நீரை அள்ளித் திருக்கையில் திரட்டிய அளவில் அவர் கையில் அடக்கமாகும் இச்சையே லிங்கமேனியானது என்பதையும் காணலாம்.

தவம் உவந்து வந்தபோது கமலை ஞானப்பிரகாசர் சிவன் வெளிப் பட்டு என்ன செய்தான் என்று தந்திவன புராணத்தில் கூறுகிறார்:

“ புளகமெய் அரும்பக் கொங்கை பூரிக்கப் பொற்றோள் மீதில்
அளகமே சரிய வந்தித்து அருகுநின்று இறைஞ்சும் மாதை
உளமகிழ்ந்து அருந்த வத்தில் உற மெலிந்தனை நீ என்றே
இளநகை புரிந்தே அண்ணல் இருகையால் தழுவித்
கொண்டான்.”

என்று பாடுகிறார். காஞ்சியில் தவம் செய்த போது அம்மை தழுவினாள்; இங்கே அப்பன் தழுவினான். நீர்த் திரள் மேனியான் தழுவியதால் வடு அகிலாம்பாளுக்கு வராமல் போயிற்று.

“ முன் ஆனைத் தோல்போர்த்த மூர்த்திதன்னை மூவாத சிந்தையே
மனமே வாக்கே
தன் ஆனையாப் பண்ணி ஏறினானைச் சார்தற்கு அரியானை
தாதை தன்னை
என் ஆனைக் கன்றினை யென் ஈசன் தன்னை எறிநீர்த் திரை
யுகளும் காவிரிகுழ்
தென் ஆனைக் காவாளைத் தேனைப் பாலைச் செழுநீர்த்
திரனைச் சென்று ஆடினேனே.”

என்பது அப்பர் தேவாரம். சென்று தரிசித்தேன் என்று பாடாமல் ஆடினேன் என்று பாடினார். அவன் இவருக்கும் நீராகவே தெரிந்திருக்கிறோனே அதில் நீராடி விட்டாரே? ஜம்பு தீர்த்தம் ஆடிய போதே கடவுளில் கலப்பதாகக் கருதியிருப்பாரோ?

இப்பாடலுள்ள பத்துப் பாடலிலும் 76 முறை ஆனை என்ற சொல் வருமாறு பாடியிருக்கிறார். ஆனை வணங்கிய சிறப்புக் கருதி இப்படி அதே நினைவாகப் பாடிவிட்டாரோ? 72 கோயில்கள் கோச்செங்கணன் கட்டியதாகச் சொல்வார்கள். எல்லாக்கோயிலிலும் யானை ஏறாமல் கட்டினாமை?

அப்பர் அந்த ஆணைகளுக்கு இரங்கி இந்த ஒரு கோயிலிலேயே 76 யானைகளை உள்ளே போய் வரச் செய்து விட்டார் பாருங்கள். மிகவும் அனுபவசாலிகளுக்கு இதெல்லாம் எளிமையாகச் செய்யமுடியுமல்லவா?

சிலந்திக்கு அரசப் பதவியும் யானைக்கு முக்தியும் கொடுத்ததால் இவருக்கு யானையைப் பிடித்துப் போயிருப்பதாகக் கருதி 76 முறை பாடியிருப்பாரோ?

அர்த்த மண்டபம் :

கருவறைக்குள் சென்று தரிசிக்க வேண்டுமானால் கட்டணம் வாங்குமிடம் இந்த அர்த்த மண்டபத்திலேயே தென்மேற்கில் இருக்கிறது. இங்கும் ஒரு நந்தி யெம் பெருமான் உள்ளார். அவரைக் கடக்காமல் தெற்குப் பகுதி வழியே நீர்த்திரள் நாதரைச் சென்று அடைய வேண்டும். நாவல்மரம் விமானத்துமீது படர்வதையும் காணுங்கள்.

அப்புலிங்கம் நீரால் பெற்ற பெயர், ஜம்புலிங்கம் நாவல் மரத்தாலும் முனிவராலும் பெற்ற பெயர். நீர்த்திரள் நாதர் காரணம் கருதிய பெயர். ஆதியில் கடலாயிருந்து நிலமானதல்லவா? அந்த ஆதிநீரில் தோன்றியதால் ஆதிப் பெருமான் என்றும் பெயர். நீர் அமுதம் எனப்படும். வானமுதம் என்பர் மழை நீரை. ஆகவே அமுதலிங்கம் அமுதேசர் என்றும் பெயர். சன்னல் வழியே காணத்தக்கதால் திருச்சாலகத்தொளிரும் பெருமான் என்றும் பெயர். பராசரனுடைய பூதம் அழிக்காமல் நிருதியைக் காத்ததால் பாவிக்கும் பிறகு அருளுவார் என்பது தோன்ற பின்னிரக்கம் செய்யும் பெருமான் என்றும் பெயர். முன்பினும் பின் அழகன் என்றும் பெயர், சோழன் ஆரம் கொண்டதால் ஆரம்பூண்டான் என்றும் பெயர். இப்படி இவருக்குரிய திருநாமங்கள் பலவாம். பின்னிரக்கம் செய்யும் பெருமான் என்பதைப் பட்சதாபேஸ்வரர் என்பர்.

சாலகச் சிறப்பு:

மேற்குப் பார்த்த ஒன்பது கண்ணிகள் கொண்ட சாலகத்தின் வழியே இறைவனைப் பார்க்கலாம். இதுவே சிறப்பான தரிசனம் என்பர். நம் உடம்பின் ஒன்பது துவாரங்களிலும் நம் பாவங்கள் வீழ ஒன்பதும் சுத்தியாகிப் பார்க்கும் உணர்வை இச்சாலகம் தரும். இது கோச்செங்குணன் அமைத்த சாலகம்—பிறவெல்லாம் மாறியிருக்கலாம்.

இங்கிருந்து வழிபடுவதற்கு ஒரு சிறப்புக் கூறப்படும் ஒன்பது தீர்த்தங்கள்தான் தெரியுமே? இதுவரை ஏழு தீர்த்தங்களை இடம் சுட்டியிருக்கிறோம். எட்டாவதாகச் சந்திர தீர்த்தம். இது திருவாலியான் திருவிதியாகிய மூன்றாம் சுற்றில் திருவரங்கம் கோயிலில் வடகிழக்கு மூலையில் உள்ளது. இராமதீர்த்தத்தையே ஆரிய தீர்த்தம் என்பர். சிலர் சீர்மெய் அல்லது ஸ்ரீமத்தீர்த்தமாகிய கருவறைத் தீர்த்தத்தையும் ஆரியதீர்த்தத்தையும் இந்த ஒன்பதில் நீக்கி காவிரி கொள்ளிடத்தை இணைத்து ஒன்பதென்பர்—சிலர் சீர்மெய்த் தீர்த்தத்தோடு எட்டு என்பதை ஒப்புக்கொண்டு இராமதீர்த்தத்தைச் சூரிய தீர்த்தமாக்கித் திருச்சி லால்குடிச் சாலை மேல் பக்கத்துக்குளமே இராமதீர்த்தம் என்பர். முதலில் ஆடியவர் பெயரால் இத்தீர்த்தங்கள் வழங்கப்பெறுகின்றன.

நீர் ஊறிய படியே கருவறையில் இருப்பதால் காலால் அதை அனுசிதப் படுத்தாமல் சாலகத்து வழியே இறைவனை வணங்கினால் இந்த நவதீர்த்தங்களிலும் ஆடிய பயன் கிடைக்குமாம். ஆடாமல் ஆடிய பயன் என்ற பேரத்தைப் பலர் விரும்புவதில்லை.

இறைவனை உற்றுக்காணும் விருப்பால் கட்டணமும் கொடுத்து உள்ளே போய்த் தரிசிக்கிறார்கள் பலர். அது பாவம் என்றால் வெளியே வந்து சாலகத்தின் வழியும் நின்று தரிசித்து விடுவதால் நவதீர்த்த மாடிய பயனாகித் தி. கோ. — 7

முன்பு செய்த பாவமும் கழியும் என்று கருதும் குறுக்கு வழிக்காரர்கள் போலும் இவர்கள்!

சீர்மெய்த் தீர்த்தம்:

உள்ளே ஜம்புலிங்கத்துக்கு அருகில் ஓர் ஊற்றும், வெளியில் தெரியும் இடைப்பட்ட ஓர் ஊற்றும், நாம் போய் வணங்குமிடத்து ஓர் ஊற்றுமாக ஒவாது ஊறிய படியே உளது. காவிரி வறண்ட காலத்து ஊற்று வேகம் சிறிது குறையும். இரண்டு ஊற்றுத் துளைகள் தெரிகின்றனவே, அவற்றிற்கு நடுவே ஒரு பள்ளக்கோடும் உண்டு. அதுவும் ஊறுகிறது.

மழைக்காலம் வெள்ளக் காலங்களில் ஊறி ஊறிக் கருவறையே மிகுந்திடும் அர்ச்சகர்கள் அதைச் சேந்தி வெளியே கொட்டியபடியே இருப்பர்.

அமர்ந்த நிலையில் சுகாசினியாயும் யோகானுபவத்தில் வலது காலை மடித்து உயர்த்தி அழகான போகமூர்த்தமாகவும் அம்பாள் அருகிலே இருக்கிறாள் தென்பகுதியில். இது போல் பல்லவனீச்சரம், திருவாரூர் வன்மீகநாதர் கருவறை முதலிய சிலவிடங்களில் காணுகிறோம். சோழர் காலத்து அரிய மூர்த்தங்களில் ஒன்றிது. அழகே உருவாய் அமைந்த திருமேனியாகும். எழுந்தருளும் மூர்த்தமாகுமிது.

மூன்றும் சிறந்த மொய்ம்பகம்:

தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தம்—இந்த மூன்றும் சிறப்புக்குரியதாக எண்ணப்படும் தலம் என்பது வந்து வழிபட்டோர் பெருமையாலும் பெற்ற வரங்களின் சிறப்பாலும், நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியாலும் பெருமை அளவிடப்படும்.

அம்மையே வழிபட்ட தலம்; இராமன் இந்திராதி தேவர் முனிவர் எனப்பலரும் வழிபட்ட தலம். இதனால்

தலவிசேடம் கூடியது. ‘தீர்த்தம் தீர்த்தமே மூர்த்தியே மூர்த்தி’ என்றானதால் பின்னிரண்டின் பெருமையும் கூடியது. தலவிருட்சம்மட்டுமே இருப்பதுண்டு. முனிவனே விருட்சமாய் இருப்பது இறைவன் துப்பிய நாவல் பழக் கொட்டையில் முளைத்த மரமாகவே இருப்பதாலும், இங்கு வழிபட்டவன் இறைவன் ஆணையால் உயர்பிறப்படைந்து இங்கேயே கோயில் கட்டியதும் இத்தலத்தில் எல்லாம் பெருமையாக நின்றிட வாய்ப்பு வந்தது.

“வெண்ணாவல் நிழல் மகிழும் கற்பகம்” என்று இதனால் தான் கமலையார் பாடினார்—கேட்டதைத் தருவது கற்பகம். அதுவே மகிழ்ச்சியாக இருக்குமிடத்தில் கேட்டால் ஒன்று நூரூயிரமாய் விரியக் கொடுக்கும் என்றார் இதனால்.

திருக்கயிலாயம், திருவாரூர், திருமயேந்திரம், திருவாணைக்கா ஆகிய நான்கு தலங்களை இணைத்து ஒவ்வொரு பாடலிலும் கூடச் சதுக்கமாக ஒரு பதிகம் முழுவதும் ஞானசம்பந்தர் பாடியுள்ளார்.

“ஆணைக்காவில் அண்ணலை அபயமாக வாழ்பவர்

ஏனைக்காவல் வேண்டுவார்க்கு ஏதும் ஏதம் இல்லையே.”

என்று திருஞானசம்பந்தர் பாடி நம் பயனை உறுதி செய்கிறார்.

கல்வெட்டுகள்:

சுமார் 300 கல்வெட்டுகள் இங்குள்ளன. அவற்றின் சில சிறப்பான செய்திகள் மட்டுமே காண்போம். இவை தவிர பிறவெல்லாம் கொடைகளும் வேறு செய்திகளுமே யாகும். கோநேரின்மை கொண்டான் 48000 பேருக்கு மடம் அமைத்து உணவருத்தினான்—இவனே திருப்பைஞ்ஞீலியைத் திருப்பணி செய்தான்—ஜாமீன்தருதல் என்பதை கிளைப்புனைத் தீட்டு என்று வழங்கினர்—இக் கோயில் உரிமை பாசுபத மடத்தலைவர் சந்திரசேகரர் என்பவரிடம் இருந்தது. இதனாலேயே திருவரங்கம்

பிரிந்து போயிருக்கிறது — சதாசிவவ ரஜப்பையயாஜி தீட்சதராயர் அம்மன் கோயிலுக்கு எதிரில் பாதீஸ்வரர் கோயிலை எடுத்தார்—மூன்று ஓடக்காரர்கள் கோயிலுக்குத் தரவேண்டிய தொகை ஒப்பந்தம் 40 ஆயிரம் காசுகள் என்பதால் ஓட வருமானம் தெரிகிறது. திருவாணக்காவுக்கென வரகுண பாண்டியன் குளம் வெட்டியது வரகனேரியாயிருந்து இப்போது தெருவாகி விட்டது. ஆண்டுக்கு வலைஞர்களின் வருவாய் 47 பொன் எனப்படுகிறது. ஆயிரத்தளியில் சந்திரபாண்டியன் முடி சூடினான். பிணங்கிய குறுநில மன்னன் உடன்பட்டுவரக் கோயில்முன் சபதம் கூறினர். ஒவ்வொரு கோயில் கோபுரம் மண்டபம் எடுத்த பல வகை அரசர்கள் கூறப் படுகின்றனர். 18 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரஞ்சுக் கோட்டையாக இக்கோயில் இருந்தது. கருநாடகப் போரில் இப்படிப் பயன்படுத்தப்பட்டது. கி. பி. 1752 ஆம் ஆண்டில் பின் வாங்கிய பிரெஞ்சுப் படை இரு நாள் இங்கிருந்து விட்டுப் பிறகு சமயபுரம் போயின. இரு நாள் பற்றியும் கோயில் பற்றியும் பிரெஞ்சு நூல் ஒன்றும் எழுதப்பெற்றது. பாரிசில் வரலாற்று நூலகத்தில் அது உள்ளது. பச்சையப்பர் இக்கோயிலுக்கு ஓர் இலட்ச வராகன் அகிலாம் பாளுக்காகத் தந்துள்ளார்.

நூல்கள்:

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், ஐயடிகள் காடவர்கோன், கபிலதேவர், சேக்கிழார், அருணகிரிநாதர், தாயுமானார், காளமேகம், சைவ எல்லப்பர், கமலை ஞானப்பிரகாசர், கச்சியப்ப முனிவர், மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை, தண்டபாணி சுவாமிகள், மனோன்மணி அம்மையார், கே. வி. சுப்பையர், சிங்கார வடிவேல் வன்னியமுண்டார், வேலாயுத சுவாமிகள், அப்புலிங்கம் பிள்ளை, இராமசாமிச் செட்டியார், பஞ்சநதம் பிள்ளை. பெரியசாமிப் பிள்ளை, சேஷாசல நாயுடு, பஞ்சாபகேச சாஸ்திரிகள், ஆ. வெ. ரா.

கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் முதலியோர் பாடிப்பரவியோர் ஆவர்.

திருவாணக்கா அகிலாண்டநாயகி மாலை

- „ „ அம்மை பிள்ளைத்தமிழ்
 „ அமுதேசர் பதிகங்களும் பதுமங்களும்
 „ பதிகங்கள் யமகங்கள் அந்தாதி
 வண்ணப் பாமாலை
 „ பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
 „ புராணம்
 „ மும்மணிக்கோவை
 „ உலா
 „ மகாத்மியம்

தந்திவன புராணம், தேவாரம், திருவாசகம், பிற திருமறைகள் முதலியன.

விழாக்கள்:

விஷுப்புண்ய காலங்கள், மாத வருடப் பிறப்புகள், பிரதோஷங்கள், அமாவாசைகள் முதலியன சிறப்பு நாள்களாம். ஒவ்வொரு பெளர்ணமியிலும் ஏதாவது பழமோ திரவியங்களோ கொண்டு சிறப்புப் பூசை நிகழும். கார்த்திகை மாதத்துப் பெளர்ணமியில் சொக்கப்பனை எரித்தல் சோம வாரங்களில் சங்காபிஷேகம் உண்டு. வைகாசி மாதம் 10 நாள் வசந்த விழா. ஆடி மாதத்தில் அகிலாம்பாளுக்குத் திருவாடிப்பூர விழா 11 நாள். இதில் இரண்டாம் நாள் முத்துப்பல்லக்கு; 5 ஆம் நாள் ரிஷப வாகனம்; ஏழாம் நாள் இரட்டை ரிஷப வாகனம்; 10 ஆம் நாள் 'ஆடிப்பூரப் பல்லக்கு' 11 ஆம் நாள் ஆடிப்பூரக் குளத்தில் உள் தெப்பம்—புரட்டாசி மாதம்

நவராத்திரி விழா 10 நாள். ஐப்பசியில் கந்த சஷ்டி 6 நாள். கார்த்திகை மாதம் மாணிக்கவாசகர் விழா நோன்புத் திருநாள். இது 11 நாள் நடக்கும். பாகரம் ஒதித் தீபா ராதனை செய்வர். மார்கழி திருவாதிரையில் ஆருத்ரா தரிசனம். தை மாதம் தெப்பத் திருவிழா 12 நாள் நடக்கும். 10 ஆம் நாள் நடராசர் புறப்பாடு. 11 ஆம் நாள் இராம தீர்த்த (வெளித்) தெப்பம். தைப்பூசத்தில் கொள்ளிடத் தில் தீர்த்தவாரி. 12 ஆம் நாள் ரிஷப வாகனம். மாசி மாதம் சதயத்தன்று கோச்செங்கண்ணச் சோழர் விழா. பங்குனி மாதம் பிரம்மோத்தசவம் மாசி மாதமே தொடங்கி 40 நாள் நடக்கும் முதல் நாள் மண் எடுத்தல், 5 நாள் பிள்ளையார் முருகனுக்கும் 5 நாள் நால் வருக்கும், 3 நாள் கல்யாண சுந்தரர்க்கும், 6 நாள் சந்திரசேகரர்க்கும், 10 நாள் சோமாஸ்கந்தருக்கும் 3 நாள் பல்லக்கும், 3 நாள் மௌன விழா, 3 நாள் சண்டிகேசர்க்கும், ஒரு நாள் பஞ்சப் பிராகாரமும், ஒரு நாள் விடையாற்றியும், ஒரு மண்டலாபிஷேகமும் என்று 40 நாள் களாம்.

வழிபட்டோர்கள்:

உமை, திருமால், பிரம்மன், சூரியன், சந்திரன், அக்னி, இந்திரன், இராமன். அகத்தியன், சம்பு முனிவர், கௌதமர், பராசரன், குபேரன் முதலியோராவர். ஆதி சங்கரர் அகிலாம்பாள் உக்கிரம் தவிர்த்தார்.

திருப்பணி:

1900 ஆம் ஆண்டில் நகரத்தார் முழுவதுமாகப் பல இடங்களைச் சரி செய்து திருப்பணி செய்தனர். 1950 ஆம் ஆண்டு வரை சிறுகச் சிறுகப் பல திருப்பணிகள் செய்தனர். 5-7-1970-ல் T. M. நாராயணசாமிபிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் உள்ள குழு காமகோடி பீடம் புதுப் பெரியவர் அவர்கள் முன்னிலையில் குடமுழுக்கு நடந்தது.

கோபுரங்கள்:

	கீழ்	கீழ்	கீழ்
	நீளம்	அகலம்	உயரம்
இராயகோபுரம்	60 அடி	45 அடி	88.5 அடி
மல்லப்ப கட்ட கோபுரம்	39.5 ,,	37 ,,	60.5 ,,
கார்த்திகை ,,	62 ,,	52.5 ,,	98.5 ,,
ஆரவிட்டான் ,,	35 ,,	23 ,,	68 ,,
மணிமண்டப ,,	23 ,,	22 ,,	46.5 ,,
சங்கரேசுவரர் ,,	43 ,,	35.5 ,,	77 ,,
சுந்தரபாண்டியன் ,,	99 ,,	55.5 ,,	

நிர்வாகம்:

கி.பி. 1584-ல் பாசுபத மடத்திடம் இருந்தது, 1752 ஆம் ஆண்டில் பிரெஞ்சுக்காரருக்கு அடைக்கலமானது. 1946 முதல் தமிழ்நாடு இந்து சமய அறநிலையத் துறையிடம் முறையாக இருந்து வருகிறது.

தலப்பாடல் தனியன்கள்

“வாணைக்காவல் வெண்மதி மல்குபுல்கு வார்சடைத்
தேனைக்காவில் இன்மொழித் தேவிபாகம் ஆயினான்
ஆனைக்காவில் அண்ணலை அபயமாக வாழ்பவர்
ஏனைக்காவல் வேண்டுவார்க்கு ஏதும்ஏதம் இல்லையே.”

—திருஞானசம்பந்தர்

“எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சுற்றத்தார்

எம்மாடு சும்மாடா மேலவர் நல்லார்

செத்தால் வந்துஉதவுவார் ஒருவரில்லைச்

சிறுவிறகால் தீழுட்டிச் செல்லா நிற்பர்

சித்தாய வேடத்தாய் நீடுபொன்னித்

திருவாணைக் காவுடைய செல்வா என்றன்

அத்தா! உன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்

அல்லகண்டம் கொண்டுஅடியேன் என்செய்கேனே?”

—திருநாவுக்கரசர்

“தந்தை தாய் உலகுக்குஓர்
தத்துவன் மெய்த்தவத் தோர்க்குப்
பந்த மாயின பெருமான்
பரிசுடையவர் திருவடிகள்
அந்தண் பூம்புனல் ஆனைக்
காவுடை ஆதியை நாளும்
எந்தை என்று அடிசேர்வார்
எம்மையும் ஆளுடையாரே.”

—சுந்தரர்

“முன்னுனை மூவர்க்கும் முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
பின்னுனைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னுனை வானவனை மாதியலும் பாதியானைத்
தென் ஆனைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
என்னுனை என்புப்பன் என்பார்கட்கு இன்னமுதை
அன்னுனை அம்மானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.”

—மாணிக்கவாசகர்

“குழீஇருந்த சுற்றம் குணங்கள் பாராட்ட
வழீஇருந்த அங்கங்கள் எல்லாம்—தழீஇருந்தும்
என் ஆனைக் காவா இதுதகா என்னமுன்
தென் ஆனைக் காஅடைநீ சென்று.”

—ஐயடிகள் காடவர் கோன்

“அம்புலி நீரைச் சூடிய
செஞ்சடை மீதில் தாவிய
ஐந்தலை நாகப்பூஷணர் அருள்பாலா!
அன்புடன் நாவில் பாவது
சந்ததம் ஓதித் தாள்தனில்
அங்கையி னுந்நற் பூசனை புரியாமல்
அம்பணி ஆரப் பூண்முலை
வஞ்சியர் மாயச் சாயலில்
வண்டுஉழல் ஓதித் தாழலில் இருகாதின்

மண்டிய நீலப் பார்வையில்
 வெண்துகில் ஆடைச் சேர்வையின்
 மங்கிய ஏழைப் பாவியன் அழிவேனோ

கொம்பனை நீலக் கோமனை
 அம்புய மாலைப் பூஷணி
 குண்டலி ஆலப் போசனி அபிராமி

கொஞ்சிய வாளைச் சானவி
 சங்கரி வேதப் பார்வதி
 குன்றது வார்பொற் காரிகை அருள்பாலா

செம்பவ ளாயக் கூரிதழ்
 மிள்குற மாளைப் பூண்முலை
 திண்புய மாரப் பூரணம் அணைவோனே

செந்தமிழ் பாணப் பாவலர்
 சங்கித யாழைப் பாடிய
 தென்திரு வாளைக் காவுறை பெருமானே!
 — அருணகிரிநாதர்

“வட்டமிட்டொளிர்.....

.....
 பட்ட வர்த்தனர் பராவு சக்கரதர
 பாக்ய மான சுகயோகமும்
 பார காவிய கவித்வ நான்முறை
 பாராயணஞ் செய் மதியூகமும்
 அட்ட சித்திநல் அன்பர்க்கு அருள்
 விருது கட்டிய பொன் அன்னமே
 அண்டகோடி புகழ்காவை வாழும் அகி
 லாண்ட நாயகி என் அம்மையே.”

—தாயுமானார்

“மேதகைய பயன் விழைவோர் ஞானதலத்து
 உறைக! அதுமேவா தாயின்,
 ஓதுக அத்தலப் பெயரை! ஆங்கு அதுவும்
 முற்றுதேல் உரைப்பக் கேட்க!

காதலொடு கேட்டவரும் மூவகைய
பாதகமும் கடந்து மேலாம்
போதம் உணர்ந்து எமது அடியிற் புக்கிருப்பர்
இஃது உண்மை பொலங் கொம்பன்னாய்!”

— கச்சியப்ப முனிவர்

“ வேழம் ஆதரித்து இறைஞ்சும் மெய்ஞ்ஞான பூமிக்கு ஏக
ஏழடி நடப்பார் ஆகில் எழுவகைப் பிறப்பும் நீங்கும்
தாழ்வறப் பிறிதிடத்தில் தவம்பல இயற்றும்பேறு
வாழும் அத்தலத்தில் ஓர்நாள் வைகுவோர்க்கு
எய்துமன்றே.”

— கமலை ஞானப்பிரகாசர்

“ ஏராணைக் காவிலுறை என் ஆணைக் கன்றளித்த
போராணைக் கன்றதனைப் போற்றினால்—வாராத
புத்திவரும் பத்திவரும் புத்திரஉற் பத்திவரும்
சத்திவரும் சித்திவரும் தான்.”

— காளமேகப் புலவர்

“ உலகிடை அழுத பிள்ளை பால்குடிக்கும்
உண்மை என்று உரைப்பதற்கு ஏற்ப
இலகு சீகாழி மழவு அழ அளித்தாய்
இன்முலைப் பால், அழாவிடினும்
அலகுஅற இரங்கி அளிப்பவர் இலையோ?
அத்தகு மழவு யான் அருள்வாய்!
கலகம்இல் கழகம்கூழ் திருவாணைக்
கா அகிலாண்ட நாயகியே!”

— மகாவித்துவான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை.

4. திருவரங்கம்

அழகு கொழிக்கும் காவிரிக் கரையில், அங்கேயே அழகு மிளிரும் ஒருவர் இருந்தால் அந்த இடமே திருவரங்கம் தான்.

‘பூலோக வைகுந்தம்’ எனப்படும் இத்தலம் 108 வைணவத் தலங்களுள் பெரியகோயில் என்று போற்றப்படுவதாகும். உண்மையில் உலகிலேயே இதுதான் மிகப் பெரிய கோயிலாகப் பரந்து விளங்குகின்றது. பெருமையும் பரப்பும் பெரியதான கோயில்

திருச்சி நகரத்தின் ஒன்றும் எண்ணுள்ள நகரப் பேருந்து— திருச்சி புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து 13 கி.மீ. தொலைவு ஓடித் திருவரங்கத்துக்குத் தென் கோபுரத்தைத் தொட்டு நிற்கிறது.

கோயிலமைப்பு :

அண்ணாந்து பாருங்கள்—திசைகளையே கைகளாக்கிக் கடல்களையே ஆடையாக்கிக் கொண்ட நெடியோனின் தெற்குக் கோபுரம் இது. 13 நிலைகளுக்கு 9 நிலைகளைக் கட்டி விட்டார்கள். அகோபில மடத்துத் தலைவர் அழகிய சிங்கர் ஜீயர் சுவாமிகள் 62 இலட்சத்துக்கு மேல் செலவு

கொள்ளும் என மதிப்பிடப்படும் இத்திருப்பணியை முன்னின்று செய்து வருகிறார்கள். விஜயநகரப் பேரரசு வீழ்ந்ததால் (கி.பி. 1565) இக்கோபுரம் வளராமல் நின்றது. இக்கோபுரம் திருப்பணி முடிந்தால் இதுவே பெரிய கோபுரமாக விளங்கும்.

21 கோபுரமும் 21 வாயிலும் கொண்ட இக்கோயில் நான்கு புறமும் முகங்கொண்டதாயினும் தெற்குமுகமாகப் பள்ளி கொள்பவர் அரங்கர்! ஆகையால் தென்பால் உகந்த திருவரங்கமே! தென்னரங்கம் என்றதும் அதனால் தான். வைணவ தத்துவத்தில் சிலையாக இருக்கும் மூர்த்தமும் அவதாரமேயாகும். அர்ச்சாவதாரமாகிய இந்த மூர்த்தத்தைச் சுயம்பு என்று சொல்லவேண்டியதே மிகைதான் என்றாலும் சொல்லும் வழக்கம் உள்ளது. அர்ச்சாவதாரமாகிய அனைத்துமே சுயம்புவைப் போன்ற சிறப்புடையவையல்லவோ?

சிவாசாரியர்களை விடப் பட்டாசாரியர்கள் மூர்த்தங்களை விளக்கும் போது ஒன்றி ஈடுபட்டுச் சொல்வதும், பூசையிலும் ஒன்றுவதும் அர்ச்சாவதாரமாகக் கொள்ளும் வைணவ தத்துவ மரபால் வந்தவை என்று அறியலாம்.

இப்படியிருந்தும் சுயம்பு என்று கூறுவதற்குக் காரணம் மனிதரோ, தேவரோ, பிற தெய்வமோ விரும்பாமல் தாமே விரும்பி அவதாரம் செய்தமையால் சுயம்புத் தலங்கள் எட்டாகும்.

புஷ்கரம், நைமிசாரண்யம், சாளக்கிராமம், பதரி காச்சிரமம் என்ற நான்கும் வடநாட்டுத் தலங்கள்; திருவரங்கம், திருப்பதி, வானமாமலை, ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆகிய நான்கும் தென்னாட்டிலுள்ள சுயம்புத் தலங்களாம்.

இந்த இராய கோபுரத்துக்குள்ளே ஏழு திருச்சுற்றுகள் உள்ளன—ஏழு உலகங்களுக்கும் ஒரு வீதியாக முடித்தும் இந்த இராய கோபுரத்துக்கும் வெளிப் பகுதியை எங்கே கொண்டு சேர்ப்பது—இப்படியாருக்கோ தோன்றியிருக்

கிறது. அவர் எளிமையாக இதைத் தீர்த்து விட்டார். “அடையவளைந்தான்”-என்று இந்த வெளிப்பகுதிக்கு அவர் பெயரிட்டதிலேயே எல்லாம் அடங்கி விட்டன. அடையவளைந்தான் என்றால் முழுதுமாக வளைந்தது அதாவது உள்ளடக்கியது என்று பொருள். ஏழலகத்தையும் இது உள்ளடக்கியது அல்லது இதுவும் அந்த ஏழுக்குள்ளே அடங்கி விட்டது என்று எப்படி வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொண்டு விடும்படியான பெயரல்லவா இது!

திருவரங்கரின் விமானத்தை அடைய நாம் தென்பக்கத்தில் ஏழு கோபுரங்களைக் கடக்க வேண்டும். ஏழு திருச்சுற்றுகளும் அவற்றுள் அடங்கும். புவர்லோகமோ பாதாள உலகமோ நமக்கு விருப்பம் தராது. பூலோகம் நமக்கு வெறுத்து விட்டது. இனிமற்ற ஐந்து உலகங்களைக் காணலாமே. அதனால் ஐந்தாம் வீதியிலிருந்து பார்க்கலாமே. உண்மையில் கோயில் அங்கிருந்துதான் கலப்பில்லாமல் இருக்கிறது. மற்ற வீதிகளில் குடியிருப்புகளுடன் கலந்தே இருக்கிறது.

“ மாடமாளிகை சூழ்த்திரு வீதியும்
மன்னுசேர் திருவிக்கிரமன் வீதியும்
ஆடல் மாறன் அகலங்கன் வீதியும்
ஆலி நடான் அமைந்துறை வீதியும்
கூடல்வாழ் குலசேகரன் வீதியும்
குலவிராச மகேந்திரன் வீதியும்
தேடரிய தர்ம வர்மாவின் வீதியும்
தென்னரங் கன்திரு வாரணமே.”

என்ற தனிப் பாடலால் சொல்லப்பட்ட ஏழு வீதிகளில் இரண்டு கடந்து வருகிறோம்.

கடைகளைக் கவனித்தபடி, அரங்கன் வரலாற்றை மனத்தில் அசைபோட்டபடி நான்காவது கோபுரத்துக்கு வாருங்கள். ‘ஸ்ரீரங்கா’ என்று நியான் விளக்கு எழுத்து

கள் மூன்று தடவை எழுதப்பட்ட இடம் வரையிலும் வந்து விடுங்கள்.

அரங்க விலாசம் :

கிழக்கே காலணி காப்பகத்தில் ஒரு சீட்டு வாங்கிக் கவலையில் பாதி குறைத்து விடுங்கள்—இதற்கு நான்கு முகங் கொண்டு சூழ்ந்து பார்ப்பது போலுள்ளதால் நான் முகன் கோபுரமாம். பெருமாள் கோயில் பிரம்மா பெயரில் இருப்பதை வியப்போடு கவனிக்க வேண்டாமோ!

ஒரு சிறு மண்டபம். அதன் உச்சியில் கருடாழ்வார் சேவித்து நிற்கிறார்; ஓகோ அரங்கர் உலாமுடிந்து வருவதைச் சேவித்தபடியே நிற்கிறார் போலும். இங்கே கூட இரண்டொரு கடை இருக்கும் —கிழக்குப் பக்கம்தான் கூரத்தாழ்வார் கோயில். இங்கு ஆழ்வார்களும் அவர்களின் அணுக்கர்களும் ஓவியத்தில் உயிர் வாழ்வதையும் காணலாம். சந்நிதி மேற்குப் பார்த்தபடியுள்ளது.

மேற்குப் பக்கம் நாதமுனிகள் சந்நிதியும் அதற்கு எதிரில் கிழக்குப் பக்கம் தொண்டர் அடிப்பொடி ஆழ்வார் கோயிலும் எதிரெதிரே நம்மையே பார்க்கின்றன. அடியார்களை வணங்குபவர்களையே அரங்கன் மதிப்பான் என்பதை நமக்கு அறிவிப்பன போலுள்ளன. எனவே அங்குள்ள ஆழ்வார் சந்நிதிகளை வணங்கியதும் அரங்க விலாசம் நமக்குத் தெரியும். அரங்கனின் விலாசமும் மனத்தில் புலனாகும்.

இங்குள்ள பெரிய மண்டபத்துக்கும் அரங்க விலாசம் தானே பெயர். சிற்பக் காட்சிகள் செழித்த இடம் இது. நடுவே வந்தால் விதானத்தில் நாயக்கர் பாணியில் ஓவியங்கள் கூடத் தெரியும். கீழ்ப்பக்கமாகக் கடைகள் இருக்கின்றன. இவற்றில் மறைந்துள்ளார் திருப் பாணாழ்வார். பெரிய உருவமாயுள்ள வீர ஆஞ்சநேயரும் கூட இடுக்கில் இருக்கிறார்.

நடுவில் கொடிமரம், பலிபீடம் அதற்கு மேல் ஏறுவதற்குப் படிிகள்—இதற்கு வடக்கே பெருமானைச் சேவித்து வடக்கு நோக்கிய அனுமான் சந்நிதி. இம்மண்டபத்தின் மேற்பக்கம் திரும்புங்கள். ஆலயப் பொறுப்பாளர்கள் அறை. உள் ஆண்டாள் சந்நிதி. ஆங்கிலத்தில் விளம்பரம் செய்யப்பட்ட பலகைக்கு அருகே வேணுகோபாலன் கோயில்—சிற்பச் சிறப்புக்கு இக் கோயிலைப் பார்க்காமல் போகக் கூடாது.

வேணு கோபாலன் கோயில் :

கல்லிலே கவிதை எழுதிய ஹொய்சளர் திருப்பணி கொண்ட கோயில் இது. கிழக்குப் பார்த்த இச் சந்நிதியில் வெண்ணெயுடன் கண்ணன் ஆடுகிறான் ஓடப் போகிறான் என்ற நிலையில் நிற்கிறான். கலையைவிட பக்திக்குக் கவர்ச்சியதிகம் என்பது விஷ்ணுதுர்க்கைக்கு வழிபாடு நடப்பதில் இங்கே தெரிகிறது. அமர்ந்த இராமன் காதுகளில் அனுமன் பேசுவது போல் 5 ஆவது வரிசை தென் வடலாக 7 ஆவது தூணில் உள்ளது. “கண்டேன் சீதையை” என்று சொல்கிறான் போலும்; தூது போனதைக் கேட்பதால் இராமனும் மகிழ்கிறான் இல்லையா? இவ்வரிசை 6 ஆவது தூணில் இராமனும் இலக்குவனும் தனிவழி நடத்தல். அனுமன் தோளில் இராமன் விற்போரிடல் முதலிய இராமாயணக் காட்சிகள் உள்ளன. வெண்ணெய் திருடும் கண்ணன், பைரவர் முதலியனவும் உயிர்ப்புடன் உள்ளன.

இக் கோயிலின் விமானம், திருச்சுற்று இவற்றைக் காணாதார் கண்கள் இருந்தும் பயனிழந்தனவே.

கண்ணாடி பார்க்கும் காரிகை, கரும்பைக் கையில் எடுத்த ஒரு கரும்புக்கன்னி, வீணையை மீட்டி நம் விழிகளைத் தாக்கும் ஒரு விண்ணுலக இறக்குமதி! ஒப்பனைகள், உருகும் காதல் கலவி இவையெல்லாம் ஒரு பிருந்தாவனத்தையே இவ் வேணுகோபாலன் கோயில் திருச்சுற்றில்

உருவாக்கி விட்டன. எல்லாம் இருந்தும் என்ன? இது கவனிக்க இயலாதபடி புல்பூண்டு முளைத்துள்ளது. பணம் வருவாய் மிகுந்த இந்தக் கோயிலும் இப்படி இருக்கத்தான் வேண்டுமா? அரங்கநாதா நீ அறிதுயில் புரிகிறாயா? முழுதுமே தூங்குகிறாயா? கொஞ்சம் கவனியப்பா !

உள் ஆண்டாள் கோயில் :

இக் கோயிலுக்கும் மேற்கில் இருப்பதுதான் உள் ஆண்டாள் கோயில். வேணுகோபாலன் கோயிலுக்கு அருகே வாகனமே இல்லாமல் வாகன மண்டபம் என்று எழுதியுள்ளதல்லவா? அங்கு வந்து அரங்கர் வாகனம் ஏறுவதும் இறங்குவதும் வழக்கம். வாகனம் ஏறியதும் மனைவியைப் பார்க்காமல் நாம் புறப்படுவோமா? அதே போல அரங்கரும் வாகனம் ஏறி ஆண்டாள் சந்நிதி எதிரே வந்து மாலையை மாற்றிக் கொண்டு இன்றும் போகிறார். குடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடியல்லவா? இவரும் அதன் சுவையறிந்தவரல்லவா?

இந்த ஆண்டாள் உள் ஆண்டாள் எனப்படுவாள். அடைய வளைந்தான் வீதியில் தென்மேற்கு மூலையில் வெளியாண்டாள் சந்நிதி உள்ளது. பெரியாழ்வார் ஆண்டாளோடு வந்து தங்கியதும் நீராடியதும் காரணமாக ஆழ்வாரின் சீடன் வல்லபதேவன் இங்குக் கோயில் கட்டினான். ஆகவே வெளியிருப்பது செல்வியாண்டாள் ஆவாள்! உள்ளிருப்பது திருமதி ஆண்டாள் என்று நாம் வைத்துக் கொள்ளலாம். அப்போதுதானே விவரம் தெரியும்.

சக்கரத்தாழ்வார் கோயில்:

இந்தத் திருச்சுற்றில் மேற்கே இருப்பது இது. பெரிய முன் மண்டபம். சிங்கம் வாய்ப் பிளந்து தாங்கிய எட்டுப் பட்டைத் தூண்கள் நான்குள்ள வாயில் பகுதி.

வாயிலை அலங்கரிக்கும் திருவாசி விளக்கு அல்லது மகர தோரண விளக்கு மிகவும் பெரியது. இது ஏற்றப்படும் போது அழகாக இருக்கும்.

முன்புறம் பதினாறு கைகளுடன் (சக்கரபாணி) ஆயுத பாணியாகவும் பின்புறம் யோக நரசிம்மர் நான்கு கைகளில் நான்கு சக்கரங்களுடனும் உள்ளனர். இவர்கள் மூலவர்கள். எட்டுக் கைகளுடன் சுதர்சன சக்கரமாக எழுந்தருளும் திருமேனியாகவும் சக்கரத்தாழ்வார் தோன்றியருளுகிறார். நரசிம்மமாக வந்ததே இந்த ஆழ்வார்தானோ? ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகர் இச் சுதர்ஸன ஆழ்வாரைப்பற்றி சுதர்ஸன அஷ்டகம் பாடியருளியுள்ளார். இவ் அஷ்டகத்தைப் படித்தால், பயம்நீங்கும்; விரோதிகள் சரணடைவர்; பில்லி, குனியம் முதலிய உபாதைகள் நீங்கும். இந்த அஷ்டகம் அன்றாடப் பாராயணத்துக்குரியது. பேய், பிசாசு, பில்லி குனியம் இவைகளும் இப்போதும் இவர்க்குமுன் வந்தால் உடனே இரணிய சங்காரம்தானாம்— கொஞ்சம் கடுமையானவர். இதற்குத் தென்மேற்கே இராமானுச நூற்றந்தாதியருளிய பெரிய கோயில் நம்பி எனப்படும் திருவரங்கத்து அமுதனார் திருச் சந்திதியும் உள்ளது.

இச் சுதர்சனாஷ்டகம் என்பதில் ஒரு பனுவல்:

“ப்ரதிபட ச்ரேணி பீஷண வரகுண ஸ்தோம பூஷண
ஐநிபய ஸத்தாந தாரண ஜகதவஸ்த்தாந காரண
நிகில துஷ்கர்ம கர்சந நிகம ஸத்தர்ம தர்சந
ஐய ஐயஸ்ரீ சுதர்சந ஐயஐயஸ்ரீ சுதர்சந.”

இக் கோயிலுக்கு வடக்கே கதவு பூட்டிச் சோலையும், நடுவே வழிநடையும் காணப்படும். அதுதான் வசந்த மண்டபம் உள்ள பகுதி. இது தாயார் கோயில் வரையிலும் போகும். அரங்கர் போக வேண்டிய ‘போக’ வழி — அவரே ஆண்டுக்கு ஒருமுறைதானே வசந்தகால விழாவில் போவார். நாம் போகமுடியுமா? திரும்புவோம்.

உடையவர் கோயில்:

நேர் கிழக்கே பாருங்கள். இங்கே சக்கரம்போல ஒரு பெரிய சங்கு. அங்கே மண்டப உச்சியில் வெள்ளையாகத் தெரியும் இடத்துக்கே போவோம்.

தி. கோ—8

அந்த மண்டபத்தின் கீழ்ப்பக்கம் சக்கரத்தாழ்வார் கோயிலைப் பார்த்தபடி ஒரு கோயிலிருக்கிறதே அது பார்த்தசாரதி கோயில். யாரைப் பார்க்கிறார்? நம்மையும் பார்க்கிறார், சக்கரத்தாழ்வாரையும் பார்க்கிறார்! ஒரு காலத்தில் சக்கரத்தாழ்வார் மிகவும் உக்கிரமாக இருந்தாராம்—அவருடைய மறக்கருணையை அறக் கருணையாக மென்மை செய்வதற்குப் பார்த்தசாரதி கோயிலை எடுத்துள்ளனர். மகாபாரதத்தில் சக்கரத்தால் சூரியனையே மறைத்தவரல்லவா பார்த்தசாரதி! அவர் இவரின் உக்கிரம் தவிர்த்து நமக்கு அருளுகிறார். தலைவன் முன்கோபம் தணிந்துவிட்டார்.

இக் கோயிலுக்குத் தெற்கில் வடக்குப் பார்த்த கோயிலே இராமானுசர் எனப்படும் உடையவர் கோயில். உடையவர் பரமபதத்தில் நித்திய சூரிகளுள் ஒருவராய்த் திருநாடு அலங்கரிக்கப் போவதற்கு முன்பு வரையில் இது தான் வசந்தமண்டபம். அதன் பிறகே இடம் மாறி இத் தென் கிழக்குக்கு நேர் கோணத்தில் வடமேற்கில் அமைக்கப்பட்டது.

உடையவரின் பூதவுடல் இங்கே பூமியில் கிடத்தப் பட்டது. முத்தியடைந்தவரைக் கிடத்தி அங்குக் கோயில் எடுப்பர். அது பள்ளிப்படை என்று பெயர். ஆனால் கோயிலாக இருக்கும் ஓரிடத்தில் திருச்சுற்றுக்குள் மீண்டும் ஒருவரைக் கிடத்திக் கோயில் எடுப்பதில்லை. அதனால் மறுகிக் கொண்டிருந்தபோது அரங்கனே கட்டளை இட்டானாம். அதற்குமேல் உச்ச நீதிமன்றம் இல்லாமை யால் உடையவர்க்குப் பள்ளிப்படை கோயில் எடுத்தார்கள். மரபுகளை நீக்கி மதிப்புத்தர இறைவனே முன் வந்தான் என்றால் உடையவர் பெருமையை வேறு எப்படிப் புகழ முடியும்?

வைணவத்தை வாழவைத்த கடவுள். அவர் பெற்ற வெற்றியடையாளமாகவே இக்கோயிலுச்சியில் சங்குளது.

இக்கோயில் நடைமுறைகளையும், நாட்டில் சமய நடைமுறைகளையும், தத்துவக் கொள்கைகளையும் நமக்கு உடைமையாகத் தந்த உத்தமர் உடையவர் அவ்வரோ? தீண்டாமையை எதிர்த்து அப்போதே போராடிய தீரர் இவர். இவர் கோயிலில் வணங்காதவரை அரங்கன் தீண்டத்தகாதவராக ஒதுக்கினாலும் ஒதுக்கி விடுவான்; வணங்குவோம்.

இங்கே உடையவரின் வரலாறே ஓவியமாகத் தீட்டப் பட்டுள்ளது. அவரோ வரலாற்றுக்கே தாம் ஓர் ஓவியமாக நின்று விளக்கியவராவார்.

உடையவர்மீது திருவரங்கத்து அமுதனார் இயற்றிய அந்தாதியைக் கேட்டபடி அரங்கர் பிரம்மோற்சவம் பத்தாவது நாள் இங்கே உலா வருகிறார். அடியான்மீது அடியான் பாடிய அமுதம் உவக்கும் அருளாளன் இந்த அரங்கன்—கன்னியர் போகி இங்கே கவிதா போகியாகக் காட்சி தருவான். சைவர்கள் திருமுறைகளை இதுபோல் சிவபெருமான் கேட்டதாக விழாக் கொண்டாடுவதும் இல்லை. கேட்க விடுவதும் இல்லை. வைணவம் திவ்வியப் பிரபந்தம் முதலிய அருள் பாடல்களையே தொழுது விழா நடத்தி பக்தியோடு விளங்குவது போற்றத் தக்கது. இவ்வாறான பிரபந்த சேவைக்குப் புகழ்பெற்ற இரு தலங்கள் ஸ்ரீரங்கம், காஞ்சிபுரம். இவ்விரண்டு இடங்களில் தான் பிரபந்தம் பண்ணோடு இசைப்பதைக் கேட்டு அநுபவிக்க வேண்டும். சிவாச்சாரியர்கள் இதையெல்லாம் சிந்திப்பார்களாக. உடையவர் புற்று மண்ணால் உருவானவர்; எனவே நீராட்டும் தைலக் காப்பும் இவருக்கு இல்லை.

சேஷகிரி மண்டபம் :

உடையவர் கோயிலுக்கு வடக்கே போனால் கீழ்த்திருச் சுற்றில் மேற்கு முகமாயுள்ள பிள்ளை லோகாச்சாரியரின் கோயில்—இதற்கும் வடக்கே யானைகட்டி நிற்கும் பெரிய

மண்டபம் உள்ளதே அதுதான் சேஷகிரிராயர் அணிதிகழ் மண்டபம் எனப்படும். இது அழகான சிற்ப வேலைப்பாடுகளுக்குரிய ஒரு பகுதி.

இம் மண்டபத்தில் ஏறும் போதே கிழக்குப் பார்த்தபடி ஒரு தூணில் நடராஜர் இருக்கிறார். தெற்கைப் பார்க்க வேண்டியவர் சிதம்பரம் இருக்கும் திக்கைப் பார்க்கிறார் போலும்.

ஓர் ஆஞ்சனேயர் ஒரு தூணில் கிழக்குப் பார்த்தபடி சிரிக்கிறார். இதுதான் பக்திச் சிரிப்பு—அனுமார் சிரிப்பது என்பது சிற்பியின் கைத்திறம் காட்டுவதாகும். வேணுகோபாலன் ஒருவனும் அழகாகக் காணப்படுகிறான். இதன் கிழக்கே வடக்குப் பார்த்த கோதண்டராமர் கோயில்.

தம்பியுடன் சீதாதேவி சமேதராகக் குகன் வரவு பார்த்தார்களோ என்னவோ குதூகலமாக நம்மை அருள் செய்கிறார்கள். வாசலில் கூர்மாவதாரம், நடமாடும் வேணுகோபாலன், இராமர் உள்ளனர். ஒரு தூணில் இராவணசபையில் வால்சிம்மாசனத்தில் அனுமான் சுருட்டிய வாலில் அழுந்தி விடாமல் செம்மாந்து வீற்றிருக்கிறார். இரணியவதம் செய்யும் நரசிம்மர் முதலியோர் அழகாக உள்ளனர்.

வடக்கே வந்து இம்மண்டபத்தின் வடபக்க ஓரக் காட்சிகளைக் காணுங்கள். குதிரை வீரர்கள் கொண்ட அழகிய தூண்கள். இப்போது தெரியுமே—ஒரு தூணின் கீழே ஒரு யானையைப் பெருமாள் மத்தகத்தில் பரிசுத் தோடு நீவும் சிற்பம் உளது.

முதலைவாய் மீண்ட கஜேந்திரனை இப்படி நீவுகிறாரா? வேறு ஒரு யானை கஜேந்திரனை நினைத்து இவரைப் பணியும் போது ஆசீர்வதிக்கிறாரா? ஆணவமான நம் யானை மனம் அவன் திருவடியில் செறியவே அடங்கும் என்பதும் அவன்

ஸ்பரிசம் உணர முடியும் என்பதும் இக்காட்சியால் தெரிகின்றன.

ஆயிரங்கால் மண்டபம் :

சேஷ்கிரி மண்டபத்துக்கு எதிரில் உள்ளதுதான் ஆயிரங்கால் மண்டபம். இப்போது நுகர் பண்டங்கள் நெல் முதலியன அடுக்கிய நுகர் பொருள் வாணிபப் (Godown) பகுதியாகி விட்டது.

இதற்குப் போகும் மையப் பகுதியில் நின்று கிழக்கே பார்த்தால் மூன்று கோபுரம் ஒரு முடிவடையாத வாயில் தெரியும். வெள்ளைநிறமானது வெள்ளைக் கோபுரமாகும். தெற்கே கட்டப்படும் இராய கோபுரம் எழும்பும் வரை இதுவே பெரிய கோபுரமாக இருந்தது. உயரம் 164 அடி. இரண்டங்குலம் (49.20 மீ.) கோபுரத்தின் பரப்பு 7410 சதுர அடி. கோபுரவாயில் அகலம் பதினென்றே முக்காலடி. உயரம் இருபத்து நான்கே முக்காலடி. இதனை நிறுத்தால் 24,880 டன் எடையிருக்குமாம். இக் கோபுரத்தில் சிற்ப அழகு குறைவே. அதனால் நிறுத்துப் பார்த்து மகிழ்ந்தனர்.

ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் 951 ஒற்றைக்கல் தூண்களே இருக்கின்றன. எனவே ஆயிரத்தில் அடக்கலா மல்வவா? நீளம் 500 அடி, (150 மீ.) அகலம் 160 அடி. (48 மீ.). இங்குள்ள புழை வழியாக மேற்கே வர வேண்டும். இவ்வாயிரங்கால் மண்டபத்து நடுவே திருமாமணி மண்டபம் உள்ளது. மார்கழிமாதம் பகல் பத்து இராப் பத்து உற்சவம் இங்கு நடக்கும்.

கம்பன் மண்டபம் :

ஆயிரங்கால் மண்டபத்துக்கு மேற்கே தாயார் கோயில் தெரியும். கோபுர வாயிலை ஒட்டியபடி வேதாந்த தேசிகரின் சந்நிதி மேற்குப் பார்த்தபடி உள்ளது. வியாக்கியான சக்கரவர்த்தி பெரியவாச்சான் பிள்ளையும், திருவேங்கடமுடையானும் அடுத்துக் காட்சி தருகின்றனர்.

இங்குள்ள அருளாளப் பெருமாள் பெருமண்டபத்தில், உடையவருக்கும் யக்ஞமூர்த்திக்கும் சமய விவாதம் நடந்து, உடையார் வெற்றி பெற்றார். இதற்கும் மேற்கே உள்ளதுதான் கம்பராமாயண அரங்கேற்ற மண்டபம். உடையவர் விவாதம் காஞ்சியிலும் நடந்தது. இதைக் காஞ்சி காமாட்சி நூலில் காண்க.

தெற்கு வாயிலில் ரெங்கவிலாஸ மண்டபத்தில் கம்பன் போல் ஒருவரைக் கம்பன் என்றே சாதித்தனர். கம்பனுக்குச் சிலையில்லா விட்டால் என்ன? நினைவும் பாராட்டும் இருப்பதே போதும்.

கம்பராமாயண மண்டபத்துக்கும் தெற்கில் உயரமாக இருப்பதுதான் மேட்டு அழகிய சிங்கர் கோயில். அதற்குப் போகுமுன் அதன்கீழ், கிழக்கில் இருக்கும் வடக்குப் பார்த்த வாசுதேவப் பெருமாள் கோயிலையும் வணங்க வேண்டும்.

மூலவரும் உற்சவரும் நின்ற கோலத்தர். இருதேவியர் கீழே தாம் எதிர்பார்த்தபடி பெருமானையும் சேவிக்கின்றனர். நான்குக்கைகள் கொண்டவர் சங்குசக்கர பாணியர். இங்கு இவர்கள் யாவரும் அழகு மிக்கவராக உள்ளனர்.

மேட்டு அழகிய சிங்கர் கோயிலுக்குப் படியேறலாமா? மூன்று நரசிம்மம், ஒரு பள்ளி கொண்டான், ஒரு நின்ற கோலன் இப்படியாக ஓவியக் காட்சியில் சேவை சாதிப்பதை மகிழ்ந்து கோயிலுக்குள் போகிறோம்.

உற்சவர் மிகவும் அழகியவர். இங்குள்ள நரசிம்மம் எதுவும் சாந்தமாகவே காணப்படும் காரணம் என்ன? நாம் இரணியர்கள் அல்ல என்ற காரணமா? கம்பராமாயணம் அரங்கேற்றியபோது இரணியன் வதைப்படலம் என்ற பகுதி தேவை இல்லை என்றும், அப்பகுதி வான்மீகத்தில் இல்லை என்றும் தடை எழுந்ததாம்.

இங்கேயும் ஒரு நக்கீரன் முனைப்பதை அறிந்த இம் மேட்டு அழகிய சிங்கர் கோபுரத்தில் இருந்து, தாம் இரணியன் வதைப்படலத்தை ஆதரிப்பதற்கு அடையாளமாகக் கர்ஜித்தாராம். வேறு யாரும் இரணியர் ஆக விரும்பாமையால் அரங்கேற்றம் இனிதே நடந்தேறியுள்ளது. இவர் பெருமை பேசும் பகுதியை எடுக்க விடுவாரா?

கம்ப நாட்டாழ்வாருக்கு நரசிம்மமூர்த்தியே குல தெய்வம். தம் குலதெய்வத்தைத் தொழாமல், பனுவல் பாடாமல், ஒரு காவியம் இயற்றினால், அக்காவியம் சிறக்காது. ஆகவே கம்பர், தம் குலதெய்வமாகிய “நிருசிம்மதேவனை” இராமாயணத்தில் புகுத்தி, தாம் பிரகலாதனாகியிருந்து, அவர் கோபத்தைத் தணித்தார். இது அங்குக் கூடியிருந்த வடமொழிப் புலவர்களுக்கும், தில்லை வாழ்ந்தணர்களுக்கும் பிடிக்கவில்லை. நிறுத்துமாறு கட்டளையிட்டனர். “இங்கே நரசிம்மர் எங்கே வந்தார்?” என்று கேட்டனர். கம்பர் திகைத்தார். இருப்பினும், தம் குலதெய்வத்தைப் பிரார்த்தனை செய்தார். உடன், நரசிம்மர், சிங்கஉருவாக “இதோ இங்கே வந்தேன்” என்று கூட்டத்தில் குதித்துக் கர்ஜனை செய்தார். சிங்கத்தைப் பார்த்தவுடன் யாவரும் ஓடிவிட்டனர். கம்பர் மட்டுமே பக்திப் பிரவாகத்தில் நின்று கொண்டு தம்மைப் பிரகலாதனாகப் பாவித்து, பாடல்கள் பாடி, நரசிம்மரின் கோபத்தைத் தணித்தார். அடுத்த நாள் அதே மண்டபத்தில் யாவரும் கூடி, ஒரு மனத்தாகக் கம்ப ராமாயணத்துக்கு அங்கீகாரம் அளித்து விட்டனர்.

கம்பர் எனும் பெயர் கம்பங்கொல்லை காத்தவர் என்றும், கம்பநாட்டுக்குடையவர் என்றும் காரணப் பெயராலேயே அறியப்படுகின்றது. அவருக்கு அவர் பெற்றோர் இட்ட பெயர், அவர்கள் குலதெய்வத்தின் பெயர் நரசிம்மர் என்பதே. நரசிம்மர் கம்பத்தில்

தோன்றியவரல்லவா? பெற்றோர்கள் அவரைக் “கம்பா” என்று செல்லமாக அழைத்ததன் காரணமாகவே, அவரது பெயர் பிற்காலத்தில் கம்பர் என்றே நிலைத்துவிட்டது.

இந்த மகிழ்ச்சியில் மூலவர், உற்சவர், ஓவியத்துள்ளவர் யாவரும் கையுயர்த்தி தமது முகமண்டலம் இனிமையாகக் காட்சி தருகிறார்கள்.

கம்பன் மண்டபத்திலும் ஒரு யானை பெருமானை வணங்க அவர் மத்தகத்தை நீவியருளுகிறார். கஜேந்திரனோ? அவன் சார்பில் வேறு யானையோ? இல்லை, ஆணவமுள்ள ஆன்மாவுக்கு ஓர் அடையாளமோ? எதுவாயினும், இக் காட்சி சரணாகதியின் பெருமையைப் புலப்படுத்துகிறது. ஆகவே இது கம்பன் மண்டபத்தில் இருப்பது பொருத்தமானது தானே!

தாயார் கோயில் :

இங்கிருந்து மேற்கே பெரிய முன் மண்டபத்துடன் தெரிகிறதே அதுதான் தாயார் அரங்கநாயகியின் சந்நிதி. களிற்றுப் படிகளில் ஏறுங்கள். தாயார் படிதாண்டா பத்தினியாவார். இவருக்காக விழா உண்டு. ஆனால் கோயிலை விட்டு வெளியே படிதாண்டிப் போகமாட்டார். ஆகவே விழாவெல்லாம் இக்கோயிலிலேயே நடக்கத்தானே வேண்டும்! அதனால்தான் பெரிய மண்டபமும் திருச்சுற்றும் கொண்ட தனிக்கோயில் அமைந்துள்ளது.

அரங்கர் தெற்குப் பார்த்திருக்க அவர் நாச்சியார், ஏன் கிழக்குப் பார்த்திருக்கிறார்? பின்னே இருக்காதா, அவர் தான் தம் அழகால் பெண்களைக் கவர்வதே வேலையாக இருக்கிறாரே; அதனால் ஊடல் கொண்டு கிழக்கே இருக்கிறார் போலும்!

அர்த்தமண்டபம் சென்று பித்தளை வாயில் வழியே செல்ல வேண்டும். வரிசையாகச் செல்லக் கம்பிகள் உண்டு. தாயாரைச் சேவித்து அரங்கன் அருளைப் பெறக் கூட்டம்

அதிகம் வருமென்பதை இங்குள்ள முன்னேற்பாடுகள் நமக்குச் சொல்கின்றன.

ஸ்ரீதேவி பூதேவியாக இரு மூல நாச்சியாரும் ஓர் உற்சவரும் உள்ளனர். யாவரும் அமர்ந்த கோலத்தவர்களே. அழகாக இருக்கும் இவர்களை விட்டு அரங்கர் வெளியே அலைந்திருக்க வேண்டாம்தானே! அவனை இருக்கவிடாமல் மற்றவர்கள் ஓடி வருவதே காரணம். அவன் என்ன செய்வான்?

திருவிண்ணாழி, உண்ணாழிகை என்ற பெயராகிய கருவறைச் சுற்று பூட்டியுள்ளதால் நாம் அங்குப் போகாமல் வருகிறோம். அதிகாரமும் அழகும் செல்வமும் இந்த மூன்று நாச்சியார்களின் கோலத்தில் தெரியக்காணுகிறோம்.

இதன் திருச்சுற்றுக்கு வரலாம். ஏதோ மதுரை நாயக்கர் மகாலுக்கு வந்த மாதிரி இருக்கிறது. அழகான தூண்கள். தென்மேற்கே ஒரு விழாமண்டபம், மஞ்சம் சுமந்து திருவிளக்குச் சுமக்கும் கல்சிங்கம் நிமிர்ந்து மணமேடையாகவே உள்ளது.

இதன் வடக்குச் சுற்று நடுவே தெற்கில் உயரத்தில் சாளரத்தின் வழியாகத் தாயார் கோயில் விமானத்தைத் தரிசிக்கலாம். இந்த வடக்குத் திருச்சுற்றும் மகால் மாதிரியே உள்ளது. இச்சுற்று முடியும் எல்லையில் கல்லில் செய்த ஆமையொன்றும், வில்வ விருட்சமும், துளசி மாடமும் உள்ளன. துளசியைத் தன் கணவர்க்காகவும் வில்வத்தை மதபேதமில்லை என்று காட்டவும் இந்த நாச்சியார் கொண்டிருக்கிறார்.

அம்பாள் பார்வதி, திருமாலின் தங்கை; சிவ பெருமானின் மனைவி. ஆக, சிவபெருமானும், பார்வதியும், ஸ்ரீரங்கத்தில் உள்ள அரங்கநாயகியை—பார்வதியின் அண்ணியை—பார்க்கத் திருவாணைக்காவலிலிருந்து விடியற்காலம் வருவதாகவும் அவ்வாறு வரும் உறவினர்களுக்கு,

நண்பர்களுக்கு அர்க்யம், சாமரம், தீர்த்தம், புஷ்பம், பலம், பத்ரம் முதலியவை கொடுத்து உபசரிக்க வேண்டியது முறை. அதன்படி சிவபெருமானுக்கும், பார்வதிக்கும் அவர்களுக்கு உகந்த வில்வ தளத்தைக் கொண்டு அர்ச்சித்து, வரவேற்கிறாள் அரங்கநாயகி. அதன் காரணமாகத்தான், இக்கோயிலில் வில்வதளமும்; திருஆணைக்காவில், ஸ்ரீரங்க நாதரும், நாச்சியாரும் போகும்போது, அவர்களை வரவேற்கத் துளசி தளமும் வளர்க்கப்படுகின்றன என்பது வரலாறு.

அட்டலட்சுமிகள் உள்ள அகமண்டபத்தையும், ஆஞ்ச நேயர் தூணில் காட்சிதரும் முகமண்டபத்தையும் விட்டு வெளியில் வந்தால் தாயார் கோயிலை முழுமையாக ஒரு முறை பார்க்க வசதியாயிருக்கும். இக்கோயில் 5 ஆம் திருச்சுற்றில் வடபக்கமாய் நடுவே இருக்கிறது. இதற்குப் பின்மேற்கில்தான் வசந்த மண்டபம் உள்ளது. தாயார் கோயிலில் பள்ளியறை இருப்பதுபோல் போகத்துக்குக் காரணமான வசந்த காலமண்டபமும் இவர் கோயிலுக்குப் பின் இருப்பதே சிறப்பல்லவா?

இப்போது கிழக்கினில் உள்ள யோக நரசிம்மர் கோயிலுக்கு வலம் வருவதுபோல் நுழையுங்கள். இவ்வழி மேலும் கிழக்கே சென்று யோகநரசிம்மர் வாசுதேவர் ஆகியோரை வலம் வருமென்றாலும் இந்த வழியின் மையத்தில் தெற்கே ஒரு வழி பிரிகிறதே அதுதான் சந்திர புஷ்கரணிக்கும் பரமபத வாயிலுக்கும் அரங்கப்பெருமாள் கருவறைவரைக்கும் போகும் பெருவழியாகும். இவ்வழியில் இப்போது போக வேண்டாம். அடுத்த திருச்சுற்றில் காணலாம். ஆனால் கோயில் அமைப்புக்காக இதைக் காண வேண்டும்.

பரமபத வாசல் வழியாகத் தாயார் கோயிலை அரங்கர் அடைவார் என்பதே இங்கு ஐக்கிய பாவனையில் நினைக்கத் தக்கதாகும். மற்றும் இப்பரமபத வாசல் வைகுண்ட ஏகாதசி அன்றுமட்டுமே திறந்துவைக்கப்படும்.

இந்த வாயிலில் பிரியும் இடத்தில் திருவடிகள் இரண்டும் ஒரு தாமரையும் 5 குழிகளும் மூன்று வாயிலும் உள்ளன. ஒரு சிறு பலகையில் ஐந்து குழி மூன்று வாசல் என்று எழுதியும் இருக்கும். ஐந்து குழியில் விரலை ஒரு சேர விடலாம். அப்படியே பரமபத வாயில் தெரிகிறதா என்று பார்க்கவும் வேண்டும். ஆணவம் கன்மம் மாயை அடைத்தால் இருவினை ஒழிந்து பரமபதம் வாயில் தெரியும் என்ற உபதேசமே இக்குழிகளின் உட்பொருளாம்.

5 பொறிகளை அடக்கி இடா, பிங்கலா, சுமுமுனை என்ற மூன்று வழியில் குண்டலினி சக்தியை ஏற்றினால் பரமபதம் அடையலாம் என்பதுதான் இதன் கருத்துமாம். ஐந்து பொறிகளையும் அடக்கி, மூன்று குணங்களையும் போக்கி அதாவது மும்மலங்களையும் வென்று — மனத்தை ஏகாக்ர சித்தத்தில் நிலைநிறுத்தினால், அந்த ஆதிதேவனை — ஐந்தும் மூன்றும் சேர்ந்து எட்டாகிய அஷ்டாக்ஷரத்துக்குரிய ஸ்ரீமந்நாராயணனை அடையலாம் — காணலாம் — என்பது தான் ஐந்து குழி, மூன்று வாசல் உணர்த்தும். பெண்கள் இந்தக் குழிகளில் தங்கள் விரல்களை ஒருசேர வைத்து ஆனந்தங்கொள்வர். இதையேதான் திருமழிசையாழ்வார் பாடினார்:

“ஐந்தும் மூன்றும் ஒன்றுமாகி நின்ற ஆதிதேவனே.”

— திருச்சந்த விருத்தம்-3.

ஆணவம் என்ற இரணியனைச் சம்ஹாரம் செய்த பிறகே இவை முடியும் என்பதற்கு ஏற்ப யோக நரசிம்மர் கோயிலுக்குப் பின்னே இவை உள்ளன.

கார்த்திகைக் கோபுரம்:

இதன் பிறகும் இதே திருச்சுற்றில் திரும்புவோம்: உடையவர் கோயில் வரை வந்து விட்டோம். குலசேகரர், வியாசர், வெங்கடேசர், போஜராமர், பக்திசார முனிவர் ஆகியோரையும் சேவித்து வருகிறோம்.

உடையவர் கோயிலுக்கு மேற்கே குதிரை லாயமாகவும் பசுமண்டபமாகவும் இருந்த பகுதியில் கட்டணக் கழிவறை உள்ளது. இது காலத்துக்கு ஏற்ற ஒரு கட்டாயத் தேவை. இதற்கும் அடுத்தது அருங்காட்சியகம் கட்டணத்துடன். தந்தச் சிற்பங்களும் பிறவும் கலைக்காவினமாகக் காட்சியளிக்கின்றன. அடுத்தது விருந்தினர் மாளிகை. இவற்றுக்கு எதிரில் கோயில் ஆட்சி அலுவலகம். இதை யெல்லாம் பார்த்த பிறகு நான்காம் திருச்சுற்றுக்குள் நுழைய ஒரு கோபுரத்தில் நுழைகிறோமே அதுதான் கார்த்திகைக் கோபுரம்.

இதன் வாயிலில் ஒரு தென்னை மரம் மொட்டையாகவே நிற்குமே, இது கார்த்திகைத் தீபத் திருநாளன்று சொக்கப்பனை கொளுத்தும் இடமாகும். கிழக்கே பார்த்தசாரதி கோயில், தெற்கே ஆஞ்சநேயர், மேற்கே சக்கரத் தாழ்வார், வடக்கே அரங்கன். இந்த நான்கு பேர் நடுவே சொக்கப்பனை என்றால் சொக்க வைக்கும் பனை தானே அது. எல்லாரும் நெருப்பாகச் சீறும் இயல்புடையவரல்லவா? இதனால்தான் கார்த்திகைக் கோபுரம் என்று பெயர் வந்தது. இங்கு அமிர்த கலசம் வைத்திருக்கும் கருடாழ்வார் தத்துவமும் யோக தத்துவமேயாகும்.

இரு புறமும் வாயில் பெண்கள் இருக்கின்றனர். துவார பாலகர் மனைவியரோ? இதென்ன தாயார் கோயில் போல இருக்கிறது. இவர்கள் காவலுக்காக வரவில்லை; கவலையால் வந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் யமுனையும் கங்கையும் ஆகிய நதித் தலைவிகள். இவர்களுக்கு முன் சொக்கப்பனை இருந்தும் அணைக்காமல் இருக்கிறார்களே? பரிதாபத்துடன் வந்தவர்களாயிற்றே! தம் சக்தியை மறைத்துக் கொண்டனர் போலும்.

திரிவேணிகளுடன் காவிரியும் இமயமலையில் விளையாடியபோது ஒரு கந்தர்வன் இவர்களைப் பொதுவாக வணங்கிவிட்டான். யாரைப் பார்த்து வணங்கினான் என்ற

போட்டி வந்தது. பெருமானிடம் சென்றபோது கங்கையே உயர்ந்தவள் என்று கூறக் காவிரிக்குச் சினம் வந்தது. தனக்குப் பெருமை வளர வேண்டுமென்று தவம் செய்தாள். தவத்தை மகிழ்ந்த பெருமாள் தாமே காவிரிக் கரையில் வந்து சயனிப்பதாகக் கூறினார். அதனால்தானோ அரங்கன் என்ற அர்ச்சாவதாரம் மேற்கொண்டார்? இதனால் கங்கை யமுனை இருவரும் பெருமாள் கருணை பிரிந்து விடாமல் இருப்பதற்காக இங்குக் கோபுரத்தின் வாயிலில் கார்த்திகைத் தீப அனலையும் தாங்கியபடியாக அமர்ந்துள்ளனர்.

அது சரி, சரஸ்வதி நதி எங்கே? அவள் திரிவேணியில் கலக்கும்போதே மறைந்தவளாயிற்றே. இங்கே கோபுர உச்சியில் எங்காவது மறைந்திருக்கிறாளோ? கோபுரத்தில் விநாயகர் இருக்கிறாரே அவருக்கு இது தெரிந்திருக்கும். விருப்பமுள்ளவர்கள் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

கருட மண்டபம்:

இந்தக் கோபுரத்தைக் கடந்தால் நான்காவதாகிய ஆலிநாடன் திருவிதி வருவோம். நுழையும்போதே ஒரு பெரிய மண்டபத்தின் முதுகாகிய பின்புறம் தடைபோல் தெரிகிறதே? அதுதான் தேவராசன் குறடு எனப்படும் கருட மண்டபத்தின் கருடாழ்வார் கோயில் பின்புறம்!

கருடாழ்வார் சந்நிதிக்கு முன்பே நமக்கு இடது கைப் பக்கமாக நம்மாழ்வார் சந்நிதி. திருமங்கையாழ்வாரும் மதுரகனியாழ்வாரும் இங்கேயே எழுந்தருளி இருக்கிறார்கள். இவர்கள் மிகவும் சிறப்பானவர்களாயிற்றே, இவர்களை வணங்குவோம். இத்திருச்சுற்றை எடுத்துத் திருப்பணி செய்தவரே ஆலி நாட்டு மன்னரான திருமங்கையாழ்வார்தானே—அதனால்தான் தேவராசன் குறடு என்று இம்மண்டபம் வழங்கப்படுகிறதோ?

கருடாழ்வார் கோயில் வாயிலில் சுக்கிரீவனும் அங்கதனும் துவார பாலகர் மாதிரி நிற்கிறார்கள். கருடாழ்வார்

விசுவரூபம் எடுத்த மாதிரி பேருருவத்தில் சேவை சாதிக்கிறார். பெரிய திருவடியான இவர் மிகப் பெரிய திருவடிகளும் அவற்றில் நீண்ட நகம் தெரியவும் பெருமானை அமர்ந்த கோலத்தில் இருந்து வணங்குகிறார். இவர் சுதையாலான மூலவர். நிறம் தீட்டப் பெற்றிருக்கிறார். கிளி மாதிரி அழகானவர்.

அழகும் பக்தியும் உள்ள இவர் அமர்ந்த நிலையில் இருந்து வணங்கலாமோ? வலது காலைத் தொங்க விடுவது தான் சுகாசனம் ஆகும். இவர்தான் இடது காலை மடக்கி, வலது காலைக் குத்துக் காலாக்கி இருக்கிறாரே! ஆகவே இது யோகாசனமேயாகும். சுகயோகாசனம் போலும்!

இது நமக்குத் தெரியாமல் போய் விடுமோ என்று உற்சவராக எழுந்தும் நிற்கிறார். இக்கோயில் முன் மண்டபத்தில் நாயக்க மன்னர் முதலியோர் தூணிலிருந்தே சேவிக்கிறார்கள் இவரை!

கீழ்ப்பக்கம் வாகன அறை. சூர்ய புஷ்கர்ணியும் உள்ளது. படியிறங்க வசதியாக இருந்தாலும் பூட்டியே வைக்கப்பட்டுள்ளது. பாசி நிரம்பிய இத்தீர்த்தத்தில் படியிறங்கும்போது இராமாயணக் காட்சிச் சிற்பங்களைக் காணலாம். இப்பக்கத்தில் மேற்குப் பார்த்தபடி திருக்கச்சி நம்பி ஆழ்வார் கோயில் உள்ளது. இவர் உடையவருக்கே குருவாக மதிக்கப்படுபவர். காஞ்சி வரதராஜருடன் நேருக்கு நேர் பேசும்படியான பெரிய நிலையிலிருந்தவர். காஞ்சி காமாட்சி நூலைப்படியுங்கள் தெரியும்.

இம்மண்டபத்தின் தென் சிறகில் தோன்றமல்லா நாயுடு தம்பதிகள் வடக்குப் பார்த்த சந்நிதியில் இருக்கிறார்கள். இவர்களோடு சுற்றி வந்தால் கருட மண்டபத்தின் மேற்பக்கப் பிறையில் வேணுகோபாலன் பிறைச் சந்நிதியில் 4 கைகளுடன் சங்கு சக்கரத்தாரியாக தேவியருடன் தோற்றம் அருளுகின்றான். அடுத்தது முன்பே வணங்கிய நம்மாழ்வார் கோயில்.

கொட்டாரம் :

இங்கிருந்து வடக்கே ஒரு சிறு அறிவிப்பு நம் கண்களைக் கவரும். தாயார் சந்நிதிக்குப் போகும் வழி என்பதே அந்த அறிவிப்பு. நாம்தான் அங்கே போய் வந்து விட்டோமே? இருந்தாலும் நாம் போக வேண்டிய பக்கமும் அதுதான்.

திருக்கொட்டாரம் என்ற அறிவிப்புள்ள தென்மேற்கு மூலைக்குப் போவோம். போகும் போதே கொட்டாரங்கள் எனப்படும் நான்கு பழைய நெற்களஞ்சியங்கள் கண்ணில் படும். அங்குச் செங்கமல நாச்சியார் கோயில் உள்ளது. திருவுருவமும் அழகியதே. இதன் தென்சிறுகில் கோசாலை—இவற்றில் நமக்கு வியப்புத் தருவது இவ்வளவு பெரிய நெற்களஞ்சியங்கள் நான்கும் ஒரு காலத்தில் தேவைப் பட்டிருக்கின்றன என்பதுதான். மக்கள் தொகை பெருத்தும் இவை தேவையில்லாமல் போனது வரவில்லாமல் போன காரணம் என்பது புரிகிறது.

கோயிலுக்குடைய நிலங்களிலிருந்து விளையும் நெல்லைச் சேமித்து வைக்க இந்நான்கு நெற்களஞ்சியங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன. அவ்வளவு நிலங்கள் இருந்தன—இன்று அவை என்ன ஆயிற்று? இன்றிருக்கும் நிலங்களிலிருந்து வரும் நெல் என்ன செய்யப்படுகிறது? இது ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயம்.

முதலாழ்வார்கள் கோயில் :

இக்கொட்டாரப் பகுதியால் கவரப்பட்ட மேற்குச் சுற்றில் பாதிநடைபாதை வழியாக வடக்கே சென்றால் வடமேற்கே கிழக்குப் பார்த்தபடி இருப்பது மேல் பட்டாபிராமர் கோயில். மூலவர் அமர்ந்தும், எழுந்தருளுவார் நின்று ஒரு சிறிய முன்மண்டபத்தோடு இக்கோயில் உள்ளது. இதேபோல் இதற்குக் கிழக்கே ஒரு கோயில் பட்டாபிராமர் என்றே இருக்கிறது. அதைக் கீழ்ப் பட்டாபிராமர் என்று வழங்குவர். அதை அங்குப் போகும் போது

அறிந்து கொள்ளலாம். பட்டாபிஷேக கோலம் எதுவுமில்லை. ஆனால் இவர் வனவாசத்திலும் பாதுகையை ஆளக் கொடுத்தமையால் எப்போதும் பட்டத்தில் இருக்கும் பட்டாபிராமர் தானே!

இதற்கும் அடுத்த கோயில் தவறாமல் தரிசிக்க வேண்டியதாகும். வடக்குச் சுற்றில் மேலைக் கோடியில் முதலாழ்வார்கள் ஆகிய பேயாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பொய்கையாழ்வார்கள் மூவரும் தென்திசையைச் சேவித்து நிற்கிறார்கள்.

அரங்கன் அமர ஆட்செய்த வீடணன் ஆளும் திசையை வணங்குகிறார்களோ? அவர்கள் எளிமைக் கோலத்தில் வாழ்ந்தாலும் நம் அன்பின் சுமையைக் காட்ட அலங்காரமாக அவர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். திருநாட்டை அலங்கரிப்பவர்களாயிற்றே!

இவர்களுக்குப்பின் பெருமாள் இருக்கிறார் மூலவராக. அவர்கள் அவரைத் திரும்பி வணங்காமல் நம் பக்கமாக வணங்குவது ஏன்? அந்தர்யாமியாய் நம்மிடமும் இருக்கும் ஆண்டவனை இவர்கள் கண்டுபிடித்து நம்மை வணங்குவது போல் அந்தர் யாமியை வணங்குகிறார்கள். அவர்களே ஆண்டவன் என்பதையோ அந்தர்யாமியாக அவர்களிடம் இருந்தவனே அவர்களாகப் பிரகாசிப்பதையோ நாம் அறிவதைக் கட்டாயப் படுத்தி அடையாளமாக்கி அவர்களுக்குப்பின் மூலவராகப் பெருமானை வைத்து விட்டனர்.

இவர்களை யடுத்துப் பின்புறமாக வந்தால் கிழக்கு நோக்கிய தீர்த்தக்கரை வாசுதேவப் பெருமாள் சந்நிதியைப் பார்க்கலாம். தாயார் கோயிலுக்கு அருகிலும் ஒருவர் இதே பெயரில் இருப்பதால் இவருக்குத் தீர்த்தக்கரை வாசுதேவர் என்று திருநாமம் வந்தது. வாயில் மண்டபத்தில் எட்டுப் பட்டைத் தூண்களை அமர்ந்த நிலைச் சிங்கங்கள் தாங்கியுள்ளன. இங்குத் தீர்த்தம் என்பது சந்திர தீர்த்தம்தான். அதோ மண்டபங்

களுக்குப் பிறகு வளைவாகத் தெரிகிறதே கைப்பிடிச் சுவர் அதுதான் அச்சந்திர புஷ்கரணியின் பாதுகாப்புச் சுவர்.

பரமபத வாயில் :

அங்கேபோக மனம் விஞ்சியதும் தெற்குவடக்காகப் போகும் மண்டபங்கள் நம்மைத் தடுக்கும்.

நிறம் பொலிய நிற்கும் தெற்கு வாயில் கதவில் கண்ணிதோறும் ஆழ்வார் சேவையாக விளங்கும். இது என்ன இடம்? சுதை வேலைகள் நிறம்மாறாத பூக்களாக இருக்கும் பரமபத வாயில் இதுதான். இதிலிருந்து வடக்கே உள்ள பெரிய மண்டபத்தை மூன்று சிறு மண்டபங்கள் இணைக்கின்றன. யாவும் நடைக்குரிய பந்தல் மண்டபங்களே யாகும்:

தெற்கு வடக்காகப் பதின் மூன்று கோபுரங்களை ஒரே நேர் கோட்டில் கொண்ட இக்கோயிலின் துண்டுபடாத தொடர்பு இம் மண்டபங்களின் இணைப்பால் தெரியும். அரங்கருக்குத் தெற்கே ஏழும் வடக்கே ஆறுமாகப் பதின் மூன்று கோபுரங்கள் உள்ளன.

இவை போகும் வழியில் நாம் போய் நின்றால் தாயார் கோயிலுக்குப் போகும் ஐந்து குழி மூன்று வாசல் பகுதியையேதான் அடைகிறோம். நாம் அங்கு முன்பே சென்று தரிசித்தமையால் திரும்புவோம். தாயார்கோயில் வழியிலேயே தன்வந்தரி காஞ்சியிலும் உண்டல்லவா? இங்கும் மேற்குப் பக்கம் தன்வந்தரி கோயில் மாடத்தில் இருக்கிறது. தெற்குப் பக்கமாகப் படி ஏறிக் கிழக்குப் பக்கமான அவரைச் சேவிக்கலாம். மருந்துகளைப் பிறர் அறியாமல் கலக்கிறார் போலும். அதுதான் கொஞ்சம் இருட்டுப் பகுதியாக உள்ளது.

பழைய காலத்தில் வைத்தியர்கள் அரசன் அந்தப் புரத்துக்கு அருகிலேயே தங்கியிருப்பார்கள். அரசிக்கும் அரசனுக்கும் விரைவாக மருத்துவம் தேவைப்படுமல்லவா?

தி. கோ - 9

அதற்காக அருகில் இருப்பார்கள். அப்படி அரங்கர் தாயார் கோயிலுக்குப் போகும் வழியிலேயே மருத்துவ முனிவராகிய தன்வந்திரியும் இருக்கிறார். அவர்களே மருந்து. அவர்களுக்கு ஒரு மருந்தும் தேவையில்லை!

இவருக்கு எதிரில் கிழக்கே மாமருந்தாக விளங்கும் சந்திர தீர்த்தமுள்ள புஷ்கர்ணி இருக்கிறது. நூறு அடிக்குக் குறையாத விட்டமுள்ள வட்டப் பகுதியிது. கிழக்கிலும் மேற்கிலும் இறங்கு படிகள் உள்ளன.

திருவானைக்காவில் சொல்லப்படும் தீர்த்தங்களில் இதுவும் ஒன்று. சைவ வைணவ ஒருமைப் பாடான தீர்த்த மிது. அரங்க விமானத்தில் பொழியும் நீரெல்லாம் இதில் மடைகொண்டு பாயும். வடகிழக்குத் திசையில் இருப்பதால் யோக சாதகத்துக்கும் உரிய தீர்த்தமாகி விடுகிறது.

தல விருட்சம் :

மருந்துக்குரிய புன்னையே திருவரங்கனுக்கு அடையாள மரமாகும். சந்திர தீர்த்தமும் பல பிணி நீக்குவதாகும். தன்வந்திரியும் மருத்துவக் களஞ்சியம். காவிரியும் நோய் நீக்கும் பொன்னிநதி. ஆகவே காவிரியாடி புன்னையைச் சுற்றிச் சந்திர தீர்த்தமும் ஆடித் தன்வந்தரியைத் தரிசித்து அரங்க நாயகி அருளோடு அரங்கனையும் சேவித் தால் பரமபதத்தை இம்மையிலேயே பெறலாம் என்பது சாக்ஸவதமான உண்மையாகும். ஆழ்வார் பாசரம் இதிலே இப்பயனைப் பெறலாம்.

கோதண்டராமர் கோயில் :

சந்திர தீர்த்தத்திற்கு கிழக்கே ஒரு கோதண்டராமர் தென்முகமாக உள்ளார். இக்கோயிலில் சீதை இலக்குவன் இராமருடன் இருப்பதில் ஒரு புதுமையிருக்கிறது. சீதைக்குரிய இடது பக்கத்தை இலக்குவன் பறித்துக் கொண்டு

விட்டான். சீதை அதனால் இராமர்க்கு வலப்பக்கமாகவே இருக்கிறாள். இனைய பெருமானா இப்படிச் செய்வது?

கல்யாண சமயத்தில் இப்படி இடம் மாறுவதுண்டு என்று பட்டாசார்யர் கூறுகிறார். சீதா கல்யாணத்தில் இலக்குவனுக்கு முக்கியச் சிறப்புக்கு வழியில்லையே என்று நமது மனம் சமாதானம் அடையவில்லை. காட்டில் நடந்த சமயமோ? இலக்குவன் பர்ண சாலையில் சீதையிருக்க இராம இலக்குவர் வரும் போது போகும்போது ஒரு போஸ் மட்டும் சிற்பியின் மனத்தில் பதிவாகிவிட்டதோ?

காரணம் விளங்காத இக்காட்சியில் அழகு மிகுதியாகவே உள்ளது. தெரியாத ஒரு புதிர் நெஞ்சில் நிழலிடும் போது அந்தப் புதிருக்கான காட்சியும் நிலையாக நின்று விடுகிறது.

வாயிலில் குலசேகரர் சந்நிதி மூலவரும் உற்சவருமாய்ச் சேவை சாதிக்கிறார்கள்.

பரமபத நாதன் கோயில் :

தெற்குப் பார்த்த இக்கோயில் அடுத்தபடி நம்மைக் கவருகிறது. பரம பதத்துக் காட்சியையே நாம் காணுகிறோம்.

பெருமானும் மூன்று தேவியரும் 12 ஆழ்வார்களும் பரமபதத்தில் அலங்காரமாக இருக்கும் மூலவர்கள் தைலக் காப்பில் இருக்கிறார்கள். இதே போல ஒருவர் தவறாமல் எழுந்தருளும் மூர்த்தங்களாகவும் இங்கேயே இருக்கிறார்கள். எல்லாரும் மகிழ்ச்சியிலும் பாவனையிலும் இருப்பிலும் சமமாகவே இருக்கிறார்கள். பரமபதத்தில் நமக்கும் ஓர் இடம் ஒதுக்குவார்களா என்ற சிந்தனையோடு சுற்று முற்றும் பார்க்கிறோம். கிழக்கு முகம் பார்த்து மேற்கில் இந்தக் கோயில் கூடத்திலேயே ஸ்ரீ ஆண்டாள் நிற்கிறாள். அரங்களை ஆண்டவள் நம்மையும் ஆட்படுத்துவாளே!

இவள் பரிந்துரையில் பரமபதம் போகலாம் என்று நெருங்கி வணங்குகிறோம். ஆண்டாள் மீது அரங்கர் மயங்கியதிலும் அர்த்தம் நிறைய இருப்பது இவள் ஒயிலாக நிற்கும் போக வடிவில் தெரிகிறது. ஆண்டாளுக்கும் உற்சவர் உண்டு.

சீனிவாசர் கோயில் :

மேலப் பட்டாபிராமர் கோயில் போல் எதிரே அமைந்துள்ளது இதுதான். இதைச் சீனிவாசப் பெருமாள் கோயில் என்று வழங்க இருக்கிறார்கள். கீழைப் பட்டாபி இராமரை இச்சுற்றுக்கு வெளியிலோ வேறு திசையிலோ தேட முடியாது. கோதண்டராமர் பரமபதநாதன், சீனிவாசன் முதலிய இம் மூவரில் ஒருவரே பழைய காலத்தில் கீழைப் பட்டாபிராமர் கோயிலாக இருந்திருக்க வேண்டும். இப்போது மாற்று வழக்கம் இருக்கலாம்.

இச்சீனிவாசர் நின்ற கோலத்தில் மேற்கு நோக்கிச் சேவை சாதிக்கிறார். கவசங்கள் இவரை அணிசெய்கின்றன.

நூலகம் :

இவருக்கும் தெற்கே சமயநூலகம் பூட்டிக் கிடக்கிறது. அரங்கநாதர் படிப்பதற்கு மட்டும் மானசீகமாகப் பயன்படும் போலும். பொதுவாகவே படித்துக் கெட்டவர்கள் இந்த நாட்டில் அதிகமாகி விட்டதை இந்த சமய நூலகம் கணிசமாகக் குறைக்க உதவுகிறது போலும்!

கோயில் மதியையொட்டி கிழக்குப் பார்த்த கல்லால் செய்த திருவடிகள் காக்கப்பட்டு வருகின்றன. வணங்குவோம், திருவடிகளே சரணம்.

இதன் அருகே உள்ளே இருக்கும் மடைப் பள்ளியின் கஞ்சி வார்த்த மணம் துளைக்கிறது மூக்கை! பெருமாள் கோயிலில் இந்த விவகாரங்கள் எப்போதுமே சுவையானவைதானே.

இங்கு மண்டபங்களுக்குப் பின் தென் கோடியில் மேற்குப் பார்த்த திருமழிசை ஆழ்வார் சந்நிதியும், தெற்கில் கோயில் பண்டாரமும் இருக்கின்றன.

ஆரியபடாள் வாயில் :

பண்டாரத்துக்கும் அடுத்துக் கருடமண்டபத்தூண் வடக்குப் பக்க முடிவில் ஒரு மாடு மேய்க்கும் ஆயன் சாக்கையே மழைக்குக் கோட்டாகப் போட்டுக் கையில் கம்பு நீட்டியுன்றிய நிலையில் ஒரு தூணில் சிற்பம் காட்சி யளிக்கிறது. வண்ண ஓவியங்களேவிட உணர்வு மிகுந்திடும் வெறும் கருங்கல் சிற்பமே இது.

மூன்றாம் திருச்சுற்றுக்குள் போக நாம் ஆரியபடாள் வாயிலைக் கடக்க வேண்டும். முன்பு வடதேசத்தவர்கள் காவல் புரிந்ததால் இந்தப் பெயர் வந்ததென்று சொல்வார்கள்.

சக்கரத்தாழ்வார், கருட ஆழ்வார் இருவரும் காவல் புரியும் வாயில் இது. இது கடந்தே குலசேகரர் அமைத்த 3ஆவது வீதிக்குப் போகிறோம்.

பித்தளைப் படியின் முன்பக்கம் 12 இராசிகளும், பின் பக்கம் 27 நட்சத்திரங்களும் அமைந்து நாம் கடக்கப் போவதின் உட்கருத்தை விளக்குகின்றன. பரமனைப் பார்க்கப் புறக்கப்பட்டவர்களுக்கு நாளும் கோளும் இராசியுமெல்லாம் அவர்கள் காலில் கிடந்து மிதிபடும் என்பதும், அவையும் பாகவத, பக்தர்களின் பாததூளி பட்டுப் பரமபதநாதனை அடைந்துவிடவே, அப்படித் தவங் கிடக்கின்றன என்பதுவுமாகும்.

அரங்கன் முற்றம் :

நம்மை வரவேற்று எதிரில் நிற்கும் பரப்புக்கு அணி யரங்கன் திருமுற்றம் என்று பெயர். கொடி மரமும் பலி பீடமும் பொன் தகடு பூண்டு அழகாகக் காட்சி தரு

கின்றன—பணக்கார வீட்டில் வெள்ளிப் பூணும் தங்கப் பிடியுமாகப் பல பொருள்கள் இருப்பது இயல்புதானே. அப்படித்தான் இந்த அணியரங்கன் திருமுற்றமே பளபளப்பால் மின்னுகிறது. இதையடுத்துத் தெரிவது பூணூல் அணியும் அரங்கருக்கான ஆவணி விழாவில் பயன்படும் பூணூல் மண்டபம் இதுதான். யாவர்க்குமே தந்தையான அரங்கனுக்கும் ஏன் பூணூல் போடுகின்றனர்?

கற்ற கல்வியால், உலக ஒழுக்கத்தால் தானும் தூயவனாக நடக்க விரும்பி அதை முடிவு செய்ததும் அணிவது பூணூல். கடவுள் எப்போதும் தூயவனாக இருப்பதையே பூணூல் காட்டுகிறது. இது தொண்டுக்கும் தூய்மைக்கும் சின்னமாகத் தோன்றி சாதிக்கும் பேதத்துக்கும் தன்னையே விற்றுத் தூய்மையைக் குறைத்துக் கொண்டவிட்டது இன்றைக்குப் பூணூல். ஆகவே அரங்கன் பூணூல் மட்டுமே இன்னும் தூயதாய் உள்ளது என்று அறிகிறோம். அவனாவது அதன் பெருமையைக் காக்கின்றானே!

இச்சுற்றில் நடைவாகனப் பந்தல் மாதிரி மண்டபத்தாலேயே பந்தல் போட்டிருக்கிறார்கள். மேற்கில் உள்ள பூணூல் மண்டபத்தின் மேற்குப் பகுதியில் ஹயக்ரீவர், சரஸ்வதி ஆகியோர்கள் சந்நிதிகள் உள்ளன. மதுகைடபர் வேதங்களைக் கடலில் மறைத்த புராணக் கதையை இங்கு நினைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாளிகையால் சூழ்ந்த இச்சுற்றின் மேற்பாகத்திற்குத் திருநடைமாளிகை என்றே பெயர் வைத்தனர்.

இந்த மண்டபத்தின் வடக்குப்பகுதி கோடைமண்டபம் எனப்பெறும்.

விரஜாநதி :

இதற்கு முதற்சுற்றின் வடபக்கத்தில் வெளியில் நின்று பார்த்த பரமபத வாசலை இப்போது உள்வந்து பார்க்கிறோம். கருவறையில் புறப்பட்டு இவ்வாசலுக்கு வரும்

வழியில் உள்ள மதிலில் ஒரு இரும்புக் கதவு பளபளப்பாகவே தெரிகிறது. பரமபதத்துக்கு நிறையப் பாதுகாப்புப் போட்டதால் நம்மால் போக முடியாது போகிறது.

பரமபத வாயிலுக்கும் கிழக்கே உள்ள கிணறுதான் விரஜாநதி எனப்படும் தீர்த்தமாகும். இதுவும் வடகீழ்த்திசையாக வருகிறது யோகசாதனத்துக்குரியதாம்.

இதன் பிறகு கீழைச் சுற்று முழுதுமே அரவிந்த நாயகியின் திருமடைப்பள்ளிகள்தான் உள்ளன. கிணறுகள் கம்பிக் கதவிடப்பட்டவை. பிறகு வெந்நீர் அறைகள், துவைக்கும் தொட்டிகள், உலர்த்தும் மாடிப்படி ஆகியவை அரங்கருக்காகவே ஏற்பட்டவையாகும். இனிமேல் இவ் வீதியின் தென்புறம் வருகிறோம். இரண்டு மண்டபங்கள் இங்குள்ளன.

தங்கக் கொடிமரத்துக்கும் தெற்கே இருப்பது ஊஞ்சல் மண்டபம். இதற்கும் கிழக்கிலான மண்டபம் கொடியேற்று மண்டபம் எனப்படும். இதில் வடமேற்கு மூலையில் ஒரு பிறையில் ஆஞ்சநேயர் அரங்கனைச் சேவித்தவாறு காட்சி தருகிறார்.

நாழிகை கேட்டான் வாயில் :

தங்கக் கொடிமரம் பலிபீடங்களுக்கு வடக்கே எதிரில் இருப்பதுதான் நாழிகைக் கேட்டான் வாயில். அது கடந்தே இரண்டாம் திருவீதிக்குப் போகவேண்டும்.

இவ்வாயிலைப் பத்திரனும், சுபத்திரனுமாகிய இரு தேவதைகள் பத்திரமாகக் காக்கின்றனர். இவர்களுக்குப் பின்புறம் போய்ப் பார்த்தால் சங்கநிதி பதுமநிதி ஆகிய இருவரும் அரங்கனைப் பார்த்தபடியுள்ளனர். மிகப் பெரிய செல்வங்கள் இங்கே அரங்கனுக்கு அடிமையாக உள்ளன! விஜயரங்க சொக்கநாதர் :

இவ்வீதியில் மேற்கே ஆலயக் கருவூலம், மேற்கு வீதி முழுதும் காப்பு அறைகள். கண்ணாடிப் பெட்டியில் விஜயரங்க சொக்கநாத நாயக்கர் நின்று கொண்டிருக்க

கிரூர். தந்தச் சிலையாகக் குடும்பத்தின் ‘குருப்பி போட்டோ’ மாதிரி நிற்கிறார்கள். சமயபுரம் கட்டுரையில் இவரைப் படியுங்கள்.

கைசிக ஏகாதசியில் கர்ப்பூரப் படியேற்ற சேவை பார்ப்பதற்கு மன்னராகிய இவர் வந்தார். தாமதமாகி விட்டது. அரங்கன் சேவையோ தாமதமின்றியே நடந்து முடிந்து விட்டது. இனி எப்போது பார்க்க முடியும் என்று நினைத்தவர் நிற்க, “இனிமேல் அடுத்த ஆண்டுதான்” என்று பட்டாசார்யர் கூறியது மட்டும் காதில் விழுந்தது. “ஒரு வருஷமாகுமா?” என்று ஏங்கி வியந்த சொக்க நாதனைக் குடும்பத்தோடு அந்தச் சிற்பி படம் பிடித்துச் செதுக்கி விட்டான்.

மனிதரில் பெரியவர்களுக்காகக் கடவுளில் பெரிய வனின் மரபுகள் மாறக்கூடாது என்பதையே இந்தக் கண்ணாடிப் பெட்டியின் காட்சிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. நம் வசதிக்காகக் கடவுளின் மரபு வரிசைகளை மாற்றுவது பத்திக்கே இழுக்கு என்பதைப் பிற்காலத்தவருக்குக் காட்டவே அரங்கன் இப்படி ஒரு தாமத நாடகத்தை மன்னனிடம் ஆடியிருக்கிறான் போல் தெரிகிறது.

பாவம் அந்த மன்னன்! இப்போது அதிகாரத்தில் இருந்திருந்தால் பட்டாசாரியாரையே படாதபாடு படுத்திக் கொஞ்சமாவது குளிர் காய்ந்திருப்பான்!

யாகசாலை நிலைக்கண்ணாடி ஆகியவை பார்த்தபடி வடக்கே வாருங்கள். கருவறைச் சுவரில் தென்புற உச்சியில் மணவாள மாமுனிகள், கோயில் கந்தாடை அண்ணனுக்கும் ஏரும்பி அப்பாவுக்கும் அருள் செய்யும் ஒவியக் காட்சியைக் காணுங்கள்.

அரங்க விமானம்:

யாகசாலை மண்டபத்தில் ஏறி நின்று தெற்கே பாருங்கள். பளபளக்கும் பொன் வேய்ந்த விமானம் தெரியும். பழங்கால ஆடகப் பசும்பொன் இதுதான்.

மகாவிஷ்ணுவே இந்த விமானத்தைப் பிரம்மாவுக்குக் கொடுத்தார். அவர் சூரிய குலத்து மன்னன் இட்சுவாகுவுக்குக் கொடுத்தார். அவன் முதல் இராமன்வரை அக்குல மன்னர்கள் சேவித்து வந்த குல விமானம் இதுவே. இதையே தானமாகக் கொடுத்ததால் இராமனுக்குப் பிறகு பெரிய மன்னர் அக்குலத்தில் வரவே இல்லை.

சரணடைந்தாலும் போர் உதவி புரிந்த வீடணன் வானுக்கு உபசரிப்பாக இராமர் இந்தக் குல விமானத்தையே —இக்ஷ்வாகு குலதனத்தையே— உதவியிருக்கிறார். எங்கும் கீழே வைத்து விடாதே என்று எச்சரிக்கையும் செய்து கொடுத்து விட்டார்.

காவிரியைத் தவம் செய்ததற்குப் பாராட்டிய பெருமாள் அவள் மடியில் சயனிப்பதாகச் சொல்லியிருந்தாரல்லவா? அதைச் சாதிக்க ஒரு விளையாடல் செய்தார்.

காவிரியில் நீராடிப் பூசை செய்ய வீடணன் விரும்பினான். அரங்கர் திருவுள்ளத்தைச் சாதிக்கச் சொல்லி வைத்த மாதிரி ஓர் அந்தணச் சிறுவனாக விநாயகர் வீடணனின் கண்ணில் பட்டிருக்கிறார். அவரிடம் விமானத்தைக் கொடுத்து வீடணன் நீராடிவர முயல்கிறான்.

விநாயகர் நிரம்பவும் கெட்டிக்காரர். மூன்றுமுறை கூப்பிடும் போது நீ வராவிடில் நான் கீழே வைத்து விடுவேன் என்று கண்டிப்புப் பேசியிருக்கிறார். வீடணன் ஞானம் விநாயகரளவு இல்லையோ?

பெரிய விமானம் கைகனத்துக் கீழே வைத்துவிட்டார் போலும். விநாயகர் கூப்பிட வீடணனுக்குக் காதில் விழாமல் போய் விமானம் எடுக்க வராமல் போய்விட்டது. பெருமானே அவன் கதறலைப் பார்த்து “கவலைப்படாமல் போ! தென்னிலங்கைத் திசையைப் பார்த்தபடியே பள்ளி கொண்டிருப்பேன்” —என்று சொன்னதுமே அவனும் போயிருக்கிறான். வீடணன் பிள்ளையாரை என்ன செய்தான்— சிராப்பள்ளிக் குன்று (பக்கம்—9) படியுங்கள்

தெரியும்.

அந்த விமானமே நாம் இங்கே பார்க்கிறோம். “தென்னாடும் வடநாடும் தொழிநின்ற திருவரங்கம் திருப்பதி” என்று பெரியாழ்வார் பாராட்டும் இப்பதியின் உயிர்ப்பே இந்த விமானம் தான்.

மதுரகவியாழ்வார் தம் குருவாகிய நம்மாழ்வாரை மட்டுமே பாடியுள்ளார். ஆகையால் 12 ஆழ்வாரில் 11 ஆழ்வார்கள் இந்தத் திருவரங்கனைப் புகழ்ந்து மங்களாசாசனம் செய்துள்ளார்கள்.

சுக்கிரவார அறை:

இங்கே யாகசாலைக்கும் மேற்கே சுக்கிரவார அறையுள்ளது. வெள்ளிக்கிழமைகளில் அரங்கருக்குச் சாத்தும் புனுகு எண்ணெய், கஸ்தூரி திருமண் காப்பு, வாசனை சேர்த்த சந்தனம் முதலியவை தயாரிக்கும் இடம் இதுவே. பரிமள சாலைப்பகுதி.

ஒவ்வொரு கிழமைக்கும் தனியாக அறையில்லாமல் வெள்ளிக்கிழமை மட்டும் சிறப்பாக அலங்கார அறையிருப்பது எதற்காக? பொதுவாக ஆலயங்களில் வெள்ளிக்கிழமை போன்றதன்று அரங்கர் கோயில்!

சூரியனுக்குச் சூரியனார் கோயிலும் (ஆடுதுறைக்கு அருகில்), சந்திரனுக்குத் திருப்பதியும், செவ்வாய்க்கு பழனியும், புதனுக்கு மதுரை மீனாட்சியும், வியாழனுக்குத் திருச்செந்தூரும், சுக்கிரனுக்கு திருவரங்கமும், சனிக்கு திருநள்ளாரும், ராகு கேதுகளுக்குத் திருக்காளத்தியும் உரிய தலங்களாகும்.

இந்த வகையில் சுக்கிரவாரமாகிய வெள்ளிக்கிழமை அரங்கருக்கு மிகவும் உகந்ததாகி விட்டது. போகத்தலங்களில் இப்படி ஓர் அறையுண்டு. திருவாரூர் படியுங்கள். சுக்கிரவாரக் கட்டளையே அங்குண்டு.

இங்குள்ள விஷ்வக்சேனர் சந்நிதி முக்கியமானது. இவர் மிகவும் பொறுப்புள்ளவர். அரங்கர் வெளியில்,

உலாப்போகும்போது இவரிடம் பொறுப்பைத்தருவார். திரும்பி வந்ததும் இவருடைய சார்பில் வந்த கோயில் மணியகாரரிடம் அரங்கர் தமது மாலையைக்கொடுத்து அருளுகிறார். இது இன்றும் வழக்கமானதாகும். சிவன் கோயில் சண்டிகேஸ்வரர் மாதிரி இவருக்குப் பொறுப்புண்டு. இவருக்குச் சேனை முதலி என்ற பெயரும் உண்டு.

சேனை முதலி, வீடணன் அனுமான்:

அனுமார், சேனைமுதலியார், வீபீஷணர் ஆகிய மூவரும் ஒரே கோயிலில் இங்கே இருக்கிறார்கள். சேனைத் தலைவரே சேனை முதலியார் ஆவார். இலங்கையில் இராமர் சேனைக்கு உதவியவர்கள் மற்ற இருவரும். இவர்கள் மூவரும் ஏதோ முப்படைத் தளபதிகள் மாநாடு போல ஒரே இடத்தில் ஏன் கூடியிருக்கிறார்கள்?

அரங்க விமானத்தின் பாதுகாப்புக்காகவே இந்தச் சேனைத் தலைமை வீரர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்களோ?

இந்த விமானம் மேற்கில் கஜானனாகிய விநாயகராலும் கிழக்கே அரங்கரின் யோக மாயையாயிருக்கும் துர்க்கையாலும் காக்கப்படுகிறது. அதுவும் போதாது என்பது போல இம்மூவரும் ஒன்று கூடினரோ? நமக்கு இவர்கள் கூடியதே சிறந்த தரிசனத்துக்கு வாய்ப்பாகி விட்டது. அது போதும்.

நம்மாழ்வார்க்கு ஆசிரியரான இச்சேனை முதலியார், பெருவிழாவுக்கு முன் நகர் சோதனை செய்வது வழக்கம்! அரங்கரின் 'பைலட்' (Pilot) என்றே இவரைச் சொல்லலாம். இவர் பரமபதத்திலுள்ள சேனைகளுக்கெல்லாம் தலைவர் அதாவது—சேனாதிபதி.

ஆதியில் விழா நடத்திய வீடணன் அனுமாருடன் சேர்ந்து திருவிழாவுக்கு மண் எடுத்து வருவார். இது திருமுனை உற்சவம் என்பதாகும். இதனாலேயே இந்த மூவரும் விழாக் குழுவினராக இங்குச் சேவை சாதிக்க

கின்றனர். சேவை சாதிப்பது என்ற வைணவ மரபுச் சொல்லுக்குத் திருத்தொண்டு செய்து வணங்குதல் என்பதே பொருள். அதையே இவர்கள் செய்கிறார்கள்.

இவர்களுக்குத் தெற்கே பெரிய பெருமாள் திருவடியுள்ளது. இவர்கள் அதை வணங்கியபடியே இருக்கிறார்கள் போலும். இத்திருவடிகள் தங்கத்தாலானவையாம். நாமும் வணங்குவோம். நம் சேவை வணங்குவது மட்டுமே!

அர்ச்சுன மண்டபம்:

இங்கே கிழக்குப் பக்கமாக உள்ளதுதான் அர்ச்சுன மண்டபம். 64 தூண்களை உடையது. 32 தூண்கள் ஒரு வகையமைப்பையும் மறு 32 தூண்கள் வேறு வகையமைப்பையும் கொண்டுள்ளது இம்மண்டபம். இதன் வடமேற்குப் பக்கத்தில் குலசேகரவல்லித் தாயார் சந்நிதி இருக்கிறது. ஸ்ரீராவ நவமி விழாவில் இந்த நாச்சியாருடன் இங்கே அரங்கர் சேவை சாதிப்பார். இம் மண்டபத்திற்குத் தெற்கே ஓவியமாக மட்டும் எழுதப்பட்டதுலுக்க நாச்சியாராகிய சுல்தானி அம்மையார் கோயிலும் இருக்கிறது. அம்மத்தார் உருவ வழிபாடில்லாதவராகையால் வெறும் ஓவியமாக இருக்கிறார்.

பாம்பில் ஆடாமல் பீடத்திலேயே நர்த்தனம் செய்யும் கோபாலனையும் காணலாம். கிளி மண்டபமும் இங்கேயே உள்ளது.

தென்கிழக்கு மூலையில் கிருஷ்ணர் சந்நிதி. அங்கே வாசுதேவர், தேவகி, உரோகிணி முதலியவர்களையும் வணங்கலாம். பல்வேறு திவ்விய தேச ஓவியங்களை இங்குக் காணலாம். இந்த அர்ச்சுன மண்டபப் பகுதியில் பேசத் தகுந்த செய்தி ஒன்றைப் பேசிவிடலாம். அரங்கர் ஏறத்தாழ அர்ச்சுனன் மாதிரியே தான்.

ஸ்ரீதேவி, பூதேவி, நீளாதேவி ஆகிய மூவரைத்தானே பெரும்பாலும் நெடியோன் பத்தினிகள் என்று பேசு

வார்கள். உறையூர் மன்னன் மகளைத் திருவரங்கத்துக்கு வந்த பிறகு காதலித்து மணந்து கொண்டார். அவர் பெயர் கமலவல்லித் தாயார் என்பதாகும். அரங்கநாயகிக்கும் அடுத்தாற் போல் உகந்த நாச்சியார் இவர். குலசேகரப் பெருமாள் என்னும் சேர மன்னரின் மகளையும் இப்படிச் சுண்ணி போட்டு வளைத்து மணந்ததால்தான் குலசேகர வல்லி நாச்சியார் கோயில் இந்த மண்டபத்திலிருக்கிறது. சேர சோழர் மகள் போனால் பாண்டியருக்கு? பாண்டிய நாட்டைச் சார்ந்த ஆண்டாள் பிரபாவம்தான் நமக்கு நன்றாகத் தெரியுமே? அதிலும் ஆண்டாள் திரு அவதரிப்பதற்கு முன்பே கருவில் திருவாய் இவர் தம் செல்வாக்கைப் பயன் படுத்தியே இருக்க வேண்டும். அதனால் அல்லவா ஆண்டாள் குழந்தை முதலாக இப்படி ஒரு காதல் வசமாகி விட்டாள்.

தில்லி நகரத்துப் பாதுஷா ஒருவன் அரங்கரின் எழுந்தருளும் திருமேனியைக் கவர்ந்து கொண்டு போய் விட்டான். அவன் மகள் சுல்தானி, அரங்கனை விட்டுப் பிரியாமல் காதல் கொண்டு விட்டாள். பிறகு என்ன செய்வது? நில புலங்களையெல்லாம் சீராகக் கொடுத்து மகளை இவருக்கே மணம் செய்து கொடுத்து விட்டான். கூறை நாட்டில் இரு கிராமத்தைச் சீதனமாகக் கொண்டு வந்தவர்தான் இந்தத் துலுக்க நாச்சியார். அரச குமாரிகள் என்றாலே அரங்கருக்குக் கொண்டாட்டமோ?

முகலாய மரபுக்கு ஏற்பக் காலையில் கோதுமை ரொட்டி திருவமுது செய்வதும், கைலி கட்டிக்கொண்டு தீர்த்தமாடுவதையும் அரங்கர் இன்றளவும் செய்து சுல்தானி நாச்சியார் மனம் மகிழுமாறு நடந்து கொள்கிறார். மரபைக் காக்கும் மாப்பிள்ளைதான் இவர்!

பரவாசுதேவர் தரிசனம்:

தெற்கில் உள்ள கிளி மண்டபத்துக்கும் அர்ச்சுன மண்டபத்துக்கும் நடுவில் உள்ளது ரேவதி மண்டபம்.

அரங்கரின் நட்சத்திரப் பெயரிலேயே இம் மண்டபம் வழங்கப் பெறுகிறது.

இப்பகுதியில், அதற்கெனப் பித்தளைத் தகடு வேயப் பட்டுள்ள இடத்தில் நின்று வடமேற்காக அண்ணாந்து பார்த்தால் அரங்க விமானம் தெரியும். அதிலே பரவாசு தேவரைச் சேவிக்க முடியும். இது பரமபதத்திலுள்ள வாசுதேவர் எழுந்தருள அமைக்கப்பட்ட விமானம்.

பொன்னால் ஆகிய இந்த விமானம் 'ஓம்' என்னும் பிரணவருபமானது. வாயில் பகுதி நீண்டு பிற்பகுதி வட்டமாக இருக்கும். வட்டப்பகுதியில் நான்கும் நீட்டுப் பகுதியில் ஐந்துமாக T எனும் ஆங்கில எழுத்துப் போல கலசங்கள் இருக்கும்.

நீட்டுப் பகுதியின் முகப்பில் பரவாசு தேவர் இருந்து விமானத்தைக் காவல் புரிந்து நம்மையும் காத்தருகிறார். இக்காட்சியை இம்மண்டபப் பகுதியிலிருந்து தரிசித்துப் பேறு பெறவேண்டும்.

இந்த விமானத்தைச் சுற்றி 187-க்கு மேலும் தேவதைகள் உருவங்களாகத் தோற்றம் தருகின்றனர். மற்றும் 230 பரிவாரங்களும் உள்ளனராம்.

தெற்குப் பக்கத்தில் பரவாசு தேவரும் மேற்கே அச்சுதரும், வடக்கே அனந்தரும், கிழக்கே கோவிந்தரும் சிறப்பாக உள்ளார்கள். ஆகவே இவ்விமானத்தைத் தரிசிப்பது சிறந்ததாகும். பரமபத நாதரை வழிபடுவதற்கு ஒப்பாகும்.

சீனிவாசன் :

இம்மண்டபப் பகுதி யாவும் முடிந்து யானைப்படி வழியே இறங்கினால் கற்கள் வண்ண வண்ணமாகப் பதித்துச் செய்யப் பெற்ற சீனிவாசன் திருஉருவப் படம் இங்கே உள்ளது.

திவ்வியகவி பிள்ளைப் பெருமாளய்யங்கார் அரங்கரின் மேலுள்ள காதலால் சீனிவாசனைப் பாட மாட்டேன்.

என்று கூறிவிட்டார். நானும் சீனிவாசனும் வேறல்லர், ஒருவரே என்று அரங்கரே சீனிவாசனாகக் காட்சி தந்ததின் நினைவே இப் படமாகும். அதன் பின்னரே அவர் திருவேங்கடமாலை, திருவேங்கடத் தந்தாதி ஆகிய இரு நூல்களையும் பாடியுள்ளார்.

சந்தன மண்டபம் :

அம்மா மண்டபத்திலிருந்து கொள்ளிடம் வரையில் 364 மண்டபங்களைக் கொண்ட திருவரங்கத்தில் நாம் அரங்கனுக்கு முன்னுள்ள இருமண்டபங்களின் அருகில் இருக்கிறோம். அதில் முதலாவதாக இருப்பது சந்தன மண்டபம்.

108 சந்நிதிகளைக் கொண்ட இத்திருக் கோயிலில் அரங்கர் சந்நிதிக்கு முன்பு வந்து விட்டோம். இதனைக் “காணாத கண் என்ன கண்ணோ?” என்றுதான் நம் நெஞ்சமும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது.

சந்தனத்தையே சந்தனு என்று சொல்லி மகா பாரதத்தில் ஒரு கொடியை இணைப்பார்கள். ஆனாலும் இதில் சந்தனமா அல்லவா என்று புகுந்து தவிப்பதைவிட, அழகிய மணவாளன் திருமணி மண்டபம் என்ற பெயரிருப்பதால் இம்மண்டபத்தை அப்பெயரிலேயே அழைக்கலாம்.

இருபக்கத்திலும் கிழக்கு மேற்கே என்று படியிருந்தாலும் கிழக்கே போய்க் கட்டணச் சேவை முதலிய விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டு படி ஏறலாம். இங்குப் படியேறும் அரங்கர் திருவிழாவே படியேற்ற சேவை என்பர். ஒவ்வொரு படியாகத் தொட்டு வணங்கி மேலே ஏறலாம். அப்படி வணங்கிப் போவது அரங்கருக்கே உவப்பாகும்.

இக்கோயிலின் மொத்தப் பரப்பளவு 156 ஏக்கர், ஏழாவது மதிலின் நீளம் 3072 அடி (921.60 மீ) அகலம் 2521 அடி (756.30 மீ) உயரம் 20 அடி 8 அங்குலம் (6.30 மீ.) இச்சுவரின் கனம் மேற்பாகம் 6 அடி (1.80 மீ). இப்படி எண்கள் நீளம் இடவசதியான இக்கோயிலில் இந்தச்

சந்தன மரத்தினால் முன்பு செய்த இம்மண்டபத்தில் உள்ள பெருமைக்காகவே நீள அகலங்களைப் பெற்றுள்ளது.

இங்குள்ள ஆறுபடிகளில் ஏறிப் பெறப் போகும் சிறப்பையே கோயில் முழுதும் சொல்லிப் போகின்றன. அதனாலே வளர்கின்றன.

கட்டணச் சேவைச் சீட்டு வாங்கவே கம்பி அடைப்புகள் இருக்கின்றன. அவை வழியே சந்தன மண்டபத்தில் ஏறிக் கம்பியடைப்புகள் வழியே நாம் வரவேண்டும். அரங்கர் சந்நிதி இங்கேயே தெரியுமென்றாலும் யாராவது போய் வந்து மறைத்துக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

காயத்திரி மண்டபம் :

சந்தன மண்டபத்துக்கு உள்ளிருப்பது காயத்திரி மண்டபம். அதற்குப் போகுமுன்பே வாயிலின் இருபுறமும் தகட்டுப் போர்வை போர்த்திய இரு சிற்பங்களைக் காண வேண்டும். படியேறும்போதே தெரியும் கீழ்ப்பக்கத்துச் சுவர்ச் சிற்பம். அதில் பெருமாள் உட்கார்ந்திருக்கிறார். அருகில் தாயாரும் உட்கார்ந்திருக்கிறார். பெருமாள் உபதேசமுத்திரை சாதித்து வலக்கையை உயர்த்தியுள்ளார். அவருக்கு மேல் ஆதிசேஷனைப் போலக் கவரி வளைந்துள்ளது. இது அரியணைக் காட்சியென்றே கொள்ள வேண்டும். இது யார் என்ற விளக்கம், இது போலவே வாயிலின் மேற்குப் பக்கம் படியேறும்போது மூலாம் தகட்டுச் சிற்பமாக ஒன்றுள்ளது; அதைப் பார்த்து இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இது போலவே பல வகையில் ஒத்திருந்தாலும் இளைய பெருமாள் கவரி வீசுவது மட்டும் மிகவும் புதியதாகையால் இவ்விரண்டுமே இராமர் சீதை விளக்கக் காட்சிகளே என்று துணிகிறோம்.

ஐயன், விஜயன் என்ற செப்புத் துவார பாலகர்கள் பாதுகாக்கின்ற வாயில் வெள்ளியும் பொன்னுமாய் மின்னு

மிடம். சகல ஐஸ்வரியங்களுக்கும் உடையவனான அரங்கன் வாயிலில் பஞ்சமானது எதுவுமில்லையே, நம்மைத்தவிர!

“ பச்சைமாமலை போல் மேனி, பவளவாய் கமலச் செங்கண் அச்சுதா, அமரர் ஏறே. ஆயர்தம் கொழுந்தே.”

என்றெல்லாம் ஆழ்வார் வருணனை நம் காதுகளில் ஒலிக்கும்படி—பச்சை நிறத்தனுக்கு முன் பச்சை நிற மண்டபம் இருக்கிறதே இதுதான் காயத்திரி மண்டபம். 24 கால்கள் காயத்திரி மந்திரத்தின் 24 அட்சரங்களுக்கு அடையாளமாகக் கொண்டு செய்யப் பெற்றுள்ளன.

இதன் தென் கிழக்கில் வராக மூர்த்தியும், வட கிழக்கில் அநந்தரும், வடமேற்கில் நரசிம்மரும், தென் மேற்கில் நாராயணரும், மூலைகளில் இருந்து மண்டபத் தையும் நம்மையும் அருள் பாலிக்கின்றனர்.

பூலோகம், புவர் லோகம், சுவர்லோகம், மகாலோகம், ஜனர்லோகம், தபோலோகம் ஆகிய ஆறு லோகங்களையும் ஆறு திருச்சுற்றுகளாக நாம் கடந்து இங்கே ஏழாவதாகிய சத்திய லோகத்திற்குள் நுழைகிறோம்.

இக்காயத்திரி மண்டபத்தின் நடுவே பெருமானுக்குத் தளிகைகள் படைக்கும் இடம். இது அமுது பாதை என்ற பெயர் கொண்டது.

திருவிண்ணாழி, அல்லது திருவுண்ணாழிகை எனப்படும் முதல் திருச்சுற்றுப் பூட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கும் கம்பிகளுக்கு நடுவே காணலாம். விழாக்காலத்திலும் தனி முயற்சியிலும் காணலாம். இங்கே மூன்று பக்கச் சுவர்களிலும் நூற்று எட்டு திவ்விய தேசங்களின் ஓவியங்கள் உள்ளன. விவரங்கள் தெலுங்கில் உள்ளன. நாயக்கர்-கால ஓவியங்கள் அல்லவா? அதனால் தெளிவான தெலுங்கு உளது.

தி. கோ.—10

அரங்கன் மரபுகள் :

வெள்ளிக்கிழமை தோறும் கஸ்தூரி புனுகு கலந்த தைலத்தால் காப்புச் செய்வார்கள். பூணூல் அணிந்த பிறகும், சாற்று முறை விழாவுக்குப் பிறகும், ஆனிமாதம் ஆயிரங்கலச நீராட்டுவிழாவுக்குப் பின்பும் இப்படித் தைலக் காப்பிடுவது வழக்கம்.

இந்த மூலத்தானத்தில் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் இருப் போர் யாவரும் தங்க விக்கிரமாகவே உள்ளார்களாம். வீபீஷணரும் நாள்தோறும் வந்து வழிபடுகிறாராம், யோகிகள் பார்வைக்கே இவை தெரியுமாம்.

காவிரியிலிருந்து யானைமீது நாள் தோறும் தங்கக் குடத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வருவது ஐப்பசி மாதத்தில் மட்டும் நிகழ்கிறது. இத்திங்களில் குடை, குடம், வட்டில் எல்லாமே தங்கத்தால் ஆனவற்றையே பயன் படுத்து கிறார்கள்.

கோடைக்கால விழாவில் 48 நாள்கள் இந்தக் கருவறையைச் சுற்றிலும் நீர் சேர்த்து வைத்திருப்பார்கள். பிறகு அந்த நீர் மருத்துவ குணம் பெறுகின்றது. இரவுத் திருமஞ்சனத்தின் பின் சிவப்புக் கட்டமிட்ட லுங்கியைக் கட்டிக் கொள்வார் அரங்கர்.

விஸ்வரூபத் தரிசனத்தின்போது பசு, யானை, குதிரை, கன்னி ஆகியோர் இவர் முன் நிறுத்தி இவர்கள் வழிபடுவ தாகக் கொள்வதுண்டு. இப்போது குதிரையும் கன்னிப் பெண்ணும் தவிரப் பிறர் வணங்குவதுண்டு.

பந்தம், விளக்கு, தூபம், பிரசாதம் ஆகிய எவையும் நெய்யிலேயே நடைபெறும். எண்ணெய் இல்லை. ஹோமத்தில் நெய் வார்ப்பதால் அப்புகையால் கார்பன்-டை-ஆக்ஸைடாகிய கரியமில் வாயு ஆக்ஸிஜனாகிய பிராண வாயுவாக மாறுவதில் வேகமும் அளவும் மிகுதியாவதைக் கண்டுபிடித் திருக்கிறார்கள். ஆகவே எல்லாக் கோயிலிலும்

நெய்யைப் பயன்படுத்துவது மிகுந்தால் மழை தவறாது பெய்யும் என்பது விஞ்ஞான மாகி விட்டதைப் பக்தர்களும் பிறரும் அறிய வேண்டுவதாகும். சம்பாரதோசை எனும் நெய்யில் ஊறிய இவர் பிரசாதம் சிறப்புக் குரியதாகும்.

பாம்புபோல் ஊர்வது (சர்ப்ப கதி), புலிபோல் நிதானமாக அடியெடுத்து வைப்பது (வியாக்கிர கதி), நீளமான அடிகளைப் பெருமிதமாக எடுத்து யானை போல் கம்பீரமாக நடப்பது (கஜ கதி), அருகருகே ஊற்றமாக அடிவைப்பது (ரிஷப கதி), இருபுறமும் பார்த்துப் பார்த்து விரைந்து தவறாமல் பார்வை செலுத்தும் சிங்கநடை (சிம்ம கதி) ஆகிய இவ் ஐந்து வகையான நடைகளை அரங்கர் ஒவ்வொரு செய்கையின் போதும் அதற்குத் தக்க வகையில் நடப்பார்.

உலாப் போகும்போது அன்பர்கள் குறை முடிக்கும் ஆர்வத்தால் தவறு நிகழாத சிம்ம கதியில் நடப்பார்— அன்பர் யாருமில்லாமல் கருவறையில் யோக நித்திரை கொள்ளப் போகிறோமே என்ற ஏக்கம் வெளிப்படப் பாம்பு போல் ஊர்ந்து மறைந்திடும் சர்ப்ப கதியில் செல்வார். மனைவி ஊடலுக்குப் பயந்து இப்படி நெளிவாரோ?

திருமணத் தூண் :

அரங்கரின் பள்ளி வாயில் திருவணுக்கன் திருவாயி லாகும். இதை ஒட்டியபடி இருக்கும் இரு தூண்கள் திருமணத் தூண்கள் என்பதாகும். யார் திருமணம் என்று கேட்கிறீர்களா? மணம் என்றால் பொருந்துவது என்று ஆகும். இந்த அரங்க விமானத்தின் மேலிருக்கும் பரவாக தேவரின் கால்களே இங்குப் பூமியிலும் பொருந்தியுள்ளன. இத்திருப் பொருத்தமான தூண்களே திருமணத் தூண்களாகும்,

இந்த மூலத்தானத்தில் அரங்கரைத் தவிர ஸ்நபந பேரர், நம்பெருமாள், பலிபேரராகிய செல்வர்

திருவரங்க மாளிகையார், தீர்த்த பேரராகிய செல்வர், சயன பேரராகிய செல்வர் ஆகிய ஆறுபேர் உள்ளனர். இவ்வளவு பேரும் பொருந்தியதால் திருப் பொருத்தம் தானே! அதனால்தான் திருமணத்தூண் என்றும் பெயர் வந்து விட்டதோ?

தொல்லரங்கம் :

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக இலக்கிய வழக்கில் புனலரங்கம், சீரங்கம், தண்ணரங்கம், மதிலரங்கம், தென்னரங்கம், ஒளியரங்கம், அணியரங்கம், திருவரங்கம் என்று பல பெயரால் வழங்கப்பட்டாலும் வீடணன் காலத்துக்கு முந்தியே இருந்த விமானத்தால் இது தொல்லரங்கம் ஆகும். நம் வாழ்வில் தொல்லைகள் அரங்கேற்றம் காக்கும் தொன்மையரங்கமே இதுவாகும்.

கருமுகில் கிடந்த பாங்கின் கண்கொள்ளாக்காட்சி இதுவன்றோ? விண்ணும் மண்ணும் ஈரடியால் நீண்டளந்த நெடியோன் 21 அடி (6.30 மீ.) யாக நீளக்கிடக்கிறான்.

ஸ்ரீரங்கப்பட்டினமாகிய மேற்கு அரங்கம், ஸ்ரீரங்கமாகிய தென்னரங்கம், பள்ளிகொண்டை எனும் தலத்தில் சயனம் கொண்ட வடவரங்கம் என்று மூன்று அரங்கங்களில் ஆற்றிடைக் குறைகளில் அல்லது ஆறு ஆழ் பகுதிகள் இரண்டில் அரங்கநாதர் காவிரியைச் சிறப்பித்திருக்கிறார்

“ குடதிசை முடியை வைத்துக்
குணதிசைப் பாதம் நீட்டி
வடதிசை பின்பு காட்டி
தென்திசை இலங்கை நோக்கி
கடல்நிறக் கடவுள் எந்தை
அரவணைத் துயிலுமா கண்டு
உடல்எனக்(கு) உருகு மாலோ!
என்செய்கேன்? உலகத் தீரே!”

—(திருமலை-19)

என்று தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் அனுபவித்ததை நாமும் அனுபவிக்கிறோம்.

இப்பாடலுக்கு நிறைய வியாக்கியானம் சொல்வார்கள். நமக்கு எப்படித் தெரிகிறது என்றால் உதிக்கும் சூரிய திசைக்குத் திருவடியாலே அருள் செய்து, வீடணன் செய்த தொண்டு அருட்செய்வேன் என்ற சத்தியம் தவறாமையைத் திருவிழிகளால் அருள் செய்து, கிழக்கையே பார்த்துச் சுழலும் அணு முதல் அண்டம் யாவும் அயரும் திசை மேற்காதலால் அவை அயராது காக்க மேற்கில் தம் சங்குசக்கரக் கைகள் சாய்த்துப் பள்ளி கொண்டு பெருநிலப்பரப்புள்ள வடதிசை வாழ்வோரை வருக என்றழைக்கும் வனப்புமிருந்த பின்னழகை அவர் கட்டுக் காட்டியும் பள்ளிகொண்டுள்ளார். இவர் பின்னழகே திருப்பதியில் முன்னழகோ?

ஆதிசேடன் 5 முகத்துடன் இவர்க்கு அரியணையாகியுள்ளான். அவனும் அரங்கரும் சுதையால் தோன்றியவர்கள். எப்போதும் தைலக்காப்பிலே மணங்கமழ இருப்பவர்கள். சுகவாசிகளா? சுகவாசனையரா?

இவர் நாபி அழகர்தான்; ஆனாலும் இங்கே உந்தித் தாமரை இல்லை. பிரம்மாவே வழிபட்ட அரங்கரல்லவா? உந்தித்தாமரையிலிருந்து இறங்கி வந்து இவரை வழிபட்டதால் தாமரை எழுந்ததை இவர் அடக்கிக் கொண்டு விட்டார் போலும்.

சேடனுக்குப் பொன் மூலாம் பூண்கள். அரங்கருக்கு முத்தாரம், கௌஸ்துபமணி, வனமாலை, தலையில் கீரிடம், தலையில் வலது கரத்தை வைத்துள்ளார். இடது கை இடை வழி ஓடித் தொடைமீது கிடந்து திருவடிச் சேவையை வலியுறுத்துகிறது. முடிக்கு ஏந்தினாலும் அபயமும் அருளும் திருக்கரமாகமே உள்ளது. உதர பந்தத்தையும் அவிழ்க்காமலே பள்ளி கொண்டிருக்கிறார்.

திருவாடைகள் தூய்மையாய் உள்ளன. தைலவாசனை கமழ இருக்கிறார்.

ஆழ்வார்களும், நித்ய சூரிகளும், வீடணன் முதலிய தொண்டர்களும் ஆண்டாண்டு காலமாக வந்த இந்தச் சந்நிதியை எத்தனையோ கண்கள் கண்டு களித்திருக்கின்றன. காணத் தவிக்கின்றன. கண்டவர் மறக்க முடியாத அனுபவம் தரும் சந்நிதி இது தான்.

தர்மவர்மர்:

இவன் ஒரு சோழ மன்னன். வீடணன் வைத்துப் போன விமானம் புதைந்து போய் விட்டது. வேட்டையாடச் சென்ற இவன் காதில் ஒரு கிளியை விட்டுத் தமக்கு அரங்கமைக்கச் சொல்லியிருக்கிறார் அரங்கர். அப்புறமே மன்னன் தெளிந்தான். புதைந்த பொருளை புதையாமல் எடுத்து நம் நெஞ்சில் புதையுமாறு பெரும் பொருளாக்கி விட்டான். அவன் கட்டியதே முதல் திருச்சுற்றாகும். வீடணன் வழிபட்ட போது இவனும் வழிபட்டதாகவும் கூறுவார்கள். கிளியால் உயர்ந்த மன்னன் நன்றியாகத் தான் கிளிமண்டபம் கட்டியதாகக் கூறுவார்கள்.

அழகிய மணவாளர்:

நம் பெருமாள் என்றும், அழகிய மணவாளர் என்றும், துலுக்கநாச்சியாரை காமுறச் செய்தவர் என்றும், கண்டவர் யாரும் உருகுமாறு வைரமணி முடிகவித்து நின்ற கோலத்தில் சேவை சாதிப்பவர் என்றும் பலபடக் கூறப்படும் அரங்கர் உற்சவத்திருக்கோலமாவார்.

மூலவரின் பெயரில் எல்லாப் பெருமையும் கொள்ளை கொண்டு சாதிப்பவர் இவர். இவர் அரங்கர் நிமித்தமாக எழுந்தருளுவார். இவர் துலுக்கநாச்சியார், கமலவல்லி முதலியோரைக் காமுறச் செய்ததுமட்டுமன்று, பெருமாள் கைங்கர்யமாக திருவாலி மன்னர் வழியில் போவோர் வருவோரிடம் பறித்தும் பொருள் கொண்டிருக்கிறார்.

தமக்காகப் பிறரிடம் கொள்ளும் பொருள் எல்லாம் இவர் பிறருக்குக் கொடுத்தவை தானே! உடையவன் பொருள் இன்றி உலகில் வேறு பொருள் ஏது? ஆகவே தாமே வழிப்பறியில் கலந்து கொண்டு இவ்வுண்மையை உலகறியச் செய்வதற்கு எண்ணினார்.

மணவாளர் அரங்கநாயகியோடு திருவாலி நாடாகிய சீர்காழிக்குத் தென்கிழக்கே போயிருக்கிறார். இவர்களின் ஆடை ஆபரணங்களையெல்லாம் அழகிய மணவாளருக்கு அர்ப்பணம் என்று கூறியே எல்லாவற்றையும் கழற்றி மூட்டையாகக் கட்டிவிட்டார். கடைசியாக மூட்டையை எடுத்தால் எடுக்கவரவில்லை. திருவாலி மன்னர் திகைத்தார். காரணம் தெரியாமல் தவித்தார்.

அழகிய மணவாளருக்கு முன் அவரை ஆடை அணி களையே பறித்து அழகிய மணவாளருக்கே அர்ப்பணம் என்றும் கூறிய பிறகு—தம்முடையவற்றைத் தமக்கு அர்ப்பணித்தவற்றைத் தாமே எடுத்துக் கொண்டு விட்டார். திருவாலி மன்னருக்கு அப்போதுதான் உண்மை புரிந்தது.

உடையவனையே உடையற்றவனுக்கி விட்டோமோ? என்று உணர்ந்து வருந்தினார். அந்த வருத்தத்தின் பரிசு அவர் பதியெல்லாம் பதியைப் பாடிப் பதியவைக்கும் பணி மேற்கொள்ள அருள் கிடைத்தது. இப்படி அதிசயங்களை நிகழ்த்தியவர் இந்த மணவாளர். இப்படி வழிப்பறிக்கு அழைத்த பிறகு வெட்கப்பட்டுத்தானே அல்லது பல மனைவியரைக் காதலிக்கும் ஊடலாலோ, தாயார் தனிக் கோயிலுக்கே போய்ப் படிதாண்டா பத்தினியாகி விட்டார்.

ஆனாலும் அரங்கர் படி தாண்டி அங்கேயே போவதுண்டு. அதுவும் இந்த மணவாளர் தானே.

தேவியர் இருவர் நம்மைப் பார்த்தவாறு நிற்கும்—சேவை சாதிக்கும்—மணவாளர் போல் இல்லை. அவரவர்

தம்மைத்தாம் பார்த்தபடியுள்ளனர். எதிர் எதிரே அமர்ந்தும் உள்ளனர். மணவாளர் மட்டுமே நிற்கிறார். இவர்கள் அமர்ந்துள்ளனர்.

காரணம் என்ன? நமக்கும் இறைவனுக்கும் நடுவாக இருந்து நம்மை எடுத்து அவர்க்குச் சொல்லியும் அவர் அருளை நமக்குத் தர வைத்தும் இரு கருணைச் செயல் புரிவதால் இப்படி உள்ளனர். எல்லா மூர்த்தங்களிலும் இப்படி இருந்தால் இதுவே அதற்குக் காரணமாகும். நம் பக்கம் ஒரு கை பெருமாள் பக்கம் ஒரு கையாக வந்து இணைப்பு அருளுவதையே இதற்குச் சாட்சியமாகக் கொள்ளுங்கள். இரு பணிகளும் செய்வதால் இருந்து செய்கிறார்கள் போலும்.

கோயில் நடைமுறைகளை உடையவர் இராமானுஜர் வகுத்தார். பத்துக் கொத்து, கோயில் ஒழுகு, பாஞ்சராத்திர ஆகமம் ஆகியவற்றில் இம் முறைகளின் விரிவுகள் எல்லாம் காணலாம்.

“ திருவரங்கப் பெருநகருள் தெண்ணீர்ப் பொன்னி
திரைக்கையால் அடிவருடப் பள்ளி கொள்ளும்
கருமணி”
—(குலசேகரர்)

“ பக்தர்களும் பகவர்களும் பழமொழிவாய்
முனிவர்களும் பரந்த நாதும்
சித்தர்களும் தொழுது இறைஞ்சத் திசை விளக்காய்.”
— (பெரியாழ்வார்)

“ கங்கையில் புனித மாய
காவிரி நடுவு பாட்டுப்
பொங்குநீர் பரந்து பாயும்
பூம்பொழில் அரங்கம்.”
—(தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார்)

“ என் அரங்கத்து இன்னமுதர்
குழல்அழகர் வாய்அழகர்
கண்அழகர் கொப்பூழில்
எழுமலப் பூவழகர்.”

ரா—(நச்சியார் திருமொழி)

என்று அருளாளர் புகழ்க்கிடமாகிய அரங்கமே இந்த அரங்கமாகும்.

திருவிழாக்கள்:

சித்திரை மாதம் பிரம்மோற்சவம் 11 நாள் நடக்கும். முதல் நாளும் ஒன்பதாம் நாளும் திருமஞ்சனம். 4 ஆம் நாள் கருட சேவை. 9 ஆம் நாள் சித்திரைத் தேர். திருத் தேர் என்பர்—மறுநாள் சப்தாவரணம், மற்றும் கைத்தல சேவை—பெளர்ணமி விழாவும் உண்டு. கோடை உற்சவம் இத்திங்களில் அரங்க நாச்சியாருடன் நடக்கும்

வைகாசி, ஆனி மாதங்களில் வசந்த விழாவும் பெரிய திருமஞ்சனமும் தாயாருடன் நடைபெறும். ஆடிப் பெருக்கு விழா இதில் தாயாரில்லை; ஆவணிபூணூல் விழாவிலும் தாயார் இல்லை; புரட்டாசி நவராத்திரி தாயாருக்கு மட்டுமே உண்டு. ஐப்பசியில் இருவருக்கும் ஊஞ்சல் விழா. கார்த்திகை தீப விழாவில் தாயார் இல்லை. மார்கழி 22 நாள் வைகுண்ட ஏகாதசி விழா. இதில் தாயாருக்கு 10 நாள் மட்டும் விழா உண்டு. திருநெடுந்தாண்டகம் முதல் திருவாய் மொழிவரைச் சாற்று முறை விழாவாகும். 10 ஆம் நாள் மோகினி அலங்காரம். இத்திங்களிலேயே இராப்பத்து பகற் பத்து நடக்கும். தை மாதம் 11 நாள் விழா. தாயார் இதில் இல்லை. 4 ஆம் நாளில் கருடசேவை. 7 ஆம் நாள் தாயார் சந்நிதியில் திருமஞ்சனம், 9 ஆம் நாள் தர்மவர்மாவின் தேர், மற்றும் தீர்த்தவாரி, மறுநாள் திருமஞ்சனம், சப்தாவரணம் கைத்தல சேவை ஆகியன. மாசி மாதம் தெப்போற்சவமாகும். 4 ஆம் நாள் செட்டியார் தோட்டக் கருடசேவை, 8 ஆம் நாள் தெப்பம்,

9 ஆம் நாள் தெப்பம், திருமஞ்சனம், பந்தக்காட்சி ஆகியன வாம் 9 நாள் விழாவாம். பங்குனி மாதம் 11 நாள் விழா தாயாருக்கு இல்லை. 4 ஆம் நாள் ஜீயபுரம் கருட சேவை, கோரதம் எனும் வீடணன் செய்த தேரில் உலா— திருமஞ்சனம் கைத்தல சேவை யாவும் 10 ஆம் நாளிலாம்.

வாகனங்கள்:

சப்தாவரணம் என்பன மேளதாள இசை ஒலி இல்லாத விழாவாம். இராமானுஜருக்கு அரங்கரின் மரியாதை நடைபெறுவதைக் கைத்தல சேவை என்பர்.

ஒற்றை, இரட்டை, சூரியப் பிரபைகளும், அம்சம், கற்பக விருட்சம், அனுமான், கருடன், யாளி, சிம்மம், ஆதிசேடன், குதிரை, யானை ஆளும் பல்லக்கு ஆகிய வாகனங்களில் விழாவுக்கு ஏற்ப வீதி வலம் உள்ளதாம்.

அன்றாடப் பூசைகளில் தெரியாமல் புகுந்துவிடும் தவறுகள் நீங்குவதற்கான சாந்திகளே பெரிய விழாக்களாகும். ஆகவே 12 மாதங்களில் எந்த எந்த தோஷங்கள் தவறுகள் எப்போது நீங்குகின்றன என்பதும் கணக்கிடப் படுகிறது. பூச்சாத்தியது சித்திரையிலும், திருமஞ்சனம் ஆனியிலும், அன்னம் படைத்தல் ஆடியிலும், பூணூல் தரிப்பது ஆவணியிலும், ஊஞ்சலாட்டுவது ஐப்பசியிலும் தீபம் காட்டியதில் வந்தவையும் ஆடை தந்ததில் தாம்பூலம் தந்ததில் வந்தவை கார்த்திகையிலும், வேத பாராயண திவ்விய பிரபந்தங்கள் ஒதும்போது வந்தவையும், பாஷ்யமாகிய வியாக்கியானம் சொல்லியபோது வந்தவையும் மார்கழியிலும், பிறவற்றால் வரும் யாவுமே மாசியிலும், உலாவில் வந்தவை பங்குனியிலும் தோஷ நிவர்த்தியடையும் எனப்படுகிறது.

தை, மாசி ஆகிய விழாக்களில் மட்டுமே உத்தர வீதி உலா உண்டு. பிற திங்கள் விழாக்களில் சித்திரை வீதி

யிலேயே உலாவுவார். மாசி விழாவுக்குக் கொடியேற்றம் இல்லை.

நாள்தோறும் 4 தர்ம சேவைகள் உண்டு. காலை 6.45 மணிக்குத் தொடங்கி இரவு 9-30 மணி வரை கோயில் வழிபாடு உண்டு. மதியம் ஒரு மணி முதல் இரண்டு மணி வரை மட்டும் ஒய்வு நேரமாகும்.

கல்வெட்டுகள்:

சேரர், சோழர், பாண்டியர், விஜயநகரர், மதுரை நாயக்கர், போசளர் முதலிய பலரின் கல்வெட்டுகள் இங்குள்ளன. 353 கல்வெட்டுகள் உள்ளன எனத் தெரிகிறது. 13 செப்பேடுகளும் உள்ளன. கி. பி. 934 ஆம் ஆண்டிலுள்ள முதற் பராந்தகனுடைய கல்வெட்டே பழமை மிக்கதாயுள்ளது. பல பொன் திருமேனிகளையும், நகைகளையும் தங்கத் தட்டுகளையும், தங்கவிளக்குத் தூண், தங்கக் கொடிமரம், தங்கத் தெப்பம் முதலியவைகளை அளித்து ஜடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் (கி. பி. 1251—1278) பொன் வேய்ந்த பாண்டியன் என்றே புகழ் பெற்றான். ஆயிரங்கால் மண்டபம் முதலாகப் பல்வேறு பணிகளையும் செய்து கோயிலேயே புதிய வடிவமாக்கினான். பொன் வேயப் பதினெட்டு லட்சம் பொன்னும் பிறவற்றுக்குப் பதினெட்டு லட்சம் பொன்னும் கொடுத்தான்.

போசளனாகிய வீமேஸ்வரன் பல மண்டபங்களைக் கட்டினான். வீரேஸ்வரம் எனப்படும் ஸ்ரீரங்கப்பகுதி இவன் பெயரால் ஏற்பட்டதே. சோமரசம்பேட்டை எனும் அருகுள்ள ஊரும் இவன் பெயரால் வந்ததே. (கி. பி. 1234—1262).

அலாவுதீன் கில்ஜியின் தளபதியாகவும் இந்துவாக இருந்து மதம் மாறியவனாகவும் மதுரை வந்து 2000 குதிரை

களில் கொள்ளைப் பொருளை ஏற்றிப் போனவனுமாகிய மாலிகாபூரால் கி. பி. 1310 ஆம் ஆண்டு திருவரங்கமும் கொள்ளை போனது. அறுபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு விஜய நகரத்து மன்னர்களால் இக்கோயில் புதுப்பிக்கப் பெற்றது.

பாசுபத மடத்தவர் ஆளுகையில் திருவானைக்கா வந்த போது (கி.பி. 1584) சைவ வைணவக் காழ்ப்பு முற்றியது. ஆனைக்காவும் திருவரங்கமும் ஓராட்சியிலிருந்த நிலை மாறியது. இரண்டு ஊருக்கும் இடையே மதில் எழுப்பிக் கொள்ளுமளவு வெறுப்பு வளர்ந்திருந்தது.

சந்தாசாகிப் திருவரங்கம் கோயிலில் ஒளிந்துகொண்டு படைகளைக் காத்திருந்தான். சில பகுதிகள் முகமதிய கட்டட அமைப்பில் கட்டப்பட்டிருப்பதையும் காணலாம்.

1960 ஆம் ஆண்டு கருவறைக்குள் தீ யேற்பட்டுச் சில பொன்வயிரப் பொருள்கள் சேதமாகிவிட்டன.

பதினேர் ஆழ்வார்களும் (பன்னிருவருள், மதுரகவி ஆழ்வார் நீங்கலாக மற்றப் பதினொருவரும்) திருவரங்கத்தைப் பாடியுள்ளார்கள். ஆளவந்தார், இராமானுஜர், பெரியவாச்சான் பிள்ளை, பிள்ளை லோகாசாரியார் முதலிய வைணவப்பெரியோர் உறைந்தும் உரைத்தும் பெருமை சேர்த்தனர்— பதினொருவரும் பாடிய பாசுரங்கள் 245 எண்ணிக்கையில் அடங்கியவையாம்.

திருத்தலப் பாடல்கள்

“ ஒன்றும் மறந்தறியேன் ஓதநீர் வண்ணனைநான்
இன்று மறப்பேனா ஏழைகள் — அன்று
கருஅரங்கத்து உள்கிடந்து கைதொழுதேன் கண்டேன்
திருவரங்கம் மேயான் திசை.”

—பொய்கையாழ்வார்

“ அரங்கனே தரங்கநீர் கலங்க அன்றுகுன்றுசூழ்
மரங்கள் தேயமானிலம் குலுங்க மாசுணஞ் சுலாய்
நெருங்க நீ கடைந்தபோது நின்றசூரர் என்செய்தார்
குரங்கை ஆளுகந்த எந்தை! கூறுதேற வேறிதே.”

—திருமழிசையாழ்வார்

“ அமலன் ஆதிபிரான் அடியார்க்கு என்னை ஆட்படுத்த
விமலன் விண்ணவர்கோன் விரையார்பொழில்வேங்கடவன்
நிமலன் நின்மலன் நீதிவானவன் நீள்மதிள் அரங்கத்து
அம்மான் திருக்-
கமலபாதம் வந்து என் கண்ணின் உள்ளன ஒக்கின்றதே.”

—திருப்பாணாழ்வார்

“கைம்மான மழகளிற்றைக் கடல்கிடந்த கருமணியை
மைம்மான மரதகத்தை மறையுரைத்த திருமாலை
எம்மாளை எனக்கென்றும் இனியாளை பணிகாத்த
அம்மாளை யான்கண்டதுஅணி நீர்த்தென்னரங்கத்தே.”

—திருமங்கையாழ்வார்

“கங்குலும் பகலும் கண்துயில் அறியாள்
கண்ணநீர் கைகளால் இறைக்கும்
சங்கு சக்கரங்கள் என்றுகை கூப்பும்
தாமரைக்கண் என்றே தளரும்

எங்ஙனே தரிக்கேன் உன்னைவிட்டு? என்னும்

இருநிலம் கைதுழா இருக்கும்

செங்கயல் பாய்நீர்த் திருவரங்கத்தாய்

இவள்திறத்து என்செய் கின்றாயே?"

—நம்மாழ்வார்

“பச்சைமா மலைபோல் மேனி

பவளவாய் கமலச்செங்கண்

அச்சுதா அமரர் ஏறே!

ஆயர்தம் கொழுந்தேஎன்னும்

இச்சுவை தவிர யான்போய்

இந்திர லோகம்ஆளும்

அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்

அரங்கமா நகருளானே!”

—தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார்

“மருவு தந்தையும் குருவும் எந்தையும்

மருள்கெடுப்பதும் அருள் கொடுப்பதும்

உருகு நெஞ்சமும் பெருகு தஞ்சமும்

உரிய ஞானமும் பெரிய வானமும்

திருவரங்கனார் இருவர் அங்கனார்

செங்கண் மாயனார் எங்கள் ஆயனார்

அருள்முகுந்தனார் திருவை குந்தனார்

அமலநாதனார் கமல பாதமே.”

— பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார்

5. சமயபுரம்

திருச்சி நகரப் பேருந்து சென்னை செல்லும் வழியில் உள்ள சமயபுரம் மாரியம்மன் கோயில் வரையில் போகும். இறங்கியதும் தெற்குப்பக்கம் தேரடியும் விநாயகர்கோயிலும் கடந்து மேற்கே திரும்புங்கள். அன்னை மாரியின் கிழக்கு முகக் கோயிலும் சந்நிதிக் கடைத் தெருவும் தெரியும்.

அர்ச்சனைத் தட்டுகள், நேர்த்திக் கடன் செய்வோர்க் கான வெள்ளி உறுப்புகள் முதலியவற்றை விற்போர் உங்களை மொய்த்துக்கொண்டு விடுவார்கள். வியாபாரம் ஆகுமென்றால் கோயில் வரலாறுகள் 'தங்கச்சரடா'கவே முலாம் பூசி வரும்! கெட்டிக்காரர்கள்! தெளிவான வரலாறே மாரியம்மனுக்கு உண்டு.

தல வரலாறு :

விஜயநகரப் பேரரசர்கள் குடும்பத்தில் உற்சவராகிய இந்த மாரியம்மனை வணங்கி வந்திருக்கிறார்கள் அடடா! சிறிது காலத்திலேயே வரலாற்றில் தனக்கென ஒரு ஒப்பரிய மகுடத்தைத் தானே தயாரித்துச் சூடிக்கொண்ட

வம்சமல்லவோ விஜயநகரவம்சம்! அதெல்லாம் இந்த மாரியம்மன் மகிமைதான் போலிருக்கிறது.

மன்னர்கள் தவறாலும் காலத்தின் கரைபுரண்ட வெள்ளக்காட்டாலும் அந்தப் பேரரசு வீழ்ந்தது. அவர்களின் தாணுபதிகளில் சிலரும் தளபதிகளில் சிலரும் தனித் தனியே அரசர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். அவர்களுள் ஒருவன் அரசருடும்பத்தில் மதிப்போடிருந்த மாரியம்மனைத் தந்தப் பல்லக்கிலே வைத்து மதுரைக்குக் கொண்டுபோக முயன்றிருக்கிறான். காவிரியும் கொள்ளிடமும் பாயும் செழிப்பான பகுதியில் இறக்கி வைத்த பல்லக்கைத் திரும்ப எடுத்தால் வரவில்லையாம்.

மன்னர் மாளிகை வாசத்தை வெறுத்து மக்கள் மன்றத்துக்கு வர இம்மாரியம்மன் மனம் வைத்துவிட்டார் போலிருக்கிறது.

கி.பி. 1706-1732 — இக்காலத்தில் ஆட்சி செய்த விஜயரெங்க சொக்கநாத நாயக்கன் சிறந்த பக்தன். அவனுக்கு இச்செய்தி தெரிந்திருக்கிறது. தனிக்கோயிலே செய்து அமைத்தவன் அவன்தான். வீடணன் திருவரங்களைக் கீழேவைத்து எடுக்க முடியாமல் போனதும் மாரியம்மனும் இப்படியே ஆனதையும் பார்த்தால், இயற்கைக் காட்சிகளில் தெய்வங்களுக்கே அப்படியொரு ஈடுபாடு இருக்கும் போல் தெரிகிறது. தெய்வத் தொடர் பானவற்றை இந்தப் பகுதியில் கீழே வைத்துவிட்டால் திரும்பக் கிடைக்காதோ?

சொக்கநாதன் :

26 ஆண்டுகள் மதுரை நாயக்க மன்னராக ஆண்ட இவர் சந்ததி இல்லாதவர். பெரிய பக்தர். இவர் கடவுள் காரியங்களுக்காகப் பஞ்சகாலத்திலும் பாரியாய் வழங்கியவள்ளல். தலயாத்திரையே இவருக்குப் பிரியமானது — அமைச்சரும் தளபதியும், இவர் அடிக்கடி யாத்திரை

போவதைப் பயன்படுத்தி இந்த அரசை நோயுறச் செய்து விட்டார்கள். ஊழல்கள் அப்போதும் உண்டுபோலும்.

திருவரங்கம், ஆணைக்கா, மதுரை, நெல்வேலி, ஆழ்வார் திருநகரி, ஸ்ரீவைகுண்டம், திருக்கழுக்குன்றம், சமயபுரம் ஆகிய ஊர்களில் இவர் பெயர் இவர் திருப் பணியால் இன்னும் நிற்கிறது. அரங்கர் கோயிலில் கண்ணாடிப் பெட்டியில் விழாக்காண முடியாது வருந்தி நிற்கும் புகழாளர் இவர்தான். வரலாறு இவரை வகை தெரியாதவர் என்று கூறுவதும் உண்மை. ஆனால் இப்படி கோயில் காரியத்துக்குக் கொடுத்து வகை செய்து புகழ் கொண்டவரும் இவரே. வள்ளல் குணம்தான் புகழை வாழவைக்குமென வள்ளுவரே சொல்கிறாரே!

மாரியின் பெருமை :

விஜயரங்க சொக்கரின் காலத்தில் கி.பி. 1710 முதல் 1720 முடியப் பத்தாண்டுகள் பஞ்சம் வாட்டியது. அதன் பிறகே எதிர்பாராத மழையும் விளையும் பொன் கொழிக்கச் செய்தன. இதற்குக் காரணம் இந்த மாரியம்மனே என்று நினைத்து இப்படிக் கோயில் கட்டிக் கொண்டாடி இருக்கிறார்.

நோய், வறுமை, பகை, போர் முதலியவை தவிர்ப்பதில் மாரியம்மன் மிகவும் வரப் பிரசாதியாகையால்தான் இவள் கோயில் இப்படி உயர்ந்தது. இன்றும் இவற்றை இவளிடத்தில் பெறுவதுதான் பெரிய வழக்கமாகவும் ஆகி விட்டது.

ஊரின் பெருமை :

நாயக்கர்கள் காலத்தின் பிறகு பல் இனத்தவரும் திருச்சியைத் தாக்குவதை மேற்கொண்டிருந்தார்கள். தமிழகத்தின் மையமாக இருந்ததாலும் மதுரையரசுக்கு இது வடக்கு வழியாகையாலும் அடிக்கடி போர்கள் தி. கோ—11

நிகழ்ந்தன. கண்ணனூர், கண்ணபுரம், விக்ரமபுரம், மாகாளிபுரம் என்று பல பெயர்களில் இச்சமயபுரம் சமயத்துக்கு ஒரு பெயராக விளங்கியிருக்கிறது.

வெளியரசர்களும் இந்த ஊரைத் தங்கள் பாதுகாப்பில் வைத்தனரே தவிர யாரும் தாக்க முனையவில்லை. ஆகவே எல்லைத் தெய்வமாகவும் அம்மை விளங்கி வந்திருக்கிறாள். வீரசோமேஸ்வரன் என்னும் போசளமன்னன் தலைநகரே சமயபுரம்தான். அரண்மனைச் செல்வி, தலைநகர்த் தலைவி என்று இருந்த இவள் இன்று எளியவர்க்கு இறைவியாம்.

கோயில் முன்பகுதி :

கோயில் சிறியது; புகழோ பெரியது! வரமோ அரியது! கம்பியிட்ட முகமண்டபத்தின் தோற்றம் நம்மை அழைக்கிறது. அதன் உச்சியில் ஒரு குதிரை வீரன் அருகிலிருக்கிறான். எல்லைத் தெய்வங்களின் பாதுகாப்புச் சின்னமாக அவனிருக்கிறான்.

பராசக்தியின் ஆதிக்கவடிவமே மாரியம்மன் என்பதை விநாயகர் அமர்ந்து காட்டுகிறார்.

கல்வியும் செல்வமும் தரும் பார்வதி மரபைத் திருமகளும் சரஸ்வதியும் இருந்து காட்டுகிறார்கள். ஆறுகைகள் கொண்டு மாரியம்மன் நடுவே இருக்கிறாள்.

எல்லா வளமும் தான் தருவாள் என்பதற்குப் பலகையுடன் அருள்பொழிய உச்சியில் சுதை வடிவாய் இருக்கிறாள். புதிய திருப்பணி; ஈரம் காயாத நிறம்.

அரசத் தொடர்பு :

“மாரியம்மன் தாலாட்டு” என்னும் எல்லா ஊர்க்கும் பொதுவான நூல் சமயபுரத்தானைப் புகழ்வதில் தனிச் சிறப்புக் கொண்டுள்ளது.

“வடுகர்துலுக்கரொடு மராட்டியர் கன்னடியர்
கன்னடியர் காவலுடன் கர்னாட்டுப் பட்டாணியர்
இட்டசட்டை வாங்காத இடும்பரெல்லாம் காத்திருக்க
போட்டசட்டை வாங்காத பொந்திலியர் காத்திருக்க...
வேடிக்கை பார்த்திருந்தாள் வேப்பஞ் சிலையாளும்
கேளிக்கை பார்த்திருந்தாள் கிளிமொழியாள் மாரிமுத்து.”

இப்படி அந்நூலில் பல அரசர்களும் மாரியம்மனைச்
சமயபுரத்து வணங்கியதைக் குறிக்கக் காணுகிறோம்.

“பட்டத்து அழகியம்மா படைமுகத்து ராஜகன்னி
கன்ன புரத்தாளே காரணசவுந்தரியே

... ..

கும்பத்தழகியம்மா கொலுமுகத்து ராஜகன்னி.”

இப்பாட்டு வரியால் அரச குடும்பத்தின் வழிபடுகடவுள்
இம்மாரியம்மனாக இருந்ததை அறிகிறோம்.

“கடும்பாடி எல்லையிலே கட்டழகி வீற்றிருப்பாய்.”

என்பதிலிருந்து எல்லைத் தெய்வமாயும் போர்காப்புத்
தெய்வமாகவும் கொற்றவையாகவும் இவ்விருந்ததை
அறிகிறோம்.

சாம்பிராணி மகிமை:

பேய் பிசாசு பிடித்து வருவோரையும், மனநோய்
மற்றும் பிற நோயாளரையும் சமயபுரத்துச்
சாம்பிராணியே குணமாக்கும் என்பதை

“சமயபுரத்தாளே சாம்பிராணி வாசகியே.”

என்ற தாலாட்டுப் பாடலால் அறிகிறோம். சாம்பிராணியே
மகிமை கொண்டது சமயபுரம். சாம்பிராணி தான்
சாம்பிராணிகளின் சாதனைகளின் சாட்சியம் ‘ஒரிஜினல்
பிராண்ட்’

வாயில் மண்டபம்:

முக மண்டபத்திற்கும் அடுத்துக் கோபுர வாயில் மண்டபம். அர்ச்சனைச் சீட்டும் கோயில் அலுவலகமும் அமைந்த பகுதி. வாயில் மண்டபத்தைத் திருச்சி BHEL பொறியியல் காண்டிராக்ட்டரும் நகரத்தார் மரபினரும், தொழிலாளரிடத்தும் தோழராய் விளங்கி நாட்டில் நற்பணி துலங்கச் செய்யும் வள்ளலுமாகிய வி. கே. என். ஸ்டெக்ஸரல்ஸ் உரிமையாளர்—இம் மண்டபத்திற்குச் சலவைக்கல் பதித்து அழகு செய்துள்ளார். இம்மண்டபம் முழுதும் அழகாகத் திருப்பணி செய்யப் பெற்றுள்ளது.

மகா மண்டபம்:

பல்வேறு தளியல், காணிக்கை, படையல் முதலியவை நிகழ்த்துவதற்கு மகா மண்டபம் உதவுகிறது. இங்கிருந்தே மாரியம்மனைத் தரிசிக்கலாம். கூட்டத்தினர் மறைத்துக் கொள்வார்கள். தொழுவாரைத் தொழுதாலே அம்மை நம் வேண்டுகோள் அறிவாள். இப்படியே வலம் வந்து விடுவோம்.

திருச்சுற்று:

மகா மண்டபத்துக்கு வெளியில் வந்து பிரசாதம் விற்பனையையும் யானை நிற்பதையும் ஒரு பார்வை பார்த்து விட்டுத் தெற்குத் திருச்சுற்றில் சென்றால், அங்குக் கோயிலை ஒட்டிய கணபதி கோயில் காணப்படும். சலவைக்கல் தளம். விதானத்தில் சோடச கணபதிகளின் எட்டு வகை ஓவியங்கள் அழகாகவே இருக்கின்றன. பிள்ளையாரும் ‘போஸ்’ கொடுப்பதில் கெட்டிக்காரர்தான். சிற்பிக்கு நல்ல வேட்டை!

தெற்குச் சுற்றில் தங்கம், வெள்ளி வாகன அறைகள் நல்ல பாதுகாப்புடன் உள்ளன. கடைசியாகத் தலத்து மரம் வேம்பு சிறப்புடன் நிற்கிறது. “வேப்ப மரத்தாளே விளையாடும் மாரிமுத்தே” என்று தாலாட்டுப் பாடுவதில்

விருப்பமுள்ள மக்கள் தல விருட்சத்தை மிகவும் போற்று
கிறார்கள் என்பது அடையாளங்களாலேயே தெரிகிறது.

கம்பிக் கதவுகள் இட்ட அறைகள். கட்டணம் கட்டித்
தங்கரதம் காணலாம். இந்த நேர்த்திக்கான ரதம்
மேற்குச்சுற்றில் இக்கதவுகள் அமைந்த பகுதியில் உள்ளது.

கட்டணம் கட்டிக் காண வருவோரின் கம்பியாலான
கைப்பிடி வரிசை இந்த வெளிச்சுற்றுவரையுள்ளது. திரு
உண்ணாழிகையாகிய கருவறைத் திருச்சுற்றுக்குப் போகும்
புழைக்கதவும் உள்ளது.

விழாக் காலத்து மஞ்சங்கள் இருக்கும் மேடைகள்
வடக்கும் தெற்குமுள்ளன. வடக்கே வெள்ளி மஞ்சமே
இருக்கிறது. இத்திருச்சுற்றின் வடக்கு முடிவில் தெற்கே
கணபதி கோயில் போல் அபிஷேக மாரியம்மன் கோயில்
இருக்கிறது. இதுவும் சலவைக்கல் தளம் உள்ளதாகும்.

எப்போதுமே யாராவது நேரத்திற்கு அபிஷேகம்
நடந்தபடியே ஒரே கூட்டமாய் இருக்கும் கொலு
மண்டபம் இது. விதானத்தில் முன்பு பாதியில் விட்ட
சோடச கணபதிகள் ஓவியம் மறு எட்டையும் எழுதி
யுள்ளார்கள். வலம் வந்தோம். இனி அர்த்த மண்டபம்
போகலாம்.

உள் திருச்சுற்று:

கம்பி வரிசையடைப்பு வழியே உள்ளே போகலாம்.
வெள்ளிக் கொடி மரத்துக்கு முன்பில் தொடங்கி உள்ளே
சந்நிதி வரை உண்டியல்கள் நிறைய இருக்கின்றன.
போட்டது நூரூய்ப் பலன் தருகிறவளாயிற்றே. அதனால்
அவை மிகுதியாயுள்ளன.

திருப்பணி செய்த விஜயரங்க சொக்கநாதர்
உருவமோ பிற்காலத்தார் உருவமோ என்ற சந்தேகத்
தோடு தூண்களில் இருந்த பார்வையை அம்மாவின்
வாயிலில் வைப்போம்.

கருவறைத் துவார சக்திகளுக்குப் பின் வெள்ளிக் கதவும் உச்சியில் கஜலட்சுமியும் நம்மை உணர்வு வெள்ளப் படுத்துகின்றன.

கர்ப்பூரமும், சாம்பிராணியும் ஒழியாத திருவாசல், அதனால் விதானமெல்லாம் துடைத்து மாளாத புகை விளக்குகள் உள்ளன. கூட்டம் சிறிது கலையுமென்று நம்பித் திரு உண்ணாழியைச் சுற்றி விடலாம்.

கால் கடுக்க நின்றவர்கள் களைப்பாற அமரும் திண்ணைகளாகவே உண்ணாழிகைச் சுற்று அமைந்துள்ளது. தாயாரின் விமானம் முழுதும் சக்திகள் மயம்தான் வெளி வானத்தில் கம்பிகள் போட்டுக் காவல் செய்துள்ளனர்.

மேலைச்சுற்றில் திண்ணைக்குமேல் அபிராமி அந்தாதியைச் சலவைக்கல்லில் வெட்டியுள்ளது அரிய செயலாகும். மேற்குப் பக்கம் கருவறைச் சுவரையொட்டித் திருவடிகள் மேடையும், ஒரு பலிபீடமும் உள்ளன. கருவறைக்குள் போய் அன்னையின் திருவடியைத் தொழ விரும்புவோர் இங்கேயே தொழலாம். அண்மையில் திருப்பணியோ என்று வண்ணங்களைப் பார்த்துக் கேட்கத் தோன்றுகிறதோ? அண்மைத் திருப்பணியா? அன்னைக்கு அன்றாடம் திருப்பணி செய்யவும் தயாராக உள்ளனர்.

சிங்கம் பல சுமந்த கட்டைக்கால்கள் கொண்ட திண்ணையில் அமரும்போது அன்னைமடியில் அமரும் குழந்தையாக ஓர் உணர்வு வருகிறது. மனநோயாளர், மகளிர், குழந்தைகள் முதலிய பலரும் வருபிடம். அதற்காகவே பரந்ததிண்ணையமைப்பு. காணிக்கைகள் பல வகையானதால் இவ்வசதிகள் தேவையே.

உற்சவத் தாயார் :

உண்ணாழிகை முடிந்து மீண்டும் சந்நிதிக்கு வரும் போது வடபக்கத்தில் நம்மை நிறுத்தி வைப்பது உற்சவ

மாரியம்மன். இவர்தான் அரசாங்கப் பல்லக்கில் வந்தவர். மூலவர் சந்நிதியில் இருந்து பார்த்தால் சந்நிதிதான் தெரியும். சாந்நித்தியமான முகதரிசனம் கிடைக்காதே. அழகான வடிவில் அமர்ந்துள்ளாள் தாய். வாளாயுதத்தில் ஒரு கிளியைச் செருகி உள்ளாள். பக்திக் குழந்தைக்குக் கிளி, பகைவர்களுக்கு வாள் என்று இரண்டும் ஒன்றாக்கியுள்ளாள்.

மூலவர் :

அரசாணியாயிருந்த தாய் சுகாசினியாய் இடது காலை மட்டித்து வலதுகாலைக் கீழ்த் தொங்க விட்டுள்ளாள். மூன்று அசுரத் தலைகள் அக்காலில் மிதிபட வேண்டும். ஒன்று மட்டுமே விவரமாகத் தெரியும். மடியில் கபாலங்கள் பல கொண்டு காலங்கடந்த தோற்றம் காட்டுவாள். அது அவளின் அலங்காரத்திலே மறைந்துள்ளது.

வலதுபக்கம் அபயகரத்திலேயே வாளாயுதத்தை உயர்த்தியுள்ளாள். அதற்கும் மேல் ஆலம், அம்பு, துடி ஆகியவை வைத்துள்ளாள். இடது பக்கம் மேலிருந்து கீழாக மழுவாயுதம், வில், மணி, குங்குமம் வைத்துள்ளாள்.

துடியும் மழுவும் சிவசம்பந்தத்தை விளக்குகின்றன; சூலம் தெய்வம் சார்ந்த பாதுகாப்பாகவும் அறிவாகவும் உள்ளது; வில் அம்பு எல்லைத் தெய்வத்தைக் குறித்தது; மணி பூசையும் தவமும் குறித்தது; குங்குமம் மங்கலத்தை, ஆக்கத்தைக் குறித்தது; வாள் கொற்றவையாகி வெற்றியருளுவதைக் குறித்தது.

திருவரங்களைப்போல் சதையால் ஆகிய விஸ்வரூபினியாக அன்னை விளங்குகிறாள். நமக்காகப் பல கைகளையும் அடக்கியுள்ளாள். வேறெங்கும் இவ்வளவு பெரிய உருவம் இருக்குமா என்பது சந்தேகமே! அப்படி வீற்றிருக்கிறாள் என்றாலும் சினத்தைவிடச் சிரிப்பு அவள் முகத்தில் சம்பாகமாய் உள்ளது.

செந்தூர முகம், வெள்ளிக் கவசம், கருணையும் காவலும் கலந்த கருவிழிப்பார்வை. மகிஷாசுரமர்த்தினி, கொற்றவை, துர்க்கை. பராசக்தி, மீனாட்சி, விசாலாட்சி, காமாட்சி, சிவகாமி ஆகிய அனைவர் திறமும் இவ்வுருவக் காட்சியில் கரைந்திருக்கின்றன. பிற மாரியம்மன் போல் இவள் இல்லை. எல்லாச் சக்திகளும் அடங்கியதோடு உருவும் அடங்க வீற்றிருக்கிறாள்.

குழந்தைக்கு ஒரு தாயாய், தன்னைக் கொண்டவனுக் கொரு பத்தினியாய், கொண்டாடும் பக்தர்களுக்குக் கருணை மழையாய், பாவிக்கு யமனாய், நோய்க்கு மருந்தாய், வஞ்சத்திற்கு எதிர் வந்த வாளாயுதமாய், அன்பர் வரவு குறையாது பல்கிப் பெருகுமாறு இவள் சந்நிதி பொங்கும் பாற்குடமாய் உள்ளது.

சிறப்புகள் :

தைப்பூசத்தில் கொள்ளிடம் தென்கரையில் தாயார் தீர்த்த வாரி வழங்குவார்.

அன்று திருவரங்கம் கோயிலிலிருந்து ஆடைகள், மாலை, தளிகை முதலியன தமையன் வீட்டுச் சீதனச் சீராக வரும். யாவர்க்கும் மங்கலம் தரும் மங்கையல்லவா? அதனால் இந்த மங்கல மரபும் குறைய வில்லை. இது மாதிரி கடமை செய்யாதவர்களை இவளுக்குப் பிடிக்காது என்பது பொருள் போலும்.

மாசிமாத இறுதி ஞாயிற்றுக்கிழமை பூச் சொரியல் நடக்கும். பெருந்திரள் கூடும் பெரியவிழா இது! இன்று மலர்தூவி மாதாவை வணங்குவது மக்கள் மரபாகும். இதன்பிறகு தொடர்ந்து நான்கு வாரம் வரை பச்சைப் பட்டினி விரதமும் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

சித்திரை மாதத்து முதல் செவ்வாயில் தேரோட்டம் நிகழும். அதற்கும் அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை தெப்போற் சவம். இம்மாதம் இறுதியில் தொடங்கி வைகாசி முதல்

தேதி பஞ்சப்பிரகார உற்சவம் நடக்கும். தேர்த்திருநாளில் பக்தர்கள் ஆற்றில் குளித்து ஈரஉடையுடனே நீர் சுமந்து தாயின் பாதத்தில் கொணர்ந்து ஊற்றிக் குளிர வைப்பர். வைகுரி அகலவும், மழை பொழியவும், பால் கறக்கவும் வறுமை தொலையவும் இது நம்பிக்கையோடு செய்யப் படுகிறது.

நோயுற்றவர்கள் இங்கேயே தங்கியிருந்து தரிசித்துக் குணம் பெறுகிறார்கள். வழிபடுவோர் விடுதி, திருமண மண்டபம் யாவும் சாலையோரத்தில் உள்ளன. 16 கால் நீராழி மண்டபத்தோடு தெப்பக் குளமும் உளது.

ஆடு, கோழி, முடி முதலிய காணிக்கைகள் நாள் தோறும் அன்பர்கள் தருவதைக் காணலாம்.

பிற சமயத்தார் வந்த போதும், பிறசமய மன்னர்களால் போர் பல நடந்த போதும், சைவ வைணவக் காழ்ப்புக் குறைந்து ஒன்று பட்ட இந்து சமயவளர்ச்சிக்குச் சக்திவழிபாடு மிகவும் துணை புரிந்துள்ளது. அதிலும் மாரியம்மன் வழிபாடு பிள்ளையார் கோயில் போல ஊர் தோறும் இடம் பெற்ற கோயில் உடையதாகும்.

6. திருச்சியின் பிற கோயில்கள்

திருச்சி நகரையும் அருகில் உள்ள பகுதியையும் சூழ்ந்து நிறையக் கோயில்கள் இருப்பினும் பக்கங்களின் அளவு குறித்தே சுருக்குகிறோம். எனினும் ஒரு சிலவேனும் சில கோயில்களைப் பற்றிக் கூறியே ஆக வேண்டும். அவையே கீழுள்ளன:

குமாரவயலூர் :

திருச்சி புத்தூர் பெரிய மருத்துவமனைக்கு மேற்கே போகும் சாலை வழியே சென்றால் வயலூர் நகரப் பேருந்துகள் யாவும் நம்மைக் கோயில் தெற்கு வாசல் வரை கொண்டு நிறுத்தும்.

முருகன் உபாசகரும் இந்நாள் சமயப் பேரறிஞருமான திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள் (1969, 1983) ஆகிய இருமுறை குடமுழுக்குக் குழுத்தலைவராகவும் பிற திருப்பணி ஆதரவாளராகவும் இருந்த தலமிது. அதனால் நாள்தோறும் வாரியார் சுவாமிகளால் மேடை தோறும் உருக உரைக்கக் கூடிய முருகனின் கோயிலில் வாசலுக்கு வருகிறோம்.

கிழக்கே பெரிய குளம், காணிக்கை இடங்கள் கிழக்குப் பார்த்த கோபுரம் இவையாவும் புதுமை குலவ

நிற்கின்றன. பெரிய ஓட்டமுள்ள இருபக்கத் திண்ணை போலும் முகமண்டபம். அதில் கான்கிரீட் கூரையைத் துளைத்து இலை காட்டாமல் அடிமரம் மட்டும் வளைந்து ஏமாற்றும் வன்னிமரம். தலவிருட்சமான இதைச் சுற்றியே வழிபடுவோர் கம்பி வரிசை தொடங்குகின்றது.

இதையொரு முருகன் தலமென்று நினைத்து வருவோருக்கு “அப்பா! நான் தானடா ஆதியிலிருந்து இந்தக் கோயிலில் இருக்கிறேன் இதோ இவளைக் கேளு. இவளும் அப்படித்தான் ஆதியிலிருந்து இருக்கிறாள்” — என்கிறார் ஒரு பெரியவர். அவர் வேறு யாருமில்லை. இலிங்க உருவில் ஆதிநாதர் என்ற பெயருடன் பழைய கருவறைக் கட்டமைப்போடு இருக்கும் சிவபெருமானே இப்படிச் சொல்கிறார். அன்னையின் பெயர் ஆதிநாயகி. இப்படி ஆதி என்ற பெயரை வைத்துக் கொண்டபோதும் இந்தச் சுவாமிக்கே நாதனாகிய முருகனுக்குத்தான் பெரிய சிறப்பும் பக்தர் கூட்டமும் உள்ளன.

தெற்கு நோக்கி அன்னை அழகாக நிற்கிறாள். முதலாம் இராசராசசோழன் காலத்திலேயிருந்து 20 கல்வெட்டுகளைப் பலகாலத்தும் பெற்ற பழைய கோயில் தான்.

இங்குத்தான் அருணகிரிநாதருக்குத் திருப்புகழ் பாடுவதற்கு முதன்முதலாக முருகன் அருள் செய்தான். பதினெட்டுப் பாடலை இவ்வருக்கே அவரும் பாடினார். நாடெல்லாம் போய் திருப்புகழ் பாடுவதாக முருகனின் வயலூர் புகழையும் பாடி விட்டார் போலும். அதனால் முருகத் தலம்போல ஒரு பெருமை கூடி விட்டது.

ஆதிநாதர் மகாமண்டத்தில் தென்பார்த்த உற்சவர் மாடம். பலபேர் இடித்துப் புடைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்குள் சதுரதாண்டவம் ஆடும் நடராசர் நம்மை இழுத்து விடுகிறார். கால்கள் பின்னியது போலவும் கைகள் சதுரம் அமைப்பதாகவும் ஆடுவது இத்தாண்டவம். இந்தச் சதுரப்பாடு கண்டு முயலகனே ஓடிவிட்டான்

போலிருக்கிறதே! அவன் முதுகில் இருகாலையும் வைத்தால் தாங்க மாட்டான் தானே? — அம்பாளின் உயரம் சற்றுக் கூடுவோ?

உத்தம தச தாளத்தில் நடராசரும் மத்திம தச தாளத்திலே சிவகாமியும் இருக்கவேண்டும். அதாவது 124 அங்குலம் நடராசர் இருந்தால் சிவகாமி 120 அங்குலமே இருக்க வேண்டும். இதில் அம்பாள் சிறிது உயரம்போல் தெரிகிறது என்றால் ஆட்டத்தைக் கண்டு அதிசயித்தே வளர்ந்திருப்பாள் போலும்—ஆதிநாயகியிடம்தான் கேட்க வேண்டும்.

தெற்குச் சுற்றில் நடுவே நின்று இடதுமேல்கையின் பாசம் கூடத் தலைகீழாக வரும்படி ஒரு விநாயகர் ஆடிக் கொண்டே நிற்கிறார். ஆடல்வல்லான் பிள்ளை ஆடல் விநாயகர். அப்பாவுக்குப் பிள்ளை அப்படித்தானே இருக்கும்.

கல்லாலின் கீழிருந்து எல்லாவற்றையும் சொல்லாமலே சொல்பவரன்றோ தட்சிணமூர்த்தி — இங்கே இல்லாமலே இருந்து சொல்லாமலே சொல்கிறார் — ஆமாம் மாணவர் களையே காணோம். அப்போதே வேலை நிறுத்தும் செய்யும் மாணவர் தானா இந்தக் குருவுக்கும் கிடைக்க வேண்டும்? மாணவர் இல்லாவிட்டாலும் இவர் இருக்கிறார்—ஒருகால் வகுப்புக்கு மணியடிக்கு முன்பே வந்து விட்ட குருவோ? சிற்பிக்கு இடமிருந்தும் மாணவர்களைக் காட்ட மனமில்லை.

இவருக்கு எதிரில் திருப்புகழ் பாடிய பிறகு முருகன் சந்நிதியில் வரும் பக்த கோடிகளை எண்ணிய படியே அருணகிரி இருக்கிறார் — அடுத்துப் பொய்யாத விநாயகர் சலவைக்கல் கோயிலில் பொய்க்காத வரம் தர இருக்கிறார். முத்துக்குமரராகிய எழுந்தருளும் முருகன் தனிக்கோயில் கொண்டுள்ளார்.

கட்டண வரிசை, தர்ம வரிசை, ஆதிநாதர் கருவறைச் சுற்று வரிசை என்று மூன்று கம்பி ஒழுங்கும் அவற்றின்

சந்நிதிப் படியும் சலவைக் கல் பளபளக்கும் இடத்தில் கிழக்குப் பார்த்து வயலூரான் வடிவழகை வருணிக்க முடியாதபடி இருக்கிறான்.

இவன் நம்மைத் தவிர யாரையுமே பார்க்க முடியாது. காரணம் ஆதிநாதர் கருவறை மேற்குச்சுவர் முருகன் சந்நிதி இடையில் நாம் இப்படியிருந்தால் நம்மைத் தவிர இவன் பன்னிரு கண்ணிலும் வேறு யார் படமுடியும். பன்னிருகண்ணும், தேவியர்களுக்கும் வணங்க வந்த வர்களை முழுதுமாகப் பார்த்து அருள்புரிய நல்ல இடக்கான இடம்தான்.

அப்பாவுக்கு மரியாதையும் செல்வாக்கும் தரவேண்டுமென்று தனியே இல்லாமல் அவர் முதுகில் ஒளிந்த மாதிரி யல்லவா கருவறைக்கும் பின் இவனிருக்கிறான்.

முகவாயில் அணுக்கவாயில் இரண்டுமே பித்தனைக் கவசம் பூண்டசுவர்கள்தான். கல்லே தெரியாது! நெடு நேரம் தரிசிக்க முடியாது. அன்பர்களுக்கு இடம்விட வேண்டுமே—திரும்பவும் இரண்டு மணி நேரம் கியூ வரிசை வழியே வரலாம்.

முருகன் சுற்று முழுதும் முருகன் திருமுறைப் பாடல்களின் கல்வெட்டுத்தான். படித்துக் கொண்டே நகரலாம். ஆமாம் கூட்டத்தில் நகரத்தானே முடியும்! வடமேற்குப் பகுதியில் வசந்தமண்டபம். அடுத்து மகாலட்சுமி அவருக்கு இருபுறமும் விநாயகர்கள். 'என் தம்பியை வணங்கிய அன்பருக்குச் செல்வம் தருகிறாயா? இல்லையா?'— என்று அவளை இருவரும் நெருக்கிப் பணிய வைக்கிறார்கள் போலும். ஒருவருக்கு இதிரே மூசிகம் உள்ளது. இன்னொருவரின் மூசிக வாகனம் எங்கே? இதிரே காணோமே? திருமகள் யாருக்காவது அருளத்தவறி விட்டாளா என்று கணக்கெடுக்க வாசல் பக்கம் போயிருக்குமோ?

ஆதிநாதர் கருவறை முடிவில் கொற்றவை எதிரில் சண்டிகேசர்—பிறகு நவகிரகங்கள் 11 பேர் என்ன விழிக்-

கிறீர்கள்? யுரேனஸ் நெப்டியூன் சேர்ந்து விட்டதோ என்று? இல்லை இல்லை ஒன்பது பேரும் சூரியன் தேவியர் இருவரும் ஆகப் பதினொருவர் அவ்வளவுதான்.

வைகாசி பிரம்மோற்சவம், கந்தசஷ்டி. தைப்பூசம், பங்குனி உத்திரம் — இவை விழாக்களில் பெரியவை. திங்கள் தோறும் கார்த்திகை சஷ்டி ஆகியவைக்கும் குறைவில்லை.

1948 ல்-இது அறநிலையத்துறை கோயிலாகி விட்டது. சிறப்பு நாள்களில் மிக விமரிசையாயிருக்கும். உண்டியலே பெரிய வருவாய். விடுதிகள் திருமண மண்டபம் இலவச சித்த மருத்துவமனை, அன்பு இல்லம் (பெண்கள்) முதலியன கோயில் பார்வையில் நடக்கின்றன.

திருச்சியிலிருந்து 8 கி. மீ. தூரத்தில் — இரண்டு கி.மீ. தூரம் தவிர பிற பகுதியெல்லாம் இருண்ட தென்னஞ் சோலையும், திரண்ட பச்சை வயலும், வளர்ந்த வாழைக் கொல்லைகளுமாக ஒரே இயற்கை வளம்தான் — அதுதான் வயலூர் என்றார்களோ? சிவப்பான தந்தைக்கு மகனாகிச்செவ்வேள் என்று ஆனாலும் பார்வதிக்கும் மகன் என்பதை வழியெல்லாம் பச்சை நிறம்படர இருக்கும் இப் பகுதியால் குமரன் வெளியிடுகிறான்.

உய்யக்கொண்டான்;

குமார வயலூர் வழியிலேயே சோமரசம் பேட்டை. இதுதான் மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையின் தாயார் ஊர். அவரும் இங்கேதான் பிறந்து திருச்சியில் வளர்ந்திருப்பார்!

உய்யக்கொண்டான்மலை என்பது நம் கண்ணுக்குத் தெரிகிறதே! குடமுருட்டியாற்றுக் கரை அதிலே ஒரு குன்று. அதிலே சுவர் எழுப்பித் திருச்சி தாயுமானார் கோயிலைப் போலத் தெரிகிறதே அதுதான்! தேவாரத்தில் திருக்கற்குடி என்று தேடினால் தான் மூவர் பாடலும் கிடைக்கும். இது தருமையாதீனத்துக் கோயில்.

பல்லவன் நந்திவர்மன் காலத்தொடர்பு இருக்கலாம் என்று முதல் இராசராசன் காலம் முதலாக உள்ள பல கல்வெட்டுகளால் உய்த்து உணரலாம்.

சுவாமிக்குப் பல பெயருண்டு. உச்சிநாதர் என்பது பொருத்தமானதன்றோ—அன்னைக்கு அஞ்சுளுட்சி என்று பெயர். மையுண்ட கண்ணாள் என்பது பொருள். அதிகம் மையிட்டிருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. அளவாகத்தான் இட்டிருக்கிறாள்.

எண்கோணக் கிணறு, நாற்கோணக் கிணறு, ஞானவாவி, பொன் ஒளி ஓடை, குடம் உருட்டி என்பன தீர்த்தச் சிறப்புகள். ஓர் ஈழவேந்தன், கரன், மார்க்கண்டேயர் ஆகியோர் வழிபட்ட தலம். சோழநாட்டுக்கு மிகுதியான நீர் கொணரும் ஓர் ஆறுவெட்ட வழியை எண்ணித் தளர்ந்தான் சோழன். காமாட்சி அருளால் ஒரு நாகம் ஊர்ந்து சென்று வழிகாட்ட மன்னன் ஆறு வெட்டினான். இந்தப் பக்கம் வந்து கற்குடி மலையால் தடுக்கப்பட்டு ஆற்றுவெள்ளம் நின்றது. இந்தக் கோயில் இறைவன் அருளவே மீண்டும் ஓடியது. இப்படி உய்யுமாறு ஆட்கொண்டதால் கற்குடி என்ற பெயர் போய் உய்யக் கொண்டான் என்று பெயர் மாறிவிட்டதாம். இறைவனுக்கு இப்படி அடிக்கடி புகழான பட்டப்பெயர் சூட்டிக்கொள்வதே வேலைதானா? மிகவும் விளம்பரப் பிரியர் போலும்! விளம்பரம் இல்லாவிட்டால் இவரையார் தெரிந்து கொள்வது?

“ ஏத்துயர் பத்தர்கள் சித்தர் இறைஞ்ச அவரிடரெல்லாம்
காத்தவர் காமரு சோலைக் கற்குடி மாமலையாரே! ”

— (திருஞானசம்பந்தர், கற்குடி-10)

நாச்சியார் கோவில்:

வயலூரிவிருந்து புத்தூர் பெரிய மருத்துவமனைப் பகுதியிலேயே இறங்கி உறையூர் நகரப்பேருந்துக்கு

ஏறிச்செல்ல முயலுங்கள். நாச்சியார் கோயில் நிறுத்தத் திலேயே இறக்கி விடுவார்கள்.

வடக்குப் பார்த்த இக்கோயில் சாலைக்கு மேற்கே அடுத்த வீதியிலேயே இருக்கிறது. பழைய காலக் கற்களை அங்குமிங்குமாக வைத்த திருப்பணிதான். திருவரங்கம் கார்த்திகைக் கோபுரத்தைக் கடந்ததும் கருடன் மண்டபம் நம்மைத் தன் முதுகுப் புறத்தால் தடுக்குமே, அதைப் போலவே இங்கும் கருட மண்டபம் தடுக்கும்—கிழக்குப் பார்த்த ஆஞ்சநேசயர் அங்கு! அவரை வணங்கி, நமக்கு இடது கைப்புறமாகப் போனால் சேனை முதலியார் சந்நிதி, அலுவலகம், பிறகு மேற்குப் பார்த்த 3 தனிக்கோயில்கள். நம்மாழ்வார், உடையவர், திருப்பாணாழ்வார் ஆகியோர் கோயிலே அவை. மூன்றும் தனிச்சுற்றுகள் உடையவை. எழுந்தருளும் திருமேனியினராய் நிற்பர். நம்மாழ்வார் கோயில் முழுதும் 96 ஓவியங்கள், அரிய நிகழ்வுகளைக் காட்டி நிற்கின்றன. 1891 ஆம் ஆண்டில் எழுதப் பட்டவை அவை. நம்மாழ்வார் கருவறைப் பின்சுவரில் ஜீவாத்மாவை 24 தத்துவங்கள் எப்படி பிறவிக் கடலில் தள்ளுகின்றன என்று அழகாகப் பெரிதாக விளக்கப் பட்டுள்ளது.

உடையவர் கோயிலில் இவ்வோவியங்கள் ஒன்றி ரண்டே உள. இது திருப்பாணாழ்வாரின் அவதாரத்தலம். வைணவத்தில் ஒரு நந்தனாகத் திருப்பாணாழ்வார் பெருமையை இறைவன் ஏற்ற இடம். அந்த நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்ப, இத்திருப்பாணாழ்வார் சந்நிதிக்கும் தெற்கே ஒரு திருக்குளம் ஆழமான நீர்மட்டம். வடக்கிலும் மேற்கிலும் சுரங்கம் போலப் படிகள். கருங்கல்லால் நன்கு கட்டிய பாசி படர்ந்த குளம்.

ஆச்சாரம் மட்டுமே பேசி அன்பை அறியாத ஒருவர் திருப்பாணாழ்வாரைத் தீண்டாமை கூறிக் கல்லால் எறிந்தார்—திருக் கோயிலில் போய்ப் பார்த்தால் கல்லெறிந்த உறுப்பில் உதிரம் கொட்ட இறைவன் காட்சி

தந்தானும். தீண்டாமை என்று பேசுவதும் இறைவனைப் பழிப்பதேயாகும். அவர்களைத் துன்புறுத்தலும் இறைவனுக்குத் தீங்கு செய்தமையேயாகும் என்ற பொருள் பொதிந்த வரலாறு நடந்த குளம். பார்த்து இறங்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் படிகளே நம் மண்டையைப் பதம் பார்த்துவிடும்.

தீண்டாமையை எதிர்த்துப் போராடிய தீரராம் உடையவர் திருப்பாணாழ்வார் அருகே இருப்பதுதான் எவ்வளவு பொருத்தம். நான்கு சுற்று மூலையிலும் திருமஞ்சங்கள் நிலையாயிருக்கின்றன. தென்மேற்கு மூலையில் வசந்த மண்டபம் ஊஞ்சல் மண்டபம் உள.

திருப்பாணாழ்வார் எதிரில் கோயிலுக்குள் போகலாம். கருடன் சந்நிதிக்கு எதிரே அழகிய மணவாளன் நின்ற கோல நெடியவராய் இருக்கிறார். நாச்சியார் கோயில் என்கிறார்களே எப்படி? அதுவா இவர் மாப்பிள்ளை. நாச்சியார் உறையூர்ச் சோழன் நந்தனின் மகள் கமலவல்லியார். இவருக்கும் அரங்கருக்கும் காதல் என்று கண்டோமே முன்பு. அந்தக் காதல் கலப்புத் திருமணத் துக்குச் சீர் சிறப்பெல்லாம் கொடுத்துப் பங்களா கட்டுவது மாதிரி ஒரு கோயிலும் கட்டிக் கொடுத்தான் சோழன்; அதுதான் இந்த நாச்சியார் கோயில்.

“கோழியும் கூடலும்” என்ற தொடரால் திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாசனம் செய்துள்ளார் இக் கோயிலுக்கு.

இச்சந்நிதி மண்டபத்துத் தூண்கள் அழகியன. ஒரு பெருந்தூண் அதிலேயே தேர்க் கொடிஞ்சியில் உள்ள அமைப்புப் போல் சிறிய 3 தூண்கள் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும். தொடக்க கால போசளர் பாணி அமைப்பு இது.

ஒரு சாண் அளவான சிற்பத்தை ஏக தாளம் என்றும் 10 சாண் அளவுள்ளது வரை தச தாளம் என்றும் சிற்ப சாத்திரம் கூறும். இத்தூண்களின் கீழே யாளிகள், ஒரு தி. கோ. — 12

சாண் அளவில் உள்ள ஏகதாளங்கள்! 'ஏகத்தாளமாக' இன்னொன்றுள்ளதே! சிறிய தூண்களில் அரைச் சாண் அளவு சிற்பங்கள்! இவை அர்த்த தாளமோ (அர்த்தம் = பாதி)? 5 சாண் சிற்பங்களும் உள்ளன பெரிய தூண்களில்! அதில் அனுமன் சிலையொன்றை வெறி பிடித்த மூடர்கள் போர்க் காலத்தில் சிதைத்து விட்டார்கள். பெருமாள் வரை அவர்கள் போகாமல் தன்னளவில் அவர்கள் வெறிக்கு வடிகால் அமைத்துக் கையிழந்து நிற்கும் அனுமன், இன்றும் ஒரு தொண்டனுக்குரிய தூய நிலையைப் பெற்றுக் காட்டுவதாகவே நினையலாம். எழுந்தருளும் திருமேனி பெருமாளுக்கு இல்லை.

பங்குனி உத்தரத்தில் அரங்கர் இங்கே எழுந்தருளி நாச்சியாருடன் சேவை சாதிப்பது வழக்கம். சுற்றுகளின் தூண்களும் அழகியன. நல்ல அடக்கமான அழகான தூய கோயில்.

பஞ்சவர்ணசுவாமி கோயில்:

சிறிது தூரம் நடந்தால் நாச்சியார் கோயிலில் இருந்து உறையூர் பஞ்சவர்ணர் கோயிலுக்கு வரலாம். முகமண்டபம் சோழர் தூண்களைக் கொண்டிருக்கும். பிரம்ம நந்தி பெரிதாக வீற்றிருக்கும். இதன் பிறகு பார்த்தால் எல்லாம் புதிய காலக் கட்டுமானமாகவே தெரியும். கோயில் வெளிச் சுற்றுமதில் எடுக்கும் பணி முற்றுப் பெற இருக்கிறது.

1922 ஆம் ஆண்டு தேவகோட்டை நகரத்தார் மரபினர் திருப்பணி செய்து முடித்தனர். அதற்கு முன்பு மிகவும் பழுதுபட்டிருந்தது. இதனை முக்கீசம் என்று திருஞானசம்பந்தர் தம் பதிக்கத்துக் கூறுகிறார். அவர் ஒருவரே பதிகம் பாடியதாக இற்றை நாளில் அறிகிறோம். மூவேந்தரும் தொழுத பழையையுடையது. வேந்தன் முக்கீச்சுரம், அரையன் முக்கீச்சுரம் என்றெல்லாம் தலைநகர்ச் சிறப்புடன் தேவாரப் பதிகம் பேசுகிறது.

ஒன்பது சோழர் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையார்களின் தல புராணமும் உறையூர்க் காந்திமதி யம்மைப்பிள்ளைத் தமிழும் இக் கோயிலுக்குரியனவாகும்.

உதங்க முனிவர்க்கு ஐந்து காலத்தும் ஐந்து நிற முடையவராகக் காட்சி தந்தார். ஆகையால் பஞ்சவர்ணை சுரர் என்று பெயர். நான் மட்டுமென்ன இளக்கமா என்று கூறினாற்போல ஒளி காந்தும் நிலவாய் நிற்கும் அம்மைக்குக் காந்திமதி என்று பெயர் வந்தது. சோழர் கால நந்தி அம்பாள் எல்லாம் சரிதான். மூலவர் மட்டும் ஏன் சிறியவராக இருக்கிறார்? இதுதானே உங்கள் ஐயம்? சிறிய விங்கத்துக்குப் பெரிய ஆவுடையார் இருப்பதிலேயே அது தெரியுமே!

இவர் சுயம்புமூர்த்தி. அதுதான் சிறியவராகக் காணப் பெறுகிறார்.

திருப்பராய்த்துறையிலே ஒருவர் திருநீறு வாங்கி வாயினால் ஊதினார்—பன்றியாக மாறி விட்டார்—வில் வாரண்யத்தையே அப்பன்றியழித்தது. பன்றியை வேந்தன் வேட்டையாடினான். ஒரு குளத்தில் பன்றி போய் விழுந்தது. சாப விமோசனமும் வந்தது. அந்தக் குளம் தான் சிவதீர்த்தம். தலமரம் வில்வம்.

சுவாமிக்கு முன்னுள்ள துவாரபாலகர் பழைய வடிவுடையராய்ச் சார்ந்திருக்கிறார்கள். சோழன் நகர்க் காவல் புரிவதால் கோயில் காவல் பணி இவர்களுக்கு எளிமையாகிவிட்டது போலும்! அதுதான் சாய்ந்தனர்.

மகா மண்டபத்தில் 13 உற்சவர்கள் பெயருண்டு. ஆனால் அனைவரும் அர்த்த மண்டபத்திற்குள் குடியேறிப் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்கள். எப்போது மகா மண்டபம் வருவார்களோ?

ஒரு கோழி ஒரு யானையையே வென்று விட்டது. அதனால் ஊருக்கே கோழியூர் என்று சிலப்பதிகார காலத்துக்கு முன்பே, பெயர் வந்துவிட்டது. இக்கோயிலில்

அதற்கான ஒரு சிற்பம் உள்ளது. மூக்கினால் ஒரு கோழி யானையைக் குத்தி வீழ்த்துவதென்றால் இந்த இறைவனருள் இல்லாமல் முடியுமோ? அதனால்தான் இவருக்கே மூக்கிச் சுரத்தார் எனப் பெயர் வந்ததோ?

தம்முடைய சேனைகள் வெற்றி கொண்ட படுகளத்தில் ஒரு தலையில் சிவனடியார் வளர்க்கும் சடைமுடியும் பார்த்துத் துடித்த ஒரு சோழன் நெருப்பு மூட்டி அத்தலையைத் தன் தலையிலே ஏற்றியே சென்று தீயில் இறங்கிப் புகழுடம்பு எய்தினான்—அசோகன் கூட அரச வாழ்வும் துறக்காமல் போர் வாழ்வு மட்டுமே துறந்தான். இவரோ உயிர் வாழ்வும் துறந்த புகழார். எனவே அவருக்குப் பெயரே புகழ்ச் சோழர். இது அவரின் அவதார தலமாகையால் இவருக்கும் ஒரு சந்நிதி தனியே உளது.

ஆலமர் செல்வர் தாளில் முயலகன் அவனுக்கும் கீழே நந்தி படுத்து, நடத்தும் பாடங்களைக் கேட்கிறார். சுப்பிரமணியர், மகாலட்சுமி, மகாவிஷ்ணு, பிரம்மா, கொற்றவை, சண்டிகேசர் ஆகிய யாவரும் உளர். சூரிய குலத்தவர் கோயிலில் தம் தேவியருடன் சூரியன் பிறர் சூழ உள்ளார். பெருமைக்குரிய கோயில் இது.

வெக்காளியம்மன் கோயில் :

இம் முக்கிச்சுரக் கோயிலில் இருந்து 1 கி.மீ. தூரத்தில் உள்ளது இக்கோயில். வானமே கூரையாகக் கொண்ட காளி—சிறந்த வரப்பிரசாதியின் கோயில்—கோயில் என்பது அவள் பீடம்தான், கட்டடமன்று. பெரிய பிரார்த்தனைத் தலம். இயற்கையான வழிபாடுதான், கீற்றுக் கொட்டகையே மகா மண்டபம்.

திரு எறும்பியூர் :

தேவர்கள் எறும்பு உருவில் பூசித்த தலம் திரு வெறும்பூர். இஃது அப்பர் பாடிய மலைமேற் கோயில். எறும்பீசர் நறுங்குழல் நாயகியுடன் தனிமையில் வாழ்கிறார். இது மிகப் பழைய கோயிலாகும்.

புதிய வெளியீடுகள்

காஞ்சி காமாட்சி
காசி விசாலாட்சி
மதுரை மீனாட்சி
தில்லைத் திருக்கோயில்
திருவண்ணாமலை
திருவாரூர்
திருச்சிக் கோயில்கள்
திருச்செந்தூர் முருகன்
குடந்தைக் கோயில்கள்
பழநி
அருட்பிரகாச வள்ளலார்
தாயுமானவரும் திருமூலரும்
தாயுமானவரும் திருநாவுக்கரசரும்
தாயுமானவரும் மாணிக்கவாசகரும்
தாயுமானவரும் பட்டினத்தாரும்
தாயுமானவரும் அருணகிரிநாதரும்
தாயுமானவரும் வள்ளலாரும்

மணிவாசகர் நூலகம்

12-பி, மேல சன்னதி, சிதம்பரம்-608 001.
14, சுங்குராம் தெரு, சென்னை-600 001.
89, லிங்கிச் செட்டித் தெரு, சென்னை-600 001.
28-A, வடக்கு ஆவணி மூல வீதி, மதுரை-625001.
93, பெரிய கடை வீதி, கோவை-641 001.